

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 SEPTEMBER 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 77, 3 en 5)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	995
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	997
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1013
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1026
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1027
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1046
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1050
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1054
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid	1073
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 77, 6)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1074
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1076
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1079
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 77, 6)	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1080
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1080
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1081
REGISTER	1082

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 77, 3 en 5)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 126
van 13 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Europese instellingen in Brussel – Nederlands

Ondanks het feit dat de Europese instellingen de gelijkheid inzake taalgebruik voor alle lidstaten hebben onderschreven, wordt bij de Europese instanties in Brussel het Nederlands nog altijd niet gebruikt voor bijvoorbeeld aanmeldingsformulieren, allerlei aankondigingen en aanduidingen. De excuses hiervoor zijn altijd van technische aard: op een TV-scherm kan men geen elf talen weergeven, de drukkers zijn nooit tijdig klaar, enzovoort. Opmerkelijk is dat het Nederlands steeds "vergeten" wordt. De Vlaamse Gemeenschap mag bij de Europese instellingen naast het Verdrag ook het lokalisatieprincipe inroepen als het gaat om Brussel, binnen de lidstaat België het enige tweetalige gebied waar het Nederlands wordt gesproken.

Heeft de minister-president de Europese instanties reeds verzocht om het Nederlands ook in feite de evenwaardigheid te geven die bij verdrag is vastgelegd? Zo neen, bestaan hiertoe plannen voor de onmiddellijke toekomst?

Kan de minister-president, voor zover dergelijk verzoek via de lidstaat zou verlopen, meedelen hoe dergelijke procedure van vraag en antwoord verloopt?

Antwoord

Met verwijzing naar de verordening nr. 1/58, staat de Vlaamse regering op de blijvende gelijkheid van de officiële talen en werktalen in de instellingen van de Europese Unie.

De gelijke behandeling van het Nederlands in de instellingen en organen van de Europese Unie is voor mij van groot belang in de werkzaamheden van de Europese Unie. Geregeld vraag ik daarvoor de aandacht van de eerste minister. Ik laat ook niet na om bij manifeste schendingen van dit gelijkheidsbeginsel daarover brieven te schrijven naar de Europese Commissie.

In haar nota van 14 mei 1996 inzake de Intergouvernementele Conferentie vraagt de Vlaamse regering dat de taalverscheidenheid in de Europese Unie wordt gerespecteerd. Ze eist dat dit als een recht van elke burger wordt ingeschreven in artikel 8 van het EG-verdrag, zodat hij zich in zijn officiële taal tot de instellingen van

de Unie kan wenden en in dezelfde taal een antwoord krijgt binnen een redelijke termijn.

De Vlaamse regering zal bijzondere aandacht besteden aan de gelijke behandeling van het Nederlands in het elektronische taalgebruik, bij de uitvoering van het communautaire meerjarenprogramma ter bevordering van de Europese taalverscheidenheid in de informatiemaatschappij.

In het bijzonder zal zij in deze zin tussenkomen tijdens de bespreking van het verslag dat de Europese Commissie zal moeten uitbrengen in uitvoering van de conclusies van de Raad van 12 juni 1995 over taalverscheidenheid en taalpluralisme in de Europese Unie.

Vraag nr. 144
van 4 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH-missies – Deelname BDBH

De Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) heeft in 1995 deelgenomen aan heel wat zendingen van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH).

Kan de minister-president mij meedelen of het omgekeerde zich ook voordoet?

Antwoord

In 1995 nam de BDBH niet deel aan VDBH-zendingen.

In 1996 heeft de BDBH totnogtoe enkel een vertegenwoordiger afgevaardigd voor de VDBH-zending in februari naar Israël.

Vraag nr. 146
van 4 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Provinciale VDBH-consultaties – Spijbelende bedrijven

Van de bedrijven die zich laten inschrijven voor een gesprek met de Vlaamse economische vertegenwoordigers in de provincies, komt een groot aantal niet opdagen.

Werd er bij de betrokken ondernemers al gepeild naar de redenen daarvoor?

Worden er maatregelen getroffen ten aanzien van bedrijven die geregeld hun kat sturen?

Antwoord

Het percentage ingeschreven bedrijven die niet komen opdagen voor de spreekdagen van de Vlaamse economische vertegenwoordigers is relatief klein. Afhankelijk van de provincie en van de periode varieert dit cijfer tussen 10 en 20 %.

Het absentisme is praktisch altijd te wijten aan onvoorziene omstandigheden eigen aan het bedrijfsleven, zoals personeels-, zaken- en agendaproblemen.

Daar de bedrijven zich geruime tijd op voorhand kunnen inschrijven voor de spreekdagen, gebeurt het ook soms dat een consultatie overbodig wordt omdat er intussen al een antwoord kon worden verschaft op de gestelde vraag.

Indien hetzelfde bedrijf zonder verwitting en zonder valabele reden verschillende malen na elkaar afwezig was, kan inschrijving worden geweigerd.

Vraag nr. 147
van 8 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH Jaarverslag 1995 – Vlaamse exportprijs

In 1995 zou de vorige minister bevoegd voor Buitenlandse Handel een exporttrofee toekennen aan exportondernemingen. Uit het Jaarverslag 1995 van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) verneem ik dat dit initiatief werd afgeblazen "omdat de nieuwe toezichthoudende minister, minister-president Luc Van den Brande, vanaf 1996 een eigen Vlaamse exporttrofee wenst te lanceren".

Het is me niet helemaal duidelijk waarin deze laatste prijs verschilt van de prijs die de vorige minister wilde instellen.

Kan de minister-president hieromtrent enige verduidelijking verstrekken?

Hoe wordt deze prijs toegekend?

Komt er een jury aan te pas?

Wie maakt er in dat geval deel van uit?

Antwoord

De verschilpunten met de prijs die de vorige minister wilde instellen, liggen in de eerste plaats in een nauwkeurig omschrijven van de selectiecriteria, die meer de nadruk leggen op het vervaardigen van een kwaliteitsprodukt, een verhoging van de tewerkstelling, investeringen in producten, enzovoort.

Het ligt in mijn bedoeling de ingezonden dossiers door een jury te laten beoordelen, waarvan de samenstelling nog zal worden bepaald.

Gelet op de grondige hervorming die het Vlaams Parlement op het gebied van exportbevordering heeft doorgevoerd, leek het mij niet opportuun deze prijs reeds in 1996 toe te kennen.

Vraag nr. 148
van 8 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH Jaarverslag 1995 – Aanbestedings- en handelsvoorstellen

Uit het overzicht dat werd gepubliceerd in het Jaarver-

slag 1995 van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) blijkt dat er zich in dat jaar een zeer opvallende stijging heeft voorgedaan van het aantal verstuurde forimpa's (foreign import proposals) en fortenders (foreign tenders) in het kader van de selectieve verspreiding van aanbestedings- en handelsvoorstellen naar Vlaamse ondernemingen toe.

Heeft de VDBH in dat verband enig zicht op de resultaten die dat heeft opgeleverd voor de Vlaamse exporteurs?

Kan met andere woorden worden uitgemaakt of deze stijging ook gepaard ging met een evenredige toename van het aantal contracten dat door de Vlaamse bedrijven werd afgesloten?

Antwoord

De Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel beschikt niet over de resultaten ten gevolge van verstuurde forimpa's en fortenders. Bedrijven reageren immers bijna altijd rechtstreeks naar de aanvrager, zodat de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel hierover geen gegevens heeft.

Men mag echter redelijkerwijze aannemen dat stijging van het aanbod geleid heeft tot toename van de contracten.

Vraag nr. 150
van 12 juli 1996
van de heer WILLY KUIJPERS

Europalia Turkije – Mensenrechten

In Turkije blijven vrijheid van pers en vereniging en eerbied voor het bestaansrecht van andere volkeren zeer moeilijk, zoals uit de twee volgende voorbeelden blijkt.

- De heer Yasar Kamal, wereldberoemd schrijver van Koerdische oorsprong, met Turkse nationaliteit, werd door de staatsveiligheidsrechtbank in Istanbul tot 20 maanden gevangenisstraf veroordeeld voor zijn bijdragen over vrije meningsuiting.
- Eind 1995 verbleven in Turkije 51 journalisten in de gevangenis om gelijkaardige redenen.

Nu de douane-unie tussen de Europese Unie (EU) en Turkije een feit is, kan gelijklopend het volkeren- en mensenrechtenpakket centraal worden gesteld.

1. Vond de minister-president het geoorloofd dat – gezien dit permanente gegeven binnen de Turkse staat – de Vlaamse regering Europalia zou steunen?
2. Heeft de minister-president de gelegenheid om stappen te ondernemen tegen die schendingen van de mensenrechten?

Antwoord

1. De Vlaamse regering hechtte op 30 april 1996 haar principiële goedkeuring aan de subsidiëring ten belope van vier miljoen frank van de Stichting

Europalia International voor de organisatie van het festival Europalia '97 Turkije.

Vooraleer tot deze beslissing over te gaan, werden een aantal politieke overwegingen met betrekking tot Turkije en de culturele relaties met Vlaanderen in acht genomen. Tot deze elementen behoorden onder meer :

- de inwerkingtreding van de douane-unie tussen de EU en Turkije, na de positieve beslissing in het Europees Parlement op basis van een inschatting van de mensenrechtensituatie ;
- de door de EU gevraagde wijzigingen aan de Turkse wetgeving en meer bepaald de strafrechtbepalingen betreffende het terrorisme ;
- het toenmalige akkoord tussen de Partij van het Juiste Pad van Ciller en de Moederlandpartij van Yilmaz tot de vorming van een regering die goede perspectieven bood voor verdere democratisering en respect voor de mensenrechten ;
- de grote Vlaamse wetenschappelijke en culturele inbreng bij de geplande tentoonstellingen.

Deze overwegingen, waarbij een verbetering op het vlak van de mensenrechten in Turkije in het vooruitzicht werd gesteld, leidde tot de beslissing van de Vlaamse regering om de manifestatie Europalia '97 Turkije in beperkte mate te ondersteunen.

Er moet echter worden opgemerkt dat op 17 juli 1996 de raad van bestuur van de Stichting Europalia International besliste het festival Turkije 1997 definitief af te gelasten. In het licht van deze ontwikkeling zal de toegezegde Vlaamse subsidiëring van deze manifestatie dan ook niet worden uitgevoerd.

2. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de culturele betrekkingen tussen Vlaanderen en Turkije nog steeds opgeschort zijn wegens de mensenrechtensituatie en in het bijzonder de Koerdische kwestie. Er is bijgevolg geen werkprogramma ter uitvoering van het Belgisch-Turks cultureel akkoord.

Incidenten en toestanden zoals die waarnaar in de vraag wordt verwezen, zullen ook in de toekomst ernstig in overweging worden genomen wanneer Turkije opnieuw de vraag zou stellen om de culturele betrekkingen met Vlaanderen herop te starten.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 203
van 27 juni 1996
van de heer HUGO MARSOUL

RVA-vrijstelling voor studerende werklozen – "Volledig leerplan"

Overeenkomstig artikel 94 van het koninklijk besluit (KB) van 25 november 1991 kan de RVA-directeur de

volledig uitkeringsgerechtigde werkloze vrijstellen van een aantal voorwaarden die betrekking hebben op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en de inschrijving als werkzoekende, voor het volgen van studies en opleidingen.

Voor de studies is onder meer bepalend of het "studies met volledig leerplan betreft die door een Gemeenschap georganiseerd, gesubsidieerd of erkend zijn" (artikel 94, § 1, 3°). De onderwijsinstelling moet dan een formulier C94 invullen. Indien het studies met een volledig leerplan betreft, zal de vrijstelling meestal worden geweigerd. Belangrijk is dus de beoordeling door de onderwijsinstelling.

In de praktijk geeft de beoordeling van het begrip "volledig leerplan" echter heel wat moeilijkheden, om volgende redenen.

Het begrip "volledig leerplan" werd eertijds vastgelegd in artikel 5 van het KB van 30 april 1957 houdende de coördinatie van de wetten op het technisch onderwijs. Het "onderwijs volgens volledig leerplan" staat er tegenover het "onderwijs volgens beperkt leerplan". Dit laatste werd bij wet van 16 juli 1970 "onderwijs voor sociale promotie" genoemd.

In de decretale regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap komt het begrip "volledig leerplan" echter niet meer voor. Voor het secundair onderwijs wordt het : "voltijds en "deeltijds" onderwijs (artikel 46 van het decreet van 31 juli 1990).

Voor het hoger onderwijs wordt het: "basisopleidingen" enerzijds en "voortgezette opleidingen en "post-hogeschoolvorming" anderzijds (artikel 8 van het decreet van 13 juli 1994). Voor het universitair onderwijs wordt het : "academische opleidingen" enerzijds en "voortgezette academische opleidingen" en "postacademische vorming" anderzijds (artikel 6 van het decreet van 12 juni 1991). Het begrip "onderwijs voor sociale promotie" is echter nog wel van toepassing, zowel voor de secundaire als voor de hogere leergangen. In de praktijk geeft de toepassing ervan dan ook geen moeilijkheden m.b.t. de hier aan de orde gestelde problematiek.

1. Is er reeds aan de bevoegde federale overheid meegedeeld dat het begrip "volledig leerplan" door de onderwijsinstellingen van de Vlaamse Gemeenschap niet meer kan worden getoetst, vermits het werd vervangen door definities die specifiek zijn voor het secundair, het hoger en het universitair onderwijs ?

Zo neen, is dat dan niet noodzakelijk ?

2. Is het niet noodzakelijk de bovenvermelde onderwijsvormen ten aanzien van de bevoegde federale overheid te omschrijven inzake specifieke finaliteit ? Hierdoor zou opnieuw het onderscheid duidelijk worden tussen voltijds onderwijs, basisopleidingen en academische opleidingen enerzijds, en deeltijds onderwijs, voortgezette opleiding en posthogeschoolvorming, voortgezette academische opleidingen en postacademische vorming anderzijds. Dit onderscheid is belangrijk voor de beoordeling van het toekennen van de boven bedoelde vrijstelling. Vermits, althans voor het universitair en hoger onderwijs, de studieomvang van het opleidingspro-

gramma wordt uitgedrukt in studiepunten per studiejaar, is de vroegere objectiveringsmogelijkheid weggevallen. Zo werd onder meer voor het hoger onderwijs het onderscheid tussen "volledig leerplan" en "beperkt leerplan" uitgedrukt in aantal lestijden en -weken per jaar (artikel 5 van het KB van 14 november 1962). Hierdoor was de objectiviteit bij de beoordeling gewaarborgd. Een duidelijke omschrijving van de finaliteit van de verschillende opleidingsvormen kan heel wat betwisting uitsluiten en de rechtszekerheid van de betrokken werkloze verhogen.

Antwoord

1. Volledige uitkeringsgerechtigde werklozen kunnen – onder bepaalde voorwaarden – aanspraak maken op een uitkering zelfs al volgen ze onderwijs en zijn ze bijgevolg niet volledig of onmiddellijk beschikbaar voor de arbeidsmarkt.

Het KB van 25 november 1991 waarin de voorwaarden staan vermeld wanneer volledig uitkeringsgerechtigde werklozen in bepaalde gevallen kunnen worden vrijgesteld van een aantal voorwaarden inzake beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt, hanteert de term "volledig leerplan".

Door de RVA wordt aan dit begrip een specifieke invulling gegeven volgens beschikbaarheid op de arbeidsmarkt, ongeacht de gewijzigde onderwijsterminologie. Zo worden beschouwd als studies met volledig leerplan : het universitair onderwijs en onder meer de studies met het oog op het behalen van het pedagogisch diploma van geaggregeerde van het hoger onderwijs. Zij zijn derhalve in principe niet verenigbaar met werkloosheidsuitkeringen. De cursussen van het tweedekansonderwijs en de studies die als vrije leerling worden gevolgd, worden niet als volledig leerplan beschouwd en kunnen eventueel wel worden gecombineerd met het recht op stempelgeld.

Het criterium "volledig leerplan" is niet altijd determinerend voor het bepalen van het recht op uitkeringen. Artikel 94 van het KB van 25 november 1991 moet in combinatie worden gelezen met artikel 93. Uitkeringsgerechtigde werklozen die een opleiding volgen met "volledig leerplan" kunnen toch onder bepaalde voorwaarden hun werkloosheidsuitkering behouden.

De hierboven vermelde uiteenzetting toont aan dat studieomvang niet altijd het doorslaggevende en zeker niet het enige criterium is inzake het al of niet verkrijgen van de bovenvermelde vrijstelling. De minister van Arbeid en Tewerkstelling werd nog niet formeel op de hoogte gebracht van de gewijzigde onderwijsterminologie.

2. Wat het tweede gedeelte van de vraag betreft, moet er toch worden vanuit gegaan dat de onderwijsinstellingen zelf de specifieke finaliteit van elke opleiding en studierichting binnen hun onderwijsaanbod kennen en dat zij de van toepassing zijnde begrippen (basisopleidingen, voortgezette opleidingen ...) uit de decreten correct kunnen hanteren.

De studieomvang van zowel de universitaire opleidingen als die in het hoger onderwijs buiten de universiteit is vastgelegd.

Voor het hoger onderwijs buiten de universiteit bestaat een basisopleiding van één cyclus in principe uit drie studie jaren van elk ten minste 1.500 en ten hoogste 1.800 uren onderwijs en andere studieactiviteiten. Grosso modo kan worden gesteld dat elk studiejaar ongeveer 30 weken van 25 uren (van 60 minuten) onderwijsactiviteiten omvat. Een student volgt het programma voltijds als hij zijn opleiding per studiejaar afwerkt ; hij volgt het programma deeltijds als hij jaarlijks slechts de helft van het programma afwerkt (en er dus minstens tweemaal zolang over doet als de minimale studieduur). Een voortgezette opleiding volgt op een basisopleiding en breidt ze uit of vult ze aan. Ze loopt over ten minste één studiejaar en omvat ten minste 1.500 uren studieomvang. De posthogeschoolvorming is tot op heden slechts sporadisch uitgewerkt, zodat een referentie naar deze vorm nog niet mogelijk is.

Voor het universitair onderwijs bevat elke cyclus van een academische opleiding twee studie jaren, tenzij het decretaal anders is vastgelegd (bv. drie studie jaren voor de opleidingscyclus van licentiaat in de Rechten). De studieomvang van de aanvullende opleidingen bedraagt één jaar en de specialisatieopleidingen verlopen over één of twee studie jaren. Net zoals in het hoger onderwijs buiten de universiteit omvat elk studiejaar ten minste 1.500 en ten hoogste 1.800 uren onderwijs- of andere studieactiviteiten.

De uitdrukking van de studieomvang van het opleidingsprogramma in studiepunten per studiejaar kan derhalve vanuit de onderwijsreglementering perfect worden vertaald en omgezet naar studietijd, en bijgevolg is de objectiveringsmogelijkheid even hoog gebleven.

Vraag nr. 205 van 27 juni 1996 van de heer JOS DE MEYER

Terbeschikkingstelling – Vaste benoeming door andere inrichtende macht

Het komt voor dat een personeelslid uit het onderwijs dat nog geen vaste benoeming heeft voor een volledige opdracht, voor een deel van de opdracht waarvoor het vast benoemd is ter beschikking wordt gesteld wegens ontstentenis van betrekking. Als de inrichtende macht die de terbeschikkingstelling heeft uitgesproken een vacature heeft in hetzelfde ambt, moet zij deze aanbieden aan het ter beschikking gestelde personeelslid, dat in dit geval dient in te gaan op dit aanbod. Deze betrekking wordt dan beschouwd als een reffectatie.

Indien het personeelslid door deze operatie volledig is gereffecteerd, mag het uiteraard bij dezelfde of bij een andere inrichtende macht nog een bijkomende opdracht opnemen en dit totdat het een volledige opdracht heeft. In deze bijkomende opdracht kan het personeelslid vast benoemd worden indien het aan alle gestelde voorwaarden voldoet.

Deze nieuwe benoeming maakt natuurlijk geheel of gedeeltelijk een einde aan de terbeschikkingstelling indien ze wordt verleend door de inrichtende macht die de terbeschikkingstelling heeft uitgesproken.

Wat echter indien de benoeming wordt uitgesproken door een andere inrichtende macht dan die welke de terbeschikkingstelling heeft uitgesproken? Er is dan geen verband tussen de terbeschikkingstelling en de nieuwe benoeming, want de betrekking die het betrokken personeelslid uitoefende kon niet worden aangezien als een reffectatie omdat de reffectatie gebeurde bij de eigen inrichtende macht.

Heeft de minister daarover reeds enige verduidelijking verschaft?

Mocht er in dat laatste geval toch ook een einde komen aan de terbeschikkingstelling, wat is daarvoor dan de wettelijke basis?

Antwoord

Luidens artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III, behoudt het terbeschikkinggestelde personeelslid dat, hetzij door een andere inrichtende macht, hetzij door dezelfde inrichtende macht in dienst wordt genomen, alle rechten verbonden aan zijn vaste benoeming bij de inrichtende macht die hem ter beschikking heeft gesteld, totdat hij opnieuw vastbenoemd titularis is bij de inrichtende macht die hem in dienst heeft genomen.

Deze decretale bepaling stelt dus duidelijk de gevolgen vast van een nieuwe vaste benoeming na een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, en dit ongeacht de inrichtende macht die het personeelslid vast benoemt.

Verder vestig ik de aandacht op artikel 29, § 7, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, dat eveneens handelt over de beëindiging van een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking doordat het personeelslid opnieuw vastbenoemd titularis wordt van een betrekking. Ook in deze bepaling wordt geen gewag gemaakt van de inrichtende macht die het personeelslid ter beschikking heeft gesteld.

Volgens voormelde decretale en reglementaire bepaling eindigt de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking dus bij een nieuwe vaste benoeming. Geen van deze bepalingen vereist dat de nieuwe vaste benoeming wordt verleend door de inrichtende macht die het personeelslid ter beschikking heeft gesteld.

De werkwijze die ter zake door het departement wordt gevolgd, is volledig in overeenstemming met de geest en het beoogde doel van de maatregelen inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en reffectatie.

Een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking in het onderwijs kan immers worden vergeleken met werkloosheid in een andere sector, waarbij een evenwicht moet worden gezocht tussen eensdeels

de rechten van het personeelslid en anderdeels de belangen van de Vlaamse schatkist. Het is daarom verantwoord – en zeker niet in strijd met de decretale bepalingen ter zake – dat een benoeming bij een zelfde of een andere inrichtende macht in de eerste plaats de terbeschikkingstelling vermindert, en slechts voor het deel dat de terbeschikkingstelling overtreft voor een uitbreiding van de opdracht zorgt.

Vraag nr. 208 van 28 juni 1996 van de heer WILFRIED AERS

Project zorgverbreding basisonderwijs – Werkwijze

Op 28 maart 1996 werd een ontwerp van omzendbrief in verband met de zorgverbreding overgemaakt aan de basisscholen. Omstreeks 20 mei kregen de basisscholen de definitieve omzendbrief.

1. In het ontwerp van de omzendbrief stonden toch reeds de einddata voor de aanvragen vermeld. Door het publiceren van deze deadline in een ontwerp van omzendbrief kreeg ze duidelijk reeds een officieel karakter.

Vele directies interpreteerden dit inderdaad zo en haastten zich om tijdig de aanvraag te kunnen indienen. Pas na het verstrijken van de einddata kwam op de scholen de definitieve omzendbrief, met gewijzigde data, toe. Dit had als resultaat dat sommige scholen, die reeds voor alle veiligheid instuurden tegen de eerste data, daardoor later hun aanvraag moesten aanvullen en gedeeltelijk herwerken. Andere twijfelden en hebben gewacht. Wie de aanvraag klaar had en wachtte om in te sturen, moest ook opnieuw aan het werk. Wie met de voorbereiding wachtte op een geldige omzendbrief (ook een correcte werkwijze) bleek heel weinig tijd te hebben om nog tijdig een dossier op te maken. Het samenroepen van bijvoorbeeld lokale onderhandelingscomités of participatieraden om de aanvraag ten gronde te onderbouwen, bleek onmogelijk in deze tijdsperiode.

Vormt een dergelijke communicatie, met verwarring en tegenstrijdigheden, geen belemmering voor de goede werking op de scholen?

Kan de minister begrip opbrengen voor de directeurs die deze gang van zaken beschouwen als een miskenning van hun belangrijk takenpakket?

2. Door de tellingen op 1 februari te brengen, kunnen de scholen hun lestijdenpakket en de bijbehorende personeelsformatie tijdig organiseren en voorbereiden. Dit is een noodzakelijke en goede maatregel. In verband met de personeelsformatie-zorgverbreding zullen de scholen echter slechts tegen de allerlaatste schooldagen over de juiste informatie beschikken.

Is dit niet in tegenspraak met de doelstellingen van de februaritelling en met een planmatig schoolbeleid?

Kunnen, meer bepaald, belangrijke overlegraden als lokale onderhandelingscomités en participatie-

raden hier hun belangrijke overlegopdracht waarmaken ?

3. De scholen die (één of twee) aanvraagdossiers indienden, hebben hieraan ernstig gewerkt. De meeste actieplannen zullen ongetwijfeld getuigen van grondig studiewerk, frequent overleg binnen het team en vooral van veel redactiewerk van de directeurs.

Als het actieplan voor een school wordt afgewezen, wordt dan, als blijk van waardering naar de scholen toe, een uitvoerig geargumenteerde weigering overgemaakt waaruit de schoolteams duidelijk kunnen afleiden op welke normen hun actieplan werd beoordeeld en geweigerd ?

4. De actieplannen worden geëvalueerd door een beoordelingscommissie.
- Op welke wijze brengt de commissie verslag uit over een bepaald actieplan ?
  - Welke checklist, criterialijst of welk ander eenvormig evaluatie-instrument wordt hierbij gehanteerd ?
  - Hoeveel personen beoordelen eenzelfde actieplan ?
  - Hebben de scholen momenteel inzagerecht in hun beoordelingsverslag en zo ja, op welke wijze ?
  - Beschikken de scholen over beroepsmogelijkheden tegen de beslissing van de commissie ?
5. Er werd de scholen gevraagd als belangrijk, zoniet bepalend criterium op te geven hoeveel kansarme kinderen ze in de betrokken leerjaren tellen, door na te gaan uit welke gezinssamenstelling ze komen en wat het opleidingsniveau is van de moeder. Op welke wijze worden deze gegevens gecontroleerd ?

Antwoord

1. Ik ben er mij ten volle van bewust dat het verzenden naar de scholen van een eerste voorlopige omzendbrief in verband met de zorgverbreding en later van een definitieve, licht gewijzigde versie, aanleiding kan hebben gegeven tot enige verwarring. De onderhandelingen met de betrokken partijen over een definitieve tekst hebben echter zo lang aangesleept dat mijn administratie het nodig heeft geoordeeld de scholen, via een voorlopige tekst, de tijd te geven om alle nodige gegevens te verzamelen, een actieplan op te stellen en de voorschriften inzake participatie na te leven. Rekening houdend met de mogelijke verwarring heeft de commissie Zorgverbreding ook alle aanvragen onderzocht, zowel de aanvragen ingediend op basis van de eerste als op basis van de definitieve omzendbrief.
2. Het project "zorgverbreding" blijft nog altijd een project. Een school wordt geacht ook zonder dit extraatje het schooljaar te kunnen voorbereiden op basis van het lestijdenpakket en van de aanvullingen. Toch werd er ook bij de zorgverbreding naar gestreefd om nog tijdig – dit wil zeggen vóór 29 juni 1996 – alle extra lestijden toe te kennen.

3. Ik kan de scholen – de overgrote meerderheid althans – slechts feliciteren om de grondigheid van het studiewerk dat aan de actieplannen werd besteed.

Het niet toekennen van de lestijden "zorgverbreding" wordt door de commissie geargumenteed, zonder dat daarbij gedetailleerd wordt vermeld op basis van welke normen het actieplan minder gunstig werd beoordeeld. Gelet op de beperkte mankracht en tijd bij de administratie, is dat onmogelijk. Scholen kunnen altijd bijkomende informatie vragen.

Het niet toekennen van lestijden betekent trouwens niet dat het actieplan werd afgekeurd : het budget dat voor de zorgverbreding is uitgetrokken, heeft hoe dan ook tot gevolg dat slechts een beperkt aantal lestijden wordt toegekend.

- 4.a. In eerste instantie wordt door de administratie nagegaan of de voorwaarden zijn vervuld en of alle stukken en handtekeningen aanwezig zijn. Zo ja, dan wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard ; zo nee, dan wordt de aanvraag negatief beantwoord.

Slechts de ontvankelijke dossiers worden voorgelegd aan een commissie van deskundigen waarin de inspectie, de administratie en externe deskundigen zetelen. Deze commissie geeft een rangschikking aan de school op grond van de behoefte die de school moet vermelden (achtergronden van aantal doelgroepleerlingen zorgverbreding) en op grond van de inhoud en de kwaliteit van het actieplan.

- 4.b. De omzendbrief werd als eenvormig evaluatie-instrument gebruikt bij de beoordeling van de behoefte en het actieplan van de scholen. De actieplannen worden geëvalueerd op volgende speerpunten, met inachtname van het concrete doel en de geplande acties : kindvolgsysteem, vernieuwing in de klaswerking met algemene aanpak en specifieke interventies, teamwerking inzake zorgverbreding, samenwerking met ouders.

Scholen met een hogere behoefte en een goed actieplan worden eerst gerangschikt en krijgen extra lestijden. Dit betekent dus niet noodzakelijk dat de scholen die geen extra lestijden hebben gekregen slecht scoren, maar enkel dat het budget niet toelaat elke aanvraag te honoreren. Vervolgens deelt de commissie aan de administratie een lijst mee van de scholen die extra lestijden hebben gekregen.

- 4.c. Het actieplan werd eerst geëvalueerd door de bevoegde inspecteur. Zijn beoordeling werd getoetst door de commissie Zorgverbreding, bestaande uit leden van de administratie, leden van de inspectie en externe deskundigen.
- 4.d. Het inzagerecht wordt geregeld door het decreet betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse executieve van 23 oktober 1991, plus uitvoeringsbesluiten.
- 4.e. Elke school kan aan de beoordelingscommissie meer uitleg vragen over de beoordeling van het

actieplan. Indien een school kan aantonen dat haar dossier fout werd behandeld, wordt het opnieuw voorgelegd aan de commissie.

5. De inspectie zal de scholen die extra lestijden "zorgverbreding" hebben gekregen, in de loop van het schooljaar 1996-1997 bezoeken. Er zal worden nagegaan of de extra lestijden correct worden aangewend en of de verstrekte achtergrondgegevens van de kinderen correct zijn.

Vraag nr. 210
van 1 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Leraars-cursisten – Examenverlof

Een vastbenoemde leerkracht in het gemeenschapsonderwijs heeft niet automatisch recht op één of meerdere dagen verlof indien hij/zij examen wil afleggen voor een examencommissie, jury, ... Deze persoon is afhankelijk van de goodwill van de directie van de school, die moet oordelen of al dan niet (een deel van) de dertig dagen per jaar onbezoldigd verlof voor het bijwonen van cursussen en het voorbereiden van examens worden toegekend.

In het gesubsidieerd onderwijs is in deze mogelijkheid zelfs niet voorzien : men kan uitsluitend terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden aanvragen. Dit is afhankelijk van de goodwill van de directie en nadelig voor de pensioenrechten van de betrokkene.

Is dit, in het kader van de aandacht die de minister heeft voor permanente vorming en een flexibele beroepsloopbaan, geen hiaat in de regelgeving ? Deelname aan een examen zou automatisch recht moeten geven op een dag verlof : ook leerkrachten voelen soms de nood om zich om te scholen en eventueel een heel andere weg op te gaan. Ze vervullen hierin trouwens een voorbeeldfunctie voor leerlingen die moeten worden voorbereid op het inspelen op permanente uitdagingen.

Welke initiatieven heeft de minister ter zake reeds genomen ?

Antwoord

Binnen de mogelijkheden die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger werden vermeld, kan aan de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra de toelating worden verleend om voor het deelnemen aan een examen afwezig te zijn in de instelling.

Het verlenen van de toelating om afwezig te zijn, behoort tot de bevoegdheid van het instellingshoofd, rekening houdend met alle beoordelingselementen, waaronder de goede werking van de instelling en het belang van de leerlingen.

In de huidige stand van zaken wordt geen nieuw initiatief beoogd in de bedoelde aangelegenheid.

Vraag nr. 211
van 1 juli 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Studietoelagen – Eenouder- en tweeoudergezinnen

Voor de berekening en de toekenning van een studietoelage wordt enerzijds rekening gehouden met het inkomen van de student en/of van de personen van wie hij/zij ten laste is, en anderzijds met het aantal personen ten laste. Om als persoon ten laste te worden beschouwd, mag het inkomen een bepaalde grens niet overschrijden. Deze grens verschilt naargelang het aantal personen ten laste.

De bestaande reglementering benadeelt de uit de echt gescheidenen met studerende kinderen. Het alimentatiegeld dat voor de kinderen wordt uitbetaald, wordt gerekend bij het persoonlijke inkomen (bv. via vakantiejob) van de jongeren, zodat de betrokkene eventueel al vrij snel niet meer in aanmerking komt als persoon ten laste.

1. Hoeveel en hoeveel procent van de studiebeurzen wordt toegekend aan eenoudergezinnen ?
2. Bij hoeveel en hoeveel procent van de eenoudergezinnen, respectievelijk tweeoudergezinnen, wordt bijkomend navraag gedaan naar de inkomenssituatie van de rechtgevende student ?
3. Hoeveel studiebeurzen worden geweigerd wegens een te hoog inkomen van de rechtgevende student, bij gezinnen met twee inkomens enerzijds, bij gezinnen met één inkomen anderzijds ?
4. Werden er reeds stappen ondernomen om deze situatie recht te trekken ?

Antwoord

Om in aanmerking te komen voor een studietoelage mag het gezinsinkomen een bepaalde grens, die wordt bepaald door het aantal personen ten laste, niet overschrijden.

Wat de eenoudergezinnen betreft, omvat het in aanmerking te nemen gezinsinkomen de volgende elementen : het inkomen van de ouder van wie de student ten laste is, verhoogd met de alimentatie die wordt uitbetaald

- hetzij aan die ouder zelf, voor het eigen onderhoud en/of het onderhoud van de hem/haar toegewezen en ten laste zijnde kinderen,
- hetzij aan de hem/haar toegewezen en ten laste zijnde kinderen.

Deze alimentatie wordt voor 80 % in aanmerking genomen naar analogie van de werkwijze van de Administratie der Directe Belastingen.

Alimentatie wordt terecht beschouwd als deel uitmakend van het gezinsinkomen (en dus ook mede bepalend voor het al dan niet in aanmerking komen voor een studietoelage en het bedrag van de studietoelage) : het gaat hier namelijk om reële inkomsten uitbetaald door de ex-partner ter compensatie van een gederfd inkomen.

Onderhoudsgeld heeft echter, wat studietoelagen betreft, geen invloed op het bepalen van de personenlast, zodat hier zeker geen sprake kan zijn van discriminatie ten voordele van tweeoudergezinnen.

Wijzigingen aan de reglementering inzake studietoelagen zijn noch noodzakelijk, noch gepland.

Verder kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat over de gevraagde gegevens door de afdeling Studietoelagen geen statistieken worden bijgehouden.

**Vraag nr. 212
van 1 juli 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Studietoelagen – Verval bij faillissement

Om een correcte verdeling van de studietoelagen mogelijk te maken, werd het kadastraal inkomen (KI) gekozen als welvaartsindicator of als "uitsluitingsfactor". Indien het KI ongewoon hoog is in verhouding tot het inkomen volgens de personenbelasting, namelijk hoger dan twintig procent, dan wordt er geen studietoelage toegekend.

Een zware tegenslag – bij landbouwers bijvoorbeeld varkenspest of mislukte oogst – kan oorzaak zijn van een faillissement. Bij een tijdelijke daling van het belastbaar inkomen worden uitzonderingen toegestaan, maar bij een herhaald onvoldoende, zoals bijvoorbeeld ten gevolge van een faillissement, wordt geen studietoelage meer verleend.

1. Is het bekend in hoeveel gevallen van weigering het om een faillissementssituatie gaat? Om hoeveel procent van de geweigerde studietoelagen gaat het?
2. Is het niet toekennen van een studietoelage ten gevolge van een faillissement, een gewild gevolg van de regelgeving ter zake?
3. Kan een studietoelage toch worden verkregen indien er een kwijtschelding van de schulden in het vooruitzicht wordt gesteld en er een herziening van het belastbaar inkomen wordt gepland?
4. Zijn er andere uitwegen voor de betrokkenen, of worden er stappen gezet om dit probleem te verhelpen?

Antwoord

In het verleden werd een oneigenlijk gebruik van de studietoelagen vastgelegd bij fiscaal onderlegde hogere inkomstencategorieën die door middel van aangifte van *fictief* lage inkomsten, in aanmerking kwamen voor de hoogste toelagen.

Het invoeren van de uitsluitingsfactor "kadastraal inkomen" als *reële* welvaartsindicator, heeft geleid tot een grotere selectiviteit en een rechtvaardiger verdeling van de studietoelagen.

Het is echter nooit de bedoeling geweest gefailleerden uit te sluiten van studietoelagen. Er werd ten andere reeds van bij de invoering van de KI-maatregelen in een vangnet voorzien voor onder andere gefailleerden

en personen die werden getroffen door een tijdelijke deling van het belastbaar inkomen.

Zij kunnen zich namelijk beroepen op de regel van het aansluitend referentiejaar : indien zij worden afgewezen omdat het kadastraal inkomen te hoog is in verhouding tot het inkomen van het normaal in aanmerking te nemen jaar, kan dit kadastraal inkomen worden vergeleken met het inkomen van een aansluitend jaar. Ook indien de Administratie der Directe Belastingen naar aanleiding van een latere verificatie een herziening van het belastbaar inkomen doorvoert (en er eventueel een hoger belastbaar inkomen wordt vastgesteld), moet met de herziene aanslag rekening worden gehouden. Bovendien wordt het kadastraal inkomen van onroerende goederen die door zelfstandige beroepen voor eigen beroepsdoeleinden worden aangewend, *niet* meegerekend bij het samenstellen van het totaal kadastraal inkomen van de KI-test.

Gefailleerden of personen met een (zeer) laag inkomen kunnen anderzijds ook een beroep doen op het OCMW en het bestaansminimum aanvragen. Ingeval hun inkomen (waaraan het kadastraal inkomen dient te worden getoetst) geheel of gedeeltelijk is samengesteld uit het bestaansminimum, wordt de KI-test niet toegepast en kunnen zij niet worden uitgesloten wegens te hoog kadastraal inkomen.

Tevens wil ik er de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op vestigen dat faillissementen en zware tegenslagen slechts een van de mogelijke oorzaken zijn die aanleiding kunnen geven tot een jaarlijks terugkerend (al dan niet fictief) laag belastbaar inkomen.

Over deze problematiek werd reeds overleg gepleegd met een vertegenwoordiging van een landbouwersorganisatie. Tot dusver werd hiervoor nog geen oplossing gevonden.

Er worden door de afdeling Studietoelagen geen cijfergegevens bijgehouden over het aantal aanvragen dat ten gevolge van een faillissement wordt afgewezen.

**Vraag nr. 215
van 4 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Kinderen van buitenlanders

Bij een vroegere gelegenheid heeft de minister mij geantwoord dat het Franstalig onderwijs in de Vlaamse gemeenten met faciliteiten ook toegankelijk is voor kinderen van buitenlanders die in de betrokken gemeenten wonen.

Dit strookt mijns inziens evenwel niet met de voorwaarde dat het Frans de moedertaal of de gebruikelijke taal is van het kind, zoals zowel de wet houdende de taalregeling in het onderwijs als de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken het voorschrijven. Immers, de moedertaal of de gebruikelijke taal van de kinderen in kwestie is het Nederlands noch het Frans. Derhalve komt het me voor dat het wettelijk niet mogelijk is om deze kinderen in de Franstalige scholen in faciliteitengemeenten toe te laten.

Waarop baseert de minister zich om te stellen dat leerlingen, ongeacht het feit of hun moedertaal of gebruikelijke taal het Frans is, toch toegang moeten krijgen tot het Franstalig onderwijs in Vlaamse faciliteitengemeenten ?

Antwoord

Artikel 6 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs stelt dat in de gemeenten opgesomd in artikel 3, het kleuter- en lager onderwijs aan de kinderen mag worden verstrekt in een andere landstaal indien deze taal de moedertaal of de gebruikelijke taal van het kind is en het gezinshoofd in een van deze gemeenten verblijft.

Artikel 7, §3, B van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken stelt dat het kleuteronderwijs en het lager onderwijs in het Frans mag worden verstrekt indien deze taal de moedertaal of de gebruikelijke taal van het kind is en indien het gezinshoofd verlief houdt in een van deze gemeenten.

Kinderen van buitenlanders van wie de moedertaal of de gebruikelijke taal niet het Frans is, mogen niet worden toegelaten in de Franstalige scholen in de faciliteitengemeenten. Immers, in het Nederlands taalgebied (art. 4 van de wet van 30 juli 1963) en in de zes Brusselse randgemeenten (art. 7, §3 van de wet van 2 augustus 1963) is de onderwijstaal het Nederlands.

Vraag nr. 216 van 10 juli 1996 van de heer MICHEL DOOMST

Ondersteuning vormingsprojecten – Onderwijzend personeel

Het Vlaams regeerakkoord stelt dat de Vlaamse regering projecten tot vorming van de ouders en tot vorming van de inrichtende machten zal ondersteunen en dit vooral in het licht van de groeiende lokale autonomie. Hierover stelde ik op 8 november 1995 reeds een parlementaire vraag aan de minister (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 13 november 1995, blz. 67). In dit antwoord ging de minister uitgebreid in op de ondersteuning van projecten tot vorming van de ouders.

De minister ging evenwel voorbij aan de vraag inzake ondersteuning van de projecten tot vorming van de inrichtende machten.

De minister stelt bovendien in zijn antwoord dat het regeerakkoord niet voorziet in de ondersteuning van vormingsprojecten voor personeelsafgevaardigden, omdat dit het terrein is van de vakorganisaties.

Op dezelfde manier kan men stellen dat ondersteuning van vormingsprojecten voor de inrichtende machten het terrein is van de koepels van inrichtende machten en dat ondersteuning van vormingsprojecten voor de ouders het terrein is van de ouderverenigingen. De conclusie zou dan zijn dat geen enkel vormingsproject ondersteuning behoeft vanwege de Vlaamse regering. Omdat het regeerakkoord naast de ondersteuning van projecten voor ouders, ook nog in de ondersteuning

van vormingsprojecten voor inrichtende machten voorziet, is voorgaande conclusie wellicht onjuist.

Waarom voorziet het regeerakkoord dan wel in ondersteuning van vormingsprojecten voor inrichtende machten en niet in ondersteuning van vormingsprojecten voor personeelsleden ? Is deze optie niet in tegenstrijd met de verklaringen van de minister dat meer dereguleren maar kan indien er een "tegenmacht" aanwezig is ?

Antwoord

De vraag naar vormingsprojecten voor personeelsleden is van een totaal andere orde dan de ondersteuning van vormingsprojecten tot vorming van ouders en tot vorming van de inrichtende machten.

Bij een steeds groter wordende autonomie van de scholen hoort, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht zegt, een tegenmacht van de participanten in het onderwijsveld. Personeelsleden zijn wat dat betreft echter een bevoorrechte participant. Veel meer dan de ouders en de leden van de inrichtende machten zijn zij vertrouwd met de structuren, de regelgeving, de tendensen binnen de onderwijswereld. Vakorganisaties zorgen ervoor dat hun leden op de hoogte blijven van alle nieuwe ontwikkelingen en zorgen zelfs voor vorming van hun leden. Vanuit het departement worden geregeld "rondes van Vlaanderen" georganiseerd, waarbij aan alle personeelsleden toelichting wordt gegeven bij nieuwe regelgeving. Bovendien is het tijdschrift Klasse, dat aan alle personeelsleden wordt gestuurd, ook een belangrijk element van informatie en vorming.

Uit het bovenvermelde mag duidelijk blijken dat er naar de vorming van de personeelsleden van het onderwijs toe, al een ernstige inspanning wordt gedaan. Dit neemt niet weg dat er nog mogelijkheden zijn, zelfs als zegt het regeerakkoord ter zake niets. Zo heb ik, in het voorontwerp van decreet inzake het basisonderwijs de mogelijkheid opgenomen voor de representatieve vakorganisaties om gedetacheerde personeelsleden toegewezen te krijgen om de vernieuwingen in het basisonderwijs te begeleiden en om de plaatselijke inspraakstructuren te ondersteunen.

Vraag nr. 217 van 10 juli 1996 van de heer JOS DE MEYER

Terbeschikkingstelling – Omvang, kostprijs en controle

Sommige personeelsleden uit het onderwijs kunnen, mits ze voldoen aan bepaalde voorwaarden, vervroegd uittreden door het nemen van een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen (TBS55+).

Hoeveel personeelsleden maken op dit ogenblik gebruik van dit stelsel en dit uitgesplitst per sector (basisonderwijs, secundair onderwijs, hoger onderwijs, PMS-centra) ? Wat is de kostprijs hiervan en dit ook uitgesplitst per sector ?

In het koninklijk besluit dat deze aangelegenheid regelt, wordt gesteld dat een personeelslid dat gebruik

maakt van een TBS55+ geen andere winstgevende activiteit mag uitoefenen dan die welke door de Koning is toegelaten, bij toepassing van de reglementering inzake cumulatie van een rustpensioen met een beroepsactiviteit.

Op welke wijze gaat het departement na of de betrokken personeelsleden zich houden aan de cumulatiereregels? Zijn er sancties vastgesteld indien een personeelslid zich niet aan deze regels houdt? Zo ja, welke en is er hiervoor een wettelijke grondslag?

Antwoord

De gewenste cijfergegevens zullen als aanvullend antwoord worden bezorgd. Het lijkt mij immers wenselijk zo juist mogelijk inlichtingen te verstrekken. Het ogenblik waarop de inlichtingen werden gevraagd, is hiertoe niet zo geschikt. Ik zal dan ook de toestand meedelen na 1 september 1996, dus na de aanvang van het nieuwe schooljaar. Intussen verwijs ik naar het antwoord dat ik heb verstrekt op vraag nr. 155 van 21 mei 1996 van Christiaan Vandebroek, Vlaams volksvertegenwoordiger, waarin eveneens cijfergegevens werden verstrekt in verband met terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 693).

Wat de controle op het naleven van de cumulatiereregels betreft, die gebeurt thans op grond van het document PERS 12 (cumulatieverklaring) dat bij het begin van de terbeschikkingstelling en bij aanvang of wijziging in de uitoefening van elke bezigheid, mandaat of ambt waaraan inkomsten verbonden zijn, aan het bevoegde werkstation moet worden toegezonden. Er is daartoe echter een nieuw document opgesteld, naar analogie van het document "cumulatieverklaring" dat door de Administratie der Pensioenen van het ministerie van Financiën wordt voorgelegd aan de aanvrager van een rustpensioen. Deze analogie is een logisch gevolg van de bepaling van artikel 9, laatste lid, van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psychosociaal-medisch-sociale centra, dat luidt als volgt:

"Tijdens deze terbeschikkingstelling mag het personeelslid geen andere winstgevende activiteit uitoefenen dan die welke door de Koning is toegelaten is, bij toepassing van de reglementering inzake cumulatie van een rustpensioen met een beroepsactiviteit en die buiten het onderwijs met volledig leerplan wordt uitgeoefend. Wat de activiteit uitgeoefend in het onderwijs voor sociale promotie of beperkt leerplan betreft, wordt de opdracht die nog uitgeoefend mag blijven, beperkt tot deze die het personeelslid uitoefende op de dag vóór de ingangsdatum van de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen."

Het hier bedoelde document zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden bezorgd samen met de bovenvermelde cijfergegevens.

Vraag nr. 218 van 10 juli 1996 van de heer JOACHIM COENS

Opleiding apothekersassistent – Toekomst

Naar ik verneem zouden er plannen bestaan om de opleiding tot apothekersassistent(e) af te schaffen, dit in het kader van de geplande hervorming van het secundair onderwijs. Nochtans bestaat er geen enkele andere opleiding of studierichting die beantwoordt aan de specifieke vereisten die aan een apothekersassistent(e) worden gesteld.

Wat West-Vlaanderen betreft, bestaat er voor elk net slechts één instelling voor deze beroepsopleiding (nl. in Brugge voor het vrij onderwijs en in Oostende voor het gemeenschapsonderwijs). Nochtans beantwoordt de opleiding aan een duidelijke behoefte aan geschoold apothekerspersoneel en krijgt ze een sterke ondersteuning van de betrokken beroepssector, nu de leerlingen op vrijdag en zaterdag bij apothekers stage mogen doen. Bovendien verschafte deze opleiding praktisch steeds onmiddellijk toegang tot de arbeidsmarkt na het beëindigen van de studies.

De wet van 19 december 1990 erkent de beroepstitel van apothekersassistent(e). Inmiddels werd er ook een voorstel tot koninklijk besluit voor advies overgemaakt aan de Raad van State, waarin de erkenningscriteria voor de apothekersassistent(e) werden vastgelegd en waarin een lijst werd opgenomen van de prestaties waarmee deze assistent door een apotheker wordt belast. Het zou dan ook paradoxaal zijn om enerzijds de beroepsopleiding apothekersassistent(e) in het secundair af te schaffen en anderzijds een wettelijke regeling uit te werken voor dit beroep.

Zijn er al beslissingen genomen met betrekking tot de opleiding tot apothekersassistent(e)? Bestaan er inderdaad plannen om die opleiding af te schaffen?

Antwoord

De discussie m.b.t. de opleiding tot apothekersassistent moet worden gesitueerd in de bredere discussie over de zinvolheid van studierichtingen in het secundair onderwijs en de daarbij horende eventuele reductie. Die discussie is inhoudelijk grondig voorbereid door een ambtelijke commissie, waaraan werd geparticipeerd door leidende ambtenaren van het departement en door de inspectie. In de periode april-juli 1996 werd op verschillende niveaus verder gediscussieerd over de voorstellen van deze ambtelijke commissie. Zeer intens waren onder meer de talrijke besprekingen met de vertegenwoordigers van de inrichtende machten. Op grond van deze besprekingen werden in de tweede helft van juli de voorstellen tot reductie als discussienota verspreid, onder meer bij alle secundaire scholen.

Essentieel en prioritair in de discussie over de zinvolheid van studierichtingen zijn de visie en de doelstellingen die ten aanzien van de onderwijsvormen worden vooropgesteld. De loutere vraag van een beroepssector lijkt in dit verband een te geringe legitimering voor het instandhouden of instellen van een studierichting; Ook de tewerkstelling van de afgestudeerden mag niet als exclusief criterium bij de beoordeling van de zinvolheid

worden vooropgesteld. Een evenwichtige beoordeling van een studierichting houdt rekening met een complex geheel van criteria waaronder (inzonderheid voor het technisch secundair onderwijs) de realisatie binnen de studierichting van de essentiële doelstellingen eigen aan de onderwijsvorm, de waarborg voor een volwaardige realisatie van de basisvorming, de tewerkstellingsmogelijkheden van de afgestudeerden, hun doorstromingsmogelijkheden, hun polyvalentie, enzovoort.

Bij de beoordeling van de zinvolheid van studierichtingen is ten slotte ook ernstig onderzocht of vanuit inhoudelijk standpunt het aanbod niet meermaals binnen de onderwijsvorm aanwezig is, zij het onder verschillende benamingen.

In het licht van al deze elementen kunnen tal van kritische vragen worden gesteld bij het aanbod van een specifieke studierichting "apothekehulp" op het niveau van het voltijds secundair onderwijs.

Dergelijke richting wordt – en niemand zal dit in vraag stellen – ondergebracht in het studiegebied Chemie. Een vergelijking met andere studierichtingen waarbij toepassingen van de chemie voorop staan, is dan ook noodzakelijk. Vanuit de algemene doelstellingen van het technisch secundair onderwijs (TSO), waarbij een brede technische vorming moet worden vooropgesteld, is een dergelijke specialisatie niet te verdedigen. De voorbereiding op slechts één beroepsuitweg past niet in een volwaardige visie op TSO. Leerlingen van 16 jaar met aanleg voor chemie en voor toepassingen van chemie een keuze laten maken voor dergelijke specialisatie, betekent eigenlijk dat reeds een beroepskeuze op die leeftijd wordt gevraagd van leerlingen die over voldoende talenten beschikken om – na verdieping van hun kennis van chemie en van toegepaste chemie – nog te kunnen opteren voor tal van wegen (zowel inzake beroep, als inzake verdere studie).

Wat de tegenstelling betreft tussen het voorstel tot afschaffing van een specifieke beroepsopleiding op het niveau van het TSO en de plannen voor de erkenning van het beroep, mag geen verwarring ontstaan. Het erkennen van een specifiek beroep impliceert niet automatisch dat een specifieke beroepsopleiding op het niveau van voltijds secundair onderwijs wordt georganiseerd. Veeleer moet inzake erkende beroepen worden onderzocht welke vooropleidingsmogelijkheden er bestaan.

Tot besluit kan er nogmaals aan worden herinnerd dat er m.b.t. de reductie van een aantal studierichtingen in het secundair onderwijs nog geen formele beslissingen werden genomen. Er ligt een aantal goed onderbouwde voorstellen ter discussie. Na de discussie en na weging van alle ingebrachte argumenten zal een definitieve beslissing worden genomen.

Vraag nr. 219
van 12 juli 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Scholen – Milieuzorg

Het departement Onderwijs draagt de eindverantwoordelijkheid voor een hele reeks min of meer vervuilende

bedrijven, namelijk de Vlaamse scholen.

Uit studies blijkt dat de bevolking zich voldoende bewust is van milieuproblemen, zoals afval en energieverspilling. De meesten weten ook hoe de problemen kunnen worden verholpen. Alleen is de overgang van weten naar doen vaak niet evident. In de gezinnen wordt evenwel stilaan meer en meer afval geselecteerd en is men zich bewust van het belang van rationeel energiegebruik (REG).

Dat dit ook in scholen moet gebeuren, ligt voor de hand ; hier wordt de komende generatie voor een groot deel gevormd.

1. Welke concrete doe-gerichte maatregelen heeft de minister al genomen teneinde in de scholen de afvalvoorkoming en -selectie en een REG te stimuleren en te belonen ? Met welk resultaat ?
2. Acht de minister dit resultaat bevredigend ?
3. Past het in het beleid van de minister om ter zake nog andere maatregelen te nemen, zoals bijvoorbeeld per school een leraar deeltijds vrijstellen voor het opstarten van actieve milieuzorg ?

Antwoord

1. en 2. Vanaf het schooljaar 1997-98 zullen de ontwikkelingsdoelen en eindtermen in het basisonderwijs en in de eerste graad van het secundair onderwijs ingevoerd worden.

De onderwijsverstrekkers zullen ervoor moeten instaan dat deze kennis, inzichten, attitudes en vaardigheden bij de meerderheid van de kinderen tot ontwikkeling worden gebracht en/of gerealiseerd.

Bij het opstellen van de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen is voldoende rekening gehouden met de milieuproblematiek in het algemeen en met recyclage, afvalselectie en rationeel energiegebruik in het bijzonder. Voor het basisonderwijs verwijs ik naar onder andere de eindtermen vastgelegd inzake wereldoriëntatie m.b.t. de levende en niet-levende natuur en m.b.t. milieueducatie, alsook inzake wereldoriëntatie technologie. In de eerste graad van het secundair onderwijs moeten de vakgebonden eindtermen en ontwikkelingsdoelen "technologische opvoeding" en meer specifiek de vakoverschrijdende eindtermen en ontwikkelingsdoelen inzake milieueducatie worden vermeld.

De taak van de overheid is beperkt tot een controle van de resultaten. De inspectie zal nagaan of de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen worden nagestreefd, respectievelijk gerealiseerd en houdt zich niet bezig met de wijze waarop het onderwijsproces zich voltrekt. Voor de vakoverschrijdende eindtermen zal de school moeten kunnen aantonen dat zij hieraan met een eigen planning werkt. Voor milieueducatie zal door de inspectie worden nagegaan of de school hieromtrent een expliciete visie heeft uitgebouwd, of de leraars vertrouwd zijn met deze visie en of al de onderwijsparticipanten erover zijn ingelicht.

De concrete uitwerking, de pedagogische methode(s) alsook het uitwerken van bijkomende doelstellingen behoort tot de pedagogische vrijheid van elke onderwijsverstrekker.

De dynamo²-catalogus kan hierbij wel als hulpinstrument worden aangewezen. Deze catalogus bundelt op thematische wijze (waaronder een werkveld "groene school") een aantal projecten die werden geselecteerd op grond van inhoudelijke en didactische kwaliteiten. Dit aanbod wordt aan alle scholen meegedeeld. Mits uitvoerige motivering en onder bepaalde voorwaarden kan voor de deelname aan dynamo²-projecten een extra financiële bijdrage van het departement worden verkregen.

Het staat bovendien elke onderwijsinstelling vrij om lokaal initiatieven en projecten uit te werken die ingrijpen op de schoolorganisatie en infrastructuur en die bijdragen tot een rationeler energiegebruik, afvalselectie en recycling.

3. Het ligt niet in mijn bedoeling om leerkrachten vrij te stellen met het oog op het opstarten van een actieve milieuzorg.

Vraag nr. 220
van 15 juli 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Verslag gemeenschapsinspectie – Voorbehoud en beroep

De bevoegdheid van de gemeenschapsinspectie werd vastgelegd in het decreet van 17 juli 1991, artikel 5.

In een vrije school in het arrondissement Turnhout heeft de gemeenschapsinspectie van 25 september tot 5 oktober 1995 een doorlichting gehouden. Het inspectieverslag vermeldt een voorbehoud voor de school, waarin onder andere staat dat "met alle leerkrachten de zorgbreedte systematisch en samenhangend moet worden uitgebouwd." De inrichtende macht heeft dit verslag voor kennisname ondertekend en teruggestuurd. Daarbij werd de bemerking gevoegd dat de inrichtende macht niet akkoord ging met dat deel van het voorbehoud, omdat het de in het decreet vastgelegde bevoegdheid overschrijdt.

1. Kan een school gesanctioneerd worden als ze niet met alle leerkrachten de zorgbreedte systematisch en samenhangend uitbouwt ?
2. Op basis van welke bepaling kan de gemeenschapsinspectie hiervoor een voorbehoud formuleren ?

Door welk decreet of door welke omzendbrief werden de inrichtende machten en de scholen hiervan op de hoogte gesteld ?

3. Kan een inrichtende macht vragen om een geformuleerd advies te wijzigen, als hiervoor voldoende rechtsgrond is ? Zo neen, waarom voorziet de gemeenschapsinspectie niet in een procedure tot wijziging van het geformuleerde advies, als dit geen rechtsgrond heeft ?

Antwoord

Zorgbreedte is een ruim begrip en wellicht zijn vele definities mogelijk.

Thans wordt algemeen aanvaard dat zorgbreedte de mate is waarin een school haar onderwijs in aanpak en aanbod organiseert, zodat elk kind de kans krijgt zich optimaal en harmonisch te ontplooiën. Het is de visie van het beleid, van de inspectie en ook van de wetenschappelijke begeleiding van het project "zorgbreedte", dat niet één of enkele leerkrachten de zorg voor de optimale kansen van elk kind moeten dragen, maar dat elke leerkracht van de school, elk lid van het schoolteam, met andere woorden de gehele school meewerkt.

In de circulaire voor het schooljaar 1995-1996 (de doorlichting heeft plaatsgehad van 25 september tot 5 oktober 1995) over de projecten "zorgverbreding" staat letterlijk : "De algemene doelgroep omvat alle kinderen" en "De directeur van de school is de drijvende kracht van dit overleg (MDO), de klastitularis speelt de coördinerende rol voor de leerlingen die hem of haar zijn toevertrouwd".

In antwoord op de specifieke vragen kan ik het volgende mededelen.

1. Een school wordt niet meteen gesanctioneerd als ze dit niet zo doet, maar dat wordt een negatief element voor de eindbeoordeling. De zorgverbreding is gericht op alle kinderen. Het niet toekennen van bijkomende lestijden is geen sanctie. Er zijn meer aanvragen dan beschikbare lestijden.
2. In artikel 5, paragraaf 2 van het decreet betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten staat dat de inspectie moet nagaan of de onderwijsinstelling de nodige inspanning heeft gedaan om de ontwikkelingsdoelen en de eindtermen na te streven en te bereiken.

In afwachting van het van kracht worden van de eindtermen, heeft de inspectie de taak het onderwijspeil te controleren zoals vermeld in artikel 24, paragraaf 2, 3° van de schoolpactwet van 29 mei 1959. Dit wordt trouwens bepaald in artikel 5 van het decreet van de inspectie en de pedagogische begeleiding.

De inspectie heeft als taak na te gaan of de school voldoende inspanning doet om elk kind optimaal te ontwikkelen. De begeleidingssessies van het project "zorgverbreding" voor de scholen lieten er geen twijfel over bestaan : de zorgbreedte moet worden gedragen door de hele, voltallige school.

Deze zienswijze werd nog versterkt en in de circulaire van 30 april (kenm. BA/PO/070296) wordt dit onder andere zo verwoord : "De extra middelen zijn tijdelijk ; zij moeten zo worden ingezet, dat ze resulteren in blijvende veranderingen in het functioneren van de school".

De bovenvermelde teksten van de circulaire 1995-96 waren overigens ook al duidelijk zo geïnspireerd. Het is ondenkbaar dat de zorgbreedte "niet" systematisch en "niet" samenhangend zou zijn. In elk geval zou dergelijke visie in tegenspraak zijn met het project zelf.

3. De inrichtende macht en de directie kunnen aan het inspectieteam, dat rapporteert over de schooldoorlichting, vragen een deel van het verslag te wijzigen indien de inhoud niet strookt met de realiteit. Hiervoor is bij het rapporteren een procedure ingebouwd.

In dit geval van doorlichting van de school in Turnhout, is de hele tekst voorgelegd aan de inrichtende macht en aan de directeur en werd er nog eens toelichting gegeven aan een vertegenwoordiger van de inrichtende macht die tevens onderwijsbegeleider is. Er werden geen correcties gevraagd. Na ondertekening bij het terugzenden, werd een opmerking geschreven, maar dan is er geen wijziging meer mogelijk of nodig.

Het kan niet de bedoeling zijn een advies van de inspectie achteraf te wijzigen of te herformuleren. De bemerkingen die de inrichtende machten kunnen maken na kennisname van het rapport, worden *samen* met de adviezen gelezen vooraleer een eindbeslissing wordt genomen.

In het geval van de school in Turnhout was het eindoordeel: "... komt in aanmerking voor erkenning, onder voorbehoud". In dit geval is er geen enkele sanctie.

De gewraakte passage maakt slechts een deel uit van een breder erkenningsadvies, dat zo werd geformuleerd dat het de school in staat stelt om op een constructieve manier de resultaten van de doorlichting te verwerken.

Vraag nr. 221
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties

Kan de minister vice-president mij meedelen of de overheidsinstellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren in publikaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen?

Mocht dit het geval zijn, kan de minister vice-president mij dan een overzicht verstrekken van het aantal dergelijke advertenties dat de jongste drie jaar werd geplaatst, evenals van de bedragen die daarmee gepaard gingen?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister-president Luc Van den Brande en aan de ministers Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

De Vlaamse overheidsinstellingen die onder mijn bevoegdheid ressorteren en die hierna worden genoemd, hebben mij uitdrukkelijk verklaard nog nooit te hebben geadverteerd in publikaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zogenaamde zuilgebonden verenigingen:

- de Universiteit Gent;
- het Universitair Ziekenhuis Gent;
- de centrale inrichtende macht van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO);
- de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR);
- de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO).

Vraag nr. 222
van 31 juli 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Onderwijsinstellingen – Veiligheid

Leerlingen en studenten zijn als "werknemer" van een onderwijsinstelling onderhevig aan bepaalde veiligheidsrisico's, bijvoorbeeld brand. Derhalve moeten studenten en leerlingen een bescherming krijgen die gelijkwaardig is met die van werknemers in een bedrijf.

Werken er bij de administratie van het departement Onderwijs en/of bij het kabinet van de minister deskundigen op het vlak van veiligheid?

Wie staat in voor de veiligheidsnormen van onderwijsinstellingen?

Welke financiële middelen worden vrijgemaakt voor evacuatieoefeningen in scholen?

Antwoord

1. Bij de bezoeken door de onderwijsinspectie in verband met de opname in de toelageregeling van nieuwe oprichtingen (subsidiëring / financiering) en in verband met de doorlichting van scholen en academies, wordt in het bijzonder nagegaan of de lokalen voldoen aan de voorwaarden inzake hygiëne, woonbaarheid en vereiste uitrusting.

Naast de vaststellingen die de onderwijsinspectie doet waarbij zij refereert aan het Pellenberg-Audit systeem, worden de deskundige verslagen opgevraagd van erkende keuringsorganismen en van de brandweer.

Toch is er, voor zover bekend, geen reglementering die een verslag van de brandweer oplegt, zodat eigenlijk door de onderwijsinspectie niet systematisch zulk een verslag wordt geëist. Bovendien kan ook niet worden geëist – in het geval van het bestaan van zulk verslag – dat het een bepaalde strekking (bv. onverdeeld positief) zou hebben.

De onderwijsinspectie oefent hier echter op systematische wijze wel een signaalfunctie uit wanneer inbreuken op de veiligheid duidelijk aanwezig zijn. De onderwijsinspectie is echter niet deskundig wanneer hiermee zou worden bedoeld dat ze een aanvullende vorming hieromtrent heeft gehad. Haar deskundigheid vloeit voort uit ervaring en ten dele uit het feit dat haar vakopleiding dit vroeger heeft aangebracht.

De onderwijsinspectie is vertegenwoordigd in de werkgroep "Veiligheid en gezondheid in het onderwijs en opleidingscentra" van het Provinciaal Comité van Antwerpen voor de Bevordering van

de Arbeid. Deze werkgroep organiseert geregeld studiedagen voor schooldirecties, diensthoofden VGV (veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen), inspectie en begeleiding. Op deze wijze wordt de deskundigheid van de onderwijsinspectie geoptimaliseerd.

2. Artikel 28 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) bepaalt dat het toepassingsgebied en de voorkomingsprincipes inzake arbeidsveiligheid en gezondheid eveneens gelden voor leerlingen en stagiairs. Naast de verplichtingen van de werkgevers (art. 28 quinquies) en de werknemers (art. 28 sexies), bepaalt het koninklijk besluit van 28 oktober 1993 ook de taken en verplichtingen van de hiërarchische lijn (art. 28 septies), namelijk :

- de inrichtende macht (werkgever) ;
- het directiepersoneel (management) ;
- het diensthoofd VGV (adviseur-animator-inspirator-coördinator) ;
- de werkplaatsleiders, de werkmeesters, vaklokaalverantwoordelijken en leerkrachten (medewerkers op de vloer).

De inrichtende machten zijn derhalve de eerste verantwoordelijken voor het toepassen van de reglementering en de algemene voorzichtigheidsnorm in de schoolgebouwen.

Voor de ontwikkeling van de schoolveiligheidscultuur is de motivatie en de vorming van de betrokkenen doorslaggevend. Het departement Onderwijs – Afstandsonderwijs, Koningstraat 67 te 1000 Brussel, biedt aan kandidaten de mogelijkheid een schriftelijke cursus VGV te volgen (11 bundels i.v.m. veiligheid, gezondheid en verfraaiing werkplaatsen).

3. Er zijn geen extra financiële middelen uitgetrokken voor de werking van de dienst VGV binnen de onderwijsinstelling. De kosten voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van werkplaatsen die voortvloeien uit de naleving van de voorschriften van het ARAB, AREI (Algemeen Reglement Elektrische Installaties) en VLAREM, worden betaald uit de jaarlijkse werkingstoelagen die aan de scholen worden toegekend uit hoofde van de wet van 29 mei 1959, artikel 24 § 2, 6° (opname in de toelageregeling) en artikel 32 § 1 (werkingstoelagen). De kostprijs van evacuatie-oefeningen is minimaal en gemakkelijk te dragen door de vermelde werkingsstoelagen.

**Vraag nr. 223
van 31 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalig secundair onderwijs Ronse – Wettelijke basis

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 14 mei jongstleden met betrekking tot de organisatie van Franstalig secundair onderwijs in Ronse (Beknopt Verslag nr. 48 van 23 mei 1996 – bijlage, blz. 6-7), verwees de minister naar artikel 7, tweede lid van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs.

Dit artikel stelt dat vóór de wet van 1963 bestaande afdelingen van het secundair onderwijs konden afwijken van het artikel 4 van dezelfde wet dat bepaalt dat het Nederlands de onderwijstaal is in het Nederlands taalgebied. Bedoeld artikel vermeldt evenwel ook dat dit "bij een met redenen omkleed, in Ministerraad overlegd en in extenso in het Belgisch Staatsblad bekend gemaakt koninklijk besluit (...)" moet gebeuren.

Kan de minister mij meedelen of aan deze beide voorwaarden daadwerkelijk werd voldaan ?

Kan hij met name aangeven om welk koninklijk besluit het dan in casu exact gaat ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 30 november 1966 houdende toepassing van artikel 7, lid 2, 2° van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, bepaalt dat het onderwijs georganiseerd in de Franse taal in de afdelingen voor buitengewoon onderwijs alsmede dat in bestaande op 30 juli 1963 afdelingen voor technisch onderwijs, en in afdelingen voor middelbaar onderwijs die als didactische afdelingen voor de Katholieke Universiteit Leuven dienen en die in dezelfde agglomeratie als deze universiteit zijn gevestigd, toegankelijk is voor de kinderen bedoeld in artikel 7, lid 2, 2° van de wet van 30 juli 1963.

**Vraag nr. 226
van 31 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Arbeidsherverdelende maatregelen voor ambtenaren – Resultaten

De Vlaamse regering nam de laatste jaren heel wat initiatieven om een herverdeling van de arbeid te stimuleren bij de ambtenaren. Graag kreeg ik van de minister een antwoord op volgende vragen met betrekking tot de resultaten van de bestaande maatregelen.

1. Hoeveel mannen/vrouwen tussen 25 en 35 jaar/boven de 50 jaar zijn sinds juli 1995 op de maatregel ingegaan ?
2. Hoeveel personen (m/v) kregen een job bij de overheid door arbeidsherverdeling ? Om hoeveel deeltijdse of voltijdse betrekkingen (m/v) ging het ?

Antwoord

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

De arbeidsherverdelende initiatieven in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap doen zich voor op het vlak van de loopbaanonderbreking, de deeltijdse arbeid en de uitstapregeling.

- 1.1. Loopbaanonderbreking

De statutaire en contractuele personeelsleden kunnen hun loopbaan voltijds onderbreken.

Het aantal loopbaanonderbrekingen bedraagt :

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Leeftijdscategorie 25-35 jaar	15	57	72
Leeftijdscategorie +50 jaar	11	14	25

Het personeel met loopbaanonderbreking moet verplicht worden vervangen door werklozen of daarmee gelijkgestelde categorieën. Deze loopbaanonderbrekers werden vervangen door eenzelfde aantal personen. Vermits de vervangers niet persoonlijk, noch qua leeftijd gebonden zijn aan degene die zijn/haar loopbaan onderbreekt, kan hier geen onderscheid worden gemaakt inzake leeftijd of geslacht.

Het aantal nieuwe loopbaanonderbrekers sinds juli 1995, dit is zonder de verlengingen van reeds lopende onderbrekingen, bedraagt :

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Leeftijdscategorie 25-35 jaar	20	75	95
Leeftijdscategorie +50 jaar	13	19	32

De voormelde loopbaanonderbrekers werden vervangen door eenzelfde aantal contractuele personeelsleden.

1. 2. Deeltijdse arbeid

Het personeel kan op vrijwillige basis 50 %, 80 % of 90 % van de normale arbeidsduur werken.

Het aantal deeltijds werkenden bedraagt :

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Leeftijdscategorie 25-35 jaar			
50 %	3	52	55
80 %	1	88	89
90 %	2	11	13
totaal	6	151	157
Leeftijdscategorie +50 jaar			
50 %	14	30	44
80 %	21	55	76
90 %	4	7	11
totaal	39	92	131

De door deeltijdse arbeid vrijgekomen budgettaire ruimte wordt gebruikt voor vervangingstewerking.

De voormelde deeltijdse arbeid werd gecompenseerd met nagenoeg hetzelfde aantal vervangingscontracten. Vermits hier ook de vervanger noch qua leeftijd noch geslacht gebonden is aan degene die deeltijds werkt, kan ook geen onderscheid worden gemaakt in deze categorieën.

Het aantal personeelsleden dat sinds 1 juli 1995 in de regeling is gestapt bedraagt :

	Mannen	Vrouwen	Totaal
Leeftijdscategorie 25-35 jaar			
50 %	6	61	67
80 %	5	124	129
90 %	2	17	19
totaal	13	202	215
Leeftijdscategorie +50 jaar			
50 %	22	45	67
80 %	32	80	112
90 %	7	12	19
totaal	61	137	198

1.3 Uitstapregeling

De uitstapregeling van 5 maart 1996, die in een vervangingsplicht voorziet voor sommige personeelscategorieën, geeft op korte termijn aanleiding tot 16 statutaire aanwervingen. Omdat deze aanwervingen moeten gebeuren via vergelijkende aanwervingsexamens, is het aantal mannelijke en vrouwelijke gegadigden nog niet bekend.

2. Vlaamse openbare instellingen

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger analoge informatie wenst over de arbeidsherverdelende initiatieven in de Vlaamse openbare instellingen, moet worden verwezen naar de functioneel bevoegde Vlaamse ministers voor die instellingen, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen (Belgisch Staatsblad van 9 augustus 1995), gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 12 juli 1995 (Belgisch Staatsblad van 14 oktober 1995).

Vraag nr. 227 van 2 augustus 1996 van mevrouw NELLY MAES

Huisartsen in beroepsopleiding – Universitaire inschrijving

1. Dient een pas afgestudeerde arts die twee jaar als HIBO (huisarts in beroepsopleiding) gaat werken met het oog op het behalen van het academisch diploma van huisarts, zich twee jaar na mekaar te laten inschrijven aan de universiteit ? Op grond van welke rechtsbepaling wordt deze toestand geregeld ?
2. Kan een pas afgestudeerde arts die twee jaar als HIBO gaat werken, via de centrale examencommissie het diploma van huisarts behalen ? Kan één inschrijving tijdens het jaar van het examen volstaan of moeten er twee opeenvolgende jaren inschrijvingen worden genomen ? Kan de minister de vigerende rechtsgronden vermelden waarop zijn antwoord steunt ?

Antwoord

1. Elke afstuderende arts die het diploma van de academische graad van huisarts wil behalen, dient zich gedurende ten minste twee academiejaren te laten

inschrijven aan een universiteit. Dit volgt uit de bepalingen van artikel 11, derde alinea, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, zoals gewijzigd bij decreet van 5 april 1995.

In principe dient elke HIBO een eenmalig collegegeld te betalen van 15.000 frank bij de eerste inschrijving, en een bedrag van 1.000 frank per volgend academiejaar dat de HIBO nodig heeft om zijn studie af te maken, als bijdrage in de examenkosten en andere kosten verbonden aan een inschrijving. Dit is geregeld in artikel 43 van het genoemde decreet van 12 juni 1991, gewijzigd bij decreet van 8 juli 1996 betreffende het onderwijs VII.

2. Het diploma van huisarts kan niet worden behaald via de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap voor het universitair onderwijs (artikel 54 van het genoemde decreet van 12 juni 1991, gewijzigd bij het genoemde decreet van 8 juli 1996).

Vraag nr. 228
van 2 augustus 1996
van de heer LUDO SANNEN

Onderwijzend personeel – Terugbetaling kaartjes openbaar vervoer

Onder zekere voorwaarden worden aan leerkrachten de abonnementen voor het openbaar vervoer terugbetaald.

Naar verluidt worden de kaartjes voor openbaar vervoer voor leerkrachten met een onvolledige opdracht of van wie de opdracht geconcentreerd is op minder dan vijf werkdagen, niet terugbetaald. Soms zijn die kosten kleiner dan de prijs van het abonnement.

1. Waarom kunnen die kaartjes niet worden ingebracht ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om die situatie recht te trekken ?
3. Wat is zijn timing hiervoor ?

Antwoord

1. De tegemoetkoming in de vervoerskosten van de leerkrachten is geregeld bij besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeelsleden. Het is bekrachtigd bij artikel 34 van het decreet van 15 december 1993 betreffende het onderwijs V. Luidens dit besluit wordt aan de personeelsleden van het onderwijs een tegemoetkoming verleend in de prijs van de treinkaart geldend als sociaal abonnement.
2. en 3. Met de invoering van de treinkaart voor deeltijds werkenden, Railflex, die ook geldt voor de personeelsleden van het onderwijs, wordt in belangrijke mate tegemoet gekomen aan de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geviseerde toestanden (cf. het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 187

van 6 juni 1996 van Michel Doomst, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 770).

Vraag nr. 229
van 6 augustus 1996
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland – Vlaams initiatief

In heel wat landen van de wereld verblijven Nederlandse en Vlaamse ouders met kinderen. De Nederlandse stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland (NOB) subsidieert lessen in de Nederlandse taal en cultuur voor de kinderen, opdat zij het contact met hun moederland, Nederland, niet zouden verliezen (bv. 3 uur les per week).

1. Bestaat een dergelijk initiatief ook voor Vlamingen in het buitenland ?
2. Zo neen, wordt een samenwerking met de Nederlandse stichting overwogen, of zijn er plannen voor een eigen Vlaams initiatief ?

Antwoord

1. Tot op heden bestaat er in Vlaanderen geen instelling zoals de Nederlandse Stichting Onderwijs in het Buitenland, die een dergelijk initiatief organiseert en subsidieert.

Er worden wel initiatieven georganiseerd door VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand) rond het onderwijs Nederlands (lager en middelbaar) in het buitenland, in het bijzonder in de regio Nord-Pas de Calais.

Daarnaast worden een aantal lectoraten in het buitenland ondersteund via de Nederlandse Taalunie. Deze organisatie kan hierover meer informatie bezorgen.

2. Met uitzondering van bovengenoemde twee domeinen zijn er vanuit Vlaanderen nog geen structurele contacten met NOB. Er bestaan aan Vlaamse zijde evenmin plannen tot het oprichten van een instelling zoals NOB.

Vraag nr. 231
van 9 augustus 1996
van mevrouw NELLY MAES

Europese scholen – Salarissen

Met enige ergernis bekijkt ons Vlaams onderwijzend personeel de toestanden in de drie Europese Scholen die ons land rijk is. Het blijkt immers dat het personeel van een Europese School bruto per maand zowat het dubbele verdient van hun collega's in een Vlaamse school. Dat laatste salaris wordt "normaal" belast, het Europese salaris niet. Om de pil toch enigszins te vergulden voor degenen die niet het voorrecht hebben in deze school te belanden, worden de Europese leerkrachten uit Vlaanderen gedetacheerd voor maximum negen jaar.

Welke zijn de selectieprocedures om deze vrijgekomen plaatsen in te vullen en hoe worden ze bekendgemaakt ?

Worden er maatregelen overwogen om dit verschil in salaris ongedaan te maken ?

Antwoord

1. De oproep tot de kandidaten voor een vacante betrekking bij de Europese Scholen gebeurt via een circulaire die via de directeurs van de scholen wordt verspreid.

Alleen *vastbenoemde* personeelsleden met *volledige* opdracht van het bestuurs- en onderwijspersoneel en het opvoedend hulppersoneel op wie een van de decreten van 27 maart 1991 houdende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs van toepassing is, komen in aanmerking.

Die omzendbrief vermeldt tevens de kwalificaties voor de functie in kwestie, alsook de uiterste datum van inschrijving.

Na het afsluiten van de inschrijvingsperiode worden de dossiers van de kandidaten aan mij voorgelegd. Op basis van deze dossiers beslis ik dan over de terbeschikkingstelling.

Laattijdig ingediende aanvragen komen niet in aanmerking ; de poststempel geldt als bewijs.

2. De personeelsleden die ter beschikking worden gesteld wegens bijzondere opdracht aan de Europese Scholen, hebben recht op het salaris dat behoort bij hun functie en salaristrap in de salarisschaal van deze functie, zoals vastgelegd in bijlage III van het Statuut van het gedetacheerd personeel van de Europese Scholen, dat tijdens de Hoge Raad van 23 en 24 april 1996 werd goedgekeurd.

De bevoegde nationale overheid betaalt de nationale wedde aan het personeelslid en deelt aan de betrokken Europese School de betaalde bedragen mee. Deze betaalt aan de betrokkene het verschil tussen enerzijds het in dit Statuut vermelde salaris en anderzijds de tegenwaarde van het geheel van de nationale emolumenten, verminderd met de verplichte sociale bijdragen.

Indien het bedrag dat aan belasting op het nationale salaris wordt geheven, verschilt van het bedrag dat aan voorheffing op het salaris volgens dit Statuut zou worden betaald – bij toepassing van de regels die voor de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen de voorwaarden vastleggen voor de heffing van belasting ten bate van de Gemeenschap – gebeurt er een positieve of negatieve aanpassing die gelijk is aan het verschil tussen de twee voornoemde bedragen. Bedoeling is een gelijk salaris voor de leerkrachten van verschillende landen van herkomst te waarborgen.

De salarissen in de Europese Scholen zijn afgeleid uit het systeem van salarissen van de ambtenaren van de Europese Unie.

De salarissen van het personeel in de drie (straks vier) Europese Scholen in België zijn overigens dezelfde als de salarissen in de andere Europese Scholen die in het buitenland gelegen zijn. Dat deze salarissen hoog zijn, zal niemand ontkennen. Zij moeten overigens worden vergeleken met de salarissen die aan de leerkrachten in de andere lidstaten worden uitbetaald.

De Hoge Raad van de Europese Scholen heeft bij de goedkeuring van het Statuut in april jongstleden een wijziging aangebracht, waardoor bedoelde personeelsleden niet meer alle jaren anciënniteit kunnen inbrengen voor het bepalen van de hoogte van het bedrag van hun salaris.

Bijlage III van het Statuut van het gedetacheerd personeel van de Europese Scholen

Schalen van de maandsalarissen Salarisschalen met ingang van 1 juli 1995

Schaal	Sal. trap 1	Sal. trap 2	Sal. trap 3	Sal. trap 4	Sal. trap 5	Sal. trap 6	Sal. trap 7	Sal. trap 8	Sal. trap 9	Sal. trap 10	Sal. trap 11	Sal. trap 12
Schaal 1 (8.884)*	175.181	184.065	192.949	201.833	210.717	219.601	228.485	237.369	246.253	255.137	264.021	272.905
Schaal 2 (8.884)*	157.411	166.295	175.179	184.063	192.947	201.831	210.715	219.599	228.483	237.367	246.251	255.135
Schaal 3 (8.884)*	139.641	148.525	157.409	166.293	175.177	184.061	192.945	201.829	210.713	219.597	228.481	237.365
Schaal 4 (7.198)*	132.233	139.431	146.629	153.827	161.025	168.223	175.421	182.619	189.817	197.015	204.213	211.411
Schaal 5 (7.824)*	128.330	136.154	143.978	151.802	159.626	167.450	175.274	183.098	190.922	198.746	206.570	214.394
Schaal 6 (7.000)*	116.181	123.181	130.181	137.181	144.181	151.181	158.181	165.181	172.181	179.181	186.181	193.181
Schaal 7 (6.579)*	106.764	113.343	119.922	126.501	133.080	139.659	146.238	152.817	159.396	165.975	172.554	179.133
Schaal 8 (5.551)*	99.119	104.670	110.221	115.772	121.323	126.874	132.425	137.976	143.527	149.078	154.629	160.180
Schaal 9 (3.909)*	92.949	96.858	100.767	104.676	108.585	112.494	116.403	120.312	124.221	128.130	132.039	135.948

- Salarisschaal 1 : directeur ; adjunct van de vertegenwoordiger van de raad van bestuur
- Salarisschaal 2 : adjunct-directeur middelbare school ; hoofdassistent van de vertegenwoordiger van de raad van bestuur, belast met een administratieve vakgroep ; financieel controleur, chef van een administratieve vakgroep
- Salarisschaal 3 : leraar middelbare school
- Salarisschaal 4 : adjunct-directeur lagere en kleuterschool
- Salarisschaal 5 : pedagogisch hoofdadviseur
- Salarisschaal 6 : leraar die slechts bevoegd is voor de onderbouw van de middelbare school ; pedagogisch adviseur met onderwijsbevoegdheid ; bibliothecaris ; administrateur-econoom (behalve als hij, als gedetacheerd ambtenaar, door het bevoegd gezag in het land van herkomst in een hogere categorie is geplaatst)
- Salarisschaal 8 : kleuteronderwijzer
- Salarisschaal 9 : pedagogisch adviseur met eindexamen middelbaar onderwijs en zonder onderwijsbevoegdheid

Vraag nr. 232
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Uitbreiding Vlaamse school Komen – Problemen

De ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschaps-onderwijs) heeft zich in het verleden nooit erg enthousiast opgesteld of dynamisch getoond als het erop aankwam het dossier van de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen te verdedigen.

Thans doen er zich weer moeilijkheden voor, deze keer niet met het Waals Gewest, maar met de verzekeringsmaatschappij die eigenaar is van het terrein waarop moet worden gebouwd. Blijkbaar is er een geschil over de termijn waarbinnen dat opstalrecht geldt en over de vraag wie na het verstrijken ervan eigenaar wordt van het gebouw. Zolang dat niet is uitgeklaard kan de ARGO de bouw niet starten.

Is de minister op de hoogte van de problemen ?

Wat zijn exact de standpunten van beide partijen ?

Heeft de minister in dit conflict al bemiddeld ?

Indien niet, meent hij dan niet dat zijn bemiddeling aangewezen is en heeft hij initiatieven ter zake gepland ?

Antwoord

Het zogenaamde geschil waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert in de aanhef van zijn schriftelijke vraag, werd inmiddels opgelost.

De notariële akte met betrekking tot het opstalrecht wordt door de partijen ondertekend op 11 september 1996. Inmiddels werd ook het bevel gegeven de werken met betrekking tot het op te richten schoolgebouw aan te vangen medio september 1996.

De subvragen twee, drie en vier zijn derhalve niet relevant.

Vraag nr. 233
van 9 augustus 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Lager onderwijs – Volkslied

Maakt in het lager onderwijs het aanleren van het Vlaams volkslied deel uit van de geldende eindtermen ?

Ik meen van wel, maar ik hoor graag de bevestiging van de minister, inbegrepen het antwoord op de vraag of hij, via de inspectie, weet in hoeveel lagere scholen dat niet gebeurt.

De vraag of de minister tegenover die onderwijsinstellingen optreedt rijst dus en wordt dan ook hierbij gesteld. Met inbegrip van de vraag waarin dat optreden bestaat.

Antwoord

In de eindtermen voor het lager onderwijs zijn er geen rechtstreekse en expliciete verwijzingen noch naar het Belgisch, noch naar het Vlaams volkslied.

In de eindterm 4.19 staat dat de kinderen moeten kunnen illustreren

- dat er in het bestuur van Vlaanderen en van België een taakverdeling is ;
- dat sommige beslissingen worden genomen door de Vlaamse regering en andere door de federale regering.

In de eindterm 2.1 bij "muzische vorming" staat dat de leerlingen muziek moeten kunnen beluisteren en ervaren, met aandacht voor enkele kenmerken van de muziek, waaronder de functie of gebruikssituatie.

Beide liederen kunnen, voor zover de inrichtende macht of de stellers van het leerplan oordelen dat de muziek en de tekst binnen de mogelijkheden van de leerlingen van het lager onderwijs liggen, wel worden opgenomen in de leerplannen.

Aangezien het antwoord op het eerste gedeelte negatief is, vervallen het tweede en het derde gedeelte van de vraag.

Vraag nr. 234
van 9 augustus 1996
van de heer WILLY KUIJPERS

Integratie zigeunerkinderen – Evaluatie

Kan de minister mij meedelen hoe de integratieprojecten met betrekking tot de Romzigeuners worden geëvalueerd ?

Over hoeveel kinderen gaat het ?

Welke is de waardering van het project ?

Hebben er zich moeilijkheden voorgedaan ? Zo ja, welke ?

Hoe zullen deze projecten naar het volgend schooljaar toe worden voortgezet ?

Antwoord

1. Sedert 1 september 1993 worden in drie scholen experimenten opgezet om de integratie van zigeuners en woonwagenbewoners te bevorderen. De experimenten maken deel uit van een reeks projecten gericht op de groep van de trekkende bevolking. Naast zigeuner- en woonwagenbewoners worden ook projecten opgezet voor kinderen van schippers en kermislui.

De bedoeling van de experimenten is te zoeken naar modellen en aanpakken om een betere scholarisatie en maatschappelijke integratie mogelijk te maken. Aangezien het hier om zeer specifieke en in het geval van de ROM-zigeuners ook om zeer marginale groepen gaat, heeft het departement voor de begeleiding van de scholen en de contacten met de ouders een overeenkomst afgesloten met de VZW Vlaams Overleg Woonwagenwerk (VOW), die ook door de administratie Welzijn wordt gefinancierd. Naast de begeleiding staat het VOW ook in voor de verslaggeving en voor de evaluatie van het project.

De experimentenscholen dienen jaarlijks een projectplan in bij het departement Onderwijs. Het departement oordeelt over het projectplan op basis van inspectieverslagen en de evaluatie van het VOW. Naargelang de situatie kunnen bijstellingen of aanpassingen worden gevraagd. Het is immers de bedoeling op basis van de experimenten te komen tot organisatievormen en een pedagogische aanpak die én aansluit bij de noden van de doelgroep én haalbaar is voor verschillende scholen.

2. Aantallen

In 1995-96 : +/- 43 kinderen (As 16 ; Mortsel 11 ; Holsbeek 16).

In 1996-97 : +/- 52 kinderen (As 16 ; Mortsel 14 ; Holsbeek 22).

3. De algemene waardering is positief. De experimenten hebben als resultaat dat bij de doelgroep een traditie van schoolgaan is ontstaan. Vooral het feit dat ook kleuters naar school gaan, is een belangrijke evolutie.

Met betrekking tot de scholen wordt vastgesteld dat de integratie van de experimentele werking in de reguliere schoolorganisatie moeilijker en trager verloopt dan verwacht. De projectleerkrachten besteden te veel aandacht aan de doelgroep in verhouding tot de aandacht voor hun collega's, waardoor de afstand tussen experiment en gewone school soms te groot wordt. Dit aspect wordt in het schooljaar 1996-97 bijzonder bewaakt.

Naarmate jonge kleuters naar de gewone kleuterklas komen, kan de meer categoriale werking via

aparte klassen worden afgebouwd. Het streven naar integratie en een gewoon schoolverloop is een betrachting. Daarnaast zal er, gezien de sociale en culturele afstand tussen zigeuners en de "burgerbevolking", steeds een bepaalde spanning blijven bestaan, die enkel – tijdelijk – via aparte opvang kan worden opgevangen.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 195
van 13 juni 1996
van de heer JACKY MAES

Waterbeheersing IJzerbekken – Baggerwerken

De IJzervallei vormt een van de belangrijkste natuurgebieden in Vlaanderen. Met het ecologisch impulsgebied IJzervallei werd een trendbreuk op gang gebracht. Er moet echter nog een grote weg worden afgelegd vooraleer alle problemen van de IJzervallei tot het verleden behoren. Er moeten dringend structurele oplossingen worden uitgewerkt om grote schade en menselijk leed te voorkomen bij een volgende grote winteroverstroming. Onder andere de uitbaggering van IJzer en Handzamevaart en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken blijven belangrijke knelpunten.

1. Wat is de huidige stand van zaken inzake de uitbaggering van IJzer en Handzamevaart ?
2. Hoever staat het met het herstel en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. De IJzer valt als bevaarbare waterloop onder de bevoegdheid van mijn collega, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns.

Wel kan ik meedelen dat er momenteel gesprekken worden gevoerd tussen mijn diensten en die van mijn collega om te onderzoeken of het door mijn diensten ingerichte slibbekken "De Nieuwe Stede" in Houthulst ook kan worden ingeschakeld voor de berging van baggerslib van de IJzer en haar zijkanalen.

Wat de baggering van de Handzamevaart betreft, zijn de voorbereidende werkzaamheden zover gevorderd dat in het najaar zal kunnen worden gestart met de werken.

2. Aangaande het herstel en de versterking van de winterbedfunctie van de IJzerbroeken is er opdracht gegeven om de bestaande kunstwerken op de Stenen- en Houtensluisvaart in het Blankaartbekken te herstellen, of eventueel te vernieuwen.

Het bestaande oude pompemaal zal worden vervangen door een nieuw gemaal, dat best een combinatie zou zijn van een gemaal met schroefcentrifugaalpomp en een vijselgemaal, aangezien deze laatste installatie visvriendelijk is.

De andere versleten ontwateringskunstwerken die dienstig zijn voor de directe ontwatering van het winterbed, zullen worden vervangen door nieuwe ontwateringssystemen. Een studie bureau wordt belast met de verdere uitwerking.

Ten slotte zal ik de NV Aquafin opdragen het effluent- en overstortwater van de rioolwaterzuiveringsinstallatie af te koppelen van de Houtensluisvaart en een directe gravitaire lozing naar de IJzer aan te leggen via een nieuwe langsracht, waardoor een belangrijke afwateringsvaart opnieuw in haar oorspronkelijke functie wordt hersteld.

Vraag nr. 197
van 17 juni 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Herbiciden – Tram- en treinbeddingen

Begin februari 1996 is de Deutsche Bundesbahn gestopt met het gebruik van diuron om de sporen onkruidvrij te houden. Het produkt zou het grondwater belasten. Als alternatief zullen in de toekomst bladherbiciden worden gebruikt of zal er worden gemaaid. Opvallend is ook dat in de toekomst de houten dwarsliggers op beton of asfalt zullen worden gelegd.

1. Welke herbiciden worden in Vlaanderen gebruikt voor het onkruidvrij houden van tram- en spoorlijnen en in welke hoeveelheden ?
2. Werd er reeds onderzoek verricht naar de mogelijke gevolgen hiervan voor het milieu in het algemeen en voor het grondwater in het bijzonder ?
3. In welke produkten worden houten dwarsliggers gedrenkt ? Werd de weerslag hiervan op het milieu reeds onderzocht en zo ja, wat waren de resultaten ?
4. Was deze problematiek reeds het voorwerp van overleg tussen het departement van de minister en die van zijn collega's in de Vlaamse en de federale regering die bevoegd zijn voor Vervoer ?

Antwoord

- 1., 3. en 4. Het antwoord op deze vragen valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn en van de NMBS.
2. Er werd reeds onderzoek verricht met als doel de periodiciteit van het voorkomen van herbiciden na te gaan in grond- en oppervlaktewater. Op verschillende oppervlaktewaters, verspreid over Vlaanderen en hoofdzakelijk gekozen uit oogpunt van de drinkwatervoorziening, werden maandelijkse metingen uitgevoerd. Ook de verspreiding van herbiciden via regenwater werd nagegaan. De mogelijke impact van het gebruik van herbiciden op het grondwater werd onderzocht door controle van hun aanwezigheid in grondwaterwinningen of peilputten.

Er werd vastgesteld dat de herbiciden in oppervlaktewater voorkomen tijdens of kort na de toepassingsperiode. Dit is zeker het geval voor de stikstofherbiciden. In de onderzochte monsters kwamen atrazine, simazine, diuron en isoproturon voor in gehalten die in respectievelijk 65, 41, 58 en 24 % van de gevallen boven de drinkwaternorm van 1 µg/l lagen. Voor MCPA (chlorofenoxycarbonium) werd vastgesteld dat de drinkwaternorm in 48 % van de monsters werd overschreden.

De periodiciteit van het voorkomen van stikstofherbiciden in regenwater kan eveneens in relatie worden gebracht met de toepassingsperiode. Atrazine, diuron en isoproturon komen in ongeveer één vijfde van de onderzochte monsters voor in concentraties boven 1 µg/l.

Wat het voorkomen van herbiciden in grondwater betreft, is blijkbaar de geologische situatie bepalend. Voornamelijk MCPA, dat in zes op de tien monsters in concentraties boven de drinkwaternorm werd aangetoond, vormt een probleem.

Vraag nr. 207
van 1 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ruilverkavelingen – Kanalisering en verdroging

Onlangs bleek uit een reportage op een regionale televisiezender dat er zich in de streek van Kasterlee een probleem van verdroging voordoet. Een en ander zou het gevolg zijn van de rechtekking van de Kleine Nete naar aanleiding van de ruilverkaveling, waardoor het water te snel wordt afgevoerd. Thans wordt voorgesteld om de bochten in de Nete te herstellen.

Klopt het dat de ruilverkavelingen mede oorzaak zijn van de verdroging die zich op talrijke plaatsen voordoet ?

Worden er in dat geval maatregelen genomen om de rechtekking van waterlopen ongedaan te maken ?

Wordt er bij de ruilverkavelingen die nog lopen rekening gehouden met de negatieve effecten van een rechtekking van waterlopen ?

Antwoord

De nieuwsuitzending van de regionale televisiezender handelde over de vallei van de Kleine Nete in Kasterlee, stroomafwaarts van de baan Turnhout-Geel.

In het kader van het beleid dat tot voor vijftien jaar algemeen door alle beherende instanties werd gevoerd in verband met de voorkoming van overstromingen en het saneren van waterziek gronden, werden vanaf het jaar 1950 werken uitgevoerd aan de Kleine Nete.

Zo werd in de jaren 1950-1960 de Kleine Nete door de toenmalige Nationale Maatschappij voor de Kleine Landeigendom rechtgetrokken, verbreed en ingedijkt in het kader van de ontginning van het Zeggegebied langs de linkeroever.

In de periode 1960-1970 werden op de rechteroever van de Kleine Nete ruilverkavelingswerken uitgevoerd.

Tracé-aanpassingen zijn toen enkel uitgevoerd op de zijlopen met het oog op het verbeteren van de perceelsvormen. Ten behoeve van de peilbeheersing en de watervoorziening van de aangrenzende weiden en gronden werden meerdere stuwen gebouwd op deze waterlopen.

Door de geregeld voorkomende hoge waterstanden in de Kleine Nete in perioden van grote neerslag en/of hevige kruidgroei in de bedding, waren er geregeld overstromingen in het betrokken landbouwgebied. Om deze overstromingen te voorkomen, werd in 1975 het tracé van de Kleine Nete tussen Herentals en Lichtaart door de toenmalige Landelijke Waterdienst gekalibreerd en aangepast.

De algemene beleidsvisie, ook voor de werken in het kader van de landinrichting en de ruilverkaveling, is sedert de laatste vijftien jaar echter sterk gewijzigd. Zo werden onder meer de principes van de milieutechnische natuurbouw in een vademecum neergeschreven. Dit vademecum wordt thans meer en meer toegepast. Een dergelijke toepassing is ook terug te vinden in de verschillende projecten tot herwaardering die werden uitgewerkt en die, waar mogelijk, zullen worden verwezenlijkt.

Het is echter niet juist dat enkel waterbeheersingwerken – al of niet in het kader van de ruilverkaveling – aanleiding geven tot de verschijnselen die onder het begrip "verdroging" worden samengevat. In het Thema 9 van het MINA-plan 2 worden bijvoorbeeld volgende oorzaken vermeld, ik citeer :

"Veel menselijke activiteiten en ingrepen, die reeds eeuwen aan de gang zijn, hebben het kwalitatief evenwicht van het waterhuishoudkundige systeem stelselmatig veranderd en verdroging veroorzaakt :

- verminderde voeding door verstedelijking ;
- grond- en oppervlaktewaterwinning voor de landbouw, industrie en drinkwatervoorziening ;
- snellere evacuatie van neerslag op landbouwgronden (aanleg van sloten en draineringen) ;
- snellere aanvoer van oppervlaktewater door uitbreiding van de verharde oppervlakte, aanleg van rioleering en aanleg van draineringen ;
- snellere afvoer van oppervlaktewater door waterbeheersingswerken die daarop zijn gericht ;
- infrastructuurwerken, ophogingen en ontgrondingen."

In dit thema wordt op het probleem van de verdroging dieper ingegaan, wordt gewezen op het belang van het integraal waterbeheer, van het rationeel watergebruik, van het kwantitatief evenwicht in de waterhuishoudkundige systemen, van de natuurlijke structuur van waterlopen en van de nodige onderbouwing van het beleid. De nodige actiepunten om de oplossing van het probleem te ondersteunen worden ook aangegeven. Indien het MINA-plan 2 wordt goedgekeurd, zullen deze actiepunten worden uitgevoerd.

Buiten de algemene aspecten die tot "verdroging" kunnen leiden, moet men echter ook rekening houden met de gevolgen van neerslagtekorten. Zo zijn de uitzonderlijk lage waterpeilen tijdens het voorbije jaar een gevolg van een gemiddeld gecumuleerd neerslagtekort van 350 l/m² voor de periode juli 1995 – juni 1996. Dit is het tweede grootste tekort sinds het begin van de waarnemingen van het KMI in 1833. In het ruilverkavelingsgebied te Kasterlee hebben de destijds geplaatste stuwen bij dergelijke uitzonderlijke lange droogteperiodes geen effect meer, aangezien meerdere waterlopen bovenlopen zijn met een beperkt stroomgebied ; deze waterlopen staan thans grotendeels droog.

Bij de nog lopende ruilverkavelingen worden de waterbeheersingswerken gericht op een optimale bediening van de aanwezige functies : voorkoming van de schade aan personen en materiële goederen door eventuele overstromingen, peilbeheersing uit oogpunt van een passende watervoorziening voor de akkerbouw, het vee en de natuur, beperking van de stroomsnelheid ter voorkoming van erosie, verbetering van de watergebonden ecologische infrastructuur ter bevordering van de fauna en de flora in de daartoe bestemde zones, aanleggen van kleinschalige waterzuiveringseenheden in afgelegen gebieden ter verbetering van waterkwaliteit, enzovoort.

Tracé-wijzigingen worden slechts uitgevoerd voor zover zij onontbeerlijk zijn voor de realisatie van bovenvermelde doelstellingen.

**Vraag nr. 210
van 2 juli 1996
van de heer GEORGES CARDOEN**

Bos- en natuurgebieden Vlaams-Brabant – Overheidsaankopen

1. Welke natuurgebieden en bossen werden van 1993 tot 1995 door het Vlaams Gewest aangekocht in Vlaams-Brabant ? Hoe hoog liep de aankoopprijs op (liefst gedetailleerd per eigendom) ?
2. Wordt voor 1996 of later nu reeds de verwerving van natuurgebieden en bossen in Vlaams-Brabant in het vooruitzicht gesteld ?
3. Wie bepaalt de eventuele voorstellen tot aankoop ? Kan dit op voordracht van de gemeentebesturen ?

Antwoord

1. Van 1993 tot 1995 werden door het Vlaams Gewest volgende natuurgebieden en bossen aangekocht in de provincie Vlaams-Brabant.

Natuurgebieden

Jaar	Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
1993	Huldenberg	5,1432	4.950.000
	Scherpenheuvel	39,1738	9.588.000
	Aarschot	9,9397	7.000.000
	Erps-Kwerps	10,3280	3.189.000
1994	Holsbeek	0,5530	325.000
	Zichem	2,8479	855.000
	Huldenberg	11,2300	4.584.000
	Oud-Heverlee	28,0330	12.613.000
1995	Scherpenheuvel	1,7700	100.000
	Oud-Heverlee	2,0500	1.015.000
	Huldenberg	29,7688	11.461.000
	Boutersem	4,3903	1.490.000
	Aarschot	0,6560	465.000
	Totaal	145,8837	57.635.000

Bossen

Jaar	Gemeente	Oppervlakte (ha)	Bedrag (fr.)
1993	Lubbeek	9,3770	6.657.000
1994	Kortenaken	28,9633	14.300.000
1995	Heverlee	16,1240	6.642.650
	Totaal	54,4643	27.599.650

2. Sinds 1990 wordt een driejaarlijks programma voor aankopen van natuurgebieden opgesteld.

Daaruit wordt een jaarprogramma voor aankopen samengesteld, dat door de directeur-generaal van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Animal) wordt goedgekeurd.

Voor de bossen wordt bijvoorbeeld voor 1996 de verbinding van de huidige twee delen van het Bertembos in het vooruitzicht gesteld. Voor deze verwerving werd samengewerkt met het provinciebestuur van Vlaams-Brabant. Het Vlaams Gewest voorziet in de nodige kredieten voor de verwerving van 31 ha bosgebieden.

3. a. Voorstellen tot aankoop van natuurgebieden gaan uit van de afdeling Natuur van Animal of van particulieren die hun eigendom te gelde willen maken.

Naast deze voorstellen kan de afdeling Natuur ook voorstellen in overweging nemen die door gemeentebesturen worden gedaan.

Uiteraard komen alleen biologisch waardevolle gebieden in aanmerking voor aankoop, en dan nog alleen indien binnen de begroting van de

Vlaamse Gemeenschap de nodige kredieten beschikbaar zijn.

- b. De uiteindelijke voorstellen tot aankoop van bossen worden geformuleerd door de afdeling Bos en Groen, na een zorgvuldige toetsing van een aantal vooropgestelde criteria. Deze criteria slaan op de ligging van de aangeboden percelen ten opzichte van bestaande domeinbossen, het al dan niet bosrijk zijn van de regio waarin het aanbod werd geformuleerd, de eenheidsprijs, het aanbod van bossen die in hun voortbestaan zijn bedreigd.

Gemeentebesturen kunnen uiteraard ook de afdeling Bos en Groen in kennis stellen van te koop gestelde percelen. Deze aanbiedingen zullen dan eveneens worden getoetst aan de vermelde criteria.

Wat de verwerving van openbare bossen, andere dan domeinbossen, door de afdeling Bos en Groen betreft, wijs ik op het Bosdecreet dat deze openbare bossen reeds afdoend beschermt. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden wordt de verwerving van een openbaar bos door de afdeling Bos en Groen in overweging genomen.

**Vraag nr. 215
van 2 juli 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

Baggerspecie – Stortmogelijkheden

Hoewel baggerspecie in bepaalde gevallen zwaar verontreinigd is, wordt er momenteel sterke druk uitgeoefend om het te mogen dumpen op storten van categorie 3, waar inert afval – bijvoorbeeld bouwsloopafval – wordt gedeponeerd.

Waar kan momenteel baggerspecie worden gestort ?

Heeft de minister reeds toelating verleend om baggerspecie te storten op storten van categorie 3 ?

Antwoord

Volledigheidshalve omschrijf ik eerst de term "baggerspecie". Hierbij moet onderscheid worden gemaakt tussen :

- de onderhoudsbaggerspecie (baggerspecie sensu stricto) : de onderwaterbodem die bij onderhoudsbaggerwerken uit bevaarbare waterlopen wordt verwijderd. Aangezien de onderhoudsbaggerspecie in grote hoeveelheden over een beperkte oppervlakte vrijkomt, wordt deze vrijwel steeds gestort op een monostortplaats voor baggerspecie ;
- ruimingsspecie : de onderwaterbodem die bij het onderhoud van onbevaarbare waterlopen en vijvers wordt verwijderd. Indien niet verontreinigd, mag deze specie (als deel van de ruimingsprodukten) op de oevers van de waterloop worden verspreid, zoals bepaald door artikel 17 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen ; verontreinigde ruimingsspecie komt veeleer lokaal in beperktere hoeveelheden vrij en wordt, afhankelijk

van de aard van de verontreiniging en van de geldende aanvaardbaarheidscriteria, naar een categorie 1-, categorie 2-, categorie 3- stortplaats, naar een monostortplaats voor baggerspecie of naar slibverwerkingsinrichting afgevoerd ;

- infrastructuurbaggerspecie : dit is baggerspecie die bij infrastructuurwerken vrijkomt. Aangezien deze specie zuiver bodemmateriaal is (geen afzetting), is het geen afvalstof, voor zover de specie niet verontreinigd is ten gevolge van het gebruik van transportwater (bij hydraulisch transport), en is voor de berging ervan geen stortvergunning vereist.

Door het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams regelement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), alsook van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) (Belgisch Staatsblad 3 juli 1996), worden de monostortplaatsen voor baggerspecie afkomstig uit de oppervlaktewateren (dit is dan de onderhoudsbaggerspecie) behorende tot het openbaar hydrografisch net expliciet (dit wil zeggen als afzonderlijke indelingsrubriek) opgenomen in de indelingslijst van Vlarem I. Artikel 10 van voormeld wijzigingsbesluit legt tevens de milieuvergunningsvoorwaarden voor de monostortplaatsen voor baggerspecie vast door aan Vlarem II de afdeling 5.2.5, artikel 5.2.5.1.1. tot en met 5.2.5.5.4., toe te voegen. Deze voorwaarden zijn grotendeels identiek aan de voorwaarden voor categorie 1-stortplaatsen.

Dit impliceert onder meer dat de inrichting (afsluitlaag, drainage en dergelijke) en de uitbating van nieuwe monostortplaatsen voor baggerspecie volledig identiek zijn als voor categorie 1-stortplaatsen. Indien men een nieuwe stortplaats wenst in te richten als categorie 3-stortplaats, dan kan dit overeenkomstig artikel 1.2.2.1 van Vlarem II alleen door een individuele afwijking aan te vragen bij de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

Vóór het besluit van 26 juni 1996 werd uitgevaardigd, werden voor de monostortplaatsen vergunningsvoorwaarden opgelegd naargelang de verontreinigingsgraad voor baggerspecie. Uitgangspunt hierbij is dat alleen baggerspecie die noch door uitloging, noch door interactie met biologische processen of ten gevolge van natuurlijke verschijnselen nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken, op een categorie 3-stortplaats mag worden gestort. Concreet betekent dit dat alleen niet-verontreinigde baggerspecie, dit is baggerspecie die beantwoordt aan de gemiddelde samenstelling van een standaard-bodem, op een categorie 3-stortplaats mag worden gestort. Door publikatie van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Bodemsanering (Vlarebo) is de samenstelling van een standaard-bodem eenduidig vastgelegd door de achtergrondwaarden (bijlage 6 van het besluit). Aangezien deze achtergrondwaarden zeer streng zijn en reeds bij de geringste verontreiniging worden overschreden, kan nooit toelating worden verleend om verontreinigde baggerspecie naar een categorie 3-stortplaats af te voeren. Vóór het Vlarem van kracht was, werd de baggerspecie getoetst aan de bodemkwaliteitsdoelstellingen van artikel 69 van Vlarem II en aan de toetsingswaar-

den voor concentratieniveaus van verontreinigingen in de bodem van de "Leidraad bodemsanering" van het Nederlandse ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM).

Samenvattend kan bijgevolg worden gesteld dat :

- baggerspecie alleen op een categorie 3-stortplaats mag worden gestort indien ze voldoet aan de strikte achtergrondvoorwaarden van het Vlarem, of met andere woorden indien de specie niet verontreinigd is ;
- Vlarem II, zoals gewijzigd door het besluit van 26 juni 1996, de nodige voorwaarden oplegt voor een milieuhygiënisch verantwoorde berging van verontreinigde baggerspecie.

**Vraag nr. 219
van 4 juli 1996
van mevrouw LYDIA MAXIMUS**

DAC-projecten – Deeltijds werk

Bij de diensten voor thuishulp lopen reeds geruime tijd DAC-projecten (derde arbeidscircuit) voor de poetsdiensten, waarin een niet onbelangrijk aantal arbeidsplaatsen wordt gesubsidieerd. Het gaat hier om vrij zware fysieke arbeid van bijna uitsluitend vrouwen, waaronder vele alleenstaanden met kinderen.

Bij dergelijke projecten wordt de keuze beperkt tot halftijdse of voltijdse betrekkingen, in tegenstelling tot andere tewerkstellingsinitiatieven. Om financiële redenen opteren de kandidaten voor deze jobs meestal voor de laatste mogelijkheid. Voor een aantal personeelsleden is de arbeidsbelasting te groot, zodat het ziekteverzuim dermate hoog wordt dat de diensten kampen met zware organisatorische problemen, met alle gevolgen van dien voor de zorgbehoevenden die een beroep doen op poetshulp.

Rekening houdend met de werkdruk, met het privéleven en de nieuwe tendensen in onze samenleving, zou het interessant zijn indien de poetsvrouwen die in DAC-projecten zijn aangeworven de kans krijgen 3/4 of 4/5 te werken. Voor alleenstaande vrouwen met kinderen zou dit een geldig alternatief kunnen bieden, waarbij zij de zorg voor hun gezin zouden kunnen koppelen aan een nog voldoende hoog inkomen.

1. Om welke redenen werden bij de invoering van het DAC-statuut enkel de halftijdse en voltijdse tewerkstelling in aanmerking genomen ?
2. Zijn deze redenen nog actueel op een ogenblik dat prioriteit wordt gegeven aan arbeidsherverdeling ?

Antwoord

1. De formules van arbeidsduurregelingen werden bij het opstarten van het derde arbeidscircuit in 1982, conform de toenmalig algemeen verspreide praktijk, beperkt tot voltijdse en halftijdse tewerkstelling. Dit werd alsdusdanig vertaald in het administratieve en budgettaire beheerssysteem van het derde arbeidscircuit.

De tussenvormen van deeltijdse tewerkstelling (onder andere de 4/5-, 3/4- en 2/3- arbeidsduurrege-

lingen) zijn nieuwe formules die werden gelanceerd in het kader van de arbeidsherverdeling met het oog op het bestrijden van de werkloosheidsproblematiek.

2. Omwille van de geplande regularisering van het derde arbeidscircuit, alsook vanuit budgettaire en administratief-organisatorische overwegingen, werd een algemene en onbeperkte toepassing van de nieuwe tussenvormen inzake arbeidsduurregeling niet ingevoerd.

Naar de toekomst toe sluit ik evenwel een "beperkte" toepassing van de nieuwe deeltijdse tewerkstellingsformules (in concreto 4/5-, 3/4- en 2/3- arbeidsduurregelingen) binnen het derde arbeidscircuit niet uit. De toepassing zal slechts mogelijk zijn op basis van een goedkeuringsbeslissing. Bepaalde beperkingen zullen hierbij evenwel niet steeds kunnen worden uitgesloten, bijvoorbeeld omwille van de concrete inhoudelijke vereisten van de individuele DAC-projecten (goedgekeurde taken en kwalificaties).

Vraag nr. 220
van 4 juli 1996
van de heer WILLY KUIJPERS

Integraal waterbeheer – Beleid

De vereniging Natuurreservaten Oost-Brabant en ook de Bond Beter Leefmilieu betreuren dat er nog geen Dijlebekkencomité tot stand kwam. Dergelijk comité zou de waterzuivering van de Dijle en haar zijrivieren kunnen behartigen, indien het tenminste geregeld en gepast zou vergaderen. Zo zien we dat het Demerbekkencomité bijvoorbeeld zelden bijeenkomt.

1. Wat is het beleid van de minister ter zake ?
2. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het aangekondigde decreet op het integraal waterbeheer ? Worden er maatregelen uitgewerkt om voor dit beleidsonderdeel scheepvaart, waterwinning, visserij, natuur en ontspanning met mekaar in evenwicht te brengen ?

Antwoord

1. In mijn beleidsbrief waarin ik de beleidsprioriteiten voor de jaren 1995 tot en met 1999 heb uiteengezet, schets ik mijn beleid inzake de integratie van het waterbeheer. Op de eerste plaats acht ik het nodig dat een Vlaams integraal wateroverlegcomité (VIWC), dat ondertussen werd opgericht, als forum dient met het oog op de realisatie van een bestuurlijk netwerk dat borg staat voor een adequate coördinatie van de onderscheiden sectoren in dit milieu, teneinde de bestaande situatie zo volledig mogelijk in beeld te brengen. Na verwerking van deze gegevens zal dit mij toelaten hieruit de passende conclusies af te leiden.

Op de twee plaats gebeurt het overleg inzake de lokale doelstellingen en de vertaling in operationele projecten op lager niveau, met name op bekkenniveau ; aangezien het hier gaat om overleg tussen

bestaande structuren, acht ik een decretale onderbouwing niet nodig.

De praktijk van de werking van deze bekkencomités wijst uit dat de bestaande structuur bruikbaar is.

Zo hebben de stuurgroep van het Demerbekkencomité en de werkgroep Waterkwaliteit in 1995 meermalen vergaderd en adviezen uitgebracht over onder meer de investeringsplannen van de NV Aquafin, het urgentieprogramma tegen wateroverlast, het ecologisch herstel van de Zwarte Beek en de waterbeheersingsplannen van de Demer. De plenaire vergadering van het comité werd niet samengeroepen ; de samenstelling van de werkgroepen is echter zodanig dat de raadpleging van de betrokkenen zo breed mogelijk is gebeurd.

Voor 1996 zijn nog vergaderingen gepland van het Demerbekkencomité in plenaire zitting, van de werkgroepen en van de stuurgroep.

Ik ga ervan uit dat het Dijlebekkencomité in 1996 opstart in de vorm van ambtenarenoverleg (een stuurgroep en beperkte werkgroepen). Het volledige overlegorgaan, dit is het eigenlijke comité, wordt dan later uitgebouwd.

2. Gezien de prioriteit die ik wens te geven aan het decreet op het natuurbehoud, werden nog geen verdere stappen gezet naar een decreet op het integraal waterbeheer. Dit decreet moet inderdaad de verschillende functies van het water met mekaar in evenwicht brengen en eveneens de waterkwaliteits- en waterkwantiteitsproblematiek integreren. In de loop van 1997 zullen de nodige werkzaamheden worden opgestart om, vertrekkend van de bestaande wetgeving enerzijds en reeds uitgewerkte voorontwerpen anderzijds, te komen tot een ontwerp van decreet.

Belangrijk hierbij is dat vereenvoudiging en integratie van de wetgeving worden nagestreefd.

Vraag nr. 223
van 8 juli 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Aminal-werken in Weerde – Milieu

De afdeling Milieu-inspectie van Aminal treedt geregeld op tegen overtreders van de milieuwetgeving. Wat mij hierbij opvalt is dat vooral de privé-sector wordt aangepakt, terwijl de openbare diensten niet of bijna nooit worden gecontroleerd. Wanneer dit toch eens gebeurt, worden in het beste geval de diensten van Openbare Werken aangepakt, zoals bijvoorbeeld de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, maar nooit diensten van de milieu-administratie zelf.

Nochtans voeren ook deze diensten infrastructuurwerken uit : zo werden bijvoorbeeld gedurende geruime tijd opvullings- en reliëfwerken vastgesteld aan de zandwinningsput in Weerde, zagezeggd voor natuurontwikkeling en inrichting als visvijver.

1. Werd hiervoor enige milieuvergunning afgeleverd, zoals een stort- of andere vergunning ?
2. Werd de aangewende stort- en vulspecie gecontroleerd op de aanwezigheid van gevaarlijke en giftige stoffen ?
3. Welke maatregelen werden er genomen voor de bescherming van de waterkwaliteit ?
4. Wordt er, in geval van overtreding, opgetreden ?

Antwoord

1. Het inrichten van een visvijver is geen vergunningsplichtige activiteit in de zin van het Vlareem (Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning). Derhalve is er geen milieuvergunning vereist voor het inrichten van de visvijver op zich. Wel werd voor de duur van de werken een milieuvergunning klasse 2 afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst, voor het exploiteren van een mobiele betonbreekinstallatie om het aangevoerde steenpuin te kalibreren. Een bouwvergunning voor de inrichting van de visvijver werd afgeleverd door de gemachtigde ambtenaar van de afdeling Stedebouwkundige Vergunningen op 14 november 1994.

Voor de inrichting van de zandwinningsput in Weerde tot ecologisch verantwoorde visvijver werd in de eentonige vlakke bodemstructuur, eigen aan een verlaten zandwinning, reliëfstructuur aangebracht teneinde de bodem een meer natuurlijk karakter te geven om onder andere beschutting en paaiplaatsen voor de vissen te creëren. Hiertoe werd geen afval gestort, maar werd wel gebruik gemaakt van gerecycleerde bouwmaterialen.

Met het oog op de optimale afwerking, onder andere voor de aanleg van het eiland, werd op een aantal plaatsen gewerkt met ongebroken puin. Op deze plaatsen heeft het afbraakmateriaal een bouwkundige functie en werd het gebruikt in overeenstemming met de omzendbrieven van 28 juli 1989 (Belgisch Staatsblad 24 oktober 1989) en van 6 januari 1992 (ref. 225/910403), met betrekking tot het hergebruik van sloopafval. Vooral op de steile oevertafelen garanderen grote steenbrokken immers een betere stabiliteit en hebben ze bovendien het voordeel dat ze, ten opzichte van schanskorven, flexibeler zijn in het gebruik. Evengoed als het gebruik van gerecycleerde bouwmaterialen in de wegenbouw en de oeverversterkingswerken van waterlopen een nuttige toepassing geeft aan deze materialen, past ook het gebruik ervan voor de aanleg van kwastieuze visvijver in de nuttige toepassing van afvalstoffen, zoals vastgelegd in het Afvalstoffenplan.

2. Er werden stalen genomen en geanalyseerd door een ter zake erkend laboratorium (Lisec) en dit op last van de opdrachthoudende afdeling Bos en Groen. De inspecteurs van de afdeling Milieuinspectie hebben de visu geen vaststellingen van gevaarlijke of giftige stoffen gedaan.
3. Preventief werd in het contract met de uitvoerende aannemer een clausule opgenomen die strikt bepaalt welke de aan te voeren en te gebruiken

materialen mogen zijn (zuivere grond, natuursteen, ofwel afbraakmateriaal van baksteen en beton) en welke absoluut zijn uitgesloten (bv. slib en baggerspecie, asfalt, plastic en andere kunststoffen). De werken worden regelmatig gevolgd door de opdrachthoudende afdeling Bos en Groen. Ter voorkoming van waterverontreiniging werd de plas in twee verdeeld en werd alle water in de ene helft gepompt, zodat men minimaal verlies aan zuiver vijverwater in droge omstandigheden kon worden gewerkt. Bij het verlagen van het waterpeil werd een lichte verontreiniging met een olieachtig product waargenomen. Deze stof sijpelde uit de vijverwand. Hierop werd een oriënterend onderzoek gestart door Lisec. Het gaat hier waarschijnlijk om een historisch verontreiniging. De resultaten worden door de afdeling Bos en Groen verder opgevolgd onder controle van de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest).

4. In geval van overtreding wordt er door de afdeling Milieu-inspectie steeds opgetreden en een proces-verbaal opgemaakt.

Vraag nr. 224 van 10 juli 1996

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Begeleidingsplan werklozen – Positieve sanctie

In het kader van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan voor werklozen, verbindt de federale overheid zich ertoe om werklozen die dit begeleidingsplan op een positieve manier aanvaarden en uitvoeren, een langere termijn toe te staan vooraleer de artikelen 80 tot 88 van de werkloosheidsreglementering toe te passen.

De Vlaamse minister van Tewerkstelling is bevoegd om het positief ingaan op het begeleidingsplan op te volgen. Op een vroegere vraag antwoordde de minister dat er nog geen positieve sanctie was uitgewerkt door de federale overheid.

Nu dit samenwerkingsakkoord is verlengd, en wetende dat positieve sancties stimulerend werken, had ik graag vernomen welke positieve sanctie er volgt in verband met artikel 80 na een positief rapport aangaande het individueel begeleidingsplan.

Antwoord

Zoals bepaald in artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het begeleidingsplan der werklozen, dat verscheen in het Belgisch Staatsblad van 24 april 1996 en dat in werking trad op 1 januari 1996 en van kracht blijft tot 31 december 1996, verbindt de nationale overheid zich ertoe om voor de werklozen die het begeleidingsplan te goeder trouw uitvoeren, de termijn van de toepassing van de artikelen 80 tot 88 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, te verlengen.

De duur van deze verlenging wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 10 mei 1994 tot uit-

voering van artikel 73 van de wet van 30 maart 1994, houdende sociale bepalingen, en tot wijziging van de artikelen 79 en 83 van het koninklijk besluit van 25 november 1991, houdende de werkloosheidsreglementering, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 1 juni 1994.

Hierin wordt gesteld dat de directeur van het werkloosheidsbureau (RVA) een beslissing tot schorsing neemt :

"De beslissing tot schorsing heeft uitwerking op :

1° ...

2° ...

3° de eerste dag van de zesde maand volgend op de vervaldag van de overschrijding indien de werkloze deelnam aan een begeleidingsplan bedoeld in artikel 51, § 1, tweede lid, 5°, voor zover het begeleidingsplan niet werd stopgezet of niet mislukt is ten gevolge van een foutieve houding van de werkloze ;"

Voor gegevens met betrekking tot het aantal werkzoekenden die reeds van deze positieve maatregel genoten hebben, kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht bij de RVA, aangezien het verlenen van deze positieve maatregel de werkloosheidsreglementering betreft en dus een federale bevoegdheid is.

**Vraag nr. 225
van 10 juli 1996
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT**

Schietstanden – Regelgeving

Onze politiediensten moeten rekening houden met :

1. het koninklijk besluit (KB) van 10 april 1995 tot regeling van de bewapening van de gemeentepolitie, waarin wordt bepaald welke wapens de manschappen van de politie moeten en kunnen hebben.

De wapens die bij ons gebruikt worden zijn :

handvuurwapen : pistool 9 mm parabellum ;
collectieve wapens :

- machinepistool Heckler & Koch MP5 9 mm parabellum ;
- riotgun, eigenlijk een jachtwapen dat ook als verdedigingswapen wordt beschouwd ;

2. de omzendbrief Pol 26bis van 30 mei 1995 die uitleg geeft over het KB van 10 april 1995 en een beschrijving geeft van de oefeningen, verplaatsingen van 25 meter tot zelfs 3 meter, de frequentie van schieten afhankelijk van de aard van het wapen, ...

In deze teksten wordt gesproken over een machinepistool (= oorlogswapen) en een politiekarabijn (= riotgun, te beschouwen als een jachtwapen).

Met de wijzigingen van Vlare II (vanaf 1 augustus 1995) werd er een bepaling toegevoegd, namelijk artikel 5.32.7.1.1 § 2, 2°. Hierin werd gesteld dat de bepalingen van Vlare II evenmin van toepassing zijn op de schietstanden waarin bewakingspersoneel wordt getraind. Voor deze schietstanden gelden de bepalingen van het KB van 15 oktober 1991 tot regeling van

schietstanden voor de opleiding en training in vuurwapens.

Artikel 11 van het KB van 15 oktober 1991 zegt dat het KB niet van toepassing is op de schietstanden die uitsluitend voor de opleiding en de training van de leden van de strijdkrachten of de politiediensten worden gebruikt.

De volgens dat KB vastgestelde opleiding of training voor het schieten met vuurwapens kan enkel worden georganiseerd in de schietstanden die worden beheerd door onder meer een algemene politiedienst, een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst, ... (artikel 10 van KB van 15 oktober 1991).

Valt een schietstand die zal worden beheerd door de gemeentepolitie en zal worden verhuurd (bv. aan bewakingsfirma's, reserveofficieren van het leger, ...) onder het KB, onder Vlare II of onder beide ?

Uit navraag bij een aantal schietstanden bleek dat er voor de exploitatie van een politieschietstand (bv. Leuven en Genk) en een privé-schietstand (bv. Kontich) een milieuvergunningaanvraag voor een schietstand categorie A werd aangevraagd en verkregen.

Voor het exploiteren van een schietstand in het nieuwe politiecommissariaat van Aalst zou er dus (opnieuw) een milieuvergunningaanvraag moeten worden ingediend.

Er rijzen echter twee problemen :

1. artikel 5.32.7.2.1 van Vlare II : "§ 1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie A.
§ 2. Jacht- en oorlogswapens alsmede jacht- en oorlogsmunitie zijn verboden in de schietstand (.....)";
2. artikel 5.32.7.2.8 van Vlare II : "Verluchting – Luchtverontreiniging § 1. De schietstand is voorzien van een mechanische verluchting. Zodanig dat de schadelijke stoffen die bij het schieten in de lucht vrijkomen op een doeltreffende wijze worden verwijderd. Het ventilatiesysteem is zodanig ontworpen dat verse lucht wordt aangevoerd achter de schutters en ter hoogte van de kogelvanger wordt weggezogen. De capaciteit is zodanig dat een luchtsnelheid van minimum 0,2 m/sec in de schietrichting wordt verkregen en dit bij een laminaire luchtstroming. De luchttoevoer is uitgerust met een noodstop voor gebruik in geval van brand.

Ingeval de schutter een wisselende standplaats inneemt, dient een luchtsnelheid van 2 m/sec in de schietrichting verkregen te worden."

Aangezien het hier om een schietstand gaat die in de eerste plaats zal worden gebruikt door de politie, kan er niet worden voldaan aan de voorwaarde dat er geen jacht- en oorlogswapens alsmede jacht- en oorlogsmunitie mogen worden gebruikt.

Door de politiediensten wordt immers gebruik gemaakt van een machinepistool (oorlogswapen) en een politiekarabijn (riotgun – jachtwapen). Daarenboven zou men zich zelfs kunnen afvragen of de munitie die wordt gebruikt in pistolen geen oorlogsmunitie is.

In de schietstanden in Leuven en Genk zou er door politiediensten, mensen van de afdeling Bos en Groen, ... worden geoefend. In de privéschietstand in Kontich komen bewakingsfirma's, schuttersverenigingen, leden en politiekorpsen oefenen.

De schutters (politie) moeten zich tijdens de schietoefeningen (cf. omzendbrief Pol 26bis van 30 mei 1995) kunnen verplaatsen over afstanden van 35 meter tot 3 meter ten opzichte van het doel. Zij moeten zich vrij kunnen verplaatsen om te schieten, zodat een reële situatie kan worden nagebootst. De bepaling omtrent de luchtsnelheid (Verluchting – Vlarem II artikel 5.32.7.2.8 § 1, 2° lid) die zegt dat, ingeval de schutter een "wisselende" standplaats inneemt, een luchtsnelheid van 2 m/sec moet worden verkregen, was in de vorige versie van Vlarem II (voor 1 augustus 1995) niet opgenomen. Uit navraag bij onze technische diensten blijkt dat de vooropgestelde luchtsnelheid van 2 m/sec niet realistisch is. Er zou een installatie van 1.300.000 kcal/u (1100 kW) nodig zijn. Daarenboven dient vermeld dat, bij het ontwerp van het politiecommissariaat en met name van de schietstand (afmetingen e.d.) geen rekening werd gehouden met een installatie waarbij een luchtsnelheid van 2 m/sec dient te worden verkregen, daar die bepaling op dat ogenblik niet in Vlarem II stond (zie artikel 699 van de vorige versie van Vlarem II).

Voor het ontwerp werd reeds een bouwvergunning verkregen.

Is er een speciale reden voor het invoeren van deze bepaling omtrent het innemen van een wisselende standplaats ?

Is het in de praktijk verantwoord dat een luchtsnelheid van 2 m/sec wordt gecreëerd in een schietstand ? In de particuliere schietstand in Kontich zou een luchtsnelheid van maximum 75 cm/sec worden verkregen. In Genk (politie school) zou een luchtsnelheid van 30 cm/sec worden bereikt (opgewarmde lucht).

1. Dient de beoogde schietstand te beantwoorden aan het KB van 15 oktober 1991, aan Vlarem II of aan beide ?
2. Dient of kan er een afwijking worden aangevraagd voor artikel 5.32.7.2.1. § 2 ?
3. Wat wordt er verstaan onder "wisselende standplaats" in artikel 5.32.7.2.8 § 1, 2° lid ?
4. Dient en kan er een afwijking worden verkregen voor artikel 5.32.7.2.8 § 1, 2° lid ?
5. Is de vooropgestelde luchtsnelheid van 2 m/sec realistisch ?
6. Zijn er reeds schietstanden die een dergelijke afwijking hebben aangevraagd of verkregen ?
7. Moeten alle reeds vergunde schietstanden waar diverse politiediensten oefenen op termijn worden uitgerust met een installatie waarbij een luchtsnelheid van 2 m/sec wordt verkregen ?

Antwoord

1. Het probleem van de toepassing van het konink-

lijk besluit van 15 oktober 1991 is een aangelegenheid die tot de bevoegdheid behoort van de federale overheid.

Het toepassingsgebied van de sectorale bepalingen van de afdeling 5.32.7. van titel II van het Vlarem is duidelijk omschreven in §2 van het artikel 5.32.7.1.1. Aldus zijn de bedoelde Vlarem-bepalingen niet van toepassing op de schietstanden waarin bewakingspersoneel wordt getraind. In dat laatste geval gelden volgens de reglementering de bepalingen van het voormelde koninklijk besluit.

- 2-4. Met toepassing van afdeling 1.2.2 van titel II van het Vlarem kan m.b.t. bedoelde bepalingen een individuele afwijking worden aangevraagd bij mijn ambt. De afwijking is nodig voor het verkrijgen van de milieuvergunning. De vraag tot afwijking moet inhoudelijk voldoen aan artikel 1.2.2.2. van titel II van het Vlarem.
3. Het begrip "wisselende standplaats" is in titel I I van het Vlarem niet gedefinieerd. Volgens een verklarend woordenboek is dit "zonder vaste plaats". Dit betekent dat de schutter zich verplaatst.
5. Deze luchtsnelheid (2m/sec of 7,2 km/u) wordt bij wisselende standplaats opgelegd in titel II van het Vlarem. De motivatie m.b.t. het invoeren van deze bepaling en de praktijk gerichte realisatie ervan zal verder worden onderzocht.
6. Hierover zijn geen statistische gegevens beschikbaar.
7. Indien uitsluitend politie, leden van de strijdkrachten of ander bewakingspersoneel de schietstand gebruiken, zijn bedoelde voorwaarden van titel II van het Vlarem niet van toepassing.

Vraag nr. 226 van 10 juli 1996 van de heer JOHAN MALCORPS

Geluidshinder danslokalen – Regelgeving en controle-mogelijkheden

Vlarem II regelt de milieuhygiëne-voorwaarden voor de hinderlijke inrichtingen.

De wetgever heeft bepaald dat feestzalen en lokalen met dansgelegenheden, vanaf een oppervlakte van 100 m², worden ingedeeld als hinderlijke inrichting, zodat zij moeten beschikken over een voorafgaandelijk afgeleverde milieuvergunning.

De exploitatie mag voor nieuwe inrichtingen slechts worden aangevat als een akoestisch verslag, opgesteld door een erkend milieudeskundige, voorhanden is. Voornoemde regeling sluit theoretisch elke geluidshinder voor de buurt uit.

In de sectorale voorwaarden artikel 5.32.2.2 werd het koninklijk besluit (KB) van 24 februari 1977 betreffende de geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen opgeheven voor deze hinderlijke inrichtingen.

Voor genoemd KB geeft rijkswacht en politie de mogelijkheid de geluidsoverlast vast te stellen door middel van een "eenvoudige" geluidsmeting (meting bij klager van stoorgeluid en het achtergrondgeluidsniveau en/of meting in de inrichting). Daarenboven hebben de processen-verbaal opgesteld door voornoemde ambtenaren in het bezit van het bekwaamheidsbewijs (ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 7 november 1984 tot aanwijzing van de ambtenaren die bevoegd zijn voor het opsporen en vaststellen van de inbreuken op de regelen ter bestrijding van de geluidshinder), bewijskracht zolang het tegendeel niet is bewezen

1. Wat met de maximale normering van 90 dB (A) in de lokalen, die nu niet langer automatisch van toepassing is ? Deze normering beantwoordde aan de bezorgdheid tot voorkoming van onherstelbare gehoorbeschadiging bij jongeren die frequent en langdurig dancings bezoeken, en gaf daarnaast de mogelijkheid aan politie/rijkswacht om onmiddellijk een vermindering van het geluidsniveau af te dwingen.
2. Wat met politie of rijkswacht die 24 uur op 24 in de gemeenten patrouilledienst verrichten, en dus niet langer geluidsmetingen kunnen uitvoeren in de hinderlijke inrichtingen ?
3. Wat met feestzalen waar een orkest, popgroep of diskjockey eenmalig komen spelen en geen gebruik kunnen/willen maken van de voorhanden zijnde geluidsinstallatie ? Artikel 5.32.2.2 van Vlarem II stelt dat het akoestisch onderzoek moet worden overgedaan als de plaats van opstelling en/of het vermogen van toestellen en installaties worden gewijzigd.
4. Indien men toch van oordeel is dat de geluidsnormen van Vlarem II een beter resultaat geven : wat met de bestaande inrichtingen die in aanmerking komen voor de overgangstermijnen tot augustus 1997 (voor het akoestisch verslag) en augustus 2000 (voor de sanering) ? Heeft de minister, wat raadzamer lijkt, stappen gezet om hiervoor de normeringen te handhaven van het KB van 24 februari 1977 ?
5. De door de gemeente aangewezen politieagenten in het bezit van het bekwaamheidsattest kunnen nu de noodzakelijke controles inzake geluidshinder niet uitvoeren. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om in Vlarem II (zie art. 58 en 59 § 2, opgenomen in Vlarem I) ter zake een gedeeltelijke bevoegdheid voor deze politieagenten in te schrijven ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem) beoogt in dit geval vooral de bescherming van de omwonenden tegen geluidshinder veroorzaakt door de ingedeelde inrichting.

De vroegere eis met betrekking tot het maximaal toelaatbare binnenniveau gaf op zichzelf geen voldoende garantie met betrekking tot de mogelijke geluidsoverlast in de omgeving. De effecten in de

omgeving worden immers bepaald door de mate waarin de inrichting akoestisch is geïsoleerd en de vestiging van deze inrichting binnen de omgeving (afstand tot nabijgelegen woningen, heersend achtergrondniveau).

Het in Vlarem ingestelde akoestisch onderzoek heeft onder meer tot doel de geluidsisolatie waarde van het gebouw waarin de inrichting wordt uitgeroepen, te bepalen. Binnen een zeer goed geïsoleerd gebouw zijn bijgevolg hogere geluidsniveaus toelaatbaar dan binnen een slecht geïsoleerd gebouw bij eenzelfde effect in de omgeving. Vandaar dat Vlarem naar analogie van alle andere ingedeelde inrichtingen, de toelaatbare geluidsniveaus ter plaatse wenst vast te leggen.

Met betrekking tot de binnenniveaus blijft het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming van toepassing voor de bescherming van het aanwezige personeel. Deze reglementering valt onder toezicht van de Arbeidsinspectie en/of van de Medische Inspectie.

2. en 5. In artikel 58 van Vlarem I zijn de bevoegde toezichthoudende ambtenaren vermeld. Deze ambtenaren kunnen steeds en te allen tijde volgens de bepalingen van hoofdstuk 4.5 "Beheersing van de geluidshinder" en bijlage 2.2.1 "Milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor geluid in open lucht" van Vlarem II de nodige metingen uitvoeren.
3. Het is de taak van de erkende geluidskundige belast met de uitvoering van het volledig akoestisch onderzoek, om zoveel mogelijk rekening te houden met de meest nadelige akoestische situatie voor mogelijke effecten in de omgeving. Bij inrichtingen waar verwacht wordt dat de geluidsbronnen frequent zullen wisselen, moet hier vooraf rekening mee worden gehouden tijdens het akoestisch onderzoek. In de praktijk kunnen bij dit onderzoek meerdere muziktypes worden gesimuleerd, waarbij vooral de frequentieverdeling van belang is.
4. De bestaande inrichtingen werden destijds vergund rekening houdende met de eventuele geluidsoverlast in de omgeving, beoordeeld op basis van de toen geldende bepalingen, en ze krijgen maximum 5 jaar (dus tot 1 augustus 2000) de tijd voor het uitvoeren van eventueel noodzakelijke saneringswerken.

Het betreft hier duidelijk maximale termijnen. Ingeval, onder andere bij klachten, bij bestaande inrichtingen volgens afdeling 4.5.3 van Vlarem II (beperkt akoestisch onderzoek – volledig akoestisch onderzoek) een overschrijding van de geluidsvoorwaarden wordt vastgesteld, kan de vergunningverlenende overheid door het opleggen van bijkomende bijzondere voorwaarden steeds deze termijn verkorten of in het ergste geval, indien sanering volgens de best beschikbare technieken onvoldoende resultaten zou kunnen geven, zelfs de vergunning intrekken.

Vraag nr. 228
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 221
 van 15 juli 1996
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1007

Antwoord

Noch de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), noch de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) hebben de laatste drie jaar advertenties geplaatst in publikaties of tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) plaatste de volgende advertenties in dergelijke publikaties of tijdschriften.

1993

Vlaams Pers en Radio-instituut, weekblad Wij, Barikadenplein 12, 1000 Brussel
 Wij – nr. 8, 1993, blz. 51
 33.460 fr.

1994

Weekblad Wij – nr. 26, blz. 11
 24.100 fr.
 Keerpunt, Tweekerkenstraat 41, 1000 Brussel – 8 april 1994
 52.500 fr.

1995

Keerpunt, 5 mei 1995, nr. 8
 105.438 fr.

1996

Weekblad Wij, 25 februari 1996
 35.000 fr.
 Keerpunt, milieunummer, 31 mei 1996
 62.500 fr.

Vraag nr. 236
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Europese habitatgebieden – Geselecteerde natuurgebieden

In het kader van de Europese zogenaamde Habitatrichtlijn 91/43 en het econonetwerk Natura 2000 werd door de diensten van de minister een lijst opgemaakt van een aantal natuurgebieden die op basis van bepaalde fauna- en vegetatietypes voor bescherming als Europese "habitat" in aanmerking komen. Op basis van een selectie door het Instituut voor Natuurbehoud en Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) werden, na gunstig advies van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, op 14 februari 1996 door de Vlaamse regering 40 gebieden uit de oorspronkelijke lijst goedgekeurd, voor een totale oppervlakte van

60.000 hectare. Ook de in '88 aangewezen vogelrichtlijngebieden werden daarin opgenomen. Ze zullen worden overgemaakt aan de permanente vertegenwoordiger van de Europese Unie die bevoegd is voor deze materie.

1. Op basis van welke criteria werd het aantal van deze gebieden beperkt tot 40 en de totale oppervlakte tot 60.000 hectare ?
2. Welke gebieden die niet tot de vogelrichtlijngebieden behoren, werden als habitat geselecteerd en op basis van welke criteria ?
3. Hoeveel gebieden (en voor welke totale oppervlakte) uit de oorspronkelijke lijst werden niet geselecteerd en wat waren hiervoor de criteria ?
4. Welke budgettaire implicaties brengt deze selectie mee, over hoeveel jaren is dit gespreid en welke beheersmaatregelen vloeien daaruit voort ?
5. Werd met de federale overheid een samenwerkingsakkoord gesloten in verband met de enige habitat die gedeeltelijk onder haar bevoegdheid valt, namelijk de Vlaamse Banken-Westkustduinen ? Zo ja, op welke wijze wordt deze samenwerking geïmplementeerd ?
6. Welke habitatgebieden hebben een grensoverschrijdend karakter ? Werden ter zake met de buurlanden beheersprotocollen afgesloten en zo ja, welke gezamenlijke beheersmaatregelen werden daarin vastgelegd ?

Antwoord

1. +2. +3. Krachtens artikel 4 van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, moest elke lidstaat van de Europese Unie (EU) tegen 5 juni 1995 aan de Commissie van de EU een lijst van gebieden voorstellen waarop is aangegeven welke typen van natuurlijke habitats van bijlage I en welke inheemse soorten van bijlage II in die gebieden voorkomen.

Op basis van de informatie verstrekt door elke lidstaat, dient de Commissie dan, met instemming van de lidstaten, een ontwerplijst van de gebieden van communautair belang op te stellen en deze lijst voor te leggen aan de lidstaten via de door artikel 21 van deze richtlijn bepaalde procedure.

De daarna vastgestelde lijst moet dan aanleiding zijn tot de uitbouw van een coherent Europees ecologisch netwerk, Natura 2000 genaamd.

Slechts een tweetal lidstaten, met name België en Denemarken, hebben op dit ogenblik volledige voorstellen voor aanwijzing van gebieden gedaan.

De Vlaamse regering heeft inderdaad op 14 februari 1996 beslist 40 gebieden aan de Commissie mee te delen.

De mededeling van de namen en de gegevens over de Vlaamse gebieden aan de permanente vertegenwoordiger van België gebeurde op 25 april 1996. De voorgeschreven volledige dossiers werden op 29 mei

1996 door de Belgische permanente vertegenwoordiger aan de Commissie overgezonden, samen met de gegevens over 3 Brusselse en 58 Waalse gebieden en 1 federaal gebied.

De keuze van de Vlaamse gebieden die voldoen aan de criteria van de Habitatrichtlijn gebeurde na diverse praktische oefeningen en werd op wetenschappelijk verantwoorde wijze uitgevoerd door het Instituut voor Natuurbehoud van de Vlaamse Gemeenschap. Het voorstel van dit Instituut werd op 12 juli 1995 door de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud eenparig goedgekeurd.

De lijst van de wetenschappelijke criteria die door de lidstaten moeten worden gehanteerd bij de keuze van gebieden, werd in 1992 in een bijlage van de richtlijn vastgelegd. Hij werd sindsdien door de wetenschappelijke werkgroep van het Habitatcomité geregeld verfijnd.

Deze verfijning is trouwens nog niet voltooid.

Een interpretatie van de bedoelde criteria werd opgenomen in een "Technisch Handboek voor de Interpretatie van de prioritaire habitats van Bijlage I van de richtlijn 92/43/EEG".

De laatste versie van dit handboek dateert van april 1996.

Er is dus geen sprake van een beperking in de keuze der voorgestelde gebieden, wel van een aanpassing van de keuze op grond van de verfijnde criteria, na diverse oefeningen.

De 40 gebieden beslaan samen ongeveer 59.000 ha, waarvan reeds ongeveer 30.000 ha als bijzondere beschermingszones voor vogels, in toepassing van de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, werden aangewezen. Deze speciale beschermingszones maken ook deel uit van het ecologische netwerk Natura 2000, zodat 102.000 ha (aangewezen bij besluit van 17 oktober 1988) + 30.000 ha (vooropgesteld bij beslissing van de Vlaamse regering van 14 februari 1996), of samen ongeveer 132.000 ha, dit is bijna 10 % van het Vlaams grondgebied, betrokken zijn.

4. Ik overweeg, op voorstel van de administratie, in het raam van het programma "Toegepast wetenschappelijk onderzoek inzake leefmilieu", een opdracht uit te schrijven om de kosten van de aanwijzing en het beheer van de habitatgebieden te ramen, rekening houdend met de methodiek die de Commissie van de EU ter zake heeft laten uitwerken.
5. Met de federale overheid werd overleg gepleegd in het raam van het geïntegreerd kustzonebeleid. Tevens werd met deze partij een project uitgewerkt voor de bescherming van de kust en de Vlaamse Banken, dat werd ingediend door het LIFE-programma van de EU en dat zowel op het Vlaamse als op het federale habitatgebied slaat.
6. Zolang de voorstellen van de Commissie van de EU in verband met Natura 2000 nog niet zijn uitgewerkt, is het voorbarig protocollen af te sluiten met buurlanden inzake het beheer van dergelijke zones.

Dit neemt niet weg dat van overheidswege reeds een aantal grensoverschrijdende initiatieven met de betrokken buurlanden worden uitgewerkt, onder meer voor :

- het duingebied aan de Westhoek, in overleg met de Franse regio Nord-Pas de Calais ;
- het beheer der kreken tussen Oost-Vlaanderen en Zeeland (Nederland) ;
- het beheer van het Zwingebied ;
- het beheer van de Scheldeschorren stroomafwaarts van Dendermonde (MARS-project, ondersteund door het LIFE-programma) samen met de Nederlandse Rijkswaterstaat ;
- het grenspark De Zoom (Noord-Brabant) – Kalmthoutse Heide (Antwerpen) ;
- het Grensmaasproject tussen Nederlands en Belgisch Limburg.

Ook bestaan grensoverschrijdende acties tussen natuurverenigingen, waarbij delen van voorgestelde habitatgebieden betrokken zijn, onder meer in het Stamprooierbroek (Kinrooi), Hageven (Lommel) en Atembroek (Voeren).

Vraag nr. 237
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Elektrische auto's – Milieu-implicaties

Sedert enige jaren wordt zeer veel belang gehecht aan de ontwikkeling van elektrische auto's en hybride voertuigen, zogenaamd wegens hun lage negatieve impact op het milieu, vooral in de stedelijke agglomeraties. In België heeft Citelec, de Europese vereniging van steden die belangstelling hebben voor elektrische voertuigen, een actieplan opgesteld om het gebruik ervan in steden en gemeenten te promoten. Op het jongste autosalon in Brussel werd trouwens groot belang gehecht aan het gebruik van deze wagens in de steden.

Toch blijkt uit Amerikaanse studies van de universiteit van Pittsburgh (de professoren Lave, Hendrickson en McMichael) dat de elektrische wagens geen milieuvoordelen opleveren. Integendeel, de uitstoot van lood, vooral van de batterijen, zou zowel het milieu als de menselijke gezondheid zwaar aantasten en zelfs een zwaardere impact hebben dan diesel. De ozonproblematiek zou daarbij eenvoudiger op te lossen zijn dan de lood- en nikkel-cadmium problematiek.

Heeft het departement van de minister dit fenomeen reeds bestudeerd ?

Zo ja, wat waren de resultaten en de daaruit voortvloeiende beleidsopties ?

Zo neen, heeft de minister al initiatieven genomen om over deze problematiek een ernstige milieu-impactstudie te laten maken door zijn administratie ? Op welke wijze en binnen welke termijn ?

Antwoord

Vooreerst merk ik op dat de milieunormering van auto-voertuigen een produktnorm betreft en bijgevolg tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Wat de emissies betreft, beschikt de ter zake bevoegde Vlaamse Milieumaatschappij op dit ogenblik niet over informatie betreffende de milieu-impact van elektrische en hybride voertuigen.

Het elektrische of batterijvoertuig veroorzaakt geen emissie in zijn onmiddellijke omgeving, de centrales bepalen de milieu-impact. Berekeningen wijzen uit dat het aandeel van de emissie door de centrales veroorzaakt door batterijvoertuigen, niet onverdeeld gunstig is. De daling van de emissies in vergelijking met een klassiek voertuig is afhankelijk van het rendement van het batterijvoertuig en de samenstelling van het elektriciteitspark op het moment van het laden van het voertuig.

Algemeen neemt men aan dat het brandstofverbruik, de emissies van koolwaterstoffen, koolstofdioxide en koolstofdioxide dalen door het gebruik van batterijvoertuigen. Dit komt door een beter energierendement van de ketting centrale – batterijvoertuig in vergelijking met de verbrandingsmotor. Deze algemene stelling is correct in zoverre de vergelijking wordt uitgevoerd met de huidige batterijvoertuigen, klassieke voertuigen en een gemiddeld rendement van het elektriciteitspark van 45 %. Een doorbraak in rendement of emissieprestaties van verbrandingsmotoren kan het marginaal effect van batterijvoertuigen nog verminderen. De CO₂-emissies van klassieke voertuigen en batterijvoertuigen kunnen van dezelfde orde zijn indien onder de vermelde uitgangspunten verbrandingsmotoren worden ingebouwd die in een stedelijke omgeving een gemiddeld verbruik hebben lager dan 3,3 l/100 km. Het omgekeerde geldt ook voor verbetering in elektrische voertuigtechnologie.

Algemeen wordt aangenomen dat de emissie van roet en zwaveldioxide veroorzaakt door batterijvoertuigen hoger is dan die van klassieke voertuigen door het veelvuldig gebruik van kolencentrales. De uitbouw van het Belgisch elektriciteitspark met kolencentrales valt dan ook grondig op te volgen. Hier worden evenwel de nodige investeringen uitgevoerd in ontzweveling en ontstopping. Deze evolutie is onvermijdelijk ook in het voordeel van de batterijvoertuigen.

Wat de tot het gewest behorende bevoegdheden ter zake betreft, wordt verwezen naar het MINA 2-plan, waarvoor de decretale procedure lopende is.

Vraag nr. 238

**van 1 augustus 1996
van de heer JAAK GABRIELS**

Selectieve huisvuilophaling – Beleid

Sinds 1 januari 1996 haalt Dilbeek glas-, papier- en klein gevaarlijk afval op van deur tot deur. Hetzelfde geldt voor grof huisvuil tot 0,5 m³. Tuinafval wordt niet opgehaald. De afvalzakken zijn duur, de huisvuilbelasting laag.

Mede dankzij de voorafgaande sensibilisering kan de nieuwe regeling rekenen op de steun van het overgrote deel van de Dilbeekse bevolking.

Dit leidde tot een vermindering van 60 tot 70 % van het op te halen huisvuil na drie maanden ophaling. Dit resultaat is beter dan de Fost Plus-aanpak van bepaalde gemeenten.

Zijn er, in het licht van dergelijke resultaten, reeds initiatieven genomen om het tot nu toe gevoerde beleid ter zake bij te sturen of te herzien ?

Antwoord

De resultaten van het afvalvoorkomingsproject Dilbeek tijdens de eerste zes maanden van 1996 inzake de terminaal te verwijderen huisvuil- en grofvuilproductie enerzijds en inzake de selectief ingezamelde hoeveelheden papier, karton en glas anderzijds, werden verkregen door het invoeren van een nieuw retributie- en een nieuw inzamelsysteem.

Er moet nog met de nodige omzichtigheid worden omgegaan met de prognoses voor het gehele jaar 1996 op basis van de inzamelresultaten van bepaalde categorieën huishoudelijke afvalstoffen tijdens de eerste zes maanden van 1996. Begin 1997 zullen alle reëel ingezamelde hoeveelheden huishoudelijke afvalstoffen bekend zijn en pas dan zal duidelijk zijn hoeveel terminaal te verwijderen huisvuil en grofvuil werd geproduceerd en welke hoeveelheden selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen huis-aan-huis en op het containerpark ingezameld werden.

De sterke afname van het te verwijderen huisvuil en grofvuil in de eerste zes maanden van 1996 ten opzichte van 1995 werd in hoofdzaak bereikt door :

- het thuiscomposteren van het GFT (groente-, fruit- en tuinafval) en het groenafval, of het brengen van deze organische afvalfracties naar een wijkcomposteringspaviljoen ;
- het bannen van het met huishoudelijk afval gelijkgestelde bedrijfsafval van zelfstandigen uit het huishoudelijk afval door het nieuwe inzamel- en retributiesysteem dat ook op deze afvalstoffen van toepassing is.

Zowel het GFT en het groenafval, als het met huishoudelijk afval gelijkgestelde bedrijfsafval van zelfstandigen bevonden zich in 1995 nog in het terminaal te verwijderen huisvuil en grofvuil.

De resultaten van het "afvalvoorkomingsbeleid" zijn nog niet meetbaar, daar de samenstelling van de huisvuilzak in Dilbeek nog moet worden onderzocht, wat binnenkort zal gebeuren. Vooral de aan- of afwezigheid van GFT en groenafval, papier en karton, kunststof en metalen verpakkingen en drankkartons in het huisvuil zal dan duidelijk zijn. Op dat ogenblik zullen meer gefundeerde conclusies kunnen worden getrokken.

Daarbij moet ook worden opgemerkt dat het voorkomingsbeleid gelijktijdig werd ingevoerd met het reeds vermelde nieuwe inzamelsysteem en het nieuwe retributiesysteem, zodat de impact van het voorkomingsbeleid zomaar niet te bepalen is.

Vraag nr. 240
van 2 augustus 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bebossing landbouwgronden – Opzet

Door de Vlaamse regering werd het besluit goedgekeurd tot subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden, conform een Europese verordening die past in het kader van het Europees landbouwbeleid.

De verwachting wordt uitgesproken dat jaarlijks tussen 1.000 en 2.000 ha zullen worden bebost.

1. Welke landbouwgronden komen voor deze bebossing in aanmerking ?
2. Gaat het hier om een bebossingsprogramma voor een bepaald aantal jaren, of is er geen termijn voor de uitvoering van het programma ?
3. Zal er bij de toewijzing van de landbouwgronden rekening worden gehouden met de beperkingen vervat in het mestdecreet waardoor nieuwe, strengere bemestingsnormen worden opgelegd aan de landbouwers die gronden bewerken in de onmiddellijke omgeving van natuurgebieden ? Deze strenge normen kunnen immers lagere opbrengst van de oogsten tot gevolg hebben.
4. In het door de Vlaamse regering goedgekeurde besluit wordt in een toelage voorzien om de onderhoudskosten te dekken van de nieuwe bossen gedurende een periode van vijf jaar. Welke instantie zal instaan voor de onderhoudskosten na deze periode ? Zullen die dan ten laste vallen van de eigenaars van de gronden ?

Antwoord

1. Voor alle landbouwgronden waarvan het landbouwgebruik heeft bijgedragen tot de inkomsten van de exploitant en waarvan het landbouwgebruik niet is stopgezet vóór 31 juli 1992, kan een subsidieaanvraag worden ingediend. De subsidie kan slechts worden toegekend als de aanvraag conform is met de wettelijk vereiste vergunningen en adviezen. Een gezamenlijke omzendbrief betreffende de gehanteerde criteria ten behoeve van de vrijwaring van de natuurwaarden en de bescherming van de agrarische structuur en de individuele bedrijfsvoering, is bij de administratie in voorbereiding.
2. Het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 dat eerlang zal verschijnen, is de uitvoering van een Vlaams meerjarenprogramma 1993-1997 dat bij de Europese Commissie werd ingediend ter uitvoering van verordening 2080/92. Dit programma werd goedgekeurd door de Europese Commissie bij beschikking van 24 april 1994. Aangezien het subsidiebesluit zelf pas werd goedgekeurd op 26 juni 1996, is een aanpassing van het meerjarenprogramma in voorbereiding, waarbij de bebossing van 10.000 ha (bepaald zoals vermeld supra 1) wordt nagestreefd in de periode 1996 tot 2001.
3. De bepalingen van het mestdecreet zijn verbonden met de bestemmingen van de plannen van aanleg. De bebossing van landbouwgronden verandert die

bestemming niet, zodat in de omgeving geen andere normen dan tevoren gelden.

4. De eigenaar van de gronden dient na 5 jaar zelf verder in te staan voor de kosten van het onderhoud.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 77
van 31 juli 1996
van de heer FRANK CREYELMAN

Dopingproblematiek – Brussel

In een interview met *Gazet Van Antwerpen* van 18 mei 1996 liet minister Luc Martens zich ontvallen dat Brussel nog steeds een probleemgebied is wat de dopingproblematiek betreft. Volgens de minister zitten Vlaanderen en Wallonië op dezelfde golfengete en vormt alleen Brussel een probleem.

1. Kan de minister mij meedelen welke specifieke problemen er in Brussel rijzen ?
2. Wordt er in Brussel voor of na sportwedstrijden aan dopingcontrole gedaan ?
3. Wie is verantwoordelijk voor het dopingonderzoek bij internationale sportwedstrijden, nationale kampioenschappen en belangrijke competitiewedstrijden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. Dopingbestrijding in Vlaanderen wordt gereguleerd bij decreet van 27 maart 1991 en is territoriaal toepasselijk in het Nederlands taalgebied. Voor Brussel Hoofdstad zou, voor een sluitende regeling, een samenwerkingsakkoord moeten worden gesloten tussen meerdere betrokken partners, de Franse Gemeenschap inbegrepen.

Bij besluit van de Franse Gemeenschap van 5 november 1987 werd een commissie voor bestrijding van doping benoemd. Een van haar taken bestond erin een lijst van verboden producten op te stellen. Maatregelen om op het terrein tot een effectief operationele actie te komen, zijn tot op heden niet genomen. Het mandaat van de voorzitter en de leden van de Franstalige commissie voor bestrijding van doping is ondertussen vervallen. Een nieuwe commissie werd samengesteld op 26 januari 1996.

Dopingcontrole zal voorlopig een probleem blijven bij gebrek aan geaccrediteerde gesprekspartner aan Franstalige kant.

2. In de huidige stand van zaken kunnen in Brussel bij sportwedstrijden enkel dopingcontroles worden gehouden ofwel op initiatief van de procureur des

konings, ofwel op initiatief van nationale of internationale sportfederaties.

3. De Vlaamse Gemeenschap is verantwoordelijk voor dopingonderzoek bij internationale sportwedstrijden, nationale kampioenschappen en belangrijke competitiewedstrijden die in Vlaanderen plaatsvinden. Indien ze in Brussel plaatsvinden is het de initiatiefnemer waarvan hierboven sprake.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 83
van 17 januari 1996
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Dorpskom Aartrijke – Vrachtwagens

De dorpskom van Aartrijke werd recentelijk grondig vernieuwd : de rijweg werd volledig heraangelegd, nieuwe voet- en fietspaden werden aangelegd en voorzien van onder meer zogenaamde amsterdammertjes, en nieuwe beplantingen werden aangebracht. De snelheid van het verkeer wordt er afgeremd onder andere door asverschuivingen en niveaoverschillen. De Markt is heraangelegd en er is kleur gekomen in het wegdek. Kortom het nieuwe Aartrijke-centrum oogt prachtig. Maar ...

De omwonenden en de bezoekers van de vele handelszaken in het centrum klagen veelvuldig over de overlast die wordt veroorzaakt door de doortocht van honderden zware vrachtwagens.

Zo bleek onlangs uit tellingen die bekend werden gemaakt op een hoorzitting over dit onderwerp, dat op bepaalde dagen niet minder dan 2.380 zware vrachtwagens door de dorpskom reden.

Dit schaadt natuurlijk enorm de leefkwaliteit van de omgeving en intussen ook de materiële vormgeving : boordstenen worden kapotgereden ; de amsterdammertjes, die veel te klein zijn, sneuvelen, enzovoort.

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om alle zwaar verkeer boven de 3,5 ton de doorgang in het centrum van Aartrijke te verbieden ?

Heeft de minister de uitgevers van software betreffende transportroutes hiervan al op de hoogte gebracht, zodat zij niet langer de doortocht Aartrijke aanbevelen ?

Aanvullend antwoord

(Vorig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 22 januari 1996, blz. 275 – red.)

In juni laatstleden werden in het centrum van Aartrijke verkeerstellingen uitgevoerd waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen lichte en zware voertuigen.

Hieruit is gebleken dat tijdens de weekdays het gemiddelde vrachtverkeer langs de kant Zedelgem rond 15 % schommelt, terwijl het richting Eernegem ongeveer 11 % bedraagt.

Concreet betekent dit :

- voor de kant Eernegem op een totaal van 6.332 voertuigen : ± 750 vrachtwagens per dag ;
- voor de kant Zedelgem op een totaal van 5.250 voertuigen : ± 570 vrachtwagens per dag.

Dit zijn gegevens van 16 teluren en het zijn normale resultaten voor een gewestweg.

Afwijkingen van deze aantallen zijn mogelijk en kunnen worden beïnvloed door belangrijke wegenwerken en werven in de omgeving. In dit geval betreft het tijdelijke toestanden van korte duur waarvoor geen algemene maatregelen kunnen worden getroffen.

Vraag nr. 252
van 12 juni 1996
van de heer LEO CANNAERTS

N10 Berlaar–Heist-op-den-Berg – Fietspad

In 1994 werden er op het grondgebied Heist-op-den-Berg verschillende woningen onteigend om de aanleg mogelijk te maken van een degelijk fietspad. Ten gevolge van budgettaire problemen werd de aanleg ervan evenwel uitgesteld.

Het fietspad op dit gedeelte van de gewestweg is werkelijk onberijdbaar (gebrekkige betonband van 40 cm breed), hoewel er normaliter heel wat fietsverkeer gebruik van zou maken. Het vormt inderdaad de verbinding met drie onderwijsinstellingen, met het industriepark en met het centrum van de gemeente. Ik verwijs in dit verband naar de meer dan 500 fietsers die op 19 mei laatstleden hiervoor actie hebben gevoerd.

1. Klopt het dat er een nieuwe behoeftenstudie nodig is alvorens groen licht kan worden gegeven voor de inschrijving van die werken op de begroting van 1997 ?
2. Wat is de kostprijs van die werken, eventueel per fase ?
3. Hoeveel wordt er in de begroting 1997 bij benadering uitgetrokken voor wegenwerken in de provincie Antwerpen en hoeveel daarvan is bestemd voor de aanleg van fietspaden ?
4. Wat zijn de criteria om de aanleg van een bepaald fietspad als prioritair in te schrijven ?
5. Wordt de aanleg van het bedoelde fietspad ingeschreven op het programma voor 1997 en zo ja, in welke fasen zal dit werk worden uitgevoerd ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 888 – red.)

- 1., 4. en 5. De aanleg van het fietspad langs de gewestweg N10 is inderdaad een noodzaak, gelet op de

slechte voorzieningen die nu aanwezig zijn. Deze toestand doet zich echter voor op heel wat gewestwegen. Momenteel is de administratie bezig met het opmaken van een normering voor de globale behoeften van de wegeninfrastructuur. Dit moet toelaten om in het najaar een driejarenprogramma 1997-1998-1999 op te stellen, dat op objectieve criteria is gesteund. Afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek m.b.t. de prioriteitenbepaling, zal onderhavig project eventueel worden ingeschreven in dit driejarenprogramma. Vooraleer echter deze werken in een effectief programma worden opgenomen, dient de gemeente vooraf een mobiliteitsconvenant af te sluiten.

2. De kostprijs voor de aanleg van de eigenlijke fietspaden wordt geraamd op :
  - vak N15 (Fabiola) tot Lostraat (Heist o/d Berg) : ± 45 mln. fr.
  - vak Lostraat – grens Brabant : ± 35 mln. fr.
  - vak Lier – N15 : ± 15 mln fr.

In Heist-op-en-Berg werd voor het fietspad langs de N10 voor 105 mln. fr. aan onteigeningen betaald. De totale kostprijs van de onteigeningen wordt geraamd op 142 miljoen frank.

3. Aangezien de begroting 1997 met de ter beschikking gestelde middelen nog dient te worden besproken en goedgekeurd in het Vlaams Parlement, kan momenteel hierop nog geen antwoord worden gegeven. Normaliter gebeurt dit eind 1996.

Vraag nr. 275
van 2 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

Reeds op 23 december 1986 keurde de toenmalige Vlaamse Raad een decreet goed met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. Dit decreet bepaalt dat bij bouw of verbouwing die geheel of gedeeltelijk ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een bepaald percentage van de kosten moet worden besteed aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken.

1. Wordt er toegezien op de toepassing van dit decreet voor gebouwen die door de administratie van de minister worden gesubsidieerd ?
2. Om welke kunstwerken gaat het dan meestal ?
3. In welke mate gaat het om kunstwerken van Vlaamse of buitenlandse kunstenaars, mannen of vrouwen ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 278
van 8 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Sluis Hingene – Ploegensysteem

Volgend jaar zou de nieuwe sluis van Hingene in gebruik moeten worden genomen.

Brengt dit een wijziging mee aan het ploegensysteem dat nu nog van kracht is ?

Is er al beslist of de huidige ploeg, die thans nog de oude sluis bemant, aan het werk kan in de nieuwe sluis ?

Antwoord

Voor de bediening van de nieuwe sluis van Hingene zal het bestaande ploegensysteem behouden blijven. De sluis van Hingene zal, net zoals de sluis van Wintam, 24 uur op 24 uur gedurende het ganse jaar worden bediend. Het huidige ploegensysteem geeft voldoening en zal dus behouden blijven.

Het is de bedoeling om de bediening van de sluis van Wintam stop te zetten en derhalve het daar ingezette personeel de nieuwe sluis van Hingene te laten bedienen.

Vraag nr. 279
van 8 juli 1996
van de heer LUDO SANNEN

Noord-zuidverbinding Hechtel-Eksel – Eindfase

Zoals bekend naderen de werken aan de noord-zuidverbinding (de vroegere A24) in de gemeente Hechtel-Eksel hun eindfase.

1. Momenteel wordt op het grondgebied van Hechtel-Eksel de weg op twee rijvakken aangelegd. Voor wanneer is de aanleg op de vier rijvakken gepland ?
2. a. Wanneer wordt de "bestaande doortocht in Hechtel" heraangelegd ?
 b. Op welke wijze zal deze doortocht worden uitgevoerd ?
3. Op een aantal plaatsen zijn ventwegen en bruggen aangelegd om de buurtbewoners een verbinding te verzekeren naar de woonkernen. Deze ventwegen zijn echter niet opgenomen in de bouwvergunning van 30 juni 1987. Dienen voor deze ventwegen geen bijkomende bouwvergunningen te worden verleend ?
4. Door de aanleg van de weg door woongebied (volgens gewestplan) zijn een aantal percelen direct ontsloten door de noord-zuid. Mogen deze percelen rechtstreeks worden ontsloten via de noord-zuidverbinding ?

Antwoord

1. De aanleg van de verhardingen voor de tweede rijbaan (ombouw van 1 x 2 rijstroken tot 2 x 2 rijstro-

ken is op korte termijn niet geprogrammeerd. De aanleg op 4 rijstroken zal worden gepland overeenkomstig de reële verkeersontwikkeling op het noordelijke deel van de noord-zuidverbinding.

2. a) Mijn administratie heeft voorgesteld de heraanleg van de doortocht N715 in Hechtel op te nemen in het driejarenprogramma 1997-1999 voor het jaar 1998. Deze programmatie is niet definitief, aangezien de heraanleg deel moet uitmaken van een mobiliteitsconvenant tussen het Vlaams Gewest en de lokale overheid.
- b) Momenteel is een stuurgroep actief die de heraanleg voorbereidt. Tot nu ging de aandacht naar het verzamelen van gegevens, de inventarisatie. Voorontwerp en ontwerp moeten nog worden gestart.
3. De bedieningswegen en landbouwwitbatingswegen waren wel degelijk opgenomen in de plannen waarvoor op 30 juni 1987 bouwvergunning werd verleend, en zijn bijgevolg vergund.
4. Neen.

Vraag nr. 280
van 8 juli 1996
van de heer JAAK GABRIELS

Aminal-werken in Weerde – Vergunningen

De afdeling Milieu-inspectie van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land en Waterbeheer) treedt geregeld op tegen overtreders van de milieuwetgeving. Wat mij hierbij opvalt is dat vooral de privé-sector wordt aangepakt, terwijl de openbare diensten niet of bijna nooit worden gecontroleerd. Wanneer dit toch eens gebeurt, worden in het beste geval de diensten van Openbare Werken aangepakt, zoals bijvoorbeeld de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, maar nooit diensten van de milieu-administratie zelf.

Nochtans voeren ook deze diensten infrastructuurwerken uit : zo werden bijvoorbeeld gedurende geruime tijd opvullings- en reliëfwerken vastgesteld aan de zandwinningsput in Weerde, zagezegd voor natuurontwikkeling en inrichting als visvijver.

1. Werden hiervoor de vereiste stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd, wanneer en aan wie ?
2. Wordt er, in geval van overtreding, opgetreden ?

Antwoord

De uitgevoerde werken hebben betrekking op de realisatie van de in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (koninklijk besluit van 7 maart 1977) vastgestelde bestemming, namelijk parkgebied.

Op 29 maart 1989 en op 14 november 1994 werden de bouwvergunningen verstrekt aan Aminoal ter sanering en herwaardering van de site.

Er werden geen overtredingen vastgesteld.

Vraag nr. 281
van 10 juli 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Wegenwerken voor verkeersveiligheid – Vlaams-Brabant

Verkeersveiligheid is een van de prioriteiten van de Vlaamse regering. De rijkswacht bezorgt de administratie van de minister cijfers inzake verkeersongevallen. Bij het beleid inzake veiligheidswerken aan wegen kan daarmee dan rekening worden gehouden.

1. Hoeveel zogenaamde zwarte punten zijn er in Vlaams-Brabant ?
2. Waar bevinden ze zich ?
3. Wat is het aantal ongevallen per punt, eventueel het aantal doden, lichtgewonden, ... ?
4. Welke veiligheidswerken werden er dientengevolge de laatste drie jaar uitgevoerd en welke zijn er gepland ?

Antwoord

- 1., 2. en 3. Zie bijlage met de zwarte punten 1993-1994-1995 + lijst met de verduidelijking en legende van de gebruikte teksten.
4. De zwarte punten die ieder jaar opnieuw opduiken worden door de administratie Wegen en Verkeer – afdeling Wegen Vlaams-Brabant onderzocht in samenspraak met de rijkswacht.

Aanpassings- en beveiligingswerken worden dan ingeschreven op het jaarprogramma van de betrokken afdeling.

(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 282
van 10 juli 1996
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Schilderwerken E19 – Verkeershinder

Op de E19 Antwerpen-Brussel worden ter hoogte van Rumst momenteel schilderwerken uitgevoerd aan de verlichtingspalen. Daarvoor wordt de linkerrijstrook afgesloten, met enorme files tot gevolg.

1. Werd de mogelijkheid onderzocht om de schilderwerken vanaf de binnenkant (grasberm) te laten uitvoeren ?
2. Hoeveel wagens worden voor de uitvoering van de werken gelijktijdig ingezet en waarom worden geen bijkomende wagens ingehuurd om de werkzaamheden sneller te laten verlopen ?

Antwoord

1. De armen van de verlichtingspalen bevinden zich boven een rijstrook en het paallichaam bevindt zich naast een rijstrook van de autosnelweg. Daar de schilderwerken bestaan uit het reinigen (stralen) en

schilderen van de verlichtingspalen, is het uit veiligheidsoverwegingen – men werkt met materialen boven en ter hoogte van een rijstrook van de autosnelweg – niet toelaatbaar deze werken uit te voeren zonder een rijstrook af te sluiten.

- Er worden door de aannemers drie liftwagens ingezet, waarvan één voor het reinigen van de verlichtingspalen en twee voor het schilderen van de verlichtingspalen.

Het afsluiten van van een rijstrook tijdens de spitsuren is alleen in de maanden juli en augustus 1996 toegestaan, en daarenboven over een maximale lengte van 2 km.

Tussen het aanbrengen van de verschillende verflagen is in normale weersomstandigheden een wachttijd (of droogtijd) noodzakelijk van 24 uren, bij zeer gunstige weersomstandigheden is een kleinere droogtijd toegelaten. Het inzetten van een groter aantal liftwagens kan in deze omstandigheden de uitvoering van de werkzaamheden niet versnellen.

**Vraag nr. 283
van 12 juli 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Verkeerstellingen – Vlaams-Brabant

Geregeld worden op onze wegen verkeerstellingen georganiseerd.

De administratie Wegen en Verkeer doet het hele jaar door automatische tellingen met lusdetectoren (permanente posten) of met slangdetectoren (mobiele telposten).

- Op welke wegen in Vlaams-Brabant werden er verkeerstellingen georganiseerd ?
- Wat is de samenstelling van het van het verkeer ? Graag een onderscheid tussen licht-zwaar verkeer en bromfietsen.
- Wat is de evolutie van de procentuele uurverdeling van het gemiddeld dagelijks verkeer ?

Antwoord

De verkeerstellingen in Vlaams-Brabant worden op verschillende wijzen georganiseerd. De meeste telposten registreren alleen de intensiteit, zonder onderscheid naar voertuigcategorieën.

- Wegen van Vlaams-Brabant waar tellingen worden uitgevoerd.

Permanente tellingen met lusdetectoren

Deze metingen gebeuren permanent op de autosnelwegen, de Brusselse grote ring en de voornaamste andere gewestwegen. Hiermee wordt het aantal voertuigen geteld.

Periodieke tellingen met slangdetectoren

Gedurende viermaal drie weken per jaar worden slangdetectoren geplaatst op gewestwegen ; hiermee worden asovergangen geteld zodat een vrachtwagen

meer doortelt dan een personenwagen. Sinds begin dit jaar beschikt de afdeling Verkeerskunde over telapparaten waarmee onderscheid kan worden gemaakt tussen verschillende voertuigtypes.

Occasionele tellingen

Dit zijn tellingen (gewoonlijk automatisch, maar soms ook in combinatie met manuele) die over een korte periode (ongeveer 1 week) gehouden worden om verkeersgegevens te verkrijgen uit oogpunt van een bepaald verkeersprobleem (bv. aanleg rotonde, herinrichting kruispunt, aanpassing cyclus verkeerslichten, ...). Deze tellingen worden meestal uitgevoerd met slang- of radardetectie.

Vijfjaarlijkse algemene verkeerstellingen

In een Europees kader worden om de vijf jaar korte visuele tellingen gehouden waarbij het verkeer wordt opgedeeld in enkele categorieën. Deze telposten bevinden zich hoofdzakelijk op autosnelwegen en belangrijke gewestwegen.

Een lijst van al deze meetpunten in Vlaams-Brabant is als bijlage 1 tot en met 6 bijgevoegd.

- Samenstelling van het verkeer

Momenteel wordt de samenstelling van het verkeer bepaald volgens de richtlijnen van de Sociaal-Economische Raad van de Verenigde Naties in het kader van de vijfjaarlijkse visuele algemene tellingen.

Voor Vlaams-Brabant wordt in bijlage 7 de procentuele uurverdeling gegeven van bromfietsen + moto's (= brfi %) ; licht verkeer (= li %) en zwaar verkeer (= zw %) en dit voor de 7 autosnelwegposten samen. Er wordt onderscheid gemaakt in verkeersstromen (= verkeersrichtingen) die een ochtendpiek (= stad in) hebben of een avondpiek (= stad uit).

- Evolutie van de procentuele uurverdeling van het gemiddeld dagelijks verkeer

Bijlage 8 geeft een tabel met gedetailleerde cijfers.

In deze tabellen wordt onderscheid gemaakt tussen verkeersstromen met ochtendspits en met avondspits. De procentuele samenstellingen worden gegeven voor werkdagverkeer (maandag tot en met vrijdag) en weekenddagverkeer (maandag tot en met zondag), en dit voor autosnelwegen, gewestwegen en ring Brussel. De vergeleken periodes zijn het eerste kwartaal 1995 met eerste kwartaal 1996.

Uit deze laatste reeksen gegevens kunnen volgende conclusies worden getrokken :

- op de autosnelwegen is het aandeel van de periode 7-9 uur gedaald. Van 6-7 uur en van 9 tot 11 uur is het procentueel aandeel echter gestegen, wat dus wijst op een uitdeinen van de morgenspits ;
- de ring rond Brussel vertoont dezelfde tendens, maar minder sterk. Hier wordt de verlaging van het aandeel 7-9 uur vooral opgevangen door de periode 6-7 uur ;

- op de gewestwegen daarentegen is er een sterke toename van het verkeer tussen 7 en 10 uur. Dit wijst op een verschuiving van de verkeersstromen van autosnelweg naar gewestweg.

Voor het verkeer met avondspits kunnen analoge conclusies worden getrokken : ook hier is er uitdeining van het spitsverkeer tot 19 uur, met een gevoelige toename op de gewestwegen.

(De bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 284
van 12 juli 1996
van de heer CARL DECALUWE

N36 Roeselare-E17 – Afwerking

Op dit ogenblik is men volop bezig met de afwerking van de N36 tussen Harelbeke en Kuurne.

1. Wat is de geraamde kostprijs van de verdere totale afwerking van de N36, opgedeeld naar onteigeningen, rotondes en de weg zelf ?
2. Op welke plaatsen zijn deze verschillende rotondes gesitueerd ?
3. Wanneer zullen de werken definitief voltooid zijn ?
4. Wat zal de uiteindelijke totale kostprijs zijn van de N36 tussen Roeselare en de E17 ?

Antwoord

1. De verdere totale afwerking van de N36 is opgevat in twee gedeelten.

In het voorstel-investeringsprogramma 1997 van 3 juli 1996 vanwege de afdeling Wegen West-Vlaanderen is de N36 vak N50 – Bavikhoofsestraat gepland voor 1997 met een bedrag van 120 miljoen frank (investeringswerken).

In het voorstel-investeringsdriejarenprogramma 1997-1998-1999 vanwege de afdeling Wegen West-Vlaanderen is de N36 Harelbeke 2de rijbaan gepland voor 1999 met een bedrag van 50 miljoen frank.

Voor het deel 1997 werd het onteigeningsplan overgemaakt aan het aankoopcomité te Kortrijk op 21 juni 1996, met verzoek de raming te laten worden binnen maximum 3 maanden zoals bepaald in de procedure.

2. In de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) van 26 juni 1996 werd beslist om op het vak N50 – Bavikhoofsestraat op volgende plaatsen driekleurige lichten te plaatsen (geen rotondes) :

- Bavikhoofsestraat
- Kuurnestraat
- N50.

De Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen (AVVG) zal hierover een definitieve beslissing nemen in september 1996.

3. Indien de werken vak N50-Bavikhoofsestraat in aanmerking worden genomen voor het voorgestelde investeringsprogramma 1997, kunnen ze eind 1998 voltooid zijn. Het deel N36 Harelbeke 2de rijbaan, opgenomen in het voorstel van investeringsprogramma voor het jaar 1999, kan eind 2000 voltooid zijn.
4. De uiteindelijke totale kostprijs van de N36 tussen Roeselare en de E17 kan nog moeilijk worden achterhaald aangezien :
  - het deel tussen de E17 – N43 in Harelbeke werd uitgevoerd door de ex-E3-Intercommunale te Kortrijk ;
  - sommige uitvoeringen reeds dateren van 25 jaar geleden, onder meer vak N32 – Krekelmotestraat te Izegem.

Vraag nr. 285
van 12 juli 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Openbare verlichting gewestwegen – Beleid

Hierbij enkele vragen over openbare verlichting langs gewestwegen, vragen waarop de diensten van de minister tot op heden geen antwoord gaven (onze brief van 30 april 1996 aan de afdeling Beleid Elektriciteit en Mechanica, departement Leefmilieu en Infrastructuur, Simon Bolivarlaan 30, 1000 Brussel).

1. Het viel ons op dat er een groot verschil bestaat tussen het lichtniveau bij het ontsteken en bij het doven. Is dit wettelijk bepaald ?
2. Het beleid in België wijkt af van dat in de meeste landen : hier is de verlichting permanent en over de hele lengte van de snelwegen aangebracht.

Indien dit uit veiligheidsoverwegingen gebeurt, hoe komt het dan dat we tot de koplopers behoren inzake ongevallen ?

Is het juist dat dit beleid gebaseerd is op een studie van 1973 ?

Klopt het dat ongevallen waarbij voertuigen tegen verlichtingspalen terechtkomen veelal dodelijk zijn ?

In sommige landen vindt men reflectoren en een middenberm met dichte begroeiing in plaats van verlichtingspalen. Is dit niet veiliger en goedkoper ?

3. Is het juist dat de verlichtingspalen systematisch worden vervangen door palen die een meter langer zijn ? Zo ja, wat is daarvan de bedoeling ?

Antwoord

1. De ontsteking en doven van de wegverlichting gebeurt volgens de tijdstippen van zonsondergang en -opgang en het aanwezige lichtniveau bij schemering en dageraad. De Belgische norm NBN L18-001 legt deze schakeltijdstippen vast en geldt als leidraad voor de schakeling van de verlichting

langs de Vlaamse gewestwegen. Nochtans worden de verlichtingsinstallaties op de autosnelwegen gedoofd tussen halfeen en halfzes, om economische en ecologische redenen. Om veiligheidsredenen blijven de verkeerswisselaars op de autosnelwegen verlicht volgens de modaliteiten van de norm NBN L18-001.

- 2.1. De doorlopende autosnelwegverlichting is inderdaad op basis van veiligheidsoverwegingen geplaatst en wordt om deze redenen gehandhaafd, met name de verhoging van de zichtbaarheid, de herkenning van het wegprofiel, de detectie van onverwachte hindernissen en het voorkomen van conflicten met andere weggebruikers.

Wat de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft hoe het dan komt dat wij tot de koplappers behoren inzake ongevallen, wil ik erop wijzen dat de aanwezigheid van openbare verlichting op de Vlaamse autowegen zowel door de parketten als door de verzekeringsmaatschappijen steeds als een bezwarend element wordt beschouwd voor de veroorzaker van het ongeval.

Dit houdt in dat ook deze instanties de aanwezigheid van een openbare verlichting als een essentiële veiligheidsmaatregel beschouwen. De oorzaken van het aantal ongevallen dient derhalve niet te worden gezocht in de aanwezigheid van openbare verlichting.

- 2.2. Het beleid tot handhaving van de permanente openbare verlichting langs de autowegen van het Vlaams Gewest is gesteund op meerdere recente nationale en internationale onderzoeken inzake wegverlichting, onder meer op het onderzoek van het gezaghebbend Internationaal Comité voor Verlichtingskunde (rapport nr. 93 uit 1993). Dit rapport omvat de vergelijkbare en betrouwbare conclusies van studies uitgevoerd in vijftien landen, waarbij het verband tussen de openbare wegverlichting en de ongevallenfrequentie werd onderzocht.

Wat de autosnelwegen betreft, vermeldt dit rapport een statistisch betrouwbare ongevallenreductie bij verlichting variërend tussen 10 % en 57 %, naargelang de verkeersomstandigheden.

- 2.3. Op de vraag naar de gevolgen van aanrijdingen tegen verlichtingspalen langs de autosnelwegen binnen het Vlaams Gewest en hun dodelijke afloop, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger volgende informatie verstrekken, gesteund op de gegevens die mij werden overgemaakt door rijkswacht en politie voor het jaar 1995.

Bijgevoegde tabel vermeldt in kolom (1) het totaal aantal ongevallen met lichamelijk letsel op de Vlaamse autosnelwegen en de lichamelijke gevolgen hiervan. Kolom (2) vermeldt het aantal aanrijdingen tegen verlichtingspalen en hun gevolgen, terwijl kolom (3) het totaal aantal ongevallen betreft met uitzondering van aanrijdingen van verlichtingspalen.

	Totaal aantal ongevallen (1)	Aanrijdingen verlichtingspaal (2)	Andere oorzaak (3)
Letselongevallen	2.047 (100 %)	100 (5 %)	1.947 (95 %)
Doden	115 (100 %)	11 (9 %)	104 (91 %)
Zwaargewonden	559 (100 %)	49 (9 %)	510 (91 %)
Lichtgewonden	2.790 (100 %)	78 (3 %)	2.712 (97 %)
Aantal slachtoffers	3.464 (100 %)	138 (4 %)	3.326 (96 %)

Uit deze statistische gegevens blijkt dat 5 % van alle ongevallen met lichamelijk letsel betrekking hebben op aanrijdingen van verlichtingspalen. Deze aanrijdingen leidden tot 138 ongevallen met lichamelijk letsel, of 4 % van het totaal, waarvan 57 % met lichte kwetsuren, 35 % met zware kwetsuren van 8 % met dodelijke afloop. In deze procentuele cijfers zijn niet begrepen de aanrijdingen die slechts tot stoffelijke schade aanleiding gaven.

Daarnaast moet worden vermeld dat aanrijdingen tegen verlichtingspalen zwaardere aanrijdingen op tegenliggend verkeer kunnen verhinderen, aangezien de aanrijdende wagen in de meeste gevallen reeds eerst de veiligheidsstootbanden heeft doorboord.

In het algemeen moet dan ook worden gesteld dat aanrijdingen met lichamelijk letsel tegen verlichtingspalen in 1995 in 8 % van de gevallen een fatale afloop kenden voor weggebruikers. In 1994 bedroeg dit cijfer 13 %.

- 2.4. Middenbermbegroeiing heeft onder meer als hoofddoel de verblinding van tegenliggers op niet-verlichte wegen met gescheiden rijvakken tegen te gaan, naast ecologische en comfortredenen. Reflectoren dienen op niet-verlichte wegen de wegafbakening en de aanwezigheid van mogelijke hindernissen langs de weg (bomen, veiligheidsstootbanden, ...) aan te geven. Aldus vormen zij een noodoplossing om op niet-verlichte wegen een gedeelte van de verkeersonveiligheid bij nacht op te vangen.

Zij vormen echter geen oplossing voor het tijdig herkennen van niet-verlichte hindernissen (stilstaande en niet-verlichte wagens, voorwerpen op de weg) en voor het voorkomen van conflicten met andere weggebruikers.

3. De informatie die aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd verstrekt als zouden de verlichtingspalen systematisch worden vervangen door verlichtingspalen die één meter langer zijn, berust blijkbaar op een misverstand.

De werkelijkheid is dat een aantal betonnen verlichtingspalen uit de periode 1966-1974 aangetast is door structurele verouderingsverschijnselen. Uit veiligheidsoverwegingen worden deze aangetaste betonpalen stelselmatig verwijderd. Het betreft hier vetuste betonpalen van 16 m hoogte die vervangen worden door metalen palen van 20 m hoogte, waarbij door toepassing van een nieuw breedstralend verlichtingstoestel slechts één paal

op twee moet worden teruggeplaatst. De onderlinge afstand wordt daarbij van 45 m op 90 m gebracht. Door toepassing van dit systeem wordt een besparing gerealiseerd zowel op de installatiekosten als op de exploitatiekosten.

Vraag nr. 286
van 15 juli 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Kaaimuur Brugsevaart Gent – Herstelling

Aan de Brugsevaart in Gent, ter hoogte van de Palinghuizen, is een kaaimuur samen met een deel van de weg ingestort. Als gevolg daarvan zijn de rijweg en heel wat parkeerplaatsen onbruikbaar. Dit veroorzaakt niet alleen grote verkeersoverlast op de belangrijke as Gent-Eeklo, maar het brengt ook ernstige schade toe aan de talrijke daar gevestigde handelaars door een gebrek aan parkeermogelijkheid voor de klanten. Deze toestand houdt intussen al bijna drie jaar aan.

De minister van Openbare Werken deelde mij in zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 44 van 17 november 1994 mee dat de uitvoering van de werken pas vanaf 1996 in overweging zou worden genomen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 27 februari 1995, blz. 457-458).

1. Welke datum is vooropgesteld voor het herstel en de wederingebruikname van de volledige rijweg met parkeerplaatsen aan de Palinghuizen? Voor welk bedrag zijn de herstellingswerken begroot?
2. Welke andere Gentse kaaimuren van hetzelfde type kunnen eveneens instabiel worden en vertonen reeds verschijnselen die een dreigend gevaar laten vermoeden? Welke preventieve maatregelen werden getroffen?

Antwoord

1. De aanbesteding van de werken vindt plaats op 12 september 1996. De werken zullen ten vroegste 3 maanden later kunnen starten wat, met een uitvoeringstermijn van 200 werkdagen, de einddatum brengt op eind 1997. De raming van de werken, inbegrepen het bouwen van een onderdoorgang voor fietsers aan de Prof. Guislainbrug, bedraagt 13.750.082 frank, exclusief BTW.
2. In principe kunnen alle kaaimuren na verloop van tijd door diverse oorzaken (onderspoeling, erosie, enz.) instabiel worden. De betrokken administratie tracht evenwel ongunstige evoluties op te sporen en op te volgen, teneinde tijdig de nodige maatregelen te kunnen treffen.

Vraag nr. 287
van 15 juli 1996
van de heer CARL DECALUWE

Ring Roeselare – Afwerking

Op het investeringsprogramma Wegen voor de periode 1996-1998 is voor dit jaar 95 miljoen frank uitgetrokken voor de tweede en de derde fase van de R32 rond Roe-

selare. In de nu vastgelegde en reeds aanbestede werken is het gedeelte tussen de Onledehoedstraat en de A17 nog niet opgenomen.

1. Hoe lang is men reeds bezig met de aanleg van de omleiding rond Roeselare?
2. Wanneer verwacht de minister de afwerking van het laatste stukje van de R32 rond Roeselare?
3. Wat is de geraamde kostprijs van de resterende werken?
4. Hoeveel zal het gehele project uiteindelijk hebben gekost, de ramingen voor het nog niet afgewerkte deel inbegrepen?

Antwoord

1. Het vak van de R32 tussen de Menensesteenweg en de Brugsesteenweg is reeds volledig afgewerkt en in het najaar van 1985 voor het verkeer opengesteld. De uitvoering van het vak tussen de Brugsesteenweg en de A17 is in 1992 gestart met de bouw van de brug over de spoorlijn Kortrijk – Brugge en wordt verder gefaseerd uitgevoerd.

Het investeringsprogramma 1996 voorziet in 69,1 miljoen frank voor de uitvoering van de voorlaatste fase (2de fase, namelijk het vak tussen de Brugsesteenweg en de Onledehoedstraat).

In het ontwerp-driejarenprogramma 1997-1998-1999 stelt mijn administratie voor om in 1999 nog 150 miljoen frank uit te trekken voor de uitvoering van de laatste fase (3de fase) van de R32, namelijk tussen de Onledehoedstraat en de A17.

2. De aanleg van de R32 is gestart in 1978 en rekening houdend met het voorstel van driejarenprogramma 1997-1998-1999 zal de laatste fase voltooid zijn in het najaar 2000.
3. De totale raming voor de uitvoering van de nog ontbrekende vakken wordt aldus begroot op 69,1 mln. + 150 mln. = 219,1 mln. frank.
4. Het totale project zal uiteindelijk 650 miljoen frank hebben gekost.

Vraag nr. 288
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 221
 van 15 juli 1996
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1007

Antwoord

Geen enkele overheidsinstelling die onder mijn bevoegdheid ressorteert (met uitzondering van De Lijn),

plaatst advertenties in publikaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen.

Vraag nr. 289
van 31 juli 1996
van de heer PATRICK LACHAERT

N437 Hansbeke (Nevele) – Geplande werken

In het kader van het investeringsprogramma 1997-2002 stelt de NMBS als prioritair de aanleg van een dubbelspoor naast het bestaande op de lijn Gent-Zeebrugge.

Hiervoor zal niet alleen een aantal onteigeningen moeten gebeuren, maar bovendien zullen bepaalde wegeninfrastructuurwerken moeten worden uitgevoerd.

Meer specifiek in de gemeente Nevele (deelgemeente Hansbeke) zal de N437 op de kruising met de spoorlijn (thans gelijkgronds) moeten worden heraangelegd.

Graag vernam ik welke infrastructuurwerken daar zijn gepland. Wordt onder meer de aanleg van een ring rond het dorpscentrum van Hansbeke overwogen ?

Antwoord

De infrastructuurwerken die moeten worden uitgevoerd naar aanleiding van de aanleg van het dubbelspoor, bestaan uit de afschaffing van de thans gelijkgronds kruising tussen de N437 en de spoorlijn. Deze werken worden uitgevoerd door de NMBS in overleg met mijn administratie.

De aanleg van een omleidingsweg rond Hansbeke wordt niet overwogen. In deze omgeving dient het doorgaand verkeer overeenkomstig het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te worden gebundeld op de A10/E40 en de N44. De aanleg van de omleidingsweg vergemakkelijkt het gebruik van een alternatief tracé, gevormd door de N437 en de N461, en zal aanleiding geven tot bijkomend slukverkeer indien deze route tijdswinst oplevert.

Bij de aanleg van het dubbelspoor zal daarom alleen een ondertunneling of een overbrugging bestemd voor het lokaal verkeer en gelegen op het bestaande tracé, worden aanvaard. De keuze voor een tunnel of een brug zal gebeuren op basis van technische parameters.

Vraag nr. 290
van 31 juli 1996
van de heer JOHAN DE ROO

Bouwovertredingen – Opbrengst meerwaardesanctie

In vonnissen met betrekking tot bouwwerken die zijn opgericht in overtreding van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, wordt vaak het betalen van een meerwaarde opgelegd. Wij veronderstellen dat een overzicht van het aantal gerechtelijke uitspraken een federale aangelegenheid is.

Hoe vaak wordt de meerwaarde ook daadwerkelijk betaald ?

Wat was de opbrengst van deze betaalde meerwaarden voor de jaren 1990 en 1995 ?

Indien de betaling niet gebeurt, worden er dan verdere stappen gezet tegen de overtreder en zo ja, welke ?

Antwoord

Wanneer een vonnis of arrest wordt uitgesproken waarbij de overtreder wordt veroordeeld tot het betalen van een meerwaardesom, kan de veroordeelde zich nog op geldige wijze kwijten door de plaats binnen een jaar in de vorige staat te herstellen.

Indien binnen de toegestane termijn de plaats in de vorige staat hersteld werd, is de veroordeelde ontslagen van zijn verplichting tot betaling van de vastgestelde meerwaardesom. Indien zulks niet het geval is, moet de invordering van de sommen worden doorgedreven.

Bij een gerechtelijk uitspraak zal de administratie een expeditie van het vonnis vragen zodat zij over een uitvoerbare titel beschikt. Bij niet uitvoering van het vonnis door de overtreder zullen alle mogelijke rechtsmiddelen worden aangewend, beslagprocedure inbegrepen.

Hierna volgt een overzicht per provincie van de ontvangsten meerwaarden over de jaren 1991-1992-1993-1994 en 1995.

Jaar	Meerwaarden
Antwerpen	
1991	5.923.584
1992	12.999.840
1993	14.541.295
1994	11.131.447
1995	8.935.766
Totaal :	53.531.932
West-Vlaanderen	
1990	5.212.456
1991	4.174.726
1992	6.424.004
1993	9.418.431
1994	6.879.291
1995	1.438.667
Totaal :	33.547.575
Oost-Vlaanderen	
1991	3.641.760
1992	4.281.720
1993	18.285.492
1994	20.832.211
1995	12.100.431
Totaal :	59.141.614
Brabant	
1991	413.100
1992	1.350.360
1993	3.366.220
1994	1.292.300
1995	63.000
Totaal :	6.484.980

Limburg

1991	1.422.719
1992	1.824.122
1993	2.889.448
1994	3.468.751
1995	13.823.818

Totaal : 23.428.858

Voor het jaar 1990 moet wel worden opgemerkt dat alleen de provincie West-Vlaanderen beschikt over cijfers betreffende de ontvangen meerwaarde.

**Vraag nr. 291
van 31 juli 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Actieprogramma bedrijfsvervoerplannen – Evaluatie

Op 28 maart 1994 werd door de heer Johan Sauwens, toenmalig Vlaams minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, een actieprogramma rond bedrijfsvervoerplannen (BVP) voorgesteld.

Het actieprogramma zou prioritair worden gericht op die bedrijven waar het nut op het vlak van de duurzaamheidsdoelstellingen het grootst is. Meer in het bijzonder werd gedacht aan grote bedrijven met een hoog mobiliteitsprofiel (automobiliteit > 70 %) gelegen in de grote congestiegebieden (Brussel-Antwerpen-Leuven en het verstedelijkte gebied Gent).

In vermelde congestiegebieden zouden een vijftal grote bedrijven of bedrijventerreinen worden benaderd (met meer dan 500 werknemers) om met een bedrijfsvervoerplan te starten. Bedoeling was dat deze bedrijfsvervoerplannen als voorbeeld zouden fungeren voor de andere bedrijven in het betrokken gebied of deelgebied. Daardoor zouden deze grote bedrijven een voortrekkersrol spelen. Als streefdoel werd vooropgesteld : een vermindering van het aantal wagens waarmee werknemers naar hun werk rijden met 20 % in vergelijking met het aantal wagens op het ogenblik van het opstarten van het bedrijfsvervoerplan.

Op middellange termijn (indicatief : 1996-1997) is de doelstelling van het actieprogramma dat alle in de voormelde gebieden gelegen bedrijven of bedrijventerreinen met 500 werknemers of meer met een bedrijfsvervoerplan starten. Op lange termijn (indicatief : 1998-1999-2000) zouden alle in de voormelde gebieden gelegen bedrijven of bedrijventerreinen van 100 werknemers of meer, en alle in de regionale verstedelijkte gebieden (zoals Aalst, Hasselt-Genk, Kortrijk, Brugge en Sint-Niklaas) gelegen bedrijven of bedrijventerreinen van 500 werknemers of meer, met een bedrijfsvervoerplan moeten starten.

Tegen 2000 moet dit leiden tot een vermindering met 20 % van het totaal aantal wagens van alle bedrijven geïsoleerd door dit actieplan op lange termijn. Het aantal autosolisten (werknemers individueel met één wagen) moet daarenboven worden verminderd van 50 tot 30 %, naargelang de locatie van het bedrijf.

1. Welke bedrijven gelegen in de congestiegebieden Brussel-Antwerpen-Leuven en het verstedelijkte gebied Gent werden uitgekozen om te starten met

een bedrijfsvervoerplan en om een voortrekkersrol te spelen ?

2. Wat zijn de resultaten van de invoering van het bedrijfsvervoerplan in deze bedrijven ? Met hoeveel procent is het aantal wagens waarmee werknemers naar het werk rijden verminderd in vergelijking met het ogenblik van het opstarten van de vermelde bedrijfsvervoerplannen ? Met hoeveel procent is het aantal autosolisten gedaald in deze bedrijven en wat is het huidige percentage autosolisten ?
3. Leidde de invoering van deze bedrijfsvervoerplannen spontaan tot navolging bij andere bedrijven uit de vermelde congestiegebieden ?
4. Overeenkomstig het actieprogramma op middellange termijn moeten alle in de voormelde gebieden gelegen bedrijven of bedrijventerreinen met 500 werknemers of meer in 1995, 1996 of 1997 starten met een bedrijfsvervoerplan. Hoeveel bedrijven (+ het percentage t.o.v. de totaal geïsoleerde) werden reeds benaderd om te starten met een bedrijfsvervoerplan ? Hoeveel bedrijven (+ percentage t.o.v. de totaal geïsoleerde) zijn reeds gestart met een bedrijfsvervoerplan ? Wat zijn de bereikte resultaten ?
5. Overeenkomstig het actieprogramma op lange termijn moeten alle bedrijven of bedrijventerreinen van 1000 werknemers of meer gelegen in de voormelde gebieden, en van 500 werknemers of meer gelegen in de regionale verstedelijkte gebieden Aalst, Hasselt-Genk, Kortrijk, Brugge en Sint-Niklaas, starten met een bedrijfsvervoerplan. Werden deze bedrijven reeds in kaart gebracht ?
6. Acht de minister de doelstellingen van het actieprogramma op lange termijn haalbaar binnen de bovvermelde termijnen ?

Antwoord

1. Vier projecten zijn gestart, namelijk Alcatel Bell met vestigingen te Antwerpen, Hoboken en Kontich, de BRTN, de bedrijvenzone Erembodegem II en III en de bedrijvenzone Haasrode. Hiernaast loopt op dit ogenblik eveneens een bedrijfsvervoerplan voor de politiediensten van de stad Antwerpen. In september 1996 start het vijfde grote project, namelijk Agfa-Gevaert te Mortsel. Ook de VUB te Brussel start in het najaar met een bedrijfsvervoerplan.
2. Zowel bij de BRTN als bij Alcatel Bell (de twee meest gevorderde bedrijfsvervoerplannen) werd de vierde fase uitgevoerd, namelijk het uitdelen van de persoonlijke reisadviezen en de implementatie van de maatregelen die werden overeengekomen in het actieplan, respectievelijk tijdens de maanden juni en augustus 1996. In september zal een evaluatie gebeuren van de opvolging van die adviezen : er wordt nagegaan in welke mate de bereidheid van de respondenten op de enquête effectief wordt omgezet in een gedragswijziging. Geen enkele van de andere projecten staat op dit moment al zover dat concrete cijfers kunnen worden meegedeeld.

3. Voor zover mij bekend is dit nog niet het geval. Het aantal bedrijven dat concreet aan een bedrijfsvervoerplan bezig is, is nog te beperkt en het produkt is ook nog onvoldoende bekend om als mond-aan-mondreclame te dienen.
4. Vooreerst moet worden opgemerkt dat de doelgroep op middellange termijn inderdaad diegene is die in de vraag werd aangeduid, maar het woord "moeten" is misleidend. Tot nu toe worden bedrijfsvervoerplannen nog steeds op vrijwillige basis gemaakt. De bedrijven zijn er (tot nu toe) wettelijk niet toe verplicht.

Vermits op dit ogenblik de mobiliteitsmanagers in de provincie Antwerpen en Vlaams-Brabant op middellange termijn reeds voldoende werklust hebben, werden hier nog geen bedrijven op een actieve en individuele wijze benaderd. In de provincie Oost-Vlaanderen werden totnogtoe 43 bedrijven benaderd. Eén bedrijvenszone en één bedrijf zijn tot nu toe gestart met een BVP. Het antwoord inzake de bereikte resultaten is weergegeven in het antwoord op vraag 2.

5. Vooreerst moet dezelfde opmerking worden gemaakt als in punt 4 (m.b.t. vrijwillige basis). Deze verzameling van bedrijven is reeds vroeger door de verschillende gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen in elke provincie in kaart gebracht.
6. Op basis van de huidige ervaring en kennis ter zake zijn de doelstellingen van het actieprogramma niet haalbaar binnen de bovenvermelde termijnen. De termijnen in kwestie werden immers steeds ook als indicatief aangeduid. Ik bereid momenteel een decretaal initiatief voor dat de invoering van bedrijfsvervoerplannen beoogt te versnellen.

**Vraag nr. 292
van 31 juli 1996
van de heer MARC OLIVIER**

Juridische maatregelen inzake mobiliteit – Stand van zaken

Tijdens de vorige legislatuur werden verschillende werkgroepen opgericht met als doel het onderzoek van juridische maatregelen met een invloed op de mobiliteit, in het bijzonder juridische maatregelen die beogen het wagengebruik af te remmen door een efficiënte inzet van de dienstverlening, een rationeel ruimtegebruik en een financiële regeling.

De werkgroepen onderzochten onder meer volgende aspecten :

- het prioriteitsrecht voor De Lijn met betrekking tot het organiseren van bedrijfsvervoer (meer algemeen met betrekking tot alle vormen van bijzonder geregeld vervoer) ;
- het zogenaamde vorktariefsysteem ;
- de verpachtingsvergoeding ;
- de mogelijke initiatiefnemers voor het organiseren van bijzonder geregeld vervoer ;
- de kwaliteitsnormen waaraan voertuigen moeten voldoen ;

- de aanpassing van de omzendbrief van 20 februari 1982 betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen.

1. Wat zijn de resultaten van de verschillende werkgroepen in verband met de bovenvermelde aspecten ?
2. Welke juridische maatregelen werden nog onderzocht en wat zijn de resultaten van dit onderzoek ?
3. Hebben de resultaten vermeld onder 1 en 2 reeds geleid tot concrete beleidsvoorstellen ?

Antwoord

1. Ter verduidelijking moet worden gesteld dat er geen speciale werkgroepen werden opgericht om dit te onderzoeken, maar dat deze maatregelen werden besproken in de bestaande Commissie voor Bijzonder Geregeld Vervoer. Ondertussen heb ik echter reeds de volgende initiatieven genomen ter bevordering van het organiseren van bijzondere vormen van geregeld vervoer. Momenteel is er bovendien een volledige modernisering van de basiswetgeving in voorbereiding.

In het decreet tot begeleiding van de begroting 1997 werd een bepaling opgenomen waarbij het prioriteitsrecht van de VVM De Lijn m.b.t. het bijzonder geregeld vervoer wordt ingetrokken.

Om juridische redenen werd door de Vlaamse administratie sedert 1 april 1993 geen standaardkostprijs voor het bijzonder geregeld vervoer meer goedgekeurd.

De verpachtingsvergoeding werd met ingang van 1 januari 1996 afgeschaft.

Momenteel worden de aanvragen voor het organiseren van vervoerdiensten in het bijzonder geregeld vervoer door de administratie onderzocht, rekening houdend met de bepalingen van de besluitwet van 30 december 1946. Voor de aanvragen die voldoen aan de bepalingen wordt de machtiging afgegeven.

De kwaliteitsnormen waaraan de voertuigen moeten voldoen zijn geldig voor het ongeregeld vervoer. Dit is evenwel een federale materie. Voor bijzonder geregeld vervoer is op dit ogenblik nog steeds enkel de ouderdom van het voertuig een norm.

Wat de aanpassing betreft van de omzendbrief van 20 februari 1982 over de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen, werd ter zake een evaluatiestudie uitgevoerd. Een werkgroep werd samengesteld en heeft de opdracht een voorstel te formuleren, wat tot op heden nog niet is gebeurd.

2. Er werden nog geen specifieke juridische maatregelen onderzocht. Wel zouden, met het oog op de bevordering van een duurzame mobiliteit, de volgende juridische maatregelen worden genomen :
  - de opheffing van de vrijstelling van verplichting tot terugbetaling door de werkgever van (een gedeelte van) de kosten van het openbaar vervoer voor woon-werktrajecten kleiner dan 5 km ;

- het mogelijk maken van vergoedingen voor fietsers voor (een gedeelte van) een realistisch forfait per kilometer ;
- het fiscaal aftrekbaar maken van schoolabonnementen ;
- het afschaffen van de belastbaarheid van de werkgeversbijdrage voor het woon-werkverkeer, ter stimulering van het openbaar-vervoergebruik ;
- het verhogen van de werkgeversbijdrage voor vervoersbewijzen woonst-werk.

Deze aangelegenheden, die een federale bevoegdheid zijn, werden ingeleid op de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur.

Recentelijk werd met de federale minister van Verkeer afgesproken dat een werkgroep deze voorstellen verder zou onderzoeken en uitwerken, ter voorbereiding van de eerstvolgende Interministeriële Conferentie van Verkeer en Infrastructuur.

3. Voor zover dit het geval is, werd dit aangegeven onder punt 1 of 2.

Vraag nr. 293
van 31 juli 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vierbaansweg Turnhout-Kasterlee – Doortrekking

Sedert enkele jaren ligt er tussen Turnhout en Kasterlee een druk bereden vierbaansweg. Een paar kilometer voor het centrum van Kasterlee houdt die baan echter op ; daar gaat ze over in een smalle en duidelijk overbelaste tweebaansweg.

Bestaan er plannen om de vierbaansweg verder door te trekken en zo ja, wat houdt de realisatie ervan tegen ?

Is er een verband met de verdere afwerking van de ring rond Geel ?

Antwoord

1. De bestaande vierbaansweg Turnhout-Kasterlee wordt vanaf het huidige eindpunt doorgetrokken tot op de weg Kasterlee-Lichtaart. Dit gebeurt op 2x1 rijstrook zonder enige gelijkgrondse kruising, aansluiting of toegang voor aangelanden. De rotonde op de weg Kasterlee-Lichtaart is reeds afgewerkt. De overige werken verlopen volgens plan en de voltooiing is gepland voor 13 december 1996.

In mijn antwoord op vraag nr. 158 van 4 april 1996 van de heer Ludo Sannen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 538), vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger alle informatie met betrekking tot een eventuele verdere doortrekking tot op de ring van Geel.

2. Er is geen verband met de verdere afwerking van de ring rond Geel. De ring van Geel wordt op dit ogenblik afgewerkt tot aan de verbinding met de N71 Mol-Geel. Zo is de ganse reservatie van het project op het gewestplan gerealiseerd. Zowel de ring rond Geel met haar verlengstukken naar Mol-Lommel

toe, als de genoemde noord-zuidverbinding vormen een belangrijke ontsluiting van de regio.

Vraag nr. 294
van 1 augustus 1996
van de heer JULIEN DEMEULENAERE

Ring Kortrijk – Onteigeningen

De kosten voor de vervollediging van de ring rond Kortrijk (R8) worden geraamd op 2.315.000.000 frank.

1. Wat is de kostprijs van deze ring tot op heden ?
2. Hoeveel hectare grond werd tot op heden reeds onteigend voor de aanleg van de R8 ? Hoeveel hectare moet nog worden onteigend ?
3. Hoeveel hectare landbouwgrond werd aldus (en wordt nog) onttrokken aan de landbouw ?
4. Wat is de totale prijs die werd betaald voor de reeds onteigende gronden ?

Antwoord

1. De totale kosten voor aanleg van de R8 bedragen : 3.100 miljoen frank – exclusief onteigeningen. Het betreft een niet-geactualiseerd totaalbedrag – de bouw is gestart in 1969 in opeenvolgende fasen en is nog altijd niet voltooid.
2. Er werd 900 ha grond onteigend. Er moet in principe geen grond meer worden onteigend.
3. Van de onteigende grond was ongeveer 80 % landbouwgrond, dit is 720 ha.
4. De onteigeningen hebben ongeveer 720 miljoen frank gekost.

Vraag nr. 295
van 1 augustus 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Illegale campings – West-Vlaanderen

Op mijn vraag nr. 9 van 25 oktober 1995 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 22 januari 1996, blz. 262) antwoordde de minister dat in West-Vlaanderen 24 kampeertreinen in overtreding zijn met de ruimtelijke bestemmingen.

1. Welke van deze kampeertreinen bevinden zich in de kustzone ?
2. Welke bevinden zich in beschermde gebieden ?
3. Sedert wanneer bestaat die illegale toestand ?
4. Wanneer werd hiertegen proces-verbaal opgemaakt door de administratie ?
5. Werden deze PV's al dan niet geseponneerd ?
6. Welke terreinen worden gesaneerd en welke terreinen komen in aanmerking voor regularisatie ?

7. Welke datum heeft de minister vooropgesteld voor de uitvoering van de sanering ?

Antwoord

Door de afdeling ROHM (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) West-Vlaanderen werd systematisch navraag gedaan bij alle betrokken gemeentebesturen. Op basis hiervan kunnen volgende gegevens worden verstrekt omtrent de zeven deelvragen.

1. Vooreerst moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat, zoals blijkt uit de thans verstrekte informatie vanuit de betrokken gemeenten, de eerder opgegeven cijfers ten dele moeten worden verbeterd.

Gebleken is immers dat in West-Vlaanderen in totaal 22 (en niet 24) illegale kampeerterreinen bestaan die moeten worden geacht strijdig te zijn met de planologische bestemmingen. Hiervan zijn er 20 gevestigd in de kustzone, en wel in :

De Haan : 5
Koksijde : 2
Middelkerke : 4
Nieuwpoort : 1
Oostende : 6

2. Negen van de kampeerterreinen bevinden zich in beschermde zones (geheel of ten dele in het natuurgebied volgens het gewestplan), en wel in :

Koksijde : 2
Middelkerke : 2
Nieuwpoort : 1
Oostende : 4

3. Omtrent het ontstaan van de illegale toestand zijn niet voor elk geval precieze cijfers beschikbaar. Vooralnog kan niettemin worden geconcludeerd :

De Haan : 5 in de periode 1971-1973
Diksmuide : 1 sedert 1995
Heuvelland : 1 van voor 1977 (de rechtsgeldigheid van een dertigjarige vergunning destijds verleend door het gemeentebestuur van Westouder, lijkt betwistbaar)
Knokke-Heist : 1 sedert 1990 en 1 sedert 1979
Koksijde : 1 sedert 1990 en 1 van voor 1972
Middelkerke : 4 vestigingen meer dan 25 jaar oud
Nieuwpoort : 1 sedert 1959
Oostende : 6 van voor 1972

4. + 5.

De Haan : geen PV
Diksmuide : geen PV
Heuvelland : geen PV (houdt verband met onderdeelvraag 3 vermelde bouwvergunning)
Knokke-Heist : 1 vestiging werd niet geverbaliseerd ; 1 vestiging werd geverbaliseerd op 15 juni 1984, vermoedelijk geseponneerd door het parket
Koksijde : 1 camping werd geverbaliseerd op 27 april 1995, voor de andere werd geen PV opge maakt.

Middelkerke : 3 campings werden geverbaliseerd in 1978, kennelijk geseponneerd ; de andere werd vermoedelijk nooit geverbaliseerd

Nieuwpoort : geen PV
Oostende : geen PV

6. Er zijn vooralsnog geen precieze gegevens beschikbaar over de geplande saneringen, waarvan de procedures overigens nog hangende zijn. Omtrent de mogelijke regularisaties kan het volgende worden megedeeld :

De Haan : 5 niet regulariseerbaar
Diksmuide : 1 niet regulariseerbaar
Heuvelland : deel in landbouwzone niet regulariseerbaar
Knokke-Heist : 2 niet regulariseerbaar
Koksijde : 2 niet regulariseerbaar
Middelkerke : 3 niet en 1 wel regulariseerbaar
Nieuwpoort : 1 niet regulariseerbaar
Oostende : 5 niet regulariseerbaar, eventueel 1 wel via de opmaak van een BPA.

Vraag nr. 296

van 1 augustus 1996

van de heer JOHAN MALCORPS

E40 Middelkerke–Nieuwpoort – Omleiding

Al verscheidene maanden zijn er onderhoudswerken aan de gang op de E40 tussen Middelkerke en Nieuwpoort. Voor de reeds voltooide werken werd het verkeer via de andere rijstroken op de E40 omgeleid. Voor de aan de gang zijnde werken wordt het verkeer reeds verscheidene weken in de richting Calais afgeleid over een traject van 17 km door de polderdorpen Schore en Pervijze, via de N369, N367, N302 en N355, en dit naar verluidt uit oogpunt van kostenbesparing. Daarbij werden er geen extra snelheidsbeperkende verkeersborden aangebracht. Dit heeft tot gevolg dat op de rechte stukken van deze secundaire wegen (bv. N302) een constante verkeersstroom plaatsvindt met snelheden rond 120 km/u. Er worden geen bijkomende verkeerscontroles uitgeoefend, de tweevakswegen beschikken meestal over geen fiets- of voetpaden en aan verscheidene stukken van het wegdek wordt zware schade toegebracht, zodat een deel van deze wegen volledig vernieuwd zal moeten worden.

1. Werde deze 17 km lange omleiding besproken met de plaatselijke bestuurlijke en politionele overheden ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, welke knelpunten kwamen op dit overleg naar voren ?
2. Werde de mogelijke schade aan de secundaire wegen begroot en besproken met de plaatselijke overheden ? Zo ja, wat waren de conclusies ? Zo neen, waarom gebeurde dit niet ?
3. Waarom werd voor de reeds voltooide werken de E40 wél als omleiding gebruikt en kon dit niet voor de aan de gang zijnde werken ?
4. Waarom werden voor de huidige omleiding geen supplementaire snelheidsbeperkende verkeersborden aangebracht en geen extra controles verricht ?

Antwoord

Voor de uitvoering van de onderhoudswerken op de

E40 vak Middelkerke (N369) – Nieuwpoort (355) werd in het bestek een termijn van 60 werkdagen uitgetrokken. De werken werden uitgevoerd op 32 werkdagen :

- van 6/5 tot 24/5 in de richting Nieuwpoort (1ste fase)
- van 3/6 tot 28/6 in de richting Middelkerke (2de fase).

1. Vooraleer de werken aan te vatten, heeft de aannemer een contactvergadering belegd met de betrokken politiediensten en rijkswachtbrigades waarbij de voorgestelde omlegging nader werd toegelicht. Er waren geen gegronde opmerkingen, behoudens het aanbrengen van een paar bijkomende omleggingsborden.
2. Door het feit dat, volgens artikel 30 § 1 van de administratieve bepalingen van het bestek, het verkeer uitsluitend via de gewestwegen mocht worden omgelegd, werd er geen schade aan secundaire wegen veroorzaakt. Deze gewestwegen zijn, wat verharding en fundering betreft, bestand tegen zwaar verkeer.
3. Bij het uitvoeren van de werken langs de E40 tussen Nieuwpoort en Middelkerke werd het verkeer omgelegd via de doorsteken in de middenberm ; er deden zich veel ongevallen voor ter hoogte van deze doorsteken.

Daarenboven strekken de huidige werken zich uit over een grotere afstand dan de reeds voltooide, en diende voor het uitvoeren van de onderhoudswerken langs de oprit Nieuwpoort en de afrit Middelkerke (zuid) van het complex N369 het verkeer toch te worden omgelegd.

4. Er moesten langs de omlegging geen supplementaire snelheidsbepalende verkeersborden worden aangebracht. Er mag van de weggebruiker toch worden verwacht dat hij, wanneer hij de autosnelweg afrijdt en zich op een gewone weg met twee rijstroken begeeft, op de hoogte is van de snelheidsbepalingen aangegeven door de aanwezige verkeersborden.

De beoordeling van de opportuniteit en de organisatie van extra snelheidscontroles behoort uitsluitend tot de bevoegdheden van de rijkswacht.

Vraag nr. 298
van 1 augustus 1996
van de heer LUDO SANNEN

Bosgebied Peer – Bouwvergunning loopcircuit

Door het stadsbestuur van Peer werd een illegaal loopcircuit aangelegd, voorzien van openbare verlichting, in een door het gewestplan Neerpelt-Bree bestemd bosgebied (gemengd loofbos). Dergelijke handelingen zijn vergunningsplichtig, zowel op basis van de stedebouwwet (art. 12 en 44) als op basis van het Bosdecreet (13 juni 1990, art. 90).

Door het kappen van de bomen en het aanleggen van een ondergrondse en bovengrondse gebiedsvreemde infrastructuur wordt de essentiële functie van het bos aangetast en het bosbestand op het loopcircuit vernietigd.

- a) Ondergrondse werken : de aanleg van een verharde bedding uit maasgrind, met elektrische bekabeling voor de verlichting, is niet verenigbaar met de organo-ecologische structuur van de bosbodem, die hierdoor blijvend wordt verstoord.
- b) Bovengrondse werken : het aanbrengen van vrij hoge verlichtingspalen (ong. 2,50 m) met langwerpige verlichtingsarmatuur over de ganse afstand van het circuit (ruim 1.000 meter) schaadt essentieel de ecologische functie van het bos (verstoring van de dag- nachtrelatie) en schept een a-natuurlijke situatie voor de bospopulatie, wat ecologisch maar ook ruimtelijk en landschappelijk onverantwoord is.

De bouwvergunning zou niet nodig zijn, aldus de gemachtigd ambtenaar (Stedebouw Hasselt), gezien "het advies" van de houtvesterij Bree. Deze laatste is echter ter zake niet bevoegd, zoals blijkt uit het schrijven van het Bosbeheer (in casu de bevoegde woudmeester te Hasselt) aan het stadsbestuur van Peer die het verleende advies terecht heeft herroepen. Een bouwvergunning is en blijft mijns inziens echter altijd nodig.

De gemachtigd ambtenaar van Stedebouw beroept zich in een schrijven op het koninklijk besluit van 25 maart 1981 (Belgisch Staatsblad van 10 februari 1984), dat de werken op het openbaar domein vaststelt waarvoor, wegens hun geringe omvang, geen vergunning is vereist.

Het bosgebied waarin de 1.000 meter lange loop piste is aangelegd is echter gekadastraerd (wat het openbaar domein niet is) én eigendom van de kerkfabriek. Het behoort derhalve niet tot het openbaar domein (wat trouwens ook het geval zou zijn indien het bos eigendom zou zijn van de gemeente).

Het Bosdecreet van 13 juni 1990 (Belgisch Staatsblad van 28 september 1990) schrijft een machtiging voor door het Bosbeheer af te leveren (in casu de woudmeester te Hasselt) wanneer men voornoemde handelingen en werken (aanleg en verlichting van het loopcircuit) wil uitvoeren.

Deze laatste heeft deze machtiging niet alleen geweigerd, maar tegelijkertijd het onwettige advies van zijn ter zake onbevoegde en ondergeschikte houtvesterij Bree herroepen.

1. Was er in dit dossier een bouwvergunning nodig ?
2. Welke bevoegdheden heeft Bosbeheer in verband met het afleveren van een dergelijke bouwvergunning ?
3. Welke maatregelen kunnen worden getroffen wanneer de gemachtigd ambtenaar weigert zijn verantwoordelijkheid op te nemen ?

Antwoord

De eerste vraag behelst het al dan niet vergunningsplichtig zijn van een circa 1 km lange en circa 2,5 m brede Finse loop piste met openbare verlichting in een bos van de kerkfabriek van Peer.

De benaming "Finse piste" betreft de bedekking van de bodem met verhakselde houtvezels.

Op 10 mei 1996 heeft de gemachtigd ambtenaar van Stedebouw geoordeeld dat deze werken niet vergunningsplichtig waren. Aangezien de VZW Werkgroep Isis, vereniging voor natuur- en milieubescherming, zoals u allicht bekend is, een verzoekschrift tot nietigverklaring van deze beslissing bij de Raad van State heeft ingediend, behoort het deze Raad toe uitspraak te doen in de betwiste aangelegenheid. In het kader van deze lopende procedure wens ik me dan ook te onthouden van commentaar.

De tweede vraag behelst de bevoegdheden van het Bosbeheer inzake een bouwvergunning. Zonder op het concrete geval in te gaan, kan ik meedelen dat het verband tussen de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en het Bosbeheer gelegd wordt in artikel 90 van het Bosdecreet. Dit voorziet in een adviesverlening door het Bosbeheer.

De derde vraag, met betrekking tot maatregelen inzake het niet opnemen door de gemachtigd ambtenaar van zijn verantwoordelijkheid, is niet relevant. De gemachtigd ambtenaar heeft door op 10 mei 1996 een beslissing te nemen zijn verantwoordelijkheid wel degelijk opgenomen. Zijn beslissing werd genomen na en in overeenstemming met de besprekingen en/of adviezen van en met de stad Peer, de woudmeester en de houtvester, en zijn collega's gemachtigd ambtenaren.

**Vraag nr. 299
van 2 augustus 1996
van mevrouw LYDIA MAXIMUS**

Bruggen A12 Willebroek – Staat

In de voorbije weken werd in de media gewag gemaakt van de slechte staat waarin de beide Boulevardbruggen op de A12 in Willebroek verkeren. Terecht overigens.

Men hoeft geen ingenieur te zijn om vast te stellen dat de bovenbouw van de hefbrug in een zodanige staat van verval verkeert dat hij een gevaar vormt voor de automobilisten, en in ergere mate nog voor de fietsers en de voetgangers. Een herhaling van het neerstorten van een tegengewicht dat zich in het verleden reeds heeft voorgedaan, is niet denkbeeldig. Wat de onderbouw van beide bruggen betreft, is het duidelijk dat zij de verdere ontwikkeling van het kanaal ernstig in de weg staan. Het onoordeelkundige plaatsen van de pijlers van beide bruggen maakt dat zij een gevaar betekenen voor de scheepvaart en dat zij de ambitie om het kanaal toegankelijk te maken voor grotere schepen hypothekeert.

Rekening houdende met de vestiging van logistieke bedrijven op het eiland tussen de Rupeloever en de Kanaaloever en het drukke vrachtwagenvervoer dat daarmee gepaard gaat enerzijds, en het belang van de bruggen voor de mobiliteit van de bewoners van Klein-Willebroek anderzijds, lijkt het mij dringend noodzakelijk minstens bewarende maatregelen te treffen om ongevallen te voorkomen. De meest voor de hand liggende oplossing lijkt te zijn de snelle afbraak van de hefbrug, mits voorafgaandelijke uitvoering van herstellingswerken aan de basculebrug. Die zou dan het verkeer kunnen opvangen, in afwachting van de bouw van een definitieve brug in het verlengde van het normale

wegdek van de A12 ter hoogte van de door de Duitsers tijdens de oorlog opgeblazen kanaalbrug.

Ik ben er mij van bewust dat de huidige begrotingskredieten ontoereikend zijn om alle noodzakelijke onderhoudswerken uit te voeren aan de talrijke kunstwerken die in het verleden in Vlaanderen werden gebouwd, en tegelijkertijd nieuwe kunstwerken op te richten. Ik heb dan ook begrip voor het uitstellen van bepaalde projecten overeenkomstig een prioriteitenlijst. Een plaatsbezoek heeft mij er wel van overtuigd dat in dit specifieke dossier niet langer veiligheidsrisico's kunnen worden genomen en dat minstens een gefaseerde investering noodzakelijk is. Ook omwille van de scheepvaart, waarvan wij hopen dat zij na de opening van de zeesluis in Hingene sterk zal uitbreiden.

Het Zeekanaal vormt een sleutelement in de ontwikkeling van de regio en de bevolking, ook die van de Rupelgemeenten, volgt dan ook van zeer nabij de vordering van de werken. Zij stelt overigens met genoegen vast dat sinds de oprichting van de geregionaliseerde NV Zeekanaal een dynamisch management wordt gevoerd in nauw contact met de oevergemeenten en de economische actoren uit de streek. De verwachtingen zijn dan ook hoog gespannen.

Het zou mij dan ook genoeg doen te vernemen of naar aanleiding van de aandacht die de media aan deze problematiek hebben besteed, een dossier werd opgesteld en welke maatregelen worden overwogen om een oplossing te geven aan het gevaar dat de bruggebruikers op dit ogenblik lopen, evenals aan de hinder die de onderbouw van beide bruggen voor de scheepvaart betekent. Indien er reeds plannen werden uitgewerkt, vernam ik ook graag wanneer die zullen worden uitgevoerd en wat de streefdatum is voor de beëindiging van de werken.

Antwoord

Het onderzoek van het kunstwerk, uitgevoerd in opdracht van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, heeft aangetoond dat dringend maatregelen moeten worden genomen om de continuïteit van het lokaal wegverkeer over het Zeekanaal Brussel-Rupel te vrijwaren.

Daarbij is vastgesteld dat de huidige verkeerssituatie het mogelijk maakt om de vier rijstroken te reduceren tot twee. Deze situatie wordt ingegeven door de slechte staat van de hefbrug.

Op zeer korte termijn wordt overgegaan tot het herstellen van de naast de hefbrug gelegen basculebrug en de aanpassing van de verkeerssituatie, zodat uiterlijk begin volgend jaar alle verkeer over de basculebrug kan worden geleid. Vervolgens wordt de hefbrug buiten dienst gesteld. Ook in deze situatie wordt bijzondere aandacht gegeven aan de vele zwakke weggebruikers.

De huidige Boulevardbruggen (hefbrug en basculebrug) zijn onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog gebouwd en laten slechts de passage toe van schepen tot 4.500 ton, terwijl het Zeekanaal tot Willebroek is uitgerust voor 10.000 ton. Een herbouw van de Boulevardbruggen kan, na afwerking van de kanaalomleging in Hingene, een volgende fase worden in het

moderniseringsprogramma van het Zeekanaal Brussel-Rupel. Het ogenblik waarop deze werken kunnen worden aangevat, is volledig afhankelijk van de beschikbare investeringsmiddelen.

Vraag nr. 300
van 2 augustus 1996
van de heer LUDO SANNEN

Recreatief vliegverkeer – Bevoegdheden

Het platform voor de beperking van het recreatieve vliegen stelt vast dat het beheersen van de hinder veroorzaakt door recreatieve vliegtuigen tot op heden een federale materie is. Door de toename van recreatieve vliegers, het gebruik van helicopters en ULM'S, het inzetten van avondse vliegtuigen, onder andere uit Rusland (N.B. : deze toestellen moeten enkel in het land van herkomst aan een keuring worden onderworpen), en een slechte ruimtelijke ordening, neemt de hinder snel toe.

1. Het recreatieve vliegverkeer zou best zo snel mogelijk worden overgeheveld naar de gewesten.

Is de minister, vanuit zijn beleidservaring m.b.t. bovenvermelde problematiek, het daarmee eens ?

2. Zijn er ter zake al initiatieven genomen ?
3. Kan de minister binnen zijn huidige bevoegdheden als minister van Verkeer uniforme regelingen ter zake treffen ?

Ik denk hierbij aan een regeling gebaseerd op tijdslots. Dit houdt in dat men steeds 50 % van de toegemeten tijd mag vliegen (bijvoorbeeld gedurende een weekend enkel de zaterdag, of gedurende een dag enkel de helft van het aantal beschikbare uren).

Antwoord

1. Binnen de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten is bepaald dat de federale overheid, via het Bestuur van de Luchtvaart, bevoegd is voor de luchtvaart, en de gewesten voor de exploitatie van de op hun grondgebied gelegen openbare luchtvaartterreinen, met uitzondering van de luchthaven van Zaventem.
2. Initiatieven om de gewestbevoegdheid inzake luchtvaart uit te breiden zijn thans niet aan de orde.
3. Het beheer van het luchtruim, ook op het vlak van eventuele toekenning van tijdslots, behoort tot de federale bevoegdheid, uitgeoefend door de Regie der Luchtwegen.

De exploitanten van vliegvelden kunnen evenwel bepaalde beperkingen op het gebruik ervan opleggen. Dergelijke beperkingen zijn onder meer op de luchthaven van Antwerpen van toepassing.

Vraag nr. 301
van 2 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Planschade – Halle-Vilvoorde

Kan de minister mij meedelen in hoeveel dossiers door

het Vlaams Gewest planschade moet worden betaald en/of hoeveel dossiers ter zake hangende zijn voor het arrondissement Halle- Vilvoorde ?

Om hoeveel hectare gaat het ?

Welke bedragen zijn ermee gemoeid ?

Antwoord

1. Voor het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse zijn 153 planschadedossiers hangende. De komende twee jaar zal ongeveer 90.000.000 frank moeten worden betaald.
2. Op het bestuur wordt geen inventaris bijgehouden van de globaliteit van de oppervlakte waarvoor planschade wordt gevraagd. Dergelijke inventaris is ook weinig relevant, aangezien juist de oppervlakte die in aanmerking komt voor planschade het voorwerp uitmaakt van betwistingen voor de rechtbank.
3. De globaal gevorderde hoofdsom is 5.605.000.000 frank. Deze som slaat op de totaliteit van de gevorderde bedragen vermeld in de dagvaardingen. Aangezien veel dagvaardingen onontvankelijk en ongegrond zijn, zal het uiteindelijk te betalen bedrag slechts een fractie van de gevorderde sommen zijn.

Vraag nr. 302
van 2 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Mobiliteitsconvenanten – Mechelen-Turnhout

Graag vernam ik van de minister met hoeveel gemeenten en steden uit de arrondissementen Mechelen en Turnhout reeds mobiliteitsconvenanten werden afgesloten.

Werden er ook reeds uitvoeringsconvenanten afgesloten ?

Om welke gemeenten gaat het telkens ?

Met welke gemeenten zijn er nog besprekingen aan de gang ?

Antwoord

1. De volgende gemeenten en/of steden in de provincie Antwerpen hebben zich tot op heden principieel akkoord verklaard met de moederconvenant en met het afsluiten van bijakte 1 (strategische planningsactiviteiten – mobiliteitsplan) ; zij zullen deze documenten voorleggen op de gemeenteraad van augustus of september eerstkomend :

Antwerpen, Mechelen, Hoogstraten (reeds goedgekeurd op de gemeenteraad van juli II.), Wommelgem, Edegem, Rumst, Essen, Laakdal, Rijkevorsel, Borsbeek en Mol.

Nadat de lokale overheid de documenten heeft ondertekend, worden ze voorgelegd aan de Vlaamse Vervoermaatschappij, het provinciebestuur en de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening. Pas nadat alle betrokken partijen

de documenten hebben ondertekend, is er sprake van een overeenkomst.

2. Uitvoeringsconvenanten werden nog niet afgesloten. Ook hier hebben zich een aantal gemeenten en/of steden principieel akkoord verklaard om de volgende bijaktes af te sluiten :

Antwerpen	bijakte 3 en 8 en 11
Mechelen	bijakte 3 en 4
Hoogstraten	bijakte 11 (2x)
Wommelgem	bijakte 11
Rumst	bijakte 11
Laakdal	bijakte 11.

3. Met de hierboven genoemde gemeenten (op Laakdal en Mol na) werd prioritair contact opgenomen om de procedures in te zetten, omdat zij projecten hebben die moeten worden uitgevoerd volgens het investeringsprogramma 1996.

Met de overige gemeenten van de provincie Antwerpen zijn de besprekingen aangevat of zullen ze aangevat worden.

Vraag nr. 303
van 2 augustus 1996
van de heer LUDO SANNEN

NV Smeets en Zonen (Peer) – Uitvoering arrest hof van beroep

Op 30 juni 1988 werd klacht neergelegd tegen de toenmalige PVBA Smeets en Zonen, Bedrijfsstraat 15, 3990 Peer. Het bedrijf maakte zich schuldig aan overtredingen van de wet op de ruimtelijke ordening en de milieuwetgeving in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en periferie van de vallei van de A-beek.

In de zitting van 10 juni 1993 veroordeelde het hof van beroep te Antwerpen de strafrechtelijke verantwoordelijke evenals de huidige NV Smeets en Zonen tot het herstellen van de plaats in de vorige staat, binnen het jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis. Het hof besliste dat het college van burgemeester en schepenen in het herstel van de plaats kan voorzien op kosten van de beklagde, indien het vonnis niet ten uitvoer werd gelegd. Dit vonnis heeft kracht van gewijsde sinds 15 december 1993.

Tot op heden is dit arrest niet uitgevoerd.

Integendeel, in plaats van het vonnis uit te voeren, heeft het bedrijf nog een uitbreiding gedaan.

1. Welke stappen kunnen er worden ondernomen ter uitvoering van het vonnis ?
2. Welke initiatieven zijn er ter zake genomen ?
3. Mochten er geen initiatieven zijn genomen, wat zijn dan de redenen daarvoor ?

Antwoord

De uitvoering van afbraakvonnissen/arresten is een oud zeer. Uit de praktijk blijkt dat de veroordeelden veeleer zelden gevolg geven aan het rechterlijk bevel

om de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, zodat alles in veel gevallen bij het oude blijft.

Momenteel wordt er door de gemachtigde ambtenaren van het Vlaams Gewest, wanneer zij een vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat inleiden bij het bevoegde parket van de procureur des konings, telkens een dwangsom gevraagd, teneinde de vrijwillige uitvoering van de afbraakvonnissen/arresten te garanderen. Vroeger gebeurde dit slechts sporadisch. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat deze dwangsom, ook al wordt zij steeds gevraagd, niet altijd door de rechter wordt toegekend.

De praktijk leert ons dat de dwangsom een vrij efficiënt instrument is en dat nagenoeg alle rechterlijke bevelen tot herstel waaraan een dwangsom werd gekoppeld, na verloop van tijd door de veroordeelden worden uitgevoerd. Meestal moet zelfs niet tot invordering van de dwangsom worden overgegaan en volstaat het simpele feit dat ze door de rechter werd opgelegd om de betrokkenen tot handelen aan te zetten. Met andere woorden : de recentste afbraakvonnissen/arresten vormen niet echt de kern van het probleem. Resten nog die vonnissen en arresten waaraan geen dwangsom werd gekoppeld, zoals in casu.

In de eerste plaats dient te worden gewezen op het feit dat de gemachtigd ambtenaar (als vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest) en het college van burgemeester en schepenen gelijkelijk bevoegd zijn om een afbraakvonnis/arrest ambtshalve uit te voeren, mocht blijken dat de veroordeelde zulks niet doet. In dit verband blijkt dat de gemeentebesturen zelden of nooit geneigd zijn hun verantwoordelijkheid op te nemen en de bal doorspelen naar het Vlaams Gewest.

Mede op basis van deze vaststelling wordt er door de administratie momenteel een inventaris gemaakt van de niet-uitgevoerde afbraakvonnissen/arresten. Deze inventaris zal dienen als uitgangspunt voor de ambtshalve uitvoering door het Vlaams Gewest. De resultaten van deze inventarisatie worden momenteel verwerkt. Afhankelijk van het feit of er aan het vonnis of arrest een dwangsom werd gekoppeld en afhankelijk van de ligging van het kwestieuze goed, zal er dan een volgorde worden opgemaakt van die rechterlijke bevelen die prioritair door het Vlaams Gewest dienen te worden uitgevoerd.

Vraag nr. 305
van 6 augustus 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vlaamse Stichting Verkeerskunde – Beleid

In de plenaire vergadering van 19 april 1994 van het Vlaams Parlement werd een resolutie goedgekeurd waarin de Vlaamse regering werd verzocht de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) van dichtbij te betrekken bij de verkeersveiligheid.

De middelen voor de stichting zouden tegen 1997 geleidelijk moeten worden opgetrokken tot 0,5 procent van de investeringskredieten voor de wegen, of een bedrag van circa 50 miljoen.

De Vlaamse regering heeft echter de aan de stichting toegekende middelen nog verminderd. Vandaar volgende vragen.

1. Is het de bedoeling van de Vlaamse regering de VSV nog in stand te houden, of wordt de activiteit overgenomen door de administratie van Verkeer ?
2. Hoe staat de Vlaamse regering tegenover de werking van de VSV ? Heeft zij daar kritiek op en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Op mijn initiatief wordt momenteel gewerkt aan het herschrijven van het decreet van 21 maart 1990, houdende oprichting van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, op basis van volgende uitgangspunten :
  - de stichting zou evolueren van een vrijwilligers-systeem naar een professioneel kader ;
  - de organisatievorm zal worden aangepast ;
  - de bevoegdheid dient gelegd bij één minister ;
  - verruimen van de taken van de Stichting :
    - beleidsadvisering m.b.t. verkeers- en vervoersbeleid ;
    - bijscholing met meer ontwikkelingsmogelijkheden.
2. De Vlaamse regering staat positief tegenover de werking van de VSV. De kritiek op de werking had voornamelijk te maken met de organisatievorm en de niet altijd duidelijke scheiding tussen de bevoegdheden van de betrokken ministers.

Vraag nr. 310 van 9 augustus 1996 van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Woonuitbreidingsgebieden – Verkaveling

In de richtlijn van 17 september 1993 inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden wordt onder meer gesteld :

- dat de woonuitbreidingsgebieden in eerste instantie bedoeld zijn voor groepswoningbouw – sociale woningbouw, tenzij de overheid over de ordening anders heeft beslist in het kader van een goedgekeurd BPA (bijzonder plan van aanleg) ;
- dat de prioriteit moet worden gegeven aan de bouwmogelijkheden in de woongebieden ; woonuitbreidingsgebieden zijn reservegebieden die slechts voor realisatie in aanmerking komen na de verwezenlijking van de woongebieden ;
- dat de woonuitbreidingsgebieden op binnenliggende gronden niet voor bebouwing kunnen worden vrijgegeven tenzij de noodzaak tot aansnijden wordt verantwoord door een kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoeftestudie op gemeentelijk niveau, waarin wordt aangegeven dat er een behoefte is vanuit de gemeente en dat alle mogelijkheden in de bestaande woonkernen uitgeput zijn.

In de beleidsbrief van oktober 1995 betreffende de ruimtelijke structuur voor Vlaanderen, wordt onder meer gesteld :

- dat open ruimte een gebied is waarin de niet-bebouwde ruimte (natuur, agrarisch en recreatie) overheerst ;
- dat de woonuitbreidingsgebieden op het niveau Vlaanderen en het Structuurplan Vlaanderen aantonen dat de in de gewestplannen afgebakende woonperimeters globaal ruim voldoende zijn om de woonnoden te ondervangen ;
- dat de inbreiding in stedelijk gebied in complementariteit de mogelijkheid zal scheppen om open ruimte te vrijwaren ;
- dat er kan worden overwogen om in aansluiting op de geselecteerde gebieden van het stedelijk beleid, systematisch over te gaan tot het schrappen en/of bevriezen van de woonuitbreidingsgebieden.

In het woonuitbreidingsgebied Kawlei-Broekbosstraat in Kontich worden ongeveer 74 kavels gepland, overwegend in open bebouwing, deels in halfopen bebouwing, en dit in een gebied grenzend aan een erkend natuurgebied, namelijk het Broekbos. Er is geen BPA voor dit gebied. Er werd geen kwantitatieve woonbehoeftestudie opgesteld. Het woonuitbreidingsgebied werd reeds in de jaren '80 aangesneden, maar slechts door lintbebouwing langs een bestaande volledig uitgeruste openbare weg.

1. a) Mag een verkaveling met enkel open en halfopen bebouwing in een woonuitbreidingsgebied zonder BPA worden goedgekeurd ?
  - b) Zo ja, onder welke voorwaarden ?
  - c) Zal Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) wegens afwezigheid van een BPA voor het gebied een toekomstige verkavelingsaanvraag afkeuren ?
2. a) Mag een verkaveling in een woonuitbreidingsgebied zonder conforme kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoeftestudie worden goedgekeurd ?
  - b) Moet een gemeentebestuur rekening houden met de richtlijn van 17 september 1993 ?
  - c) Welke criteria worden er gebruikt om te oordelen of er effectief een woonbehoefte in de gemeente is ?
  - d) Welke criteria worden er gebruikt om te bepalen of alle mogelijkheden in de bestaande woonkernen uitgeput zijn ?
  - e) Zal Arohm wegens de afwezigheid van een kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoeftestudie een toekomstige verkavelingsaanvraag voor het gebied afkeuren ?
3. a) Behoort de gemeente Kontich tot de "open ruimte", zoals bepaald in de beleidsbrief van de minister ?
  - b) Moet een gemeentebestuur rekening houden met deze beleidsbrief ?
  - c) Mag er in de "open ruimte" in een woonuitbreidingsgebied worden verkaveld ?

- d) Zal Arohm daarom op basis van deze argumenten uit de beleidsbrief een toekomstige verkavelingsaanvraag voor het gebied afkeuren ?
4. a) Verandert de ganse situatie indien een gedeelte van het woonuitbreidingsgebied reeds een tiental jaar geleden verkaveld werd via lintbebouwing langs een bestaande, volledig uitgeruste weg ?
- b) Zo neen, geldt de richtlijn voor elke gedeeltelijke verkaveling in een woonuitbreidingsgebied ?
5. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om te voorkomen dat er in de onmiddellijke toekomst nog vele woonuitbreidingsgebieden worden verkaveld ?

Antwoord

1. Woonuitbreidingsgebieden zijn uitsluitend bestemd voor groepswoonbouw zolang de overheid niet over de ordening beslist heeft. Dit houdt in dat alleen een sociale verkaveling kan worden onderzocht en eventueel goedgekeurd zonder BPA, privé-verkavelingen zullen steeds aan een BPA worden gekoppeld.
2. a. Het onderzoek van het aansnijden van een woonuitbreidingsgebied gebeurt steeds op basis van een gemeentelijke woningbehoeftestudie.
- b. De richtlijn van 22 september 1992 inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden is door de Vlaamse regering ook bevestigd in haar omzendbrief van 5 maart 1996.
- c. Bij een gemeentelijke woningbehoeftestudie wordt steeds vertrokken van een gesloten bevolkingsprognose voor 5 of 10 jaar. Die wordt vergeleken met het aanbod van onbebouwde percelen in het woongebied van het gewestplan en/of BPA's. Voor deze gebieden wordt een realisatiegraad vooropgesteld. Uit de confrontatie van deze vraag en aanbod kunnen op basis van ruimtelijke criteria keuzen worden gemaakt inzake het aansnijden van woongebieden.
- d. Bij het onderzoek van de mogelijkheden in het woongebied wordt onderscheid gemaakt tussen percelen die gelegen zijn langs uitgeruste wegen, percelen op binnenliggende gronden en elementen van woonverdichting. Ieder van deze componenten krijgt een eigen benadering in de woonbehoeftestudie.
- e. Bij gebrek aan een kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoeftestudie zal iedere verkavelingsaanvraag in het woonuitbreidingsgebied ongunstig worden geadviseerd.
3. a. Inzake ruimtelijk beleid heeft de Vlaamse regering op 24 juli laatstleden het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen goedgekeurd. Dit ontwerp bevat een informatief, een richtinggevend en een bindend gedeelte. Het richtinggevend deel bepaalt dat delen van Kontich kunnen behoren tot het grootstedelijk gebied Antwerpen.
- b. Het decreet houdende de ruimtelijke planning bepaalt (art. 6 § 3) dat de overheid bij het nemen van beslissingen niet mag afwijken van deze bepalingen, tenzij omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten, of om dringende sociale, economische of budgettaire redenen.
- c. Woonuitbreidingsgebieden zijn steeds gekoppeld aan kernen in het stedelijk gebied of kernen van het buitengebied. Een woonbehoeftestudie moet aantonen dat de realisatie van een gebied binnen een bepaalde planperiode noodzakelijk is.
- d. De verkavelingsaanvraag voor het gebied Kauwlei-Broekbosstraat, zal onderzocht worden mede op basis van de bijgevoegde woningbehoeftestudie. Het bundel is thans in onderzoek bij mijn administratie.
4. a. Voor het aansnijden van een woonuitbreidingsgebied wordt een onderscheid gemaakt tussen terreinen die gelegen zijn langs een bestaande weg en de binnenliggende gronden. Het vrijgeven van gronden langs bestaande wegen is geen argument om ook de binnenliggende gronden te verkavelen.
- b. De richtlijn van 22 september 1992 geldt dus ook voor iedere gedeeltelijke verkaveling van binnenliggende gronden.
5. Met de richtlijnen van 8 en 14 december 1995 zijn maatregelen genomen om het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in te passen in het thans gevoerde ruimtelijk beleid in Vlaanderen. Een restrictief aansnijden van de woonuitbreidingsgebieden is hiervan een uitgangspunt.

Vraag nr. 312 van 9 augustus 1996 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Gewestwegen – Vuilnis

Sinds mei 1996 blijven hopen vuilnis langs bepaalde autosnelwegen en een aantal gewestwegen rondslingeren.

Dit is onder meer het geval voor de E34 Ranst-Turnhout, de E313 Antwerpen-Hasselt en de E19 Antwerpen-Mechelen.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om ervoor te zorgen dat langs deze wegen opnieuw wordt geruimd ?

Antwoord

Wat de netheid van de gewestwegen in de provincie Antwerpen betreft, wordt op 10 september eerstkomend een openbare aanbesteding gehouden voor de zes districten.

Ondertussen zijn de vroegere contracten afgelopen, maar kon de aanbesteding om administratieve redenen niet vroeger worden gehouden. Om zo snel mogelijk te

kunnen ingrijpen werden onderhandse overeenkomsten opgesteld na prijsaanvraag bij verschillende aannemers. De reglementering inzake overheidsopdrachten met de administratieve procedures die daaruit voortvloeien, diende echter te worden gerespecteerd, zodat drie van de zes districten, evenwel slechts zeer tijdelijk, zonder aannemer vielen.

Wat de E34 Ranst-Turnhout en de E19 Antwerpen-Brussel betreft, vervielen de contracten op 11 mei 1996 en werd op 28 juni 1996 opnieuw opdracht gegeven om te ruimen.

Wat de E313 Antwerpen-Hasselt betreft, verviel het contract op 15 augustus 1996 en ging de onderhandse overeenkomst onmiddellijk in op 16 augustus 1996, zodat er hier geen sprake is van een vacuüm.

De tussentijdse maatregelen lopen tot 15 oktober eerstkomend, datum waarop gehoopt wordt de contracten naar aanleiding van de nakende aanbesteding te kunnen afsluiten.

Op deze manier kan de continuïteit van de netheid in de provincie Antwerpen worden verzekerd.

Vraag nr. 313
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gewestwegen – Vuilnis

Toen de vorige regering enige jaren geleden een netheids campagne opstartte waarbij vervuilers van de Vlaamse wegen met een fikse boete zouden worden bedacht, zou er met de procureurs-generaal zijn afgesproken dat er weinig of niet in deze zaken zou worden geseponeerd. Nochtans blijken heel wat ambtenaren die belast zijn met het toezicht op de netheid van de wegen ontmoedigd te zijn omdat de meeste van hun PV's door het parket toch werden geseponeerd.

Kan de minister mij meedelen hoeveel PV's er sedert het opstarten van de campagne werden opgemaakt ?

Hoeveel daarvan werden er geseponeerd ?

Heeft de minister al opnieuw contact opgenomen met de procureurs-generaal inzake deze problematiek ?

Antwoord

De personeelsleden van de administratie Wegen en Verkeer belast met het toezicht op de netheid van de wegen, hebben sedert het opstarten van de netheids campagne 76 processen-verbaal opgemaakt.

Hierna volgt de lijst van het aantal PV's per provinciale afdeling en het bij de betrokken afdeling bekende gevolg dat aan deze PV's werd verleend.

Provincie	Aantal PV's	Geseponeerd	Opruimingskosten vergoed door tegenpartij	Gevolg onbekend
Vlaams-Brabant	47	3	18	26
Antwerpen	6	–	1	5
Limburg	2	–	–	2
Oost-Vl.	7	1	–	6
West-Vl.	14	onbekend	–	14 – van 8 PV's is een notitienummer van het parket bekend.

Het vervolgingsbeleid inzake leefmilieu en ruimtelijke ordening maakt het voorwerp uit van geregeld overleg met de parketten – generaal, binnen een daartoe opgerichte commissie.

Vraag nr. 314
van 9 augustus 1996
van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

Luchthaven Oostende – Secundaire radar

De luchthaven van Oostende is uitgerust met een primaire radar die alleen "blibs" op het radarscherm vertoont en tamelijk gevoelig is voor weersomstandigheden.

Nochtans beschikt de Oostendse luchthaven over een secundaire radar die identificatie, hoogte en veel meer bijkomende informatie aan de verkeerstoren kan verschaffen. Deze radar draait en is via kabel verbonden met de militaire luchthaven van Koksijde, die er gebruik van maakt.

Dit is echter niet het geval voor de Oostendse luchthaven, aangezien de kabels niet doorgetrokken zijn tot de bovenste verdieping van de verkeerstoren.

Het doortrekken van deze kabel en het plaatsen van een modem zou, met geringe kosten, het gebruik van deze geperfectioneerde radar mogelijk maken en ten goede komen aan de luchtverkeersveiligheid.

Waarom is deze nieuwe radarinstallatie nog niet operationeel voor de Oostendse luchthaven ? Is de installatie van deze meer geperfectioneerde radar gepland voor de toekomst ?

Antwoord

Binnen de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gewesten is bepaald dat de federale overheid bevoegd is voor het luchtruim en de luchtverkeersleiding.

De installaties die nodig zijn om de luchtverkeersleiding te verwezenlijken, zijn eigendom van de Regie der Luchtwezen die deze installaties ook beheert en exploiteert.

Op de luchthaven van Oostende functioneert een antennesysteem met primaire en secundaire radar. Het primaire systeem is in gebruik op de toren van de luchthaven Oostende; de secundaire radar levert enkel informatie aan de luchtmachtbasis van Koksijde. Terwijl een primaire radar op elk ogenblik enkel "passieve" indicaties biedt over de plaats waar een reflecterend voorwerp wordt waargenomen, kan een secundaire radar "actieve" informatie geven afkomstig van het naderende of overvliegende vliegtuig.

Omwille van deze belangrijke bijkomende mogelijkheden heeft mijn administratie in het verleden reeds aan de Regie der Luchtwezen gevraagd de toren van de luchthaven Oostende te voorzien van de informatie van de secundaire radar. De Regie der Luchtwezen heeft dit onderzocht en kwam tot de vaststelling dat het technisch onmogelijk is om aan de huidige installatie, die reeds 15 jaar oud is, nog geheugenuitbreidingen aan te brengen die een secundair radarbeeld aan het huidige scherm zouden kunnen toevoegen.

Om echter tegemoet te komen aan de vraag van mijn administratie tracht de Regie der Luchtwezen nu een radarbeeld per telefoonkabel door te sturen naar Oostende en daar met behulp van een PC dit beeld te reconstrueren. Er is nog geen mogelijkheid om een radarbeeld tot op grondniveau te leveren. Daartoe zal, zodra men het beeld van de radar van Boulogne (Frankrijk) in het luchtverkeersleidingcentrum CANAC ontvangt, deze radarinformatie naar Oostende worden doorgestuurd. De Regie der Luchtwezen verwacht hiervan een beeld met goede dekking, ook op grondniveau.

Vraag nr. 315
van 9 augustus 1996
van de heer **MARC OLIVIER**

De Lijn – Invoering radiosysteem

Via het radiofoniesysteem hoopt De Lijn haar lijnuitbating te optimaliseren en de klant een betere service aan te bieden. Het radiofoniesysteem werd uitgetest in de provincie Limburg, waar het sinds 15 april 1995 volledig operationeel is. Tussen het voorjaar 1996 en de zomer van 1998 zouden de andere provincies volgen.

1. Houdt de invoering van het radiofoniesysteem een reële toegevoegde waarde in voor De Lijn en zo ja, op welke gebieden? Kan de minister dit aan de hand van cijfers hard maken?
2. Hoe wordt het systeem verder uitgebouwd naar de andere provincies? Welke regio's komen eerst aan bod? Waar worden de centrale dispatchingafdelingen uitgebouwd?
3. Kan dit systeem een betere aansluiting tussen het bus- en tramverkeer enerzijds en het treinverkeer anderzijds realiseren? Werden daarover reeds gesprekken gevoerd met de NMBS en zo ja, wat was het resultaat van deze gesprekken? Zo neen, staan zulke gesprekken op het programma?

Antwoord

1. De invoering van de radio houdt wel degelijk een reële toegevoegde waarde in op vele gebieden:
  - beheer van aansluitingen;
  - snellere, betere en juistere informatie aan de reiziger en aan de chauffeur;
  - toename van de veiligheid voor de chauffeur en voor de reizigers;
  - betere dienstverlening aan de reizigers;
  - snelle melding van defecten, ongevallen en incidenten aan de dispatching en vandaar zo nodig aan de hulpdiensten.

Cijfermatig materiaal is niet beschikbaar.

2. Na Limburg wordt ook in de andere Vlaamse provincies het radiosysteem uitgebouwd:
  - Oost-Vlaanderen: in gebruik genomen in oktober 1995, nu praktisch volledig operationeel;
  - West-Vlaanderen: exploitatie kusttram, operationeel sedert juni 1995; het volledige net wordt geacht volledig operationeel te zijn in 1997;
  - Vlaams-Brabant: het systeem is in uitvoering en zal volledig operationeel zijn in november 1996;
  - Antwerpen: het systeem zal volledig operationeel zijn in 1998.

De centrale dispatchings bevinden zich in Hasselt, Oostende, Gent, Brussel en Antwerpen en bestrijken de provincies waarin ze respectievelijk gelegen zijn.

3. De problematiek van de aansluitingen trein/bus wordt besproken in de provinciale vervoerscommissies en in de praktijk lokaal uitgewerkt in samenspraak tussen De Lijn en de NMBS.

Concrete problemen van aansluiting kunnen via rechtstreeks contact tussen stationschef en de dispatching van De Lijn worden opgelost. De radiofonie heeft hierin dus een ondersteunende functie.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 97
van 28 juni 1996
van de heer **ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Open-ruimtepolitiek Vlaams-Brabant – Industrierreinen

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant pleit voor meer industrierreinen. De Vlaamse regering stelt anderzijds in haar regeringsverklaring dat de niet-bebouwde ruimte in de brede Vlaams-Brabantse rand rond Brussel maximaal moet worden bewaard. Industrierreinen trekken daarenboven verkeer aan en scheppen mobiliteitsproblemen. De opstelling van het Structuurplan Vlaams-Brabant wordt met andere woorden een harde dobber.

Zijn er op dit ogenblik in Vlaams-Brabant nieuwe industrieterreinen in uitvoering ?

Worden hiervoor open ruimten aangesneden ?

In welke mate wordt er voorrang verleend aan opvolging en herwaardering van bestaande industrieterreinen ?

Wordt er daarbij rekening gehouden met de mobiliteitsbeheersing ?

Antwoord

Zie vraag nr. 99

Vraag nr. 98 van 28 juni 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Open-ruimtepolitiek Vlaams-Brabant – Landbouw-areaal

Een essentieel element in het tegengaan van de verstedelijking van Vlaams-Brabant en het uitdunnen van Brussel (onleefbaarheid en ontvolking) is een openruimtepolitiek.

Veelal wordt hierbij gedacht aan openbare ruimten (zie onder andere de aankooppolitiek van openbare parken in Vlaams-Brabant).

Al te vaak wordt echter vergeten dat het behoud van het landbouwareaal in de brede Vlaamse Rand eenzelfde rol kan spelen.

Heeft de Vlaamse regering reeds concrete maatregelen getroffen om het behoud van het landbouwareaal in de brede Vlaamse Rand te bevorderen ?

Zijn er initiatieven om, naast parkgebieden, ook landbouwgebieden te laten verwerven door het Vlaams Gewest, de provincie Vlaams-Brabant, de Vlaams-Brabantse gemeenten of andere instanties ?

Zijn er subsidies voor de verwerving van dergelijke landbouwgronden door bovenvermelde openbare of privé-initiatiefnemers ?

Antwoord

Zie vraag nr. 99

Vraag nr. 99 van 28 juni 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Open-ruimtepolitiek Vlaams-Brabant – Brusselse economische functies

De verstedelijking van de Vlaams-Brabantse rand rond Brussel wordt niet alleen in de hand gewerkt door de vestiging van woonkernen, maar ook en vooral doordat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ongewenste economische functies naar de Vlaams-Brabantse rand afwentelt.

Het is duidelijk dat dergelijke afgewentelde economische functies zich kunnen vestigen op bestaande of te herwaarderen industrieterreinen. Elders moet dit echter worden tegengegaan of ontmoedigd.

Heeft de Vlaamse regering reeds initiatieven genomen ten aanzien van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, of er reeds akkoorden mee afgesloten, om de afwenteling van ongewenste economische functies naar de Rand te beletten ?

Antwoord op vragen 97, 98 en 99

De GOM (gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij) pleit niet onvoorwaardelijk voor meer industrieterreinen. De GOM is daarentegen pleitbezorger van een ruimtelijk genuanceerd aanbod aan bedrijventerreinen. Zij beaamt dan ook de behoefte van het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, goedgekeurd door de Vlaamse regering, evenals het concept van de gedeconcentreerde bundeling, waarbij de nieuwe behoefte aan regionale bedrijventerreinen moet worden gelokaliseerd nabij de bestaande economische knooppunten.

De vraag naar nieuwe vestigingsplaatsen kan slechts worden beheerst indien er een voldoende ruimtelijk verantwoord aanbod tegenover staat. Indien een dergelijk aanbod niet wordt gegarandeerd, zal de regio Vlaams-Brabant onder druk blijven staan en zullen bedrijven blijven verschijnen op planologisch onverantwoorde plaatsen.

Naast een aantal ruimtelijke en milieuhygiënische limieten zijn er ook mobiliteitsgrenzen. Wanneer dergelijke grenzen worden overschreden, vermindert niet alleen de economische leefbaarheid van een gebied, maar tegelijkertijd ook de algemene kwaliteit van de leefomgeving. Men heeft hieromtrent reeds meermaals verwezen naar de leefbaarheids grenzen die bereikt zijn in de omgeving van de Brusselse ring (meer bepaald in de regio Vilvoorde-Zaventem). Een verdere creatie van economische activiteitszones is daar niet evident en een verdichting van de bestaande zones kan maar worden overwogen voor zover de kwaliteit van de leefomgeving niet alleen behouden, maar ook versterkt kan worden.

Nieuwe industrieterreinen momenteel in uitvoering in Vlaams-Brabant

De bedrijventerreinen die momenteel in Vlaams-Brabant in ontwikkeling zijn, zijn alle opgenomen in het gewestplan, hetzij sedert de inwerkingtreding van het gewestplan, hetzij via een gewestplanherziening waarbij een grondig maatschappelijk debat hieromtrent werd gevoerd tijdens de herzieningsprocedure. De voornaamste regionaal belangrijke bedrijventerreinen die momenteel in ontwikkeling zijn, zijn gelegen te :

Tienen : Grijpen
Vilvoorde – Zemst – Grimbergen : Cargovil
Halle : Dassenveld.

Aansnijding open ruimte

De voornoemde bedrijventerreinen sluiten alle aan bij een stedelijke kern. Door toedoen van het publieke beheer van deze terreinen wordt bovendien aandacht geschonken aan het terrein in de onmiddellijke omgeving (groenaanleg, ontsluiting).

In Tienen betreft het een zone tussen de zuidelijke ring en het station van Tienen, waarbij de ontsluitingsweg eveneens wordt aangewend voor de bediening van de parking aan het station. In Vilvoorde betreft het een voormalig opgehoogd stortterrein, waarbij de ondergrond momenteel extra aandacht vraagt van de geïnteresseerde bedrijven inzake bodemstabiliteit en bodemverontreiniging. In Halle betreft het een zone tussen de A8 en de spoorlijn 94, aansluitend op de Bergensesteenweg.

Opvulling en herwaardering bestaande industrieterreinen

De analyse van het aanbod in Vlaams-Brabant zoals ze door de GOM werd uitgewerkt in het kader van het Structuurplan Vlaanderen, geeft aan dat 86 % van de 4.706 ha bedrijventerreinen in Vlaams-Brabant zijn ingenomen, en dat slechts 577 ha of 12 % van het aanbod nog vestigingsmogelijkheden biedt op korte of lange termijn (77 ha wordt beschouwd als definitief niet realiseerbaar).

De vraag naar vestigingsmogelijkheden voor bedrijven kan niet volledig worden opgevangen via aanpak van bestaande gebouwen of terreinen of via hun huurprojecten. Bijkomende bedrijventerzones die kunnen inpikken op specifieke situaties of mogelijkheden van een subregio, zullen bijgevolg nodig zijn.

Mobiliteitsbeheersing

Een realistische benadering van de relatie bedrijventerzones-openbaar vervoer is noodzakelijk. Hiertoe kan het management van het woon-werkverkeer via bedrijfsvervoerplannen een rol spelen. Best zou men komen tot een geïntegreerd mobiliteitsbeleid, waarbij de grondige uitbouw van een voorstedelijk vervoersnet van strategisch belang is.

Landbouwareaal

In het kader van het Structuurplan Vlaanderen wordt in verband met het landbouwareaal gesteld dat, uitgaande van het stand-still-principe, de totaliteit van het huidige economische landbouwgebruik moet behouden blijven. Voor Vlaanderen moet dit zich vertalen in een oppervlakte van de bestemming "agraris gebied" op de gewestplannen van 750.000 ha. Dit cijfer komt overeen met het huidige beroepslandbouwgebruik (zowel hoofdberoep als nevenberoep). Dit cijfer zal moeten worden vertaald naar de provinciale ruimtelijke structuurplannen.

Een van de prioritaire doelstellingen van het Vlaams landbouwbeleid is het scheppen van gunstige voorwaarden voor bedrijfszekerheid en de totstandkoming en het behoud van de rendabiliteit van de land- en tuinbouwbedrijven. Dit beleid werkt het behoud van het landbouwareaal en dus van de open ruimte heel zeker in de hand.

In de nieuwe VLIF-regelgeving (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) zijn aankopen van grond uitgesloten voor subsidiëring. Specifieke initiatieven van andere instanties voor het verwerven van landbouwgronden die het vrijwaren van het landbouwareaal tot doel hebben, zijn mij niet bekend.

Vlaamse rand rond Brussel

In het Structuurplan Vlaanderen wordt een volledige paragraaf gewijd aan de gebiedsspecifieke ontwikkelingsperspectieven voor de Vlaamse rand rond Brussel.

Enerzijds vormt dit gebied zowel functioneel als morfologisch een onderdeel van het grootstedelijk gebied Brussel; anderzijds moet het omwille van institutionele en sociaal-economische omstandigheden worden beschouwd als een gebied met eigen karakteristieken en met eigen behoeften.

In dit verband stelt het Structuurplan Vlaanderen als uitgangspunt dat het afwentelen van ruimtelijke problematieken vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar de Vlaamse Rand, niet kan worden geduld. Het ongeordend uitzwermen van functies langs verbindingssnel- en ringwegen moet stellig worden vermeden.

Meer dan in andere gebieden van het Vlaams Gewest dient het aanbod hier de vraag te beheersen.

Voor de Vlaamse rand rond Brussel worden volgende ontwikkelingsperspectieven voorgesteld.

- Het stedelijk gebied wordt strikt beperkt tot de huidige aaneengesloten agglomeratie. Dit betekent voor de Vlaamse Rand ook dat de bestaande onbebouwde ruimte van de groene gordel niet wordt aangesneden voor wonen, werken en infrastructuur.
- Het grootstedelijke vestigingsmilieu wordt optimaal benut: de Vlaamse rand rond Brussel mag niet worden beschouwd als een overloopgebied voor laagwaardige en sterk mobiliteitsgenererende activiteiten vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit zal uiteraard in overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen te gebeuren.
- Ten aanzien van de huidige bestemmingen van het gewestplan zullen in de Vlaamse rand rond Brussel dan ook geen of slechts zeer beperkte bestemmingswijzigingen van zachte naar harde functies worden doorgevoerd.
- Nieuwe bedrijvigheid is slechts mogelijk door de sanering van gebouwen en/of terreinen voor zover ze niet worden gebruikt voor de woonfunctie, en door verdichting in een beperkt aantal zones die als bedrijventerreinen in het gewestplan worden aangeduid.
- Wat de mobiliteit betreft, zullen er geen bijkomende infrastructuren komen die de automobilität genereren. Alleen voor de ontsluiting van een beperkt aantal toplocaties – zoals bijvoorbeeld de internationale luchthaven van Zaventem – kan de aansluiting op het hoofdwegennet worden verbeterd. Het behoud van de verkeersleefbaarheid in de Vlaamse rand rond Brussel is evenwel primordiaal.
- De internationale luchthaven van Zaventem wordt in het Structuurplan Vlaanderen erkend als een der poorten van Vlaanderen die een erg belangrijke rol spelen als motor voor de economische ontwikkeling van Vlaanderen. De huidige uitbreidingsplannen bieden echter voldoende capaciteit om tot 2.007 aan de vraag te voldoen. De ruimteclaim van de internationale luchthaven zelf blijft beperkt tot de totaliteit

van de oppervlakte aan luchthaventerreinen in het gewestplan. Luchthavengebonden (top)locaties kunnen als een specifiek regionaal bedrijventerrein buiten deze zones worden gelokaliseerd.

Vraag nr. 108
van 1 augustus 1996
van de heer LEO CANNAERTS

KMO's – Vrijstelling onroerende voorheffing

De wet van 4 augustus biedt de KMO's de mogelijkheid om tijdelijk te worden vrijgesteld van onroerende voorheffing op bedrijfsgebouwen en outillering. Ook de lokale besturen (gemeenten en provincies) kunnen zich aansluiten voor uitbreiding van deze vrijstelling.

1. Hoeveel dossiers voor vrijstelling van onroerende voorheffing werden gunstig beoordeeld voor de jaren 1993, 1994 en zo mogelijk ook 1995 ?
2. Welke bedragen werden hiervoor per jaar vrijgemaakt voor rekening van het Vlaams Gewest ?
3. In hoeverre hebben de lokale besturen zich hierbij aangesloten (aantallen, bedragen en indien mogelijk een overzicht per provincie) ?

Antwoord

Mijn bevoegdheid inzake de aangelegenheden die in de vraag worden behandeld, is beperkt tot punt 1 en punt 2.

1. Het aantal dossiers dat gunstig werd beoordeeld voor vrijstelling van onroerende voorheffing bedraagt 831 in 1993, 1.115 in 1994 en 1.379 in 1995.
2. Aangezien de inning van de onroerende voorheffing gebeurt op federaal niveau, worden er niet rechtstreeks bedragen vrijgemaakt voor rekening van het Vlaams Gewest.
3. Wat deelvraag 3 betreft, heb ik de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden verzocht de nodige elementen van antwoord samen te brengen.

Hij deelde mij mee wat volgt.

De vrijstelling van opcentiemen op de onroerende voorheffing door lokale besturen volgt uit de aard van deze lokale belastingen : zij worden geheven in de vorm van opcentiemen. Door het wegvallen van de basisbelasting verdwijnt meteen ook de grondslag voor de opcentiemen.

De bedoelde vrijstellingen zijn in feite dus automatisch uitgebreid naar gemeenten en provincies toe.

Enkele gemeenten heffen weliswaar een vervangende belasting op de tijdelijk van onroerende voorheffing vrijgestelde gebouwen (in 1995 : Duffel, Hemiksem, Kortemark, Lichtervelde, Machelen, Mortsel, Overpelt, Puurs, Willebroek en Wommelgem). Deze belasting wordt berekend in een met de opcentiemen overeenstemmend percentage van het kadastraal inkomen van de voor de onroerende voorheffing vrijgestelde gebouwen.

De rechtspraak heeft de wettelijkheid van deze belasting erkend, uitgaande van de fiscale autonomie van de gemeente.

Vraag nr. 109
van 2 augustus 1996
van de heer LEO CANNAERTS

VIZO – Dienst Administratieve Vereenvoudiging

Het activiteitenverslag VIZO 1995 (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen), dat onlangs is verschenen, maakt melding van een dienst die zich specifiek bezighoudt met het vereenvoudigen van de administratieve formaliteiten bij de zelfstandige ondernemer, en dit met betrekking tot de toepassing van decreten en van besluiten van de Vlaamse regering.

1. Welke medewerkers bevolken deze dienst en wat is hun opleidingsniveau of hun graad ?
2. Over welke financiële middelen beschikt deze dienst voor het begrotingsjaar 1996 ?
3. Wordt er jaarlijks een specifiek activiteiten- of vooruitgangsrapport gepubliceerd ?

Antwoord

1. De dienst Administratieve Vereenvoudiging van het VIZO bestaat uit drie medewerkers : een directeur, een adjunct van de directeur en een assistent. Deze laatste ambtenaar staat in voor de administratieve ondersteuning van de dienst.
2. Voor het begrotingsjaar 1996 beschikt de dienst over een werkingsbudget van 2.151.000 frank.
3. Ingevolge een besluit van de Vlaamse regering dient jaarlijks een activiteitenverslag van de dienst aan de Vlaamse regering te worden bezorgd. Voor de jaren 1994 en 1995 werd dit verslag aan mijn kabinet overgemaakt, nadat het werd goedgekeurd door de raad van bestuur van het VIZO.

Benevens de activiteiten van het afgelopen jaar, bevat dit verslag ook het programma van het komende jaar. Intern wordt regelmatig een vooruitgangsrapport opgemaakt.

Vraag nr. 110
van 2 augustus 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

BRTN-spot Olympische Spelen – Engelse slogan

Op de BRTN verscheen geregeld publiciteit voor de Olympische Spelen die werd gesponsord door de BRTN. De gebruikte slogan luidde : "Together to the top". Vermits de BRTN gesubsidieerd wordt door de Vlaamse Gemeenschap richt ik mij tot de minister met volgende vragen.

1. Waarom is er gekozen voor een slogan in het Engels, in plaats van bijvoorbeeld "Samen naar de top" ?

2. Acht de minister het niet wenselijk dat de officiële zender van de Vlaamse Gemeenschap, in het kader van de uitstraling van het Nederlands, stelselmatig het Nederlands zou gebruiken bij eigen initiatieven?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

De bedoelde imago-trailers van het BOIC (Belgische Olympische en Interfederaal Comité) werden uitgezonden bij de boodschappen van algemeen nut. De BRTN en de VAR (Vlaamse Audiovisuele Regie) zien erop toe dat die spots inhoudelijk en vormelijk in overeenstemming zijn met de wettelijke bepalingen ter zake. Dat was het geval.

"Together to the top" is de vaste slogan van de hele campagne die het BOIC in de periode 1992-1996 zowel in Vlaanderen als in Wallonië heeft gevoerd ter voorbereiding van de Olympische Spelen van Atlanta.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 37
van 29 januari 1996
van de heer MARC OLIVIER

Sociale woningen – Leegstand

1. Wat is het percentage leegstaande sociale woningen in verhouding tot het totale aantal sociale woningen?
2. Wat zijn de oorzaken van deze leegstand?
3. Welk percentage mag maximaal worden geduld om een rotatie van sociale woningen mogelijk te maken?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord: Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 5 februari 1996, blz. 344 – red.)

In aanvulling op het antwoord dat reeds werd verstrekt op de schriftelijke vraag van 29 januari 1996, waarbij een aanvullend antwoord werd aangekondigd na de verwerking van de betrokken gegevens, kan ik het volgende meedelen.

1. Op 31 december 1995 stonden 1.971 sociale huurwoningen leeg op een totaal van 120.455 woningen. Met andere woorden: 1,64 % van de sociale woningen was niet verhuurd.

Naargelang de duur van de leegstand kan volgend onderscheid worden gemaakt:

- leegstand minder dan drie maanden: 25,5 %
- leegstand tussen de drie en de zes maanden: 17,6 %
- leegstand gedurende meer dan 6 maanden: 56,9 %.

2. De leegstand heeft de volgende oorzaken (som = 100 %)

- 1.153 woningen stonden leeg omdat ze gerenoveerd dienden te worden of omdat er renovatiewerken in uitvoering waren (58,5 %);
- 135 woningen waren niet verhuurd bij gebrek aan kandidaat-huurders (6,8 %);
- 29 woningen stonden leeg wegens overlijden van de huurder (1,5 %);
- 654 woningen (33,2 %) waren niet betrokken om andere dan de hierboven vermelde redenen, met als voornaamste:

a. moeilijkheden bij de toewijzing van de huurwoning:

- de eerste aangeschreven kandidaat-huurders weigerden de woning zodat er nog geen geschikte kandidaat gevonden is op het ogenblik dat de woning vrijkomt. De termijn van leegstand is dan meestal gering;
- indien er voor een bepaalde locatie sociale woningen zijn met een verschillend comfortniveau (door verschil in bouwjaar) worden de kwalitatief minder hoogstaande woningen dikwijls geweigerd.

b. De lokale sociale huisvestingsmaatschappij moet de beschikking hebben over een aantal woningen om te kunnen voldoen aan de wederhuisvestingsverplichting bij het realiseren van nieuwe projecten.

3. Een sociale huissvestingsmaatschappij zal er steeds naar streven om haar patrimonium maximaal te verhuren, aangezien elke leegstand een derving van inkomsten betekent. Normalerweise wordt aan het begin van de huuropzeggingstermijn de betrokken woning toegewezen, zodat de nieuwe huurder onmiddellijk zijn intrek kan nemen in de woning. Uiteraard dient daarbij rekening te worden gehouden met de mogelijke opzeggingstermijnen die de nieuwe huurder moet naleven bij de opzeg van de woning die hij verlaat.

Vraag nr. 63
van 14 maart 1996
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningen – Aansluitingskosten

Bij de totale kostprijberekening van een sociale woning spelen de kosten aangerekend door de nutsbedrijven (telefoon, kabel, gas, elektriciteit) een belangrijke rol. Blijkaar is het zo dat de verschillende intercommunales op het vlak van de aansluitingskosten sterk verschillende tarieven aanrekenen. In een aantal gevallen gaat het zelfs om gratis aansluitingen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verschillende aansluitingskosten die door de verschil-

lende intercommunales en Belgacom worden aangerekend, per werkgebied van de intercommunales ?

2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om ter zake tot een zekere uniformiteit te komen ?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 484 – red.)

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de aansluitingskosten bij de intercommunales IEGE, PBE, Electrabel, IVEG, Gaselwest, TGEK, Interelectra, VEM, HAVI-TV, Integan, TeveWest, TeveOost en Imewo.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 123 van 21 juni 1996 van de heer MANDUS VERLINDEN

Sociale woningen – Leegstand

In afwachting van het beloofde aanvullende antwoord van de minister op vraag 37 van 29 januari 1996 van Marc Olivier over de leegstand van sociale woningen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 5 februari 1996, blz. 344), had ik er graag nog een vraag aan toegevoegd.

In welke gemeenten zijn die leegstaande sociale woningen gelegen en om hoeveel woningen gaat het telkens ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende overzicht van leegstaande sociale huurwoningen meedelen.

De cijfers geven een statisch overzicht van de leegstaande sociale huurwoningen op 31 december 1995 per arrondissement. Voor een duiding van de gegevens verwijs ik naar het aanvullende antwoord dat zal worden verstrekt op de vraag van de heer Marc Olivier.

Aantal leegstaande sociale woningen per arrondissement (toestand 31/12/95)

Provincie-arrondissement	Appartementen	Eengezinswoningen	Totaal	
Antwerpen	Antwerpen	904	56	960
	Mechelen	73	64	137
	Turnhout	5	5	10
Limburg	Hasselt	0	38	38
	Maaseik	0	31	31
	Tongeren	5	88	93
Oost-Vlaand.	Aalst	2	6	8
	Dendermonde	10	23	33
	Eeklo	0	5	5
	Gent	129	154	283

Provincie-arrondissement	Appartementen	Eengezinswoningen	Totaal	
Oost-Vlaand.	Oudenaarde	0	2	2
	Sint-Niklaas	3	13	16
Vlaams-Brab.	Halle-Vilvoorde	57	57	114
	Leuven	24	24	48
West-Vlaand.	Brugge	3	2	5
	Ieper	0	56	56
	Kortrijk	55	26	81
	Oostende	0	5	5
	Roeselare	0	44	44
	Tielt	0	2	2
	Veurne	0	0	0
Totaal :	1270	701	1971	

Vraag nr. 126 van 28 juni 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Huisvestingsbeleid Vlaams-Brabant – Inventaris bouwpercelen

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 maart 1996 zei de minister dat er geen specifieke inventaris bestaat van het aanbod van bouw- en woongelegenheden in Vlaams-Brabant (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 578).

Zonder een geregeld geactualiseerde inventaris van bouwpercelen is geen echt woonbeleid, overigens ook geen industrie- of open-ruimtebeleid mogelijk.

Dit is des te noodzakelijker in de Vlaams-Brabantse rand, die kampt met sociale verdringing en verfransing.

De bevoegde Vlaamse administratie zou daarvoor bijvoorbeeld kunnen samenwerken met de GOM Vlaams-Brabant (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij) en de intercommunales Haviland en Interleuven.

Zijn er sedertdien initiatieven genomen? Zo neen, bestaan er plannen in die richting, eventueel in samenwerking met Ruimtelijke Ordening?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Terecht wordt door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesteld dat het beleidsmatig aangewezen is te kunnen beschikken over een permanent geactualiseerde inventaris van potentieel beschikbare bouwpercelen.

In toepassing van artikel 63 §3 van de stedenbouwwet, zoals gewijzigd door de wetten van 22 december 1970, 28 juli 1976 en 28 juni 1978, en het uitvoeringsbesluit van 8 januari 1980 (koninklijk besluit betreffende de inventarisatie van onbebouwde percelen in verkavelingen en in woongebieden gelegen in het Vlaams Gewest ; ministeriële omzendbrief van 13 februari 1980 ; Belgisch Staatsblad van 21 februari 1980) met de daar-

bijhorende modellen, zijn alle gemeentebesturen verplicht vanaf 1 januari 1980 over een dergelijke inventaris te beschikken.

Een en ander past in het grondbeleid dat tot de bevoegdheid behoort van mijn collega Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, die ter zake zopas nog nieuwe initiatieven heeft genomen.

Vraag nr. 131
van 2 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing

Zie :

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 275

van 2 juli 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1028

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Vraag nr. 133
van 10 juli 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Politiekorpsen – Vrouwen

Bij onze politiekorpsen zijn vrouwen ondervertegenwoordigd.

Beschikt de minister over cijfers ter zake ?

Hoeveel vrouwen werden er bijvoorbeeld de laatste vijf jaar aangeworven ? En hoeveel vrouwen stelden zich kandidaat maar werden niet aangeworven ?

Antwoord

De administratie Binnenlandse Aangelegenheden beschikt niet over statistische gegevens aangaande de vertegenwoordiging van vrouwen bij de gemeentepolitie. Voor deze aangelegenheid verwijzen we naar de functioneel bevoegde minister.

Er kan derhalve ook geen antwoord worden gegeven op de vraag hoeveel vrouwen de laatste vijf jaar bij de gemeentepolitie werden aangeworven.

Hoeveel vrouwen zich kandidaat stelden en niet werden aangeworven, is niet bekend en wellicht moeilijk te achterhalen.

Vraag nr. 135
van 31 juli 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Europees Charter Lokale Autonomie – Ratificatie

Het Europees Charter inzake Lokale Autonomie is tien jaar geleden afgesloten (15 oktober 1985) in het kader van de Raad van Europa en tot op heden door een veertigtal landen-leden ondertekend.

Op 4 juli 1996 is op het Congres van Regionale Besturen van de Raad van Europa een aanbeveling goedgekeurd om de landen die dit charter hebben ondertekend maar nog niet geratificeerd, ertoe aan te zetten dit alsnog te doen. Het gaat om België, Frankrijk, Moldavië, Roemenië, Slovenië, het GOS (Gemenebest van Onafhankelijke Staten) en Macedonië. Door de herverdeling van de bevoegdheden is Vlaanderen binnen België verantwoordelijk voor de eigen lokale besturen.

Het valt op dat, van de lidstaten met enige geschiedenis wat hun lidmaatschap bij de Raad van Europa betreft, alleen Vlaanderen (binnen België) en Frankrijk dit charter nog niet hebben bekrachtigd.

Welke uitzonderlijke redenen zijn er voor Vlaanderen om dit Europees charter nog steeds niet te ratificeren ?

Antwoord

Het Europees Handvest inzake de lokale autonomie is momenteel, met het oog op de ratificatie, in studie bij de verschillende betrokken overheden. Uiteraard is ook Vlaanderen belanghebbende partij, maar ik vestig er toch de aandacht op dat België optreedt als lidstaat van de Raad van Europa.

Ik kan mij bezwaarlijk uitspreken over de redenen waarom de federale regering niet eerder initiatieven ter zake heeft genomen.

Ik voeg hierbij een korte historiek om de huidige stand van zaken te verduidelijken.

Op 7 maart 1996 heeft de Interministeriële Conferentie Binnenlandse Zaken het standpunt ingenomen dat het Handvest een "gemengd" verdrag is, zoals bedoeld in artikel 167, § 4 van de Grondwet, met name een verdrag dat niet uitsluitend betrekking heeft op de aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen of de gewesten door of krachtens de Grondwet bevoegd zijn. Aan de minister van Buitenlandse Zaken werd gevraagd de werkgroep "gemengde verdragen" bijeen te roepen opdat de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlandse Beleid het gemengde karakter van het Handvest zou vaststellen ;

Op 14 mei 1996 heeft de bedoelde werkgroep het gemengde karakter van het Handvest erkend ; een technische werkgroep werd belast met de opdracht na te gaan :

- voor welke lokale autoriteiten het Handvest van toepassing zal zijn ;
- voor welke artikelen van het Handvest er een voorbehoud dient te worden gemaakt.

De technische werkgroep heeft twee vergaderingen gehouden, respectievelijk op 20 juni en op 5 juli 1996. Vlaanderen was hierop vertegenwoordigd.

De conclusie van deze besprekingen zal worden voorgelegd aan de werkgroep "gemengde verdragen". Nadat die zijn akkoord heeft gegeven, zal een memorie van toelichting worden opgesteld. Deze memorie van toelichting wordt, met het ontwerp van wet, ter informatie overgezonden aan de gemeenschappen en de gewesten, die zelf bij decreet hun instemming geven.

De stukken worden door de minister van Buitenlandse Zaken naar de ministerraad gezonden. Vervolgens zal het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State worden gevraagd, waarna het ondertekende ontwerp wordt ingediend bij de wetgevende kamers.

De werkgroep "gemengde verdragen" onderzoekt ook of een ratificatie door de gemeenschappen noodzakelijk is.

Vraag nr. 137
van 6 augustus 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Brood- en drankautomaten – Reglementeringsbevoegdheid

De plaatsing van drank- en broodautomaten op de openbare weg kan, mijns inziens, door gemeentebesturen worden gereguleerd.

Ik verwijs naar het standpunt van de federale minister van Middenstand, die in antwoord op een vraag van federaal kamerlid Cauwenberghs (Vraag nr. 433 – 18 april 1996) zei dat dergelijke verkoopspatijs niet aan de reglementering van de wetgeving inzake ambulante handel zijn onderworpen. De federale minister besluit daaruit niet in staat te zijn bevoegdheden van de gemeentelijke overheden ter zake toe te lichten.

Is het dientengevolge juist dat de voogdij van de minister ter zake volledig speelt, wat inhoudt dat de gemeentebesturen op basis van de gebruikelijke condities van veiligheid, openbare orde en lokaal belang, absolute vrijheid van handelen hebben waaraan het voogdijrecht van de minister is gekoppeld?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de plaatsing van drank- en broodautomaten op de openbare weg door de gemeentebesturen kan worden geregeld.

Behoudens de specifieke controle van de prijs voor de te koop aangeboden producten, dat een federale materie is, speelt wat de desbetreffende besluiten van de gemeenten betreft het algemeen administratief toezicht door mij uitgeoefend in het kader van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Vraag nr. 140
van 9 augustus 1996
van de heer MARCEL LOGIST

Heffing leegstand – Afbraakpanden voor bedrijfsbufferzone

Een bedrijf heeft in het aanpalende woongebied woningen aangekocht met het oog op het realiseren van een groene buffer rondom het bedrijf, na het slopen van deze woningen. In afwachting van sloping zijn deze huizen onbewoond. Deze woningen zijn niet als bedrijfsruimten te beschouwen in de zin van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Bij decreet van 22 december 1995 houdende, bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 werd door het Vlaams Gewest een heffing ingevoerd met betrekking tot leegstaande en/of verwaarloosde gebouwen en leegstaande, verwaarloosde, ongeschikte en/of onbewoonbare woningen die opgenomen zijn in een inventaris (artikelen 24-44 van het voormelde decreet van 22 december 1995). Deze bepalingen van voormeld decreet zijn complementair aan het reeds vermelde decreet van 19 april 1995.

Dit laatste decreet bepaalt evenwel onder meer dat de heffing wordt opgeschort voor de onroerende goederen waarvoor op de datum van de vestiging van de heffing een aanvaardbare vernieuwing geldt (artikel 34, § 1 van het voormeld decreet van 19 april 1995). Vernieuwing betreft het gecoördineerde geheel van maatregelen noodzakelijk, onder meer, voor de sanering van de betrokken bedrijfsruimte om ze opnieuw te laten voldoen aan de eisen van een goede plaatselijke ruimtelijke ordening en/of om ze geschikt te maken voor herbestemming (artikel 2, 3°, eerste lid van voormeld decreet van 19 april 1995). Als sanering wordt onder meer beschouwd: "de volledige afbraak van alle constructies tot aan het maaiveld of, indien nodig, onder de grond" (artikel 2, 3°, tweede lid, 1 van het voormelde decreet van 19 april 1996).

Het decreet van 22 december 1995 voorziet in dit opzicht wel in de schorsing van de heffing indien de belastingplichtige aantoonbaar dat hij renovatiewerkzaamheden aan het gebouw en/of de woning gaat uitvoeren (artikel 43, eerste lid van dit decreet). Het begrip "renovatiewerken" wordt in het decreet van 22 december 1995 niet op identieke wijze gedefinieerd als het begrip "vernieuwing" uit het decreet van 19 april 1995.

1. Is de heffing opgelegd bij het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, eveneens van toepassing op leegstaande woningen die door een bedrijf werden aangekocht met het specifieke oogmerk deze woningen te slopen en de percelen te herbestemmen tot groene buffer rond het bedrijf?
2. Worden de leegstaande woningen in de inventaris opgenomen indien voor de percelen een sloopvergunning werd toegekend met het oog op de realisatie van een groene buffer? Indien deze woningen reeds in de inventaris werden opgenomen, worden de leegstaande woningen van de inventaris dan

geschrapd bij de toekenning van dergelijke sloopvergunning ?

3. Wordt de heffing opgelegd bij voormeld decreet van 22 december 1995, opgeschort indien voor de leegstaande woningen een dergelijke sloopvergunning wordt uitgereikt of indien ze worden gesloopt, zoals dit het geval is bij de leegstaande bedrijfsruimten ? Omvat het begrip "renovatiewerken" uit artikel 43, eerste lid van het decreet van 22 december 1995, op grond waarvan de heffing wordt opgeschort, met andere woorden tevens de volledige sloping van de leegstaande woningen ?

Antwoord

1. Op deze vraag kan ik bevestigend antwoorden.
2. en 3. Elk leegstaand en/of verkrot pand dat onder het toepassingsgebied van het decreet van 22 december 1995 valt, wordt op de inventaris gezet. Dat de eigenaar een vrijstelling of schorsing van de heffing kan verkrijgen of al heeft verkregen, is in het stadium van inventariseren zonder belang.

Wat de eventuele vestiging van een heffing betreft, wijs ik erop dat het decreet geen vrijstelling bevat voor woningen waarvoor een slopingsvergunning werd verleend. Ook de procedure van schorsing biedt geen uitweg : die mogelijkheid is beperkt tot die panden waaraan renovatiewerken gebeuren. Slopswerken vallen daar geenszins onder.

Een woning wordt uit de inventaris geschrapd als de eigenaar kan bewijzen dat, naargelang het geval, de woning reeds zes maanden opnieuw wordt gebruikt en/of dat de nodige herstellingen zijn verricht (art. 35 decreet van 22 december 1995). Uiteraard kan ook na sloping van de woning een schrapping worden verkregen, vermits er dan eenvoudigweg geen woning meer is. Aan te stippen valt dat ook in dat geval de schrapping niet automatisch gebeurt : de eigenaar moet ze aanvragen en de nodige bewijzen voorleggen dat de woning effectief werd gesloopt.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 213
van 20 juni 1996
van mevrouw VERA DUA

Klooster Limburgstraat Gent – Bescherming

De dienst Monumentenzorg moet voor bouwprojecten gelegen in de omgeving van een beschermd monument een advies uitbrengen. Momenteel zijn er plannen om een neogotisch klooster gelegen in de Limburgstraat nr. 12 in Gent te slopen en te vervangen door een modernistisch complex. Dit gebouw ligt in de onmiddellijke omgeving van de Sint-Baafskathedraal, een beschermd monument. Er werd voor het kloostergebouw ondertussen een beschermingsaanvraag ingediend.

Gezien de reglementering is voor het bouwproject een voorafgaand advies vereist van de dienst Monumentenzorg. Er is echter geen duidelijkheid over de criteria op basis waarvan een dergelijk advies wordt uitgebracht.

1. Met welke factoren houdt de dienst Monumentenzorg rekening om een bouwproject in de onmiddellijke omgeving van een beschermd monument te beoordelen ? Met welke voorwaarden dient een bouwheer rekening te houden voor een project dat op 15 meter afstand ligt van een beschermd monument ?
2. Wat het concreet dossier van de Limburgstraat betreft : welke adviezen werden uitgebracht door de dienst Monumentenzorg en de Koninklijke en Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen ?
3. Acht de minister de bescherming van dit neogotische kloostercomplex niet aangewezen ?

Antwoord

De advieswinning door gemeentebesturen bij Monumenten en Landschappen met betrekking tot bouw aanvragen in het gezichtsveld van een beschermd monument is een richtlijn binnen de wetgeving van ruimtelijke ordening en stedenbouw. Deze adviezen zijn niet bindend.

1. Er worden geen algemene richtlijnen gehanteerd met betrekking tot bouwprojecten in de onmiddellijke omgeving van monumenten, aangezien het telkens weer om een zeer plaats- en omgevingsgebonden beoordeling gaat. Het is niet de taak van de afdeling Monumenten en Landschappen om de wetgeving op stedenbouw en ruimtelijke ordening te vervangen en/of de architecturale benadering van een gegeven project te definiëren.

De adviezen die worden geformuleerd, spreken zich wel uit over de mogelijke ruimtelijke en visuele versterking van de kwaliteiten van het betrokken monument.

2. De cel Monumenten en Landschappen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen Oost-Vlaanderen bracht op 9 juli 1996 een ongunstig advies uit, niet wegens de impact van het voorgestelde project op de beschermde St.-Baafskathedraal, maar wegens de geplande sloping van de eclectische monumentale kloosterkapel van het bestaande complex.

Vermits het hier niet om een beschermd monument gaat, is een advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen niet vereist.

3. Volgens een eerste evaluatie van de cel Monumenten en Landschappen zou een beperkt gedeelte van het kloostercomplex, zoals voornoemde kapel, enige monumentale waarde bezitten. Vooraleer een voorstel tot bescherming aan mij over te maken, is het echter gebruikelijk om verder inhoudelijk en administratief onderzoek te verrichten, teneinde tot een gemotiveerd dossier te komen en een ondoordachte bescherming van minder waardevolle

gebouwen te vermijden. Dit onderzoek is nog aan de gang.

Uiteraard moet bij de eventuele vervanging van dit gebouw worden gepleit voor een kwalitatieve hedendaagse architectuur.

Vraag nr. 217
van 24 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Personeel

Onlangs raakte het nieuws bekend dat zo'n 25 gescos moeten worden ontslagen bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP), doordat minister Demeester 10,2 miljoen uit de dotatie voor 1996 wegsnoeide. De reserve die het IAP had aangelegd moest dienen om de uitbetaling van de lonen voor de maand januari mogelijk te maken, omdat de dotaties systematisch te laat worden betaald. Naar verluidt is er ter zake overleg geweest tussen de directeur van het IAP en de minister.

Hebben die besprekingen tot resultaten geleid en zo ja, welke?

Hoe staat het met de opvulling van de personeelsformatie? Klopt het dat die nu voor amper 40 percent bezet is?

Antwoord

Met ingang van 1 juni 1996 werden inderdaad 25 gescopersoneelsleden van het IAP door de directeur van de instelling in vooropzeg geplaatst, met opzegtermijnen waarvan de duur varieerde van 3 tot 8 maanden. Deze beslissing werd door de directeur genomen als voorzorgsmaatregel om de belangen van de betrokken personeelsleden (recht op werkloosheidsuitkering en sociale zekerheid) te vrijwaren, wanneer bleek dat mogelijk niet tijdig een oplossing kon worden gevonden voor de financiële problemen die voor het IAP gerezen waren ten gevolge van de lineaire begrotingsmaatregel tot afroaming van de "reserves" van de diensten met afzonderlijk beheer.

Na overleg tussen de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en de directeur van het IAP kon evenwel een noodoplossing worden gevonden, waardoor het jaar 1996 kan worden overbrugd. Het IAP kan de middelen van zijn reservefonds aanwenden en kreeg de verzekering dat het op 1 januari 1997 reeds zal kunnen beschikken over de eerste schijf van zijn dotatie 1997. Daardoor kon de directeur van het IAP op 18 juni de vooropzeg van zijn personeelsleden intrekken, een beslissing die op 25 juni formeel aan de betrokkenen werd betekend.

De moeilijkheden m.b.t. de reserve-opbouw van het IAP hebben aangetoond dat voor deze instelling structurele oplossingen zijn vereist. De loonlasten van de gescopersoneelsleden wegen immers veel te zwaar op de dotatie van de instelling, zodat te weinig middelen overblijven voor werking en uitrusting. Dit is op de eerste plaats te wijten aan het uitblijven van aanwervingen op de statutaire personeelsformatie, die bij de oprich-

ting van de instelling op 5 juni 1991 op 22 eenheden werd vastgesteld. Op dit ogenblik zijn slechts 9,5 eenheden effectief ingevuld, terwijl één aanwerving in uitvoering is. Aldus is thans nog steeds niet het peil bereikt van 1989, bij de regionalisering van de voormalige Nationale Dienst voor Opgravingen. Wij hebben derhalve het betrokken departement de opdracht gegeven om de versnelde opvulling van de statutaire personeelsformatie te onderzoeken en indien mogelijk door te voeren.

In de loop van de maand september wordt het nieuwe personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen hoogst waarschijnlijk definitief goedgekeurd. Dit heeft tot gevolg dat voor de invoering van nieuwe graden krachtens dit statuut ook de personeelsformaties van de wetenschappelijke instellingen moeten worden aangepast. Bij die gelegenheid kan naast een aanpassing ook de uitbreiding van de bestaande personeelsformaties worden onderzocht, zodat de personeelsformatie van het IAP in de mate van het mogelijke aan de opdrachten van de instelling zal kunnen worden aangepast. Uiteraard zal elke vraag om uitbreiding grondig moeten worden gemotiveerd. De voorstellen van de instellingen werden door de administratie opgevraagd en worden spoedig verwacht.

Vraag nr. 218
van 24 juni 1996
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

20 jaar OCMW-wet – Evaluatie

De OCMW-wet dateert van 8 juli 1976. Deze wet trad in werking op 1 januari 1977. Ongetwijfeld heeft het vernieuwde concept dat in deze wet werd vertaald een enorme impact gehad op de organisatie van het maatschappelijk welzijn in België. Er zijn echter geruchten dat het voortbestaan van de OCMW's als autonome welzijnsorganisaties in het gedrang komt.

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen om deze verjaardag met de nodige luister te vieren?
2. Heeft de minister stappen gezet naar een heroriëntering van het OCMW-beleid? Is er een aanvang gemaakt met de evaluatie en de doorlichting van de huidige werking?
3. Door het overleg met de gemeenten in het kader van het decreet betreffende het Sociaal Impulsfonds vrezin heel wat OCMW's in de verdrukking te komen.

Op welke wijze wordt de organieke opdracht van de OCMW's inzake maatschappelijk welzijn gevrijwaard?

4. Zijn er plannen om de autonomie van de Vlaamse OCMW's te beperken?

Antwoord

1. Om het twintigjarig bestaan van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976 te vieren, heb ik besloten om in samenwerking met de provinciebesturen en mijn administratie in de vijf Vlaamse provincies een OCMW-avond te organiseren tussen midden

oktober en eind november 1996. Na een toespraak van een lokale mandataris zal ik er mijn OCMW-beleid toelichten. Ik zal eveneens verdienstelijke OCMW-mandatarissen huldigen. Er is ook voorzien in een cultureel intermezzo.

2. Op deze avonden zal ik voor een zeer ruim publiek verduidelijken welk OCMW-beleid ik in de komende jaren wens te voeren.

In de eerste plaats moeten uit het verleden de nodige lessen worden getrokken.

Het brede welzijnsbegrip dat geformuleerd is in artikel 1 van de OCMW-wet, werd de voorbije twintig jaar op verschillende wijzen ingevuld. "Niet arm zijn" volstaat niet meer als ideaal. Iedereen heeft het recht om er volop bij te horen. Maar wat betekent dat in de dagelijkse praktijk? Hoe verhoudt dat recht zich tot werkwillegheid, tot familiale solidariteit, tot eigen financiële verantwoordelijkheid? Deze grenzen hebben de OCMW's en de beleidsverantwoordelijken tijdens de voorbije twintig jaar, met veel zin voor redelijkheid en solidariteit, voortdurend afgetast.

We stellen echter vast dat de echte armen aan de verruiming van dat welzijnsbegrip te weinig hebben gehad. Zij mankeren voeding, kleding en huisvesting. Zij betalen schulden af en halen voedselpakketten op. Er blijft een schrijnende tegenstelling tussen de wereld van de psychosociale welzijnszorg en de harde armoede waarin velen, dikwijls nog van generatie op generatie, leven.

Ten slotte heeft de verruiming van het welzijnsbegrip in de voorbije decennia ook tegen economische begrenzingen gebotst. De middelen ontbreken om alle voorzieningen uit te bouwen die men voor de realisatie van dat nieuwe welzijnsbegrip noodzakelijk acht.

Wij beschikken nu over een rijk en gevarieerd welzijnslandschap, met een grote versnippering van de zorg. Er is meer zorg-aanbod, maar het is de vraag of daarmee ook meer noden werden opgelost. Dikwijls kreeg men de indruk dat dezelfde cliënten bij zowat alle voorzieningen gingen aankloppen, door iedereen werden geholpen, maar uiteindelijk met hun onopgeloste problemen bleven zitten.

Wanneer we deze summiere analyse voor ogen houden, moet het bewustzijn groeien dat niet het aanbod telt, maar wel het resultaat. Men begint nu ook te zien dat al deze voorzieningen een samenhangend geheel moeten vormen, juist zoals de noden zelf een ingewikkeld web van problemen vormen. De welzijnszorg moet dus meer werken aan netwerken. Vele welzijnszorgers beseffen nu dat ze eerder moeten bezig zijn met de complexiteit van de problemen dan met de specificiteit van het eigen aanbod, dat ze zorg op maat moeten verschaffen. Deze nieuwe probleemgerichte en resultaatgerichte benadering krijgt vanaf nu gestalte via het Sociaal Impulsfonds (decreet van 14 mei 1996).

Daarom wordt 1996 het jaar waarin de OCMW's in een tweede en definitieve fase terechtkomen: een fase waarbij de vroegere "gemene beurs" geherdefinieerd zal worden. Voortaan is er meer nodig dan

het bijeenbrengen van materiële middelen. Er is meer nodig dan een gediversifieerd aanbod. Er is een welzijnsvriendelijke omgeving nodig: een omgeving die "aan de arme vogels weer vleugels geeft"; geen "gemene beurs", maar een "gemene" (dit is een gemeenschappelijke) welzijnsgerichte omgeving".

Die welzijnsomgeving wordt niet door het OCMW alleen gemaakt. Ze bestaat uit een ruim netwerk van organisaties en instanties die allemaal een steentje kunnen bijdragen: naast het OCMW ook het gemeentebestuur, een sociaal centrum, een dienst voor gezins- en bejaardenhulp, een arts en een parochiepriester, ziekenzorg, de sociale huisvestingsmaatschappij, jeugdwerkers en politie-agenten, het comité voor bijzondere jeugdzorg en het PMS-centrum, een crisisopvangcentrum en het consultatiebureau van Kind en Gezin. Al deze actoren onderhouden met elkaar min of meer duurzame relaties. Het zijn actoren die samenwerken of elkaar tegenwerken, die in dezelfde richting kijken of verschillende wegen opgaan, die ten dele van elkaar afhankelijk zijn, maar elkaar ook proberen te beïnvloeden. Het welzijn van mensen is het resultaat van wat er in dat netwerk gebeurt.

Om meer welzijn te realiseren moet het OCMW samenwerken met al deze actoren, de dynamiek in het netwerk bevorderen, de vernieuwing openhouden. Het OCMW moet de trekkersrol in dat netwerk opnemen. Het is daarvoor goed geplaatst, want het vertrekt uit "pool-position". Het OCMW heeft, als drager van de "gemene beurs", immers altijd een monopoliepositie ingenomen in welzijnsland. Het beschikte als enige over voldoende financiële middelen om armen en behoeftigen materieel te helpen. Het heeft sinds 1976 de meest ruime opdracht gekregen en het wordt door de gemeente politiek en materiaal gesteund om die opdracht uit te voeren. Nu het welzijn meer en meer een zaak wordt met meerdere dimensies en met meerdere zorgende actoren, verliest het OCMW wel zijn monopoliepositie, maar het staat nog altijd op de eerste rij wat de middelen en de mogelijkheden betreft. Het kan die plaats benutten om zijn monopolie te verdedigen en zich tegen het opdringen van anderen te beschermen. Maar het kan ook, als een soort "primus inter pares", de kans grijpen om het morele leiderschap in welzijnsland op te nemen.

De indicaties over het onwelzijn in de maatschappij komen tot uiting in de evaluatie en doorlichting van de cliëntgegevens van de OCMW's zelf. Hiervoor verwijs ik naar de studie van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien "Hulpverlening in de eerste lijn – Een schets op grond van de OCMW-clientregistratiegegevens in de periode 1990-1992" verschenen in het tijdschrift OCMW-Visies, jaargang 110, nr. 1, maart 1996, blz. 17 en volgende.

In de tweede plaats groeit de behoefte aan homogene bevoegdheidspakketten en verdere communautarisering van de OCMW-wetgeving, met het oog op een betere samenhang tussen de overgedragen bevoegheden.

Met de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen werden de gemeenschap-

pen bevoegd voor het maatschappelijk welzijn, en met de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur werd deze bevoegdheid verder verfijnd. Met het oog op een betere samenhang tussen de overgedragen bevoegdheden lijkt mij een verdere communautarisering noodzakelijk.

Concreet denk ik aan hoofdstuk IV van de OCMW-wet over de taken van het OCMW. Het is immers niet logisch om aan de gemeenschappen wel de bevoegdheid toe te kennen om de financiering van (de taken van) de OCMW's te regelen, maar niet om deze taken zelf af te lijnen. De taakomschrijving geeft nochtans uitdrukking aan de wijze waarop artikel 1 van de wet wordt waargemaakt (het aan elkeen gegarandeerde recht op maatschappelijke dienstverlening), en hoort daarom des te meer thuis binnen het welzijnsbeleid van de gemeenschappen. De communautarisering van de taakomschrijving van het OCMW impliceert uiteraard ook dat de middelen die bestemd zijn voor de toekenning van voorschotten op onderhoudsgelden aan de gemeenschappen worden overgedragen.

Ook hoofdstuk VII van de OCMW-wet (terugbetaling door particulieren van de kosten van maatschappelijke dienstverlening) valt volgens mij veel eerder onder de bevoegdheid van de gemeenschappen. Het tekort van het OCMW zal immers af- of toenemen in de mate dat het meer of minder kan/moet terugvorderen van particulieren. En de gemeenschappen zijn precies bevoegd om te bepalen hoe tekorten worden gefinancierd.

In de derde plaats moet de interne organisatie van het OCMW worden aangepast aan de beginselen van het modern Vlaams overheidsmanagement.

Op het vlak van personeelsmanagement moet meer bedrijfsmatig worden gewerkt, waarbij het politieke bestuur de grote beleidslijnen uittekent en afspraken maakt met het ambtelijk management over de te leveren prestaties en de tijd en het geld dat daarvoor beschikbaar is. Wat het financieel management betreft, kan niet worden betwist dat het besluit van 10 februari 1945 rond een algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, dat vandaag van toepassing is op de OCMW's en dat tot voor kort gold voor de gemeenten, niet meer beantwoordt aan de eisen die aan een modern financieel management worden gesteld. Een nieuwe en eigen OCMW-boekhouding wordt voorbereid en daarmee hangt een verdere responsabilisering van het topmanagement (secretaris en ontvanger) samen.

Ten slotte moet een reeks andere maatregelen het jarige OCMW een structuur bieden om het ambitieuze welzijnsproject waar te maken.

Onder meer de versoepeling van het administratief toezicht op de OCMW's, het stimuleren van een betere kwaliteit van de dienstverlening, het benadrukken van de rol van het OCMW als lokaal aanspreekpunt bij uitstap voor de hulpvragers en als motor van het lokale welzijnsbeleid, een nieuwe visie op de taak van de inspectiediensten en het stimuleren van een open beleid.

3. Het Sociaal Impulsfonds markeert de verandering naar een netwerkachtige, welzijnsbepalende aanpak. Het Sociaal Impulsfonds vraagt van het OCMW dat het, in samenwerking met de gemeente en met andere actoren in de gemeente, de lokale welzijnskwaliteit op een integrale wijze zou aanpakken. Het OCMW mag voortaan de begrenzingen van de professionele zorgmethodiek en van de budgettaire tekorten overstijgen, om impulsen te geven aan het menswaardiger maken van de samenleving zelf. Het moet niet uitsluitend meer denken in aanbodstermen, het mag nu ook in termen van draagkracht en uitsluiting, dit is in vraagtermen denken. Dit betekent uiteraard niet dat de OCMW's van het onmogelijke mogen dromen. Integendeel, het verplicht hen ertoe resultaatgericht te denken en vanuit de vraagkant prioriteiten te formuleren. Ze moeten de oorzaken van het onwelzijn bestrijden, niet alleen de symptomen aanpakken.

Het OCMW moet niet alleen meer de "noodzakelijke dienstverlening verzekeren" die nodig is om aan individuele personen toe te laten menswaardig te leven. Dat is in het verleden een bodemloze opgave gebleken, in een samenleving die voortdurend mens-onwaardigheid creëert. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn mag nu de uitsluiting en de daarop volgende uitzichtloosheid zelf analyseren en in zijn wortels aanpakken. Het wordt uitgedaagd om de welzijnskwaliteit zelf van de lokale omgeving te verbeteren, te beginnen bij de meest schrijnende situaties en de meest verwaarloosde medemens.

Als ervaringsdeskundige moet het OCMW als eerste en als meest betrokkene het beleidsplan invullen en bijsturen. OCMW en gemeenten maken samen, in overleg met de lokale actoren, dat beleidsplan op dat eerst door de raad voor maatschappelijk welzijn en daarna door de gemeenteraad wordt goedgekeurd. Het OCMW sluit samen met de gemeente de beleidsovereenkomst met de Vlaamse regering. Zo kan het OCMW van morgen bij uitstap de drager en de bewaker worden van onze gemeenschappelijke welzijnsomgeving en de voortrekker van de welzijnsgerichtheid in onze samenleving.

4. Er zijn geen plannen om de autonomie van de Vlaamse OCMW's te beperken.

**Vraag nr. 222
van 1 juli 1996
van mevrouw SONJA BECQ**

Training scheidingsbemiddeling – Evaluatie

In de loop van 1994 werden met de steun van de toenmalige minister van Welzijn en Gezin seminaries georganiseerd rond scheidingsbemiddeling. Dit gebeurde in het kader van de Centra voor Levens- en Gezinsvragen (CLG's) en de Centra voor Gezinsplanning en Seksuele Opvoeding (CGSO's). Hieraan werd een trainingsprogramma van één jaar gekoppeld, met het oog op het starten van scheidingsbemiddeling op verschillende plaatsen.

1. Hoeveel deelnemers waren er voor deze trainingsprogramma's in het kader van de CLG's enerzijds

en van de CGSO's anderzijds? Hoeveel zijn er werkzaam in het kader van scheidingsbemiddeling (CLG's-CGSO's)?

2. Werd van deze opleiding reeds een evaluatie gemaakt en wat zijn de resultaten ervan?
3. Op hoeveel plaatsen (en waar) bestaan er in het kader van de CLG's-CGSO's (Centra voor Algemeen Welzijnswerk) centra voor echtscheidingsbemiddeling? Wat is de personeelsbezetting van die centra?

Antwoord

1. Aan de opleiding "scheidingsbemiddeling" in het kader van de CLG's die plaatshad in de loop van 1994, namen 16 personen deel. Twaalf onder hen behaalden hun certificaat en komen in aanmerking voor erkenning door de erkenningscommissie scheidingsbemiddeling van HYNT (de vroegere Federatie van de CLG's). De 16 opgeleide bemiddelaars zijn allen tewerkgesteld in een centrum voor gezins- en relationeel ambulante welzijnswerk (nu meestal deel uitmakend van een ambulante polyvalente centrum waarvan scheidingsbemiddeling een van de specifieke opdrachten is). Enkel deze opleiding werd door mijn voorganger, Vlaams minister Wivina Demeester, financieel ondersteund door middel van een facultatieve subsidie van 690.000 frank.

Het CGSO-Trefpunt SRG (seksualiteit, relaties, geboorteregeling) heeft twee opleidingen voor scheidingsbemiddeling georganiseerd (telkens 8 cursusdagen en aansluitende supervisieperioden). Hieraan namen 34 personen deel, van wie er 11 werkzaam zijn in een CGSO-centrum (nu meestal deel uitmakend van een ambulante polyvalente centrum waarvan scheidingsbemiddeling een van de specifieke opdrachten is).

2. De opleiding in het kader van de CLG's werd grondig geëvalueerd op twee manieren. De opleiding werd afgesloten met een evaluatiedag met de opgeleide bemiddelaars. De resultaten van deze evaluatie werden daarna grondig besproken door een aantal leden van de commissie scheidingsbemiddeling van HYNT. Er werden voorstellen en suggesties geformuleerd voor bijsturing van inhoud, methodieken en trainers. Deze voorstellen werden verder uitgewerkt en aan de voltallige commissie ter goedkeuring voorgelegd. De opleiding die momenteel loopt, is hiervan het resultaat.

De twee opleidingen van het CGSO-Trefpunt SRG werden uitgebreid geëvalueerd, wat resulteerde in volgende conclusies.

Wat de evaluatie door de deelnemers betreft:

- de opleiding verschafte voldoende inzichten, vaardigheden en voorbeelden van clausules om als bemiddelaar te kunnen starten met omkadering van supervisie en collegiale ondersteuning;
- een bemiddelaar beschikt, binnen het werkschema van het centrum, voorlopig over onvoldoende tijd voor de voorbereiding van de gesprek-

ken, administratieve opvolging van dossiers en aanmaak van documentatie;

- werken als bemiddelaar vraagt andere doelstellingen, een andere rol en een andere werksetting dan het werken als welzijnswerker/therapeut of als advocaat.

Wat de evaluatie door de organisatoren betreft: wegens het experimentele karakter van scheidingsbemiddeling dient er blijvend te worden gezocht naar efficiënte onderhandelingsprocedures en opleidingsprogramma's. De ervaringen met de gegeven en lopende opleidingen nopen tot studie en reflectie rond vele vragen, met name aan welke voorwaarden een opleiding moet voldoen om het getuigschrift "bemiddelaar" te kunnen verstreken, hoe scheidingsbemiddeling in de toekomst moet worden uitgebouwd binnen het algemeen welzijnswerk, hoe in Vlaanderen een verdere aanzet kan worden gegeven voor "court-ordered meditation" door de vrederechter/jeugdrechtter.

3. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst van de ambulante polyvalente centra die scheidingsbemiddeling als specifieke opdracht vervullen, met vermelding van het aantal personeelsleden.

De Hallen, Brussel	2 bemiddelaars
Pluralistisch Welzijnsnetwerk, Antwerpen	1 bemiddelaar
Amok Koepel, Antwerpen	2 bemiddelaars
De Mutsaard, Antwerpen	1 bemiddelaar
CAW Kempen, Herentals	2 bemiddelaars (sporadisch)
Parentesis, Mortsels	2 bemiddelaars
APC Mechelen-Heist, Mechelen	2 bemiddelaars
CAW De Brug, Willebroek	4 bemiddelaars
Pluralistisch Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Limburg, Genk	1 bemiddelaar
Sociaal Centrum, Brugge	1 bemiddelaar (in opleiding)
Ambulant Pluralistisch Centrum, Brugge	1 bemiddelaar
Sociaal Centrum, Kortrijk	1 bemiddelaar
Sociaal Centrum, Torhout	1 bemiddelaar
Sociaal Centrum, Izegem	1 bemiddelaar
Welzijnscentrum, Menen	6 bemiddelaars
Pluralistisch Centrum Regio, Gent	2 interne en 3 externe bemiddelaars
Sociaal Centrum, Gent	1 bemiddelaar
Sociaal Centrum Waasland, St.-Niklaas	1 bemiddelaar
Centrum Algemeen Welzijnswerk, Aalst	1 bemiddelaar
CAW, Geraardsbergen	2 bemiddelaars
Sociaal Centrum Meetjesland, Eeklo	1 bemiddelaar

Vraag nr. 235
van 4 juli 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

KVS Brussel – Samenwerking met islamitische gemeenschappen

De Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) in Brussel wenst zich te profileren als een "open huis". Ook de islamitische gemeenschappen in Brussel hebben toegang tot de KVS.

Welke programma's, festivals en dergelijke werden reeds door de KVS in samenwerking met de islamitische gemeenschappen georganiseerd?

Welke financiële middelen werden hiervoor uitgetrokken?

Antwoord

Tot op heden werd geen enkel programma, festival of dergelijke door de KVS in samenwerking met "de islamitische gemeenschappen" georganiseerd. Wel programmeert de KVS geregeld en op eigen initiatief Arabische muziekkuitvoeringen, dansvoorstellingen of theatervoorstellingen. Die hebben niets te maken met de Islam, wel met de Arabische cultuur die, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, een grote invloed heeft uitgeoefend op de westerse cultuur.

De middelen voor deze programmatie worden ter beschikking gesteld door het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, in het kader van programma's rond integratie. De middelen komen dus niet van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 237
van 8 juli 1996
van de heer HUGO MARSOUL

Beschermde gebouwen – Onderhoudsplicht

In het koninklijk besluit (KB) van 6 december 1976 en het decreet van 3 maart 1976 wordt de onderhoudsplicht van eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd gebouw bepaald.

Wanneer eigenaars of vruchtgebruikers zich niet houden aan de minimale onderhoudsplicht, zoals omschreven in artikel 2 van het KB, moet kunnen worden opgetreden. Dat is echter een zeer zwak punt in het decreet van 3 maart 1976. Een klacht ingediend bij de procureur, wordt immers al te vaak geseponeerd.

Het is toch ongehoord dat beschermde gebouwen door gebrek aan onderhoud zo vervallen dat ze nog nauwelijks of in sommige gevallen niet meer te restaureren zijn. Een mogelijke oplossing zou erin kunnen bestaan dat de gemeentelijke, provinciale of Vlaamse overheid, eventueel na een eerste of tweede aanmaning, de noodzakelijke werken laat uitvoeren en de kosten verhaalt op de eigenaar of vruchtgebruiker.

Heeft de minister reeds enig initiatief genomen om een duidelijke procedure te bepalen voor gevallen waarin de onderhoudsplicht niet wordt nageleefd?

Antwoord

Artikel 11 § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, verwijst duidelijk naar de onderhoudsplicht en luidt als volgt:

"De eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, zijn ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschermen of te vernielen.

Van onderhoudsplicht is eveneens sprake in het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (dat het koninklijk besluit van 6 december 1976 vervangt).

Artikel 12, 1° en 1° bis van voormeld decreet van 3 maart 1976 stelt het verzuim aan onderhoud strafbaar.

Indien het parket beslist te seponeren, kan nog altijd worden besloten tot het indienen van burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter, of tot het rechtstreeks dagvaarden van de verdachte voor de rechtbank.

Met artikel 15 van het decreet van 3 maart 1976 heeft de decreetgever willen tegemoetkomen aan het principe van de scheiding der machten. Dit artikel stelt immers dat een vonnis noodzakelijk is vooraleer bevel kan worden gegeven tot herstel in de vroegere toestand, en dit op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeloosstelling. Bij het verstrijken van de in het vonnis vastgestelde termijn, kan de minister of zijn gemachtigde de werken op kosten van de eigenaar laten uitvoeren.

De toekenning van politionele bevoegdheden aan bepaalde categorieën ambtenaren, zoals bepaald in artikel 11 § 5 van voormeld decreet van 3 maart 1976, zou zeker een versterking van het handhavingsbeleid in de toekomst betekenen. Momenteel wordt de eventuele toekenning van dergelijke politionele bevoegdheid onderzocht.

Vraag nr. 238
van 8 juli 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Probleemjongeren – Begeleidingsproject VZW Kamers Met Aandacht

In België zijn er verschillende opvangcentra voor jongeren met relationele, pedagogische en andere problemen, die deze kinderen hulp aanbieden door een tijdelijke plaatsing in een gastgezin.

Sinds de wijziging van de wet op de jeugdbescherming van 27 september 1994 zijn de aanmeldingen bij deze centra verdubbeld en krijgt men steeds meer te maken met jongeren die lijden aan zeer complexe vormen van pathologisch gedrag. In een open brief wijst de gezinsplaatsingsdienst VZW Kamers Met Aandacht (KMA) op het ontbreken van specifiek aangepaste therapeutische hulp voor deze jongeren. Het extreem

moeilijke gedrag dat kinderen met zeer ernstige persoonlijkheidsstoornissen vertonen, maakt het traditionele gezinsplaatsingsprogramma totaal ongeschikt. Ook doorverwijzing naar een psychiatrische afdeling is voor deze jongeren een korte-termijnoplossing, daar zij zonder specifieke hulp op latere leeftijd steeds te maken zullen hebben met ziektebeelden zoals verslavingen, depressies en andere gedragsstoornissen.

Kamers Met Aandacht Adolescentenzorg Antwerpen heeft een projectvoorstel, naar Nederlands model, uitgewerkt om ook de maatschappelijke kansen van deze probleemjongeren aanzienlijk te verhogen. Hun voorstel bestaat uit een begeleidingsmethodiek waar men zowel de speciaal geselecteerde gastgezinnen als de kinderen zelf intensief gaat coördineren voor minimaal 6 maanden tot maximaal 3 jaar, met een looptijd van 5 jaar. Om dit project wetenschappelijk te ondersteunen zal een beroep worden gedaan op de medewerking van de Vlaamse universiteiten en is het uiteraard noodzakelijk dat het huidige hulpverlenersteam wordt uitgebreid.

Heeft de minister, gelet op het ontbreken van enig effectief therapeutisch programma, reeds initiatieven genomen om dit project realiseerbaar te maken ?

Antwoord

Met een brief van 19 april 1996 heeft de VZW KMA, afdeling KAAZA (Kamers met Aandacht Adolescentenzorg Antwerpen) het project "Therapeutisch Pleegzorg Kern : een eigentijds beleidsmodel" ingediend bij de afdeling Bijzondere Jeugdzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

KMA is erkend in het kader van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, als dienst voor pleegzorg. KMA wil met het ingediende project een bijkomend aanbod creëren, namelijk "therapeutische pleegzorg" voor jongeren die wegens hun extreem moeilijk gedrag, te wijten aan ernstige persoonlijkheidsstoornissen, nergens terecht kunnen. Zoals in de aanvraag omschreven, wil de dienst met dit aanbod antwoorden op "de steeds zwaardere pathologie van de cliënten die zich aanmelden."

Om het hulpverleningsaanbod uit te breiden met de bijzondere therapeutische ondersteuning, is de aanvulling van het huidige personeel met een multidisciplinair team noodzakelijk, aldus KMA. Om minimum negen en maximum twaalf jongeren te begeleiden, zou het huidige personeel moeten worden aangevuld met een deeltijdse kinder- of jeugdpsychiater, een voltijdse orthopedagoog/klinisch psycholoog, een voltijds begeleider en een voltijdse administratieve kracht. Op jaarbasis worden de bijkomende personeelskosten geraamd op 5.271.131 frank en de bijkomende werkingskosten op 665.018 frank. Om het project naar therapeutische waarde en effect te kunnen evalueren, zou een looptijd van vijf jaar noodzakelijk zijn. Dit betekent een geraamde kostprijs van 29.680.745 frank.

Met toepassing van artikel 56 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, kunnen projecten worden georganiseerd en gecoördineerd via

overeenkomsten die ik kan afsluiten met specifiek opgerichte private dienst(en) of één of meerdere inrichtende machten van erkende voorzieningen.

Tot nu konden via het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand, dat de financiële lasten ten gevolge van de bepalingen van de gecoördineerde decreten inzake bijzondere jeugdbijstand ten laste neemt, geen middelen worden aangewend om, met toepassing van het artikel 56 van het vermelde besluit, overeenkomsten af te sluiten met individuele projecten. Het Fonds moet nagenoeg al zijn middelen aanwenden om de werking van de regulier erkende voorzieningen te subsidiëren.

Voor zover het volgende begrotingsjaar zou toelaten overeenkomsten voor projecten af te sluiten, zullen de tot dan ingediende projectvoorstellen worden beoordeeld in een onderzoeks- en adviesprocedure. Momenteel werden een tiental voorstellen ingediend. Het is niet zeker of deze voorstellen zonder wijzigingen of in hun geheel kunnen worden aanvaard. Dit zal pas blijken na de bedoelde procedure. Eventueel kunnen de voorstellen worden vervangen of aangevuld door andere.

De voorstellen zullen onder meer worden onderzocht op hun relatie met het Strategisch Plan Vlaanderen, met als doelstellingen :

- prioriteit geven aan het effectief bereiken van de kansarmen ;
- het versterken van een klant- en oplossingsgericht werken ;
- het verhogen van de efficiëntie en de effectiviteit van de welzijns- en gezondheidssector ;

en met volgende kritische succesfactoren :

- integrale benadering bevorderen ;
- zorg in eigen milieu verhogen ;
- aanbod van voorzieningen en zorgverlening optimaliseren.

De efficiëntiemeting zal vooral gericht zijn op het klant- en oplossingsgericht werken en de participatiegraad van het aanbod voor de cliënt(en). De indieners van projecten zullen criteria moeten aangeven voor de effecten en de efficiëntie van de aangewende processen.

Zonder vooruit te lopen op de inhoudelijke beoordeling van het voorstel van KMA, vallen mij de termen op waarmede KMA de doelgroep duidt, zoals "ernstige persoonlijkheidsstoornissen" en "zwaardere pathologie". Rijst niet de vraag welk aanbod het best kan antwoorden op de gesignaleerde problematiek, namelijk een aanbod van pleegzorg ondersteund door een psychiatrisch-therapeutische hulpverlening, dan wel een aanbod van psychiatrische zorgverlening aangevuld of ondersteund door een gezinsopvang ?

Wellicht zal bijkomende informatie nodig zijn om de draagwijdte en de omvang van de gesignaleerde problematiek te verduidelijken én om uit te maken welk zorgaanbod bij voorkeur op de problematiek dient te antwoorden.

Vraag nr. 239
van 10 juli 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Gezins- en bejaardenhulp OCMW's – Middelengebruik

In de toelichting bij de begrotingswijziging 1996 omtrent gezinsaanlegenheden (programma 41.4) blijkt dat de OCMW's niet alle beschikbare middelen voor gezins- en bejaardenhulp opnemen. Ter zake wordt het "niet-optimale gebruik" aangehaald en wordt een jaarlijkse evaluatie aangekondigd.

1. Welke concrete redenen kunnen onder een "niet-optimaal gebruik" vallen ?
2. Welke gemeenten maakten wel en welke gemeenten maakten geen gebruik van het beschikbare contingent voor de jaren 1993, 1994, 1995 (met opgave van het toegekende en het aantal effectief gebruikte uren) ?
3. Wanneer zal deze jaarlijkse evaluatie afgerond zijn en op welke wijze kan aan deze evaluatie opvolging worden gegeven ? Is ter zake een herschikking van de publieke naar de private sector mogelijk ?

Antwoord

1. Onder niet-optimaal gebruik wordt het niet voor 100 % opgebruiken van het per dienst beschikbare urencontingent bedoeld.
2. Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de in vraag 2 gevraagde gegevens.

Uit die gegevens kan worden afgeleid dat in de openbare sector in 1993 ongeveer 225.000 uren (10 % van het beschikbare urencontingent) ongebruikt bleven. In 1994 daalde dit cijfer tot 165.000 uren ten gevolge van een eerste herschikking die toen werd doorgevoerd. Het feit dat dat een vrij aanzienlijk deel van het totaal beschikbare urencontingent ongebruikt blijft, houdt echter niet in dat elke OCMW-dienst onder contingent presteert.

De administratie wordt geregeld geconfronteerd met uitbreidingsaanvragen vanwege OCMW-diensten die boven contingent presteren of die niet meer kunnen voldoen aan de vraag, dit ondanks het feit dat het totale contingent niet optimaal wordt gebruikt. Het is de bedoeling via verdere herschikkingen aan deze aanvragen te kunnen voldoen.

3. De voor 1996 geplande herschikking zal afgerond zijn tegen eind september van dit jaar. Rechtstreeks zal dit tot een betere benutting van ongeveer 40.000 uren leiden. De opeenvolgende herschikkingen hebben ook een onrechtstreeks effect. De OCMW-diensten beseffen dus dat een goed gebruik van de beschikbare contingenten de eerste garantie is om het vroeger toegekende contingent te behouden. Het resultaat van dit onrechtstreekse effect zal pas binnen een goed jaar te meten en te evalueren zijn.

Over een eventuele herschikking van de openbare naar de private sector kan momenteel nog geen standpunt worden ingenomen, aangezien in eerste

instantie de herschikking en groei binnen de openbare sector zelf moet worden geëvalueerd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 240
van 10 juli 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Gezins- en bejaardenhulp privé-diensten – Middelengebruik

In de toelichting bij de begrotingswijziging 1996 omtrent gezinsaanlegenheden (programma 41.4) blijkt dat niet alle middelen die ter beschikking staan voor gezins- en bejaardenhulp werden opgenomen. Dit wordt voor de private diensten verklaard door de late beslissing tot uitbreiding. De praktijk toont aan dat ter zake verschillen bestaan tussen diensten : sommige diensten zitten boven hun contingent (en passen zelf bij), terwijl andere diensten hun contingent niet opgebruiken. Wellicht spelen ter zake ook regionale verschillen mee.

1. Over hoeveel uren beschikten/beschikken de diensten in 1993, 1994, 1995, 1996 en hoeveel uren werden/worden effectief ingevuld (met – indien mogelijk – een uitsplitsing per regio) ?
2. Worden de niet-gebruikte middelen op een andere wijze aangewend en zo ja, hoe ?

Antwoord

1. Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de in vraag 1 gevraagde gegevens.

Uit die gegevens kan worden afgeleid dat zowel in 1993 als in 1994 in totaal iets meer dan 200.000 uren (2 % van het beschikbare contingent) niet werden gebruikt. Als reden kan het laattijdig kenbaar maken van uitbreidingen worden aangehaald.

Voor 1995 wordt een veel beter gebruik van de contingenten in het vooruitzicht gesteld. Het saldo van het tweede moet nog worden berekend, maar alles wijst op een bijna optimaal gebruik van de beschikbare contingenten.

2. De niet-gebruikte middelen werden in 1993 voor een klein deel aangewend om boven contingent gepresteerde uren te subsidiëren. Voor 1995 wordt verwacht dat de begroting hiertoe niet toereikend zal zijn.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

Vraag nr. 241
van 12 juli 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Bijzondere jeugdzorg – Dringende kortdurende opvang

Van de comités voor bijzondere jeugdzorg wordt geen dagelijkse dienstwaarneming geëist. Tijdens de week-

ends is er dan ook geen mogelijkheid om de vrijwillige jeugdbijstand te bereiken. Om dit op te vangen, biedt de minister de voorzitters van de comités en de leidende consultants de mogelijkheid om – op vrijwillige basis – overeenkomsten te sluiten met een of meer instellingen. Door deze overeenkomst wordt automatisch toestemming verleend voor eventuele opnames in overtal.

1. Worden voor de betrokken instellingen extra middelen (financieel en personeel) vrijgemaakt ?
2. Blijven de betrokken instellingen bij opname van jongeren in overtal, in regel met de voorschriften inzake brandveiligheid, verzekeringen en dergelijke meer ?
3. Zijn er alternatieven gezocht voor regio's waar geen enkele instelling in dit systeem wil meestappen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Er worden geen extra middelen uitgetrokken voor de betrokken instellingen.
2. De voorzieningen waarmee een overeenkomst wordt afgesloten, zijn voorzieningen waarvan de erkende residentiële capaciteit in het verleden gedeeltelijk werd omgebouwd tot een semi-residentiële en/of ambulante capaciteit. De materiële omstandigheden waarin jongeren residentieel werden opgevangen bleven ongewijzigd, zodat opname in overtal van een jongere geen probleem stelt qua brandveiligheid en verzekering.
3. Voorlopig werden geen alternatieven gezocht voor regio's waar geen enkele instelling in dit systeem wil meestappen. Het lijkt mij voorbarig te anticiperen op eventuele weigeringen. Verwacht wordt dat eens dit systeem in een aantal regio's loopt, eventuele weerstanden van andere regio's zullen verdwijnen.

Vraag nr. 242 van 12 juli 1996 van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Bijzondere jeugdzorg – Fusie-experiment sociale diensten

Sedert het begin van dit jaar werden, bij wijze van experiment, de sociale diensten van de comités voor bijzondere jeugdzorg van Brussel en Halle-Vilvoorde samengevoegd. Graag had ik van de minister enige verduidelijking gekregen over de bedoeling hiervan.

1. Werden de vrijwilligers-comitéleden en de consultants bij de voorbereiding van dit experiment betrokken ? Wat was hun mening hieromtrent ?
2. Hoe verloopt dit experiment in de praktijk ? Vormen de twee sociale diensten nu één team ? Zitten ze ruimtelijk op dezelfde plaats ? Hoe verloopt de samenwerking met en tussen de vrijwilligers van beide comités ?

3. Hoelang zal dit experiment duren ? Op welke manier wordt het geëvalueerd ? Welk gevolg zal eraan worden gegeven ?

Antwoord

1. Al de betrokkenen bij het comité voor bijzondere jeugdzorg van Halle-Vilvoorde vroegen dringende maatregelen om de problematische werksituatie te verbeteren.

Vastgesteld werd dat kleine comités, (5 FTE consultants) zoals het comité voor bijzondere jeugdzorg te Brussel, doch zelfs het comité voor bijzondere jeugdzorg van Halle-Vilvoorde met 7,8 FTE consultants, te kwetsbaar zijn bij ziekte of zwangerschap van consultants (FTE = full-time equivalenten).

Beslist werd bijkomende consultants aan te werven, doch tevens de beide "sociale diensten" gehuisvest te Brussel samen te voegen. Deze maatregel verandert niets aan de samenstelling of werking van beide comités voor bijzondere Jeugdzorg.

Momenteel beschikt de samengevoegde sociale dienst Brussel-Halle-Vilvoorde over 14 FTE consultants.

De betrokkenen werden tijdens verschillende vergaderingen geïnformeerd en konden zich uiteindelijk verzoenen met de genomen beslissing. Deze beslissing vraagt inderdaad een inspanning van alle betrokkenen. De eigen kleine groep verlaten om samen te werken met andere collega's, zelfs in dezelfde stad, vraagt een zekere tijd.

2. De beide sociale diensten werden samengevoegd onder de leiding van één leidend consultant. De administratie doet al het mogelijke om zo snel mogelijk beide diensten samen te huisvesten. De genomen maatregel betreft enkel de sociale diensten en heeft geen wijziging tot gevolg op het vlak van de comitéwerking. Beide comités vergaderen afzonderlijk en behouden elk hun voorzitter en leden.
3. Ik wens de samenvoeging van beide sociale diensten te behouden. Ik vroeg aan de administratie om eind 1996 een evaluatie van de genomen maatregel te maken.

Vraag nr. 243 van 12 juli 1996 van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Bijzondere jeugdzorg – Aanwerving bijkomende consultants

Om tegemoet te komen aan de werkdruk bij de comités voor bijzondere jeugdzorg heeft de Vlaamse regering beslist om twaalf extra consultants in dienst te nemen.

1. Zijn deze consultants reeds in dienst ? Gaat het hier over contractuelen of ambtenaren ?
2. Bij welke comités zijn zij tewerkgesteld ?
3. Worden zij ingeschakeld in individuele hulpverlening of in de algemene preventie ?

Antwoord

Beslist werd om 10 statutaire ambtenaren en twee contractuelen in dienst te nemen. Op 1 januari laatstleden werden 3 contractuele consultants in dienst genomen in afwachting van een statutaire aanstelling :

2 comité voor bijzondere jeugdzorg Antwerpen.
1 comité voor bijzondere jeugdzorg Halle-Vilvoorde.

Aan het Vast Wervingssecretariaat werd gevraagd 10 kandidaten voor een statutaire betrekking aan te wijzen uit de geslaagden van het vergelijkend examen. De geselecteerde kandidaten werden na medisch onderzoek opgeroepen en treden op verschillende data in dienst, gezien hun respectievelijke opzegtermijnen.

sociale dienst	
Op 1 juli ll. traden in dienst	
1 consulente algemene preventie	Brussel-Halle-Vilvoorde
1 consulente individuele hulp	Brussel-Halle-Vilvoorde
1 consulente individuele hulp	Hasselt
1 consulente individuele hulp	Roeselare
Op 1 augustus ll. traden in dienst	
1 consulent individuele hulp	Dendermonde
1 consulent algemene preventie	St.-Niklaas
Op 1 september e.k. treedt in dienst	
1 consulent individuele hulp	Antwerpen

Indien de betrokkenen reeds als contractueel in dienst waren, wordt hun plaats als contractueel op hun beurt vervangen door nog een bijkomende statutaire werwing. Op deze wijze wordt er steeds voor gezorgd dat de betrokken dienst zeker is van het beloofde bijkomende personeelslid.

Aan deze kandidaten werd gevraagd of ze al dan niet op hun huidige dienst wensen te blijven. Drie kandidaten kozen hiervoor. Zij nemen de hun toegewezen betrekkingen bij de comités voor bijzondere jeugdzorg te Antwerpen, Mechelen en Leuven niet op en worden statutair benoemd op hun huidige dienst, namelijk :

2 consultants jeugdrechtsbank Antwerpen,
1 consulent comité voor bijzondere jeugdzorg Tongeren.

Ter vervanging van deze drie consultants worden momenteel door het Vast Wervingssecretariaat nieuwe statutaire kandidaten aangewezen voor de comités voor bijzondere jeugdzorg te Antwerpen (1), Mechelen (1) en Leuven (1). Samen met de 7 reeds aangewezen consultants vormen zij de geplande statutaire consultants.

De twee beloofde contractuele consultants werden in dienst genomen op 1 juli laatstleden :

1 consulent individuele hulp Halle-Vilvoorde,
1 consulent individuele hulp Oostende.

Op 1 juli laatstleden werd bijkomend nog één consulent statutair in dienst genomen bij het comité voor bijzondere jeugdzorg te Ieper (individuele hulp).

Op 1 september eerstkomend treedt bijkomend nog één consulent statutair in dienst bij het comité voor bijzondere jeugdzorg te Maaseik (algemene preventie).

Vraag nr. 244
van 12 juli 1996
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Koepels ouderverenigingen VCOV en EVO – Subsidies

De verenigingen VCOV (Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen) en EVO (Educatieve Vereniging voor Ouderwerking in het Officieel Onderwijs), beide koepels van ouderverenigingen, krijgen een jaarlijkse subsidie in het kader van het decreet op het sociaal-cultureel vormingswerk.

1. Welk bedrag werd voor beide verenigingen ingeschreven op de begrotingen van 1993, 1994, 1995 en 1996 ?
2. Welk bedrag werd in 1993, 1994, 1995 en eventueel al in 1996 uitbetaald ?
3. Voor welke taken worden deze verenigingen gesubsidieerd ?

Antwoord

1. Uit de jaarverslagen 1992, 1993 en 1994 van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken blijken voor de bedoelde verenigingen volgende subsidietoekenningen :

	1992	1993	1994
VCOV	9.892.479	10.659.280	10.779.077
EVO	3.944.246	4.404.321	4.507.651

Voor het werkjaar 1995 is via de basisallocatie 33.01 van Programma 43.2 een subsidie van 10.659.280 frank berekend voor VCOV en van 4.507.651 frank voor EVO, waarvan op dit ogenblik het saldo, dit is de totale subsidie min de reeds uitbetaalde voorschotten of respectievelijk 1.448.638 en 775.485 frank, nog moet worden uitbetaald. De uitbetaling hiervan is gepland voor 22 augustus 1996.

Voor het werkjaar 1996 werden voor VCOV en EVO reeds drie voorschotten ten belope van telkens respectievelijk 2.398.338 en 1.014.221 frank uitbetaald. Ingevolge artikel 38 van het decreet van 19 april 1995 werd aan VCOV en EVO eveneens een bijkomende subsidie van 1,8 miljoen frank toegekend, waarvan de uitbetaling eveneens voor 22 augustus 1996 gepland is.

Voor 1996 rest dus nog de uitbetaling van een vierde voorschot, eveneens ten belope van 2.398.338 (VCOV) en 1.014.221 frank (EVO) (waarvan de uitbetaling is gepland voor 26 september 1996) en één nog op basis van het in te dienen werkings- en financieel verslag te berekenen saldo.

2. Deze verenigingen worden gesubsidieerd op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een

subsidieregeling voor verenigingen van volkswikkelingswerk. Voorheen gebeurde dit op basis van het decreet van 4 juli 1975.

Een vereniging voor volkswikkelingswerk vervult in de samenleving vier functies : een ontmoetingsfunctie, een sociale actiefunctie, een educatieve functie en een culturele functie. In de werking van de vereniging moeten die functies tot uiting komen.

Vertaald in concrete taken betekent dit voor de vereniging :

- de begeleiding en stimulering van aangesloten afdeling/kernen,
- het organiseren van kaderopleiding,
- het uitwerken en ter beschikking stellen van documentatie, hulp- en leermiddelen ,
- het beschikken over een tijdschrift.

**Vraag nr. 245
van 12 juli 1996**

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams-Brabantbeleid – Nederlands in supermarkten

In een recent nummer van het tijdschrift *De Zes* wordt de aandacht gevestigd op het feit dat in de Delhaize- en GB-warenhuizen in Kraainem een Nederlandsonvriendelijk klimaat heerst. Sommige personeelsleden beheersen het Nederlands zelfs niet. Dezelfde situatie doet zich trouwens voor in andere gemeenten van de Vlaamse rand rond Brussel.

De *Zes* merkt terecht op dat de Vlaamse regering niet over juridische dwangmiddelen beschikt om hieraan iets te veranderen, maar "dat het wenselijk zou zijn dat zij er de betrokken warenhuisdirecties duidelijk zou op wijzen dat Kraainem en andere Vlaamse gemeenten rond Brussel zich grondwettelijk in het Nederlandse taalgebied bevinden en dat het bijgevolg onaanvaardbaar is dat er Nederlandsonkundige of -onwillige personeelsleden worden tewerkgesteld".

Is de minister op de hoogte van de situatie ?

Heeft hij, in het kader van zijn bijzondere aandacht voor de Vlaams-Brabantse problematiek, reeds contacten gehad met de betrokken warenhuisdirecties ?

Indien niet, wordt dat overwogen ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf opmerkt, bestaat met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in de distributiesector en de kleinhandel geen wettelijke regeling. De verklaring daarvoor is terug te vinden in de grondwettelijke bepalingen in verband met het taalgebruik. Artikel 30 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is en niet kan worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag voor rechtszaken.

In de toelichting die werd gegeven bij het tekstvoorstel dat uiteindelijk resulteerde in het huidig artikel 30 van de Grondwet, werd benadrukt dat in het dagelijks taalgebruik en voor die handelingen waarbij slechts private

belangen betrokken zijn, iedereen de taal kan gebruiken die hij wenst.

De grondwet laat enkel toe het taalgebruik te regelen in limitatief aantal bepaalde domeinen.

Artikel 129, § 1 geeft het Vlaams Parlement de bevoegdheid het gebruik der talen te regelen voor :

1. de bestuurszaken ;
2. het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen ;
3. de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld weet, hebben de decreten die in deze materies door het Vlaams Parlement worden goedgekeurd territoriaal enkel werking in de taalhomogene gemeenten van het Nederlandse taalgebied, en zijn ze dus niet van toepassing in de rand- en taalgrensgemeenten en de faciliteitengemeenten. Conform artikel 129, § 2 van de Grondwet is de federale minister van Binnenlandse Zaken in deze laatste gemeenten bevoegd voor taalaangelegenheden.

Het is dus ongrondwettelijk het taalgebruik decretaal te regelen voor het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde domein. Dit wil ook zeggen dat er geen sluitende verbintenissen kunnen afgesloten worden met de grote distributiebedrijven voor het alleenrecht van het Nederlands en het terugdringen van de tweetaligheid in de faciliteitengemeenten.

Dit betekent echter niet dat de Vlaamse overheid een toenemende verdrukking van het Nederlands zomaar zal tolereren. In het versterkt actieplan voor de Vlaamse Rand dat momenteel door de Vlaamse regering wordt voorbereid, wordt gewezen op de belangrijke rol die alle actoren in de Vlaamse rand ter zake te vervullen hebben. Naast de Vlaamse Gemeenschap hebben ook de provincie Vlaams-Brabant en de gemeentebesturen een belangrijke rol te spelen. De gemeentebesturen zijn het best geplaatst om kordaat en alert te reageren tegen bedrijven die een handelspolitiek voeren die indruist tegen de homogeniteit van het Nederlandse taalgebied. Deze rol kan in de faciliteitengemeenten overgenomen worden door de provincie Vlaams-Brabant. De provincie kan dan ook instaan voor een sensibilisering naar gemeenten en bedrijven toe.

De Vlaamse regering zal bij de uitvoering van haar versterkt actieplan voor Vlaams-Brabant deze actiepunten in samenwerking met het provinciestuur en de gemeentebesturen concretiseren. Ik wens hier wel aan toe te voegen dat ik de betrokken warenhuizen op de hoogte zal brengen van mijn ongerustheid over het eentalig Franse karakter van hun vestigingen in Kraainem.

**Vraag nr. 246
van 15 juli 1996**

van de heer FREDDY SARENS

Bloso-centrum Hazewinkel – Investerings roeisport

Het Bloso-centrum Hazewinkel is hét topsportcentrum

voor roeien (naast kano- en kajakvaren), zowel voor stages als voor internationale evenementen. Hazewinkel heeft met zijn olympische roeibanen in wezen een internationale roeping. Dit moet worden bevorderd.

Bij vergelijking met diverse roeibanen in het buitenland moet worden vastgesteld dat in Hazewinkel verdere kwalitatieve en technische voorzieningen voor personen en materieel dringend noodzakelijk zijn.

1. Welke investeringen zijn er gebeurd tijdens de periode 1985 (Wereldkampioenschap) – 1995 (World Cup FISA – Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron) ?
2. Welke investeringen zijn vastgelegd voor 1996 en volgende jaren om Hazewinkel tot een volwaardig topsportcentrum voor de roeisport uit te bouwen ?

Antwoord

Het merendeel van de Bloso-centra werd meer dan 20 jaar geleden opgericht. Niet altijd werd hierbij rekening gehouden met een evenwichtige regionale spreiding, noch met het algemeen sportbelang. De uitbouw van deze centra maakte bovendien vaak het voorwerp uit van politiek cliëntelisme. Hierdoor was er een grote spreiding van de investeringen, waardoor er in feite geen enkel centrum op een volwaardige manier kon worden uitgebouwd.

Omwille van de louter lokale activiteiten die er werden georganiseerd of om financiële redenen, besliste de raad van bestuur van het Bloso om de exploitatie van een vijftal centra stop te zetten. Aldus bezit het Bloso momenteel nog 21 centra. De accommodaties in het Bloso-centrum in Willebroek bezitten inderdaad een grote uitstraling voor de roeisport. Evenzeer spelen ook andere Bloso-centra een belangrijke rol voor andere sportdisciplines.

De huidige investeringskredieten voor de Bloso-centra die door het Vlaams Parlement aan het Commissariaat-Generaal ter beschikking worden gesteld, volstaan niet om de nog bestaande centra op een volwaardige wijze te onderhouden en verder uit te bouwen. Met uitzondering van 1996, waarin uitzonderlijk 135 miljoen frank beschikbaar is voor infrastructuurwerken in de Bloso-centra, bedroegen de gemiddelde Bloso-investeringskredieten in de voorbije 5 jaar nauwelijks 97 miljoen/jaar, tegenover nagenoeg 150 miljoen frank/jaar in de periode 1980-1989. Bovendien werden de afzonderlijke onderhoudskredieten voor kleine renovatiewerken in de Bloso-centra in 1995 verminderd van 22,5 miljoen tot 9,5 miljoen, als compensatie voor een stijging van de subsidies aan de landelijk erkende sportfederaties.

Aangezien de basisinfrastructuur van de meeste Bloso-centra meer dan 20 jaar oud is, dienen de beperkte kredieten in hoofdzaak te worden aangewend voor elementaire onderhoudswerken. De resterende middelen voor de realisatie van nieuwe accommodaties zijn bijgevolg beperkt. In de voorbije jaren besliste de raad van bestuur om deze vooral aan te wenden voor :

- de verbetering van een aantal overnachtingsaccommodaties, ter vervanging van houten of totaal voorbijgestreefde slaapvoorzieningen,

- de realisatie van enkele accommodaties die essentieel zijn in de totaalwerking van een aantal centra.

Bij de keuze werd onder meer rekening gehouden met de invulling van de sportbehoefte op Vlaams niveau, een evenwichtige regionale spreiding, de beoefende sporttakken en de mogelijkheid om samenwerkingsakkoorden inzake een gedeelde investering af te sluiten met andere instanties (gemeentebesturen).

Hiermee rekening houdend, kan worden gesteld dat de laatste belangrijke investeringen in het Bloso-centrum van Willebroek dateren van 1985, met de bouw van het keuken- en refterpaviljoen (kostprijs bedroeg ruim 50 miljoen). De investeringen in de daaropvolgende jaren betreffen vooral onderhoudswerken aan daken, overnachtingschalets, de aankomststoren, steigers, enzovoort. In een aantal gevallen werden deze herstellingen uitgevoerd door Bloso-personeelsleden en werd enkel het materiaal in rekening gebracht, waardoor de reële kostprijs in feite hoger ligt.

Jaar	1985	1986	1987	1988	1989	
Bedrag van de investering	52.207.590 fr.	3.224.121 fr.	180.163 fr.	925.123 fr.	–	
	1990	1991	1992	1993	1994	1995
	2.169.295 fr.	–	115.322 fr.	784.967 fr.	2.695.156 fr.	114.746 fr.

In 1996 werd tot dusver een deel van de steigers vervangen of hersteld en kregen een aantal overnachtingschalets een grondige onderhoudsbeurt (schilderen van muren, vervanging van sanitaire toestellen en verwarmingsradiatoren, ...).

Voor de verdere uitbouw van het Bloso-centrum in Willebroek zijn volgende investeringen noodzakelijk :

- de verharding van de toegangsweg aan "De Bocht",
- de bouw van een berging,
- de bouw van een sporthotel, de bouw van een sporthal.

De totale raming voor deze realisaties bedraagt 95 miljoen frank. De uiteindelijke uitvoering van deze plannen en de timing is vooral afhankelijk van de beschikbare kredieten.

Vraag nr. 247 van 15 juli 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 221
van 15 juli 1996
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1007

Antwoord

Kind en Gezin, het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en Bloso adverteren niet in dergelijke publikaties.

Vraag nr. 248
van 15 juli 1996
van de heer JOHNNY GOOS

OCMW-instellingen – Bevoegdheid individuele OCMW-raadsleden

In toepassing van artikel 36, paragraaf 1 van de wet van 7 juli 1976 betreffende de OCMW's, heeft een OCMW-raadslid het recht op inzage van alle stukken betreffende alle dossiers. De rechtsleer en de jurisprudentie aangaande naast het inzage-recht tevens het controlerecht.

Een arrest van de Raad van State verbiedt de raadsleden om individuele inspectiebezoeken af te leggen in de instellingen beheerd door het OCMW, aangezien de raad een collegiaal orgaan is en de leden geen individuele rechten putten uit hun lidmaatschap aan de raad (arrest Raad van State, nr. 12057, 4 november 1965).

Desondanks wordt het gebruik aanvaard dat de raad of het vast bureau één van zijn leden afvaardigt om bepaalde opdrachten van inspectie in de instellingen uit te voeren (Vragen en Antwoorden Senaat, BZ 1977, 20 september 1977, nr. 297).

Beide argumenten worden in sommige OCMW's nog aangegrepen om aan OCMW-raadsleden elke toegang tot de instelling te verbieden, ook wanneer de voorzitter en/of de secretaris vooraf op de hoogte werden gebracht van dit bezoek.

1. Kan aan OCMW-raadsleden het recht worden ontzegd om individueel een plaatsbezoek af te leggen met het oog op het inschatten van de werking van de instelling, mits een passieve houding wordt aangenomen, voorafgaandelijk de voorzitter en/of de secretaris van het bezoek op de hoogte worden gebracht en het bezoek de werkzaamheden van de instelling niet stoort ?
2. Mag er in dergelijke gevallen een onderscheid worden gemaakt tussen een plaatsbezoek en een inspectiebezoek ?
3. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de nieuwe heersende bestuurscultuur van openbaarheid van bestuur ook in de OCMW's ingang te doen vinden ?

Antwoord

1. Hoewel de raad voor maatschappelijk welzijn een collegiaal orgaan is en de individuele raadsleden dus, blijkens het arrest van de Raad van State nr. 12057 van 4 november 1966, niet gerechtigd zijn om uit eigen initiatief de inrichtingen van het OCMW te inspecteren, is het mijn stellige overtuiging dat een raadslid, zo het dat wenst, de kans moet krijgen om een of meerdere instellingen van het OCMW te bezoeken, teneinde een preciezer beeld te krijgen van de werkzaamheden van deze instellingen. Het

lijkt mij immers evident dat het raadslid, als beheerder van de bedoelde instellingen, in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn opdracht met kennis van zaken te vervullen.

Bij de uitoefening van dit bezoekrecht, dat een louter informatief karakter heeft, moet het raadslid de nodige discretie aan de dag leggen. Dit betekent onder meer dat de aanwezigheid van het raadslid niet van die aard mag zijn dat de normale werking van de diensten wordt verstoord. Zo zal het raadslid bijvoorbeeld niet gerechtigd zijn om personeelsleden te ondervragen. Tevens moet te allen tijde de privacy van patiënten/residenten worden gerespecteerd.

2. Een inspectiebezoek, waarvoor een uitdrukkelijke machtiging van de raad voor maatschappelijk welzijn vereist is, verschilt van een gewoon plaatsbezoek doordat een inspectieopdracht het recht omvat om een diepgaand onderzoek in te stellen met de mogelijkheid tot ondervraging van personeelsleden en patiënten.
3. In de jaarlijkse richtlijnen voor het opstellen van de OCMW-begroting wordt reeds verscheidene jaren gewezen op het belang van een meer open bestuurscultuur. Het zijn echter in de eerste plaats de OCMW's zelf die hier, als autonoom bestuur, werk zullen moeten van maken.

Ten slotte vestig ik de aandacht op het feit dat momenteel door de Vlaamse regering een ontwerp van decreet betreffende openbaarheid van bestuur wordt voorbereid dat, wat het luik "passieve openbaarheid" betreft, ook van toepassing zal zijn op de OCMW's.

Vraag nr. 250
van 31 juli 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nieuwe spelling – Informatieve taak sociaal-cultureel werk

Naar aanleiding van een interpellatie in april verklaarde minister Luc Van den Bossche dat het departement Cultuur een actie zou ondernemen om de nieuwe spellingregels uit te leggen en hiervoor onder andere ook socio-culturele verenigingen zou inschakelen (zie Handelingen 37 van 24 april 1996, blz. 1944). Die verenigingen plannen nu reeds hun programma voor volgend werkjaar ; ze zouden dus dringend op de hoogte moeten worden gebracht van dit aanbod.

Heeft het departement Cultuur reeds een actie voorbereid om de nieuwe spelling over te brengen ?

Zo ja, wat houdt dit aanbod in ?

Is er een speciaal aanbod uitgewerkt voor het sociaal-cultureel werk ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wil ik enerzijds verwijzen naar mijn rondschriften van 16 juli 1996 aan de verenigingen en

instellingen voor volksontwikkelingswerk, waarin ik de organisaties vraag actief mee te werken aan een campagne inzake de nieuwe spelling, in het kader van het volksontwikkelingswerk. In de loop van september zal tevens aan deze organisaties en ook aan de diensten voor sociaal-cultureel werk een omzendbrief worden bezorgd waarin het reglement wordt meegegeed.

Deze spellingactie bevat een werkboek, op maat van het volksontwikkelingswerk, dat door de aangestelde lesgevers bij vormingssessies wordt gebruikt, de vorming van deze lesgevers en een vergoeding voor hun prestaties ten bedrage van 2000 frank telkens zij een vormingssessie verzorgen voor een erkende vormingsinstelling, een afdeling of kern van een erkende vereniging of een erkende dienst voor sociaal-cultureel werk. Aan het Vlaams Centrum voor Volksonwikkeling werd de opdracht gegeven het inventariseren, het ter beschikking stellen en de opleiding van de betrokken lesgevers te verzorgen.

Deze activiteiten worden in aanmerking genomen voor de subsidiëring volgens de gewone decretale regeling waar het programma's betreft voor vormingsinstellingen, waar het afdelingsactiviteiten betreft in het kader van de decreetverenigingen en waar het educatieve activiteiten of begeleidingsactiviteiten betreft binnen het dienstendecreet. Lesgevers die als educatief personeelslid worden gesubsidieerd en prestaties verrichten die volgens het reglement van de spellingsactie worden vergoed, kunnen deze prestaties niet in aanmerking laten komen voor subsidiëring binnen de decreten van het volksontwikkelingswerk.

Deze spellingactie loopt van november 1996 tot september 1998.

Vraag nr. 252
van 31 juli 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Denataliteit – Maatregelen

In Vlaanderen werden in 1995 64.300 kinderen geboren. Dit is het op één na laagste cijfer sedert de Tweede Wereldoorlog (1985 : 64.167).

Volgens de studiedienst van Kind en Gezin mag uit de leeftijdsopbouw van de vrouwelijke bevolking worden afgeleid dat het geboortecijfer verder zal dalen.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om deze negatieve evolutie in gunstige zin om te buigen ?

Antwoord

In het Jaarverslag 1995 van Kind en Gezin werd, naar aanleiding van de voorstelling van de evolutie van de geboorten in Vlaanderen tijdens de voorbije jaren, gewezen op een te verwachten verdere daling van het totale aantal geboorten in de nabije toekomst. Hiervoor werd verwezen naar het feit dat het aantal vrouwen op vruchtbare leeftijd in de komende jaren lager zal zijn dan nu.

Het aantal vrouwen dat tussen 20 en 40 jaar zal zijn in de eerstkomende jaren is een vaststaand gegeven ; deze

vrouwen zijn geboren. Dit gegeven is niet vatbaar voor beïnvloeding.

Naast het aantal vrouwen is ook het aantal kinderen dat vrouwen, gezinnen wensen belangrijk met betrekking tot het aantal geboorten. Uit recent onderzoek blijkt dat het overgrote deel van de Vlaamse gezinnen twee kinderen wenst. Gezinnen die gewild kinderloos blijven of één kind hebben, zijn vrij beperkt. Gezinnen met drie of meer kinderen zijn eveneens beperkt. Een toename van het aantal kinderen per vrouw, per gezin kan het effect van het kleine aantal vrouwen op het aantal geboorten tot op zekere hoogte compenseren.

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn heeft in het verleden reeds een aantal instrumenten verder uitgebouwd opdat gezinnen niet belemmerd worden in de realisatie van hun kindwens. Het betreft de uitbouw van kinderopvangvoorzieningen op kwantitatief en kwalitatief vlak, zodat de ouders het hebben van kinderen kunnen combineren met een beroepsactiviteit. Inzake dagopvang voor niet-schoolgaande kinderen werd de gesubsidieerde opvangcapaciteit in de afgelopen 10 jaar verhoogd met 18.684 plaatsen (1985) naar ruim 34.000. Deze uitbreiding ging gepaard met een kwaliteitsverhoging. Inzake de buitenschoolse opvang werden de hoofdlijnen voor een geïntegreerde aanpak uitgetekend. De Vlaamse regering heeft in haar ontwerpbegroting 1997 een aanzienlijk bedrag ingeschreven voor de buitenschoolse opvang.

Belangrijk is ook de ondersteuning van gezinnen bij de opvoeding van hun jonge kinderen. De werking van Kind en Gezin werd recentelijk aangepast aan de gewijzigde maatschappelijke noden. Zo wordt in de consulten op het consultatiebureau en tijdens de huisbezoeken meer aandacht gegeven aan de psychosociale begeleiding van gezinnen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt erop gewezen dat de creatie van een kindvriendelijk klimaat de bevoegdheden van het departement Welzijn en Gezin overstijgt. De specifieke gezinsmaatregelen vormen slechts een beperkt deel van de maatregelen die genomen (moeten) worden met het oog op de creatie van een gezinsvriendelijk klimaat.

Vraag nr. 253
van 31 juli 1996
van de heer FRANK CREYELMAN

Dopingproblematiek – Brussel

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Vraag nr. 77

van 31 juli 1996

van de heer Franck Creyelman

Blz. 1026

Antwoord

Deze vraag richt zich in de eerste plaats tot Vlaams minister Wivina Demeester-De Meyer, bevoegd voor Gezondheidsbeleid.

1. De strijd tegen dopingspraktijken in de sport behoort in België tot de bevoegdheden van de gemeenschappen. In de Vlaamse Gemeenschap wordt de dopingbestrijding geregeld door het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en het besluit van de Vlaamse regering van 23 oktober 1991 tot uitvoering ervan. In de Franse en Duitstalige Gemeenschap is de wet van 2 april 1965 nog steeds van toepassing.

In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad rijst een vrij complex probleem inzake de bevoegdheid. Enerzijds geldt voor Brussel-Hoofdstad dat de decreten van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap enkel van toepassing zijn ten aanzien van instellingen die wegens hun organisatie uitsluitend behoren tot respectievelijk de Vlaamse of Franse Gemeenschap. Anderzijds is het de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie die in Brussel-Hoofdstad wetgevende bevoegdheid heeft in de persoonsgebonden aangelegenheden die niet zijn toegewezen aan de gemeenschappen, met andere woorden voor de individuele Brusselaars en de bicommunautaire instellingen (zoals o.a. de niet-gesplitste sportbonden). Een sluitende regeling voor Brussel-Hoofdstad kan dus slechts tot stand komen in overleg tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

2. Gezien het bovenvermelde vrij ingewikkelde bevoegdheidsprobleem worden door de overheid in Brussel geen dopingcontroles uitgevoerd. Bij sportwedstrijden in het Brussels Gewest kunnen wel dopingcontroles worden uitgevoerd op initiatief van de procureur des konings of op initiatief van nationale of internationale sportfederaties.
3. Bij internationale sportwedstrijden, nationale kampioenschappen en belangrijke wedstrijden die in Vlaanderen worden georganiseerd, kunnen dopingcontroles worden uitgevoerd ofwel door de Vlaamse overheid, ofwel door de betrokken sportfederatie, onder de voorwaarden vastgelegd in het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

Vraag nr. 254
van 31 juli 1996
van de heer FRANK CREYELMAN

Verdrag van Maastricht – Sportparagraaf

In een interview met *Gazet van Antwerpen* (GVA 18 mei 1996) liet minister Luc Martens zich ontvallen dat aan een ontwerp tekst voor een aparte sportparagraaf in het Verdrag van Maastricht werd gewerkt. Dit voorstel – nog een werktekst – werd opgesteld in overleg met deskundigen en het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC). Indien deze ontwerp tekst door de gemeenschappen wordt goedgekeurd, zal dit ontwerp via de federale regering bij de Intergouvernementele Conferentie als aparte sportparagraaf in het Verdrag van Maastricht worden ingeschreven.

1. Welke deskundigen werden hiervoor geraadpleegd ?

2. Waarom werd het BOIC wél en de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport niet geraadpleegd ?
3. Neemt de minister na het arrest-Bosman een ander standpunt in met betrekking tot een aparte sportparagraaf in het Verdrag van Maastricht ?

Antwoord

Na het arrest Bosman leek het erop dat een aparte sportparagraaf in het Verdrag van Maastricht niet wenselijk was wegens de mogelijkheid dat deze sportparagraaf zou kunnen worden gebruikt om het arrest-Bosman opnieuw ter discussie te stellen.

Naarmate dit arrest door steeds meer personen en instanties fundamenteel werd aanvaard, leek een aparte sportparagraaf toch mogelijkheden in te houden.

Ikzelf heb, op basis van mondelinge en schriftelijke informatie die mij werd overgemaakt onder andere door het BOIC, professor Blanpain en anderen, een tekstvoorstel uitgewerkt.

Dit tekstvoorstel werd overgemaakt aan de Franse en Duitstalige Gemeenschap. Na enkele gesprekken daarover met de drie ministers werden enkele correcties aangebracht.

Op 31 juli werd een akkoord bereikt tussen de drie gemeenschappen over het definitieve tekstvoorstel.

Dit tekstvoorstel zal worden ingediend via de Vlaamse regering en na bespreking, eventuele correcties en goedkeuring worden overgemaakt aan de federale regering.

De voorzitter van de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport ontving de tekst van het oorspronkelijke voorstel op 9 juli 1996.

Vraag nr. 255
van 1 augustus 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bibliotheken – Internet

Het Unesco-manifest van 1994 stelde de bibliotheek voor als het lokale centrum voor informatie. De minister van Cultuur lanceerde in dit kader de idee om het Internet-initiatief in de lokale bibliotheken te stimuleren door bovenlokale ondersteuning.

1. In welke gemeenten in Vlaanderen zijn er nu reeds bibliotheken op eigen initiatief aangesloten op Internet ?
2. Kunnen deze gemeenten nog rekenen op een of andere vorm van ondersteuning van de minister van Cultuur voor de reeds aangegane verbintenissen ?
3. Wanneer wordt de procedure opgestart ? Hoe verloopt de procedure voor de bibliotheken die zich wensen in te schrijven ?
4. Is het initiatief van de minister van Cultuur compatibel met reeds bestaande initiatieven ?

Antwoord

1. Wij hebben geen informatie over het exacte aantal gemeenten dat op eigen initiatief is aangesloten op Internet. Wij vernemen wel dat sommige gemotiveerde bibliotheken geen eigen initiatief nemen, in afwachting van de realisatie van ons Internet-project. Het kan dan ook maar gaan over enkele bibliotheken.
2. De bibliotheken die op eigen initiatief een aansluiting hebben, zullen vanzelfsprekend worden betrokken in het globale project en aanspraak kunnen maken op dezelfde ondersteuning als nog niet aangesloten bibliotheken.
3. Het project is momenteel opgestart en eerlang zullen alle bibliotheken worden geïnformeerd over de stand van zaken en het verdere verloop.
4. Via Internet is het de bedoeling om alle bibliotheken met elkaar in verbinding te brengen. Reeds bestaande initiatieven zullen dus worden geïntegreerd in het totale project.

Vraag nr. 256
van 1 augustus 1996
van mevrouw NELLY MAES

Culturele centra – Subsidiereglement

Wij stellen vast dat de Vlaamse Gemeenschap per 1 januari 1996 vier nieuwe culturele centra erkent en een rangverhoging geeft aan vijf reeds erkende culturele centra. Per 1 mei 1996 zijn er vijftien nieuwe aanvragen van culturele centra voor erkenning vanaf 1997. De Vlaamse Gemeenschap geeft in 1996 150 miljoen frank meer aan de volksontwikkeling. Er wordt 150 miljoen frank beloofd aan de theatergezelschappen. Er wordt overwogen om 100 miljoen frank meer te geven aan enkele kunstencentra. Er is reeds een bedrag van één miljard frank voor de restauratie van één theater toegevoegd en een ander bedrag van één miljard frank voor de uitbouw van één kunstencentrum wordt overwogen. Er is een bedrag van 110 miljoen frank uitgetrokken voor culturele ambassadeurs, terwijl er nog geen 500.000 frank mogelijk is voor een directe Europese werking van de culturele centra. Er gaan bijzondere investeringen naar bibliotheken voor de verdere informatisering en aansluiting op Internet, en de culturele centra worden hierbij niet betrokken.

Is het juist dat, ondanks de toename van het aantal culturele centra, het totale budget van de culturele centra met 20 miljoen frank (8 %) vermindert? Hoe kan in bevestigend geval de volledige, in het decreet bepaalde subsidiëring van de culturele centra worden uitgevoerd? Deze volledige subsidiëring bedraagt nu amper maximum 8 % van de globale werkingskosten van de culturele centra.

Antwoord

Het beschikbare budget van de culturele centra werd niet verminderd. De begrotingscijfers zijn als volgt.

Terwijl er in de begroting van 1996 219 miljoen frank is ingeschreven, voorziet het financieel systeem in een

bedrag van 233,6 miljoen frank. Dit verschil wordt veroorzaakt door een overheveling via het financieel systeem van 14,6 miljoen frank van basisallocatie 43.01 (culturele centra) van het begrotingsjaar 1995 naar dezelfde basisallocatie van het begrotingsjaar 1996, noodzakelijk voor de herschikking naar basisallocatie 33.41 (mediatheek).

Voor het begrotingsjaar 1995 was er een krediet van 239,1 miljoen frank beschikbaar voor de culturele centra. Aangezien in de loop van 1995 duidelijk werd dat de aanwerving van de cultuurfunctionarissen door de gemeentebesturen nog steeds vertraging opliep, werd van het beschikbare krediet 14,6 miljoen frank en 0,8 miljoen frank overgeheveld naar respectievelijk de basisallocatie 33.41 (mediatheek) en de basisallocatie 12.12 (allerhande uitgaven m.b.t. de werking en de culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap in Vlaams-Brabant en Brussel). Dit bracht het krediet voor de culturele centra voor 1995 op 223,7 miljoen frank, wat ruimschoots volstond om de personeels-, basis- en werkingsubsidies van het werkingsjaar 1995 te betalen.

Voor het begrotingsjaar 1996 is er in het financieel systeem een bedrag van 233,7 miljoen frank beschikbaar, samengesteld uit 219,0 miljoen frank en 14,6 miljoen frank afkomstig van de herschikking die gebeurde voor de mediatheek. Het krediet voor de culturele centra is in werkelijkheid dus verhoogd met een bedrag van 10 miljoen frank, namelijk van 223,7 miljoen frank in 1995 naar 233,7 miljoen frank in 1996.

Tot op heden zijn de subsidies, bepaald in het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, volledig uitbetaald kunnen worden.

Ik heb evenwel de intentie om het voormelde decreet te wijzigen om via een herschikking van het beschikbare budget meer kredieten te kunnen vrijmaken voor de cultuurspreidende functie van de culturele centra.

Vraag nr. 258
van 2 augustus 1996
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

BRTN-spot Olympische Spelen – Engelse slogan

Zie :

Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

Vraag nr. 110

van 2 augustus 1996

van de heer Dominiek Lootens-Stael

Blz. 1049

Antwoord

1. Deze vraag richt zich vooral tot minister Eric Van Rompuy, Vlaams minister bevoegd voor Media en dus voor de BRTN.
2. Het BOIC is een unitaire organisatie, die door Bloso niet wordt gesubsidieerd voor haar werking. Wel is er een coördinatie tussen het Bloso en het

BOIC in verband met het Vlaams topsportbeleid (Vlaamse topsporters).

3. Volgens informatie ingewonnen bij het BOIC, blijkt dat het BOIC zich steunt op het gebruik van het Engels als officiële voertaal van het Internationaal Olympisch Comité en op het internationale karakter van de Olympische Spelen om de Engelse slogan te gebruiken in de spot voor de Olympische Spelen van Atlanta.

Vraag nr. 259
van 6 augustus 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Actieplan Vlaamse Rand – Personeel

De Vlaamse regering heeft uitvoering gegeven aan haar actieplan voor de Vlaamse Rand teneinde het Vlaams karakter van deze subregio veilig te stellen, meer bepaald in de zes faciliteitengemeenten. De realisatie van dit plan werd toevertrouwd aan de VZW De Rand, waarvan de doelstellingen werden vastgelegd.

De aanwerving werd aangekondigd van 26 personeelsleden, enerzijds voor de uitbating van zes ontmoetingscentra, anderzijds voor het secretariaat.

Is er al beslist op welke basis deze personeelsleden zullen worden aangeworven, welke criteria daarbij worden gehanteerd en welke weddeschalen voor deze personeelsleden zullen gelden?

Antwoord

Op basis van de toelage door de Vlaamse regering (70,9 miljoen frank in 1997) en de geplande toelage door de provincie Vlaams-Brabant (7 miljoen frank in 1997) zullen een tiental bijkomende personeelsleden kunnen worden aangeworven door de VZW, en dit op contractuele basis. Het komt de raad van bestuur toe de aanwervingscriteria en de arbeidsvoorwaarden, waaronder de verloning, te bepalen.

Het statutaire en contractuele personeel van de Vlaamse Gemeenschap dat momenteel tewerkgesteld is in deze centra zal, indien het dit wenst, ter beschikking worden gesteld van de VZW De Rand. Het behoudt zijn administratieve en geldelijke toestand.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat zowel het aantal als de functieomschrijving van de aan te werven personeelsleden afhankelijk is van het aantal en de aard van de huidige statutaire personeelsleden die een detachering naar de VZW De Rand aanvragen.

Vraag nr. 260
van 6 augustus 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Van algebra tot pyjama-Arabieren in de Vlaamse cultuur – Subsidies

Als antwoord op mijn vraag 216 van 24 juni (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 8 juli 1996, blz. 975-976) stelt de minister dat hij een subsidie van

70.000 frank gaf voor de tentoonstelling "Van algebra tot pyjama – Arabieren in de Vlaamse cultuur". Het geld werd besteed aan een derde exemplaar van deze reizende tentoonstelling.

Ondertussen blijkt dat de catalogus van de bewuste tentoonstelling in boekvorm werd uitgegeven. Het boekje vermeldt op de achterkant van de kapt de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Werd voor de uitgave van het boek opnieuw een subsidie uitgekeerd aan BDJ-Jeugd en Vrede? Zo ja, voor welk bedrag?

Antwoord

Er werd voor de catalogus van de tentoonstelling "Van algebra tot pyjama – Arabieren in de Vlaamse cultuur" geen subsidie toegekend.

Vraag nr. 261
van 6 augustus 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Promotiefilm multiculturele maatschappij – Subsidies

Sinds enige tijd loopt in de bioscopen van onder meer de Kinopolis-groep een propagandafilmje voor de multiculturele maatschappij in Brussel.

In de generiek van het propagandafilmje wordt melding gemaakt van steun vanwege het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken.

1. Het multiculturalisme is een zwaar omstreden thema, zeker in de grootsteden waar de autochtone bevolking dagelijks wordt geconfronteerd met massale aantallen vreemdelingen. In hoeverre acht de minister het gepast dat van overheidswege, op kosten van de belastingbetaler, steun wordt verleend aan dergelijke eenzijdige politieke films?
2. Bestaat de kans dat de minister, als het ware om de kerk in het midden te houden, ook steun zou verlenen aan een film die de Vlamingen bewust maakt van de gevaren van de multiculturele maatschappij, en die de Vlamingen bijvoorbeeld zou oproepen te reageren tegen de niet-naleving van de taalwetgeving in Brussel?
3. Op welke manier verleende de minister steun aan dat multiculturele initiatief? Hoeveel geld werd er daarvoor vrijgemaakt?

Antwoord

Het betreft hier een initiatief dat werd genomen door mijn voorganger, de heer Hugo Weckx.

In zijn overeenkomst met de producent was gestipuleerd dat de film ook in 1996 gedurende bepaalde periodes (onder meer de zomermaanden) zou worden vertoond in de bioscoop.

Vraag nr. 262
van 6 augustus 1996
van mevrouw NELLY MAES

Geplande Europese steun voor culturele activiteiten – Maatregelen

Met het oog op de uitbreiding van de Europese Unie zal het functioneren van de Structuurfondsen opnieuw worden bekeken.

De Europese Commissie denkt eraan vanuit de Structuurfondsen steun te verlenen aan culturele activiteiten. De culturele sector kan immers een belangrijke rol spelen in de regionale ontwikkeling en in het scheppen van directe of indirecte werkgelegenheid in de probleemgebieden van de Unie.

Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering reeds genomen opdat Vlaanderen zich hierop zou kunnen voorbereiden ?

Antwoord

De Europese Commissie heeft op 17 april 1996 een eerste voorlopig rapport uitgebracht waarin de culturele aspecten in de acties van de EU (Europese Unie), onder de loep worden genomen, namelijk het document Com. (96) 160 final.

Dit rapport brengt geen bespreking van de directe cultuurprogramma's (Kaleidoscoop) en de ontwerpprogramma's (Ariane, Rafaël), maar verwijst naar het artikel 128 van het Verdrag van de Unie en meer bepaald naar § 4 waarin wordt bepaald dat het cultuurbeleid in de Gemeenschap op voet van gelijkheid met andere beleidsdomeinen aan bod moet komen.

Dit rapport geeft een overzicht van een aantal cultuuraspecten die via sommige projecten of als onderdeel ervan voorkomen in de Gemeenschapsprogramma's die vanuit de structuurfondsen worden gesubsidieerd en ondersteund.

Dit rapport is momenteel ter bespreking aan de Raad voor Cultuur voorgelegd. Ierland, als actuele voorzitter van de Unie, organiseert daarover een seminarie voor de ministers van Cultuur en van de Media op 25 en 26 september eerstkomend in Galway. In de Raad van Cultuur op 7 november 1996 zal een eerste gedachte-wisseling worden gehouden over de bredere rol van cultuur in de Europese Unie. Het is dus nog te vroeg om daarop nu al vooruit te lopen. Wel kan ik meededen dat zowel de zeer voorlopige conclusievoorstellen van het Commissierapport, als een ontwerp-resolutie van het Iers voorzitterschap inhouden dat cultuur duidelijker en doelgerichter in de andere Gemeenschapsprogramma's aan bod moet komen. Ook het standpunt van België dat via het overleg tussen de gemeenschappen – en de gewesten voor monumentenzorg – wordt voorbereid, gaat in die richting en zoekt mee naar voorstellen die zulks concreet zouden kunnen realiseren.

Ik heb alvast voor de materies die onder mijn bevoegdheid vallen mijn administratie opdracht gegeven verder te onderzoeken hoe – ook pragmatisch indien nodig – de mogelijkheden maximaal kunnen worden benut. De ene sector leent zich daar natuurlijk beter toe dan de andere. Belangrijke sectoren waar nu reeds geregeld op

de middelen en programma's van de EU een beroep wordt gedaan, zijn de multimedia in de sector van de musea en de zorg voor het culturele erfgoed.

Maar het lijkt mij vooral belangrijk dat op een beleidsmatige manier de accenten en correcties binnen de EU kunnen worden aangebracht om cultuur een volwaardige plaats toe te kennen.

De idee om cultuur op een horizontale manier door de andere beleidsdomeinen en programma's (onder meer de Structuurfondsen) heen te definiëren – zoals voor leefmilieu en volksgezondheid reeds gebeurt – lijkt mij alvast een interessante piste, zonder daarom de directe cultuurprogramma's (Ariane, Rafaël en Kaleidoscoop) op de helling te zetten.

In de EU-Raad Cultuur zet ik me dan ook in voor het concretiseren van die denkpiste. Aan mijn EU-collega's zal ik voorstellen dat de Raad culturele doelstellingen kan bepalen met het oog op het uitwerken van coherente selectiecriteria voor de onder het optreden van de Gemeenschap vallende projecten (onder meer die projecten in het kader van de Structuurfondsen).

De mate waarin Vlaanderen zal kunnen deelnemen aan culturele projecten in het kader van de Structuurfondsen, is echter in de eerste plaats afhankelijk van de aard van de hervormingen van de Structuurfondsen.

Vraag nr. 264
van 9 augustus 1996
van de heer PETER VANVELTHOVEN

Culturele ambassadeurs – I Fiamminghi

Op 4 juni 1996 heeft de Vlaamse regering haar culturele ambassadeurs voor 1996 bekendgemaakt.

Hierbij vindt zich onder meer het filharmonisch orkest I Fiamminghi.

1. Uit hoeveel leden bestaat het filharmonisch orkest I Fiamminghi ?
2. Hoeveel van deze leden hebben hun woonplaats in Vlaanderen en zijn er gedomicilieerd ?

Antwoord

1. (Noot van de administratie : I Fiamminghi is eigenlijk geen filharmonisch orkest, maar kan het best omschreven worden als een middelgroot kamerorkest)

Het orkest I Fiamminghi bestaat uit een vaste kern van 28 musici, waaronder de dirigent, 11 strijkers, 8 houtblazers, 4 koperblazers, 3 percussionisten en 1 pianiste.

Daarrond worden, naargelang de diverse concertprojecten, sporadisch bijkomende orkestmusici aangehouden op basis van verschillende "pools" die de jongste jaren werden opgesteld en uitgetest.

2. Van de 28 leden van de vaste kern hebben er 25 hun woonplaats in Vlaanderen en 3 in Brussel.

Wat de domiciliëring betreft : 24 van de 28 kernleden zijn gedomicilieerd in Vlaamse gemeenten, 2 in Brussel, 1 in Essen (Duitsland) en 1 in Tel Aviv (Israël).

De "pools" waaruit sporadisch bijkomende orkestmusici worden aangetrokken voor bepaalde concertprojecten, bestaan uit binnenlandse en buitenlandse musici.

Vraag nr. 266
van 9 augustus 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Stichting Kerkelijk Patrimonium – Stand van zaken

Het kerkelijk patrimonium wordt een heel grote zorg voor vele gemeentebesturen in Vlaanderen. De kosten voor het onderhoud bezwaren de begrotingen van heel veel gemeentebesturen en kerkfabrieken. Daarom probeert men op verscheidene plaatsen te komen tot rationeler gebruik en zingeving voor diverse leegstaande gebouwen. De vrees is niet onterecht dat hierdoor bestemmingen worden toebedeeld aan gebouwen die uiteindelijk toch een heel ander karakter uitstralen.

Op het Vlaamse ministerie van Cultuur wordt bevestigd dat, inzake de subsidiëring van geplande renovaties, de overheid niet kan voldoen aan de vraag om financiële steun. Wij vernemen evenwel dat de minister een stichting in het leven wil roepen die over het kerkelijk roerend en onroerend patrimonium wil waken.

1. Hoever staat het met de oprichting van een Stichting Kerkelijk Patrimonium ?
2. Hoe zal de samenstelling van een dergelijke stichting vorm krijgen ?
3. In hoeverre worden de gemeenten bij de stichting betrokken ?
4. Is er op dit ogenblik een inventaris beschikbaar van betwistbaar gebruik van gebouwen ?

Antwoord

De zorg om het kerkelijk patrimonium is een belangrijk aandachtspunt in mijn beleid. Niet enkel vanuit cultuurhistorisch, maatschappelijk of monumentaal oogpunt, maar ook omwille van de betekenis die het kerkelijk patrimonium binnen de hedendaagse samenleving kan spelen, onder meer voor de culturele dynamiek en de herwaardering van onze leefomgeving. Het beheer en de bestemming van kerkelijke of religieuze gebouwen en sites is een zorg voor de komende decennia waarop vandaag een antwoord moet worden gezocht. En ook de inventarisatie, de conservatie en de ontsluiting van de roerende kerkelijke collecties moet sterker en museaal worden gecoördineerd.

Rekening houdend met dit gegeven zijn er vanuit kerkelijke instanties inderdaad plannen om een VZW op te richten die de inventarisatie, het behoud, het beheer en de ontsluiting van het kerkelijk erfgoed zou begeleiden en coördineren.

Wellicht wordt geopteerd voor een vereniging met verscheidene partners. De samenstelling en de mogelijke betrokkenheid van verscheidene instanties is nog in onderzoek. Uiteraard zullen de gemeenten een bevoorrechte partner zijn wanneer concrete initiatieven naar het kerkelijk patrimonium binnen de gemeente worden uitgewerkt.

M.b.t. de laatste vraag kan ik meedelen dat er momenteel geen inventaris beschikbaar is van betwistbaar gebruik van gebouwen.

Vraag nr. 268
van 26 augustus 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Unesco-conventie cultureel erfgoed – Stand van zaken

Op een schriftelijke vraag over de Unesco-conventie inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld (vraag nr. 15 van 29 augustus 1995) antwoordde de minister dat hij nog geen uitsluitend kon geven in verband met de erkenning van de voorgestelde Vlaamse sites, maar dat de voorbereidende besprekingen hierover bezig waren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 2 oktober 1995, blz. 84-85).

Gaf de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaams Gewest ondertussen het definitieve advies ?

Zo ja, wat was de inhoud van dit advies ?

Antwoord

De Belgische toetredingsoorkonde betreffende de Unesco-conventie voor de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld werd onlangs bij de Unesco te Parijs neergelegd.

Met betrekking tot de voorstellen die de Vlaamse regering via de geëigende procedures bij de Commissie voor het Werelderfgoed zou kunnen indienen, kan ik melden dat de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen mij een eerste inventarisatie met een tiental voorstellen heeft overgemaakt, gerangschikt in orde van belangrijkheid.

Vermits het Vlaams Gewest slechts één of een zeer beperkt aantal voorstellen kan voorleggen aan de Unesco, wordt de inventarisatie momenteel verder onderzocht.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE
KANSENBELEID

Vraag nr. 36
van 10 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Studie toepassing taalwetgeving Brussel – MIVB

Uit het verslag van de gedachtenwisseling die op 29 februari laatstleden plaatsvond over de toepassing van de taalwetgeving in Brussel, blijkt dat een bijkomend onderzoek zal worden uitgevoerd naar een aantal aspecten die in de studie van mevrouw Detant onvoldoende aan bod komen, onder meer in een aantal Brusselse instellingen zoals brandweer, huisvuilophaling en dringende medische hulpverlening.

Een groot zeer in dat verband is het openbaar vervoer.

Kan de minister bevestigen dat de taaltoestanden bij de MIVB (Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel) eveneens aan bod komen in het bijkomend onderzoek ?

Antwoord

Een onderzoek naar de taaltoestanden bij de MIVB is niet gepland, maar ik zal de suggestie overmaken aan de onderzoekers.

Vraag nr. 37
van 10 juni 1996
van mevrouw SONJA BECQ

Vrouwenemancipatie – Vlaamse administratie

In het Algemeen Voortgangsrapport inzake Emancipatie 1995 (waarin ook wordt verwezen naar de Agenda 21 van de UNO-conferentie van Rio over milieu en ontwikkeling) worden diverse aandachtspunten voor een accuraat emancipatiebeleid aangehaald.

- Zo blijkt dat het personeelsbestand van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor 36 % uit vrouwen bestaat. Naar verluidt is er een lichte vooruitgang in het aantal vrouwen op niveau A. Vrouwelijke ambtenaren werken vooral op de middenniveaus.
- Wat de deelname van vrouwen aan de beleidsorganen in de Vlaamse administratie betreft, meldt het rapport geen vooruitgang. Daarom wordt voorgesteld het voorkeursbeleid bij gelijke bekwaamheid toe te passen.

Vrouwen blijken ook ondervertegenwoordigd in de adviesorganen van de Vlaamse Gemeenschap. Vandaar dat wordt aangedrongen op een snelle behandeling van het ontwerp van decreet.

1. Welke stappen werden reeds ondernomen met het oog op het bevorderen en beveiligen van de kansen van vrouwen, ook op hogere niveaus binnen de Vlaamse ministeries ? Hoe kan de tewerkstelling

van vrouwen nog worden aangezwengeld, en dit op alle niveaus ?

2. Welke maatregelen werden reeds getroffen inzake een grotere vertegenwoordiging van vrouwen in de beleidsorganen van de Vlaamse administratie ?
3. Welke voorstellen formuleert de minister om aan deze evenwichtige deelname van mannen/vrouwen te voldoen ? Wordt ter zake de tweederdereg gehanteerd ?

Antwoord

Voor een antwoord op de eerste twee vragen moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich wenden tot de opdrachthoudster voor Emancipatiezaken die onder de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken ressorteert.

Wat het bevorderen betreft van een evenwichtige deelname van mannen en vrouwen aan beleidsorganen, bereid ik momenteel een voorontwerp van decreet voor tot invoering van een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

Er bestaan verschillende organen die advies verlenen aan de Vlaamse regering, aan individuele ministers, aan ministeriële departementen of diensten van de Vlaamse regering.

Bij de samenstelling van nieuwe adviesorganen wordt er reeds naar gestreefd dat niet meer dan tweederde van de leden van het adviesorgaan van hetzelfde geslacht zijn. Daar dit echter nog niet automatisch gebeurt, is een wettelijke bepaling nodig die in een minimumquotum van vertegenwoordigers van eenzelfde geslacht voorziet.

Vraag nr. 38
van 2 augustus 1996
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Brochure "Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen" – Verantwoording

Bij schrijven van 4 juli 1996 werd ik in het bezit gesteld van de brochure "Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen en de staatsvorming". Mijn verrassing is nogal groot. Recentelijk werd een gelijkaardige brochure uitgegeven door de Vlaamse Gemeenschapscommissie en door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Kan de minister mij laten weten waarom zij geen gebruik maakt van de brochures die door de Brusselse instellingen zelf zijn uitgegeven ?

Kan de minister mij laten weten wat de kostprijs is van de huidige brochure ?

Kan de minister mij laten weten op welk aantal exemplaren deze brochure is uitgegeven en op welke wijze zij wordt verspreid ?

Antwoord

Het opzet van de brochure "Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen en de staatsvorming" is anders dan dat

van de brochures die door de Vlaamse Gemeenschapscommissie en door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden uitgegeven.

De laatste twee brochures zijn informatieve brochures over de organisatie en de werking van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, respectievelijk van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zij bieden informatie waar men in de Vlaamse Gemeenschapscommissie, respectievelijk in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest terecht kan voor concrete dienstverlening.

De brochure "Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen en de staatshervorming" werd in de eerste plaats geschreven naar een jong publiek, waarbij op een bevattelijke manier wordt uitgelegd wat de plaats van Brussel is na de jongste staatshervorming, bekeken vanuit het standpunt van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen.

De totale kostprijs voor een oplage van 5.000 exemplaren bedraagt 92.311 frank. De administratie Kanselarij en Voorlichting verzorgde de verspreiding van de brochure naar de bibliotheken, gemeentebesturen en alle mogelijke manifestaties waar Brussel centraal staat. Uiteraard kunnen ook alle geïnteresseerden deze brochure verkrijgen.

Vraag nr. 39
van 6 augustus 1996
van mevrouw NELLY MAES

Europese richtlijn ouderschapsverlof – Voorbereiding uitvoering

Het akkoord over het ouderschapsverlof dat de sociale partners op 14 december 1995 sloten, werd op 3 juni 1996 door de Europese ministerraad in een Europese richtlijn gegoten (richtlijn 96/34/EG).

De nieuwe richtlijn verplicht de lidstaten deze overeenkomst te vertalen in de nationale wetgeving, en dat uiterlijk tegen 3 juni 1998.

Op welke wijze bereidt de Vlaamse regering de uitvoering van deze richtlijn voor ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 41
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Driemaandelijks taalrapport Brussel – Evaluatie en verspreiding

Over het tweede driemaandelijkse taalrapport met betrekking tot Brussel verklaarde de minister dat dit beter was dan het eerste. Dat is natuurlijk niet moeilijk, aangezien dat eerste amper enige inhoud had.

Beschikt de minister intussen over het derde rapport ?

Wat zijn in dat geval haar bevindingen ?

Meent de minister niet dat het aangewezen is dat de Vlaamse parlementsleden in het licht van de belangstelling die zij geacht worden te hebben voor de taalproblematiek in de hoofdstad, telkens een kopie krijgen van dit rapport ?

Is zij bereid hiertoe initiatief te nemen ?

Antwoord

Als waarnemend lid van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie beschik ik over de driemaandelijkse rapporten over de toepassing van de taalwetgeving in de OCMW's. Een derde rapport over de maanden juli 1995 tot maart 1996 werd tijdens de voorbije maand juli aan het Verenigd College voorgelegd.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat dit rapport veel meer gedetailleerde informatie bevat dan het eerste rapport. Binnen het Verenigd College is er evenwel nog geen beslissing genomen om de rapporten vrij te geven. Zolang de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie niet in kennis wordt gesteld van de rapporten, kan ik deze uiteraard ook niet aan het Vlaams Parlement voorleggen.

Ik zal er bij de vergadering van het Verenigd College op aandringen de rapporten, in het belang van de openbaarheid van bestuur, zo spoedig mogelijk vrij te geven.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 77, 6)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 127
van 17 juni 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing – Belgische symbolen

Het valt op dat, ondanks de regionalisering van de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten (NDALTP), de nieuwe Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) geen afscheid kan nemen van een aantal Belgische erfenissen.

Zo prijkt op het keurmerk "Meesterlyck" nog steeds een Belgische driekleur en is er sprake van het "Belgian Quality Hopslabel". Op heel wat verpakkingen staat naast het logo "Van Vlaanderen" ook nog steeds het oude logo dat door de NDALTP werd gebruikt.

Waarom heeft men niet resoluut en in alle duidelijkheid voor een Vlaams kwaliteitsimago geopteerd ?

Antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de werkmiddelen van de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing voor $\pm 80\%$ worden geleverd vanuit de land- en tuinbouwsectoren via het systeem van de verplichte bijdragen in de promotiefondsen. Het promotiebeleid krijgt vorm in de acht sectoriële permanente werkgroepen, waarin de verschillende geledingen van de betrokken sectoren vertegenwoordigd zijn; de in de werkgroepen vertegenwoordigde organisaties zijn veelal nog nationaal gestructureerd. Als belangrijkste financiers van de promotie van land- en tuinbouw- en visserijproducten, hebben de sectoren een ruime inspraak in het promotiebeleid.

Na breed overleg in de permanente werkgroepen werd er de voorkeur aan gegeven om de overgang van een "Belgische" naar een "Vlaamse" benadering in het promotiebeleid geleidelijk door te voeren.

De fruit- en groentesector geldt hier als een schoolvoorbeeld; jarenlang werd er door deze sector "geïnvesteerd" in het BELG.-logo, dat onder meer op alle fruit- en groenteverpakkingen werd aangebracht.

Het logo was voornamelijk op de Franse en Duitse markt een duidelijk herkenningsteken geworden en de fruit- en groentesector wenste het logo dan ook te behouden. Volgend compromis werd bij de start van de VLAM met de sector aangegaan: het BELG.-logo zou gedurende een drietal jaren samen met het VLAM-logo gebruikt worden, nadien zou er volledig overgeschakeld worden op het VLAM-logo.

"Meesterlyck" daarentegen is een federaal merk, waarvan de eigendom na de regionalisering werd overgedragen aan de drie gewesten. Zowel bedrijven uit Vlaanderen als Wallonië commercialiseren hun producten onder dit keurmerk. Net zoals bij de fruit- en groentesector werd er, zowel wat produktpresentatie als promotie betreft, in dit merk en logo geïnvesteerd en wensen zowel de bedrijven als de beroepsorganisaties verder te werken met het Meesterlyck-concept.

Het Belgian Quality Hoplabel is een kwaliteitslabel; de controle op de toepassing ervan ressorteert onder het federale ministerie van Landbouw. Het label wordt niet meer door de VLAM gebruikt voor promotionele doeleinden.

Als besluit mag worden vooropgesteld dat de VLAM resoluut opteert voor een volledig Vlaamse benadering van het promotiebeleid, maar anderzijds dient er rekening te worden gehouden met een aantal eigenheden binnen de land- en tuinbouwsector, zodat werd geopteerd voor een geleidelijke overgang naar een Vlaams promotiebeleid.

Vraag nr. 130
van 24 juni 1996
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Randkrant – Opzet

De Vlaamse regering en het provinciebestuur van Vlaams-Brabant hebben het initiatief genomen om samen een krant uit te geven voor de inwoners van de Vlaams-Brabantse gemeenten rond Brussel.

1. Er wordt een VZW opgericht om dit project te verwezenlijken. Wat zijn de juiste doelstellingen ter zake? Zal deze VZW zich enkel beperken tot het uitgeven van een krant of worden de activiteiten ruimer gezien?
2. Wat zijn de financiële middelen die ter beschikking worden gesteld van deze VZW? Wat is het aandeel hierin van de Vlaamse Gemeenschap? Op welke post van de begroting kan dit budget worden teruggevonden? Bestaat de mogelijkheid voor de privé-sector in dit project te participeren?
3. Op welke wijze wordt de VZW samengesteld? Bestaan er voldoende waarborgen dat de werking uitsluitend het vooropgestelde doel nastreeft?
4. Zoals wordt vooropgesteld is de hoofdbedoeling het uitgeven van een krant. Gelet op het feit dat de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant – twee overheden – het initiatief nemen, moeten er voldoende waarborgen zijn dat in deze krant alle politieke, filosofische en maatschappelijke levensbeschouwingen aan bod kunnen komen.

Zijn er daadwerkelijk waarborgen ter zake?

Antwoord

1. Op 21 mei 1996 werd de VZW Informatie Vlaams-Brabant opgericht. De doelstellingen van deze VZW worden beschreven in artikel 2 van de goedgekeurde statuten: "De vereniging heeft tot doel in de meest ruime zin informatie te verzamelen en te verspreiden over alle gebeurtenissen en evoluties die in sociaal, economisch en cultureel opzicht rechtstreeks en onrechtstreeks relevant zijn voor de Vlaams-Brabantse samenleving.

Ze stelt zich ook tot doel alle activiteiten die daarmee verband houden te verzorgen of te ondersteunen, al dan niet in samenwerking met andere verenigingen en instellingen of met de overheid.

Tot de informatieverbreiding behoort onder meer de uitgave van een blad dat zowel informatie van lokale als van regionale aard kan bevatten, als informatie over de overheid en overheidsinitiatieven.

De vereniging kan alle initiatieven nemen en handelingen verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks met de verwezenlijking van haar doel te maken hebben."

In eerste instantie zal de VZW zich bezighouden met de uitgave van een Randkrant, maar zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan afleiden uit de doelstellingen zoals omschreven in de statuten, worden in de toekomst andere initiatieven niet uitgesloten.

2. Jaarlijks zal 20 miljoen frank ter beschikking worden gesteld aan de VZW. Tweederde van dit bedrag wordt gedragen door de Vlaamse Gemeenschap. Het resterende bedrag is voor rekening van de provincie Vlaams-Brabant. Dit bedrag wordt in de begroting ingeschreven op de kredieten van de administratie Kanselarij en Voorlichting van het departement Coördinatie. Het is terug te vinden

onder het programmanummer 11.2, basisallocatie 12.19 "Allerhande uitgaven informatie Brusselse Rand".

Een eventuele participatie van de private sector werd nog niet overwogen. Op grond van de statuten kunnen de doelstellingen van de VZW wel worden verwezenlijkt in samenwerking met andere verenigingen en instellingen of met de overheid.

3. De algemene vergadering en de raad van bestuur van de VZW bestaan uit personen die vertrouwd zijn met de specifieke situatie in de gemeenten van de Vlaamse rand rond Brussel. Daarbij werd ook rekening gehouden met een territoriale spreiding van de leden, zodat bijna het volledige verspreidingsgebied van de Randkrant vertegenwoordigd is in de algemene vergadering. Elk van de leden is actief betrokken bij het sociale, culturele en economische leven van zijn of haar leefgemeenschap, die zonder uitzondering te situeren is binnen een van de gemeenten in de Vlaamse Rand.

De samenstelling van de VZW biedt bijgevolg voldoende waarborgen om de doelstellingen van de VZW te realiseren.

4. Zowel de statuten van de VZW als het huishoudelijk reglement bieden garanties voor een zeker evenwicht.

Artikel 4 van de statuten stelt dat het lidmaatschap van de vereniging onvereenigbaar is met de uitoefening of de aanvaarding van een politiek mandaat.

Punt 3 van het huishoudelijk reglement bepaalt dat de Randkrant zich pluralistisch en verdraagzaam opstelt, ideologisch en politiek gebonden is en openstaat voor alle meningen, voor zover zij niet in strijd zijn met het democratisch gedachtegoed en met de algemene doelstellingen van het magazine. Punt 5 van het huishoudelijk reglement voegt daaraan toe dat de Randkrant zich onthoudt van partijpolitieke stellingnamen en niet kan worden gebruikt als instrument van partijpolitieke propaganda.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 178
van 6 juni 1996
van de heer CARL DECALUWE

De Mandel (Izegem) – Slibvervuiling

In een van de twee kokers van de Mandel in Izegem heeft zich een grote hoeveelheid slib verzameld. Uit slibanalyses is gebleken dat dit slib sterk vervuild is.

1. Wat is de aard van het slib ? Welke vervuilende stoffen hebben zich in de betrokken koker opgehoopt ?
2. Wat is de geraamde kostprijs voor de ruiming van het slib ?

3. Is er reeds beslist waar het slib zal worden gestort ?

Antwoord

Op 28 oktober 1994 werden analyses verricht in opdracht van de afdeling Water, in het bijzonder aan de uitstroom van de overwelling van de Mandel van de A17 en in het stroomafwaartse gedeelte tussen de A17 en de op- en afrit naar de A17. Volgende vaststellingen werden gedaan.

1. Het slib op de bodem van de waterloop heeft een zwarte kleur en bestaat uit lemig zand met een kleifractie van 8,2 %. Het slib is verontreinigd door hoofdzakelijk koper, zink, minerale oliën en organohalogene verbindingen (EOX). Het slib is ook aangetoond met nikkel en polyaromatische koolwaterstoffen (PAK). Chroom en lood komen in mindere mate voor. Het slib vertoont daarenboven een relatieve fosfaatbelasting.
2. en 3. De hoeveelheid slib in de koker bedraagt 400 m³. Het is de bedoeling het slib voorlopig te storten op een perceel in de nabijheid van de koker, dat wordt beheerd door de administratie Wegen en Verkeer. De goedkeuring van deze administratie werd gevraagd. Op deze vraag is nog geen antwoord gekomen. Aangezien de bodem kleiig is, werd beschermfolie voorzien. De afdeling Milieu-inspectie heeft voor het voorlopige slibstort aan de Gaverbeek geoordeeld dat een folie weinig zin heeft.

Na een periode van uitdroging gedurende enkele maanden, dient het slib naar een erkend stort of een monostort voor baggerspecie te worden gebracht. Waarheen de definitieve afvoer zal gebeuren, werd nog niet beslist.

Het ruimen en het voorlopig stockeren op korte afstand wordt met de gegevens van vorige ruimingswerken op 300.000 frank inclusief BTW geraamd (prijzen zonder BTW van 400 tot 600 fr./m³). Indien bedijking en een beschermfolie nodig is, bedragen de meerkosten circa 200.000 fr. inclusief BTW.

De kostprijs voor het vervoer en storten na uitdroging (afvoer van 400 ton slib gedroogd tot 70 % droge stof) wordt geraamd op minimum 750.000 frank tot maximum 1.200.000 frank, afhankelijk van de plaats waarheen het uitgedroogde slib zal moeten worden vervoerd.

Vraag nr. 191
van 12 juni 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

Vloethemveld Zedelgem – Beheer

Tijdens de Opennatuurdagen mei 1996, georganiseerd door de VZW Natuurreservaten, werd voor de eerste maal het voormalige munitiedepot Vloethemveld opengesteld, dat thans is ingekleurd als natuurreservaat. Het publiek kon duidelijk vaststellen dat de typische heidevegetatie en de waardevolle schrale graslandvegetatie langzaam maar zeker aan het verdwijnen is. Deze van oudsher bestaande vegetatie was hoofdzakelijk hersteld door het veelvuldig maaien en afvoeren van het maaisel door de militaire overheid.

Uit het antwoord van de toenmalige minister van Leefmilieu op schriftelijke vraag 260 van 27 juli 1994 van Michiel Maertens (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 26 september 1994, blz. 1115-1116) blijkt dat, op vraag van de directeur-ingenieur van de toenmalige dienst Waters en Bossen (nu afdeling Bos en Groen), de korpscommandant tijdens het plaatsbezoek op 18 januari 1994 heeft toegezegd dat hij het tot dan toe gevoerde beheer zou voortzetten. Hiermee werd bereikt dat de waardevolle schrale grasland- en heidevegetatie blijft behouden. Enkele weken later is evenwel gebleken dat de versnelde vermindering van het aantal aanwezige militairen de planning overhoop heeft gehaald. Tussen de militaire overheid en Waters en Bossen zijn afspraken gemaakt om hoe dan ook de meest dringende maaibeurten toch te laten doorgaan, aldus het antwoord van de minister.

Uit datzelfde antwoord blijkt dat de minister van oordeel was dat het terrein deskundig en efficiënt moet worden beheerd. Op 24 maart 1994 heeft de minister de dienst Waters en Bossen en de dienst bevoegd voor natuurbehoud opdracht gegeven een beheersplan op te stellen. Het beheer zou, onder directe begeleiding van laatstgenoemde dienst, worden afgestemd op de grote biologische waarde van de niet-beboste gedeelten van het militair domein (ongeveer 100 hectare), met inbegrip van de waterplassen en de open terreinen, ongeacht of daarin recente natuurlijke bomengroei zou voorkomen. Het blijkt echter dat er niemand wordt toegelaten om de noodzakelijke maaibeurten uit te voeren. Ten slotte is het duidelijk dat voor een correct beheer van een dergelijk natuurreservaat de nodige budgetten moeten worden vrijgemaakt.

1. Welke dienst neemt het natuurbeheer waar van het voormalige munitiedepot Vloethemveld ?
2. Werd er reeds een beheersplan opgemaakt ? Zo ja, wat zijn de grote lijnen ervan ?
3. Welke middelen waren op de begroting 1995 ingeschreven voor het beheer van dit domein en hoeveel werden effectief aangewend ?
4. Hoeveel personeelsleden zorgden in 1995 voor het beheer van dit domein ? Werd de personeelsformatie ten gevolge van dit bijkomend beheer aangepast ? Hoe kan de minister dit verantwoorden ?
5. Welke financiële middelen zijn op de begroting 1996 ingeschreven voor het beheer van dit domein ?
6. Is de minister op de hoogte van het verdwijnen van de specifieke vegetatie in het domein Vloethemveld ?
7. Heeft de minister, gezien de kritieke toestand van het reservaat, reeds initiatieven genomen om meer middelen en mensen in te zetten voor het natuurbeheer ervan ?

Antwoord

1. Aangezien er nog geen eigendoms- of beheersoverdracht is gebeurd, is de beherende dienst van het munitiedepot in Zedelgem nog steeds de militaire overheid.

De afdeling Bos en Groen heeft wel een afspraak gemaakt met de militaire overheid om de meest dringende maaierwerken te mogen uitvoeren. Deze afspraak werd gemaakt in het kader van de nakende eigendomsoverdracht aan de afdeling Bos en Groen. Voor deze overdracht werden de nodige opdrachten gegeven aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen.

De overdracht blijft echter langer aanslepen dan door de afdeling Bos en Groen werd verwacht. Het voormelde "noodbeheer" remt een te snelle achteruitgang van de natuurwaarden op kritieke plaatsen af, maar zou bij voorkeur zo snel mogelijk moeten worden opgevolgd door het definitieve beheer.

2. Er is een voorlopige beheersvisie neergeschreven, die verder in een structuurplan worden uitgewerkt.

Deze voorlopige beheersvisie omvat, in grote lijnen, een gedeeltelijke inschakeling van het militair domein in het voor het publiek toegankelijke domeinbos, maai- of begrazingsbeheer in de door merloenen ingenomen percelen (met eventuele herprofilering van de merloenen en de herinrichting van de gebouwen bij de ingang voor de bosklassen. Het uitwerken van het structuurplan, na de definitieve verwerving, zal gebeuren in overleg met de afdeling Natuur en het Instituut voor Natuurbehoud.

3. Op de begroting 1995 werd 1.500.000 frank ingeschreven voor de aankoop van een tractor en toebehoren voor de arbeidersploeg, die onder andere instaat voor het beheer van het Vloethemveld. Hiervan werd 1.069.980 frank effectief aangewend voor de aankoop van een tractor en zware kiepelmaaier.

Er werden in het militair domein 19 mandagen maaierwerk verricht.

4. De arbeidersploeg bestaat uit vijf arbeiders die (zonder het militair domein) nog ongeveer 550 hectare beheren.
5. De houtvesterij trok in de begroting 1996 14.000.000 frank uit voor - op korte termijn - uit te voeren werken, waaronder het opstellen van het structuurplan, de afbraak van munitieopslagplaatsen en het plaatsen van afsluitingen voor begrazing. Daarnaast werd tevens krediet voor de aanwerving van een bijkomende arbeider gevraagd.

Deze kredieten worden momenteel in reserve gehouden in afwachting van de effectieve verwerving.

6. Er werd een achteruitgang van specifieke vegetatie door struweelvorming vastgesteld.
7. Buiten de afspraken die met de militaire overheid werden gemaakt voor het uitvoeren van de meest dringende beheerswerken, zoals onder andere maaien in afwachting van een definitieve verwerving door het Vlaams Gewest, kunnen voorlopig geen nieuwe initiatieven worden genomen.

Vraag nr. 202
van 20 juni 1996
van de heer JOS GEYSELS

Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – Milieu

De uitvoering van de verbindingsweg Turnhout-Geel heeft verregaande gevolgen voor de landschappen De Hoge Mouw, Het Gooreind en het natuurreservaat en vogelrichtlijngebied De Zegge (cf. vraag nr. 158 van 4 april 1996 aan de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 538).

1. Op welke manier is het departement Leefmilieu betrokken bij dit project? Welke houding neemt het departement aan met betrekking tot de vernoemde beschermde gebieden?
2. Door de toenmalige minister van Verkeer, die ook de landschapsbescherming onder zijn bevoegdheid had, werd een procedure ingezet voor de bescherming van Het Gooreind. Bovendien is het domein De Hoge Mouw op 15 april 1988 erkend als regionaal landschapspark.

Wordt de opheffing van de bescherming van deze gebieden overwogen? Is een milieueffectrapport hier niet noodzakelijk?

Antwoord

1. De afdeling Wegen Antwerpen heeft de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer geraadpleegd over de projectnota in verband met de ontworpen verbindingsweg Turnhout-Geel. Deze weg is ingetekend op het gewestplan en ligt ver verwijderd van het natuurreservaat en EG-vogelrichtlijngebied De Zegge. Meer bepaald ontvingen volgende afdelingen van Ominal de projectnota:
  - de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid. Deze afdeling stelt vast dat de trajectstudie uit de projectnota een eerste toetsing van de milieueffecten in houdt. Zij is, gelet op de waarden van de potentieel te doorsnijden gebieden en de toekomstige functie van de verbindingsweg als snelle en veilige noordzuidverbinding, van mening dat een milieueffectrapport moet worden opgesteld;
  - de afdeling Natuur – provinciale dienstverlening Antwerpen. Deze afdeling onderzoekt het dossier en heeft nog geen standpunt ingenomen;
  - de afdeling Bos en Groen – houtvesterij Turnhout. Deze afdeling heeft voor De Hoge Mouw gewezen op de ondertunneling als alternatief en de meest aangewezen oplossing voor het behoud van bos, natuur en landschap.

Naast de reacties op de projectnota werden, naar aanleiding van een concrete vraag van de wildbeheerseenheid Breeven, suggesties gevraagd inzake de migratiemogelijkheden voor de fauna. Hierop werd een aantal zeer concrete maatregelen voorgesteld door de afdeling Bos en Groen.

Het natuurreservaat en vogelrichtlijngebied De Zegge wordt, zoals hierboven vermeld, niet doorsneden en het wordt niet behandeld in de projectnota. Hierover werden geen opmerkingen gemaakt door de houtvesterij.

2. De eventuele invloed van de verbindingsweg op de landschappen De Hoge Mouw en Het Gooreind valt onder de bevoegdheid van mijn collega van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke ordening.

De beoordeling van de MER-plicht voor weginfrastructuur is overeenkomstig de geldende MER-regelgeving niet afhankelijk van het statuut van de doorsneden gebieden, maar wel voor de toekomstige functie van de aan te leggen weg.

Vraag nr. 221
van 4 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB-opleidingen – Brusselse Vlamingen

Naar ik heb vernomen werd door het VDAB-kantoor van Vilvoorde vorig jaar een opleiding geweigerd aan een werkloze Brusselse Vlaming, omdat zij in Brussel woonde. De betrokkene wenste geen beroep te doen op de Brusselse Dienst voor Arbeidsbemiddeling, wegens het Nederlandsonkundige onthaal.

Op die manier dreigen heel wat werkzoekende Brusselse Vlamingen uit de boot te vallen.

Kan de minister mij bevestigen dat de Brusselse Vlamingen geen toegang hebben tot opleidingen van de VDAB?

Mocht dit het geval zijn, acht de minister dit dan verantwoord?

Antwoord

Ingevolge de staatshervorming en de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut, werden verschillende taken aan de federale bevoegdheid onttrokken en toebedeeld aan de gewesten en de gemeenschappen.

Hierdoor bleef de RVA, als nationale instelling, nog enkel bevoegd voor het beheer van de werkloosheidsverzekering.

Anderzijds werden er drie nieuwe instellingen opgericht:

1. VDAB, Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, bevoegd voor:
  - de plaatsing van werkzoekenden in het Vlaams Gewest,
  - de beroepsopleiding van werkzoekenden en werknemers in de Vlaamse Gemeenschap.
2. FOREM, Office Communautaire et Régional de la Formation Professionnelle et de l'Emploi, bevoegd voor:

- de plaatsing van werkzoekenden in het Waals Gewest,
  - de beroepsopleiding van werkzoekenden en werknemers in de Franse en Duitse Gemeenschap.
3. BGDA, Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling, bevoegd voor de plaatsing van werkzoekenden in het Brussels Gewest.

Een Vlaamse werkloze uit Brussel kan zich in elk kantoor van de VDAB laten inschrijven voor het volgen van een beroepsopleiding.

De betrokkene zal tot de beroepsopleiding worden toegelaten mits in achtneming van de selectieprocedure.

Vraag nr. 222
van 4 juli 1996
van de heer MANDUS VERLINDEN

Risicowerklozen – Subsidies opleiding en tewerkstelling

Steeds meer mensen, voornamelijk laaggeschoolden, zijn langdurig werkloos. Vele van deze risicowerklozen krijgen opnieuw reële hoop op werk wanneer zij een degelijke opleiding kunnen volgen.

In een open brief maakt het Steunpunt Lokale Netwerken Opleiding en Tewerkstelling Vlaams-Brabant (SLN Vlaams-Brabant) echter duidelijk dat verscheidene particuliere en lokale opleidings- en tewerkstellingsorganisaties voor kansarmen hun diensten niet blijvend kunnen garanderen bij gebrek aan subsidiëring. Hierdoor ontnemt men de meerderheid van de langdurig werklozen onmisbare opleidings- en tewerkstellingskansen.

Waarom kan de noodzakelijke subsidiëring niet worden toegekend aan alle betrokken effectieve organisaties?

Antwoord

De opleiding van risicowerklozen is een prioritaire taak van de VDAB. In toepassing van het artikel 85 van het besluit van de Vlaamse regering houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding van 21 december 1988, en rekening houdend met de budgettaire voorzieningen, kunnen deze opleidingen worden georganiseerd met lokale opleidings- en tewerkstellingsorganisaties.

Wat de subsidiëring met Europese middelen betreft, kunnen de bedoelde particuliere en lokale opleidings- en tewerkstellingsorganisaties een projectaanvraag indienen bij de AEW (afdeling Economie en Werkgelegenheid) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in het kader van het Europees Sociaal Fonds (ESF) – doelstelling 3. Hun projecten dienen hiervoor te voldoen aan een aantal criteria die door het bevoegde comité van toezicht (CVT) werden voorgelegd en via AEW aan alle mogelijke promotoren werden medegedeeld op een infovergadering op 5 juli 1996.

De VDAB zal in het kader van de consortiavorming binnen ESF 3 relevante partners in het lokale arbeids-

marktgebeuren contacteren met het oog op een mogelijke samenwerking. Het STC zal hierover adviseren en het CVT zal in december '96 over de concrete projecten beslissen, zodat alle betrokken promotoren op 1 januari 1997 zekerheid hebben over de mogelijke ESF-subsidiëring voor het werkingsjaar 1997.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 114
van 11 juni 1996
van de heer MARK VAN DER POORTEN

Gemeentepersoneel – Terugbetaling inhoudingen vakantiegeld

Sommige gemeenten hebben blijkbaar besloten om de niet-ingevorderde inhoudingen op het vakantiegeld aan hun personeelsleden terug te betalen. Dat is in strijd met het koninklijk besluit van 3 januari 1979 betreffende de toekenning van een vakantiegeld aan het personeel van 's lands algemeen bestuur. Vorig jaar werd een dergelijke beslissing van het gemeentebestuur van Jabbeke reeds geschorst door de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en vervolgens vernietigd door de minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

1. Heeft de minister weet van gemeenten die besloten hebben om die inhoudingen op het vakantiegeld aan hun personeel terug te betalen?
2. Hoe treden de provinciegouverneurs op tegen dergelijke beslissingen? Heeft de minister hen daaromtrent specifieke instructies gegeven? Zijn er gouverneurs die nalaten om dergelijke beslissingen te schorsen? Wat zijn de gevolgen van een dergelijke nalatigheid?
3. Van welke gemeenten heeft de minister een dergelijke beslissing reeds vernietigd?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de gemeenten ertoe aan te zetten geen beslissingen tot terugbetaling meer te nemen?

Antwoord

1. en 2. Aangaande deze problematiek heeft mijn voorganger bij omzendbrief van 9 juni 1995 de provinciegouverneurs reeds gewezen op de onwettelijkheid van beslissingen tot terugbetaling van de bijzondere inhoudingen op het vakantiegeld voor de periode 1982-1991.

De omzendbrief werd verspreid nadat werd vastgesteld dat voornamelijk besturen uit de provincie Oost-Vlaanderen waren overgegaan tot het nemen van dergelijke beslissingen. Andere besturen overwogen dergelijke maatregel. In voormelde omzendbrief werd de gouverneurs verzocht in de toekomst toe te zien op de naleving van deze richtlijnen.

Tegen beslissingen van sommige gemeentelijke overheden kan evenwel niet meer worden opgetreden wegens het verstrijken van de toezichtstermijn. Deze beslissingen werden, ondanks het onwettelijk karakter, uitvoerbaar.

Mijn administratie ontvangt vandaag nog vrij geregeld vragen in verband met de eventuele terugbetaling van de inhoudingen op vakantiegeld.

In antwoord op deze vragen wordt gesteld dat de terugbetaling van de inhoudingen op het vakantiegeld niet geoorloofd is. Dienaangaande wordt verwezen naar artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet, dat bepaalt dat het gemeentepersoneel onder dezelfde voorwaarden als het personeel van de ministeries geniet van het vakantiegeld, en artikel 11bis van het koninklijk besluit van 3 januari 1979 betreffende de toekenning van een vakantiegeld van 's lands algemeen bestuur, dat bepaalt dat een inhouding van 12,7 % (vanaf 1993 13,07 %) op het vakantiegeld moet gebeuren.

3. Door mijn voorganger werd één enkel vernietigingsbesluit getroffen, met name op 21 april 1995 inzake een besluit van de gemeente Jabbeke. Andere vernietigingsbesluiten werden niet genomen.
4. Aangezien over deze aangelegenheid reeds een omzendbrief werd verstuurd en de beleidslijn niet afwijkt van de inhoud van die omzendbrief, zijn bijkomende maatregelen niet nodig.

II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 77, 6)

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 82
van 8 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie

In 1993 besliste de Vlaamse regering een gelijke-kansenbeleid voor migranten te voeren. Ook in de regeringsverklaring en de beleidsbrief van de minister van Gelijke-Kansenbeleid staat dit vermeld. Zo wil men het aantal migranten in de eigen diensten doen toenemen.

1. Werd er in dit kader een concrete planning opge maakt ?
2. Zo ja, hoeveel diensten waarvoor de minister-president bevoegd is voldoen aan deze planning ?

3. Op welk niveau werken deze migranten en met welk contract ?
4. Uit welke landen zijn de migranten afkomstig ?
5. Heeft de minister-president nog andere maatregelen genomen om deze doelstelling te bereiken ? Zo ja, welke ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 66
van 19 juni 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Serviceflats Invest – Kritiek Rekenhof

In een schrijven van het Rekenhof van 9 april 1996 worden een reeks bedenkingen geformuleerd met betrekking tot de bouw van serviceflats voor bejaarden via de bevak (belastingvennootschap met vast kapitaal) NV Serviceflats Invest. Hieruit blijkt dat de gevolgde procedure niet alleen strijdig is met een aantal eerdere besluiten van de Vlaamse regering, maar ook in tegenspraak met onder meer de verplichting opgelegd aan de openbare overheden om de meest gunstige voorwaarden te bedingen wanneer een beroep wordt gedaan op de kapitaalmarkt voor de financiering van hun beleid.

De opmerkingen van het Rekenhof zijn van die aard dat ze een aantal betwistingen kunnen uitlokken die niet alleen het hele opzet in het gedrang kunnen brengen, maar ook toekomstige begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap zullen bezwaren.

Verder is het initiatief van de minister tot stand gekomen zonder dat voor bepaalde aspecten de vereiste goedkeuring van het Vlaams Parlement werd gevraagd. Tevens worden, door het gebruik van deze vorm van alternatieve financiering via een bevak-constructie, de controlemogelijkheden van het Vlaams Parlement en het Rekenhof zeer sterk beperkt, zonet onbestaande.

1. In welke mate houdt de minister rekening met het schrijven van het Rekenhof ?
2. Leidt het in overeenstemming brengen van de teksten inzake de oprichting van serviceflats door de bevak NV Serviceflats Invest met de opmerkingen van het Rekenhof niet tot een grondige herziening van de procedure ?
3. Welke gevolgen heeft dit voor de reeds ver gevorderde onderhandelingen met tien OCMW's en één VZW, en voor de projecten die de raad van bestuur van de NV Serviceflats Invest reeds heeft goedgekeurd (zie het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 33 van 21 maart 1996 – Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996) ?

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 95
van 8 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 82
van 8 mei 1996
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1080

Vraag nr. 96
van 13 mei 1996
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gelijke-kansenbeleid gehandicapten – Departementale implementatie

De wet van 17 april 1963 over de sociale reclassering van personen met een handicap bevat maatregelen om gehandicapten werkgelegenheid te verschaffen bij de openbare diensten. In 1993 besliste de Vlaamse regering bovendien een gelijke-kansenbeleid voor gehandicapten te voeren.

1. Hoeveel diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen voldoen aan de reglementering van 1963?
2. Op welk niveau werken die mensen en met welk contract ?
3. Gaat het daarbij uitsluitend om lichamelijk gehandicapten?
4. Zijn er materiële omstandigheden die een hinder vormen voor aanwerving van gehandicapte werknemers ? Zo ja, welke ? Worden er aanpassingen uitgevoerd om die hindernissen weg te nemen?
5. Zijn er nog andere maatregelen getroffen, of worden er nog andere maatregelen voorbereid, om de

integratie te bevorderen van gehandicapten in de diensten die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Vraag nr. 115
van 6 juni 1996
van de heer WARD BEYSEN

Onderzoeken, studies en campagnes – Overzicht

Er worden door de Vlaamse regering heel wat onderzoeken, studies en campagnes toevertrouwd aan derden.

1. Wat is het totale aantal studies en campagnes die de minister, zijn voorganger, zijn kabinet en zijn bestuur sinds 1992 hebben toevertrouwd aan rechtspersonen of instellingen buiten zijn bestuur ?
2. Wat was het onderwerp van deze studies en campagnes ?
3. Wat zijn de exacte data van uitschrijving of toewijzing van deze opdrachten ?
4. Wat was de totale kostprijs van deze studies en campagnes ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van het departement, en welke vielen ten laste van de begroting van het kabinet van de minister ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Vraag nr. 116
van 6 juni 1996
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Baarle-Hertog – Baarle-Nassau

De problematiek van de Belgische gemeente Baarle-Hertog is de minister bekend : de tweelinggemeente Baarle-Nassau zou eventueel opgaan in een groter gemeentelijk verband.

Welke oplossing is er bereikt tussen België en Nederland, meer bepaald tussen de Nederlandse staatssecretaris Vandervoort enerzijds en de federale en Vlaamse bevoegde ministers anderzijds ? Wat is de bestuurlijk-administratieve draagwijdte ervan ?

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
○ 82	08.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie</i>	1080
126	13.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Europese instellingen in Brussel – Nederlands</i>	995
127	17.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing – Belgische symbolen</i>	1074
130	24.06.1996	M. Dillen	<i>Randkrant – Opzet</i>	1075
144	04.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH-missies – Deelname BDBH</i>	995
146	04.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Provinciale VDBH-consultaties – Spijbelende bedrijven</i>	995
147	08.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH Jaarverslag 1995 – Vlaamse exportprijs</i>	996
148	08.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH Jaarverslag 1995 – Aanbestedings- en handelsvoorstellen</i>	996
150	12.07.1996	W. Kuijpers	<i>Europalia Turkije – Mensenrechten</i>	996
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
203	27.06.1996	H. Marsoul	<i>RVA-vrijstelling voor studerende werklozen – “Volledig leerplan”</i>	997
205	27.06.1996	J. De Meyer	<i>Terbeschikkingstelling – Vaste benoeming door andere inrichtende macht</i>	998
208	28.06.1996	W. Aers	<i>Project zorgverbreding basisonderwijs – Werkwijze</i>	999
210	01.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Leraars-cursisten – Examenverlof</i>	1001
211	01.07.1996	S. Becq	<i>Studietoelagen – Eenouder- en tweeoudergezinnen</i>	1001
212	01.07.1996	S. Becq	<i>Studietoelagen – Verval bij faillissement</i>	1002
215	04.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Kinderen van buitenlanders</i>	1002
216	10.07.1996	M. Doomst	<i>Ondersteuning vormingsprojecten – Onderwijzend personeel</i>	1003
217	10.07.1996	J. De Meyer	<i>Terbeschikkingstelling – Omvang, kostprijs en controle</i>	1003
218	10.07.1996	J. Coens	<i>Opleiding apothekassistent – Toekomst</i>	1004
219	12.07.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Scholen – Milieuzorg</i>	1005
220	15.07.1996	B. Vandendriessche	<i>Verslag gemeenschapsinspectie – Voorbehoud en beroep</i>	1006
221	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties</i>	1007
222	31.07.1996	P. Huybrechts	<i>Onderwijsinstellingen – Veiligheid</i>	1007
223	31.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalig secundair onderwijs Ronse – Wettelijke basis</i>	1008
226	31.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Arbeidsherverdelende maatregelen voor ambtenaren – Resultaten</i>	1008
227	02.08.1996	N. Maes	<i>Huisartsen in beroepsopleiding – Universitaire inschrijving</i>	1009
228	02.08.1996	L. Sannen	<i>Onderwijzend personeel – Terugbetaling kaartjes openbaar vervoer</i>	1010

229	06.08.1996	B. Grouwels	<i>Stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland – Vlaams initiatief ...</i>	1010
231	09.08.1996	N. Maes	<i>Europese scholen – Salarissen .....</i>	1010
232	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Uitbreiding Vlaamse school Komen – Problemen .....</i>	1012
233	09.08.1996	H. Suykerbuyk	<i>Lager onderwijs – Volkslied .....</i>	1012
234	09.08.1996	W. Kuijpers	<i>Integratie zigeunerkinderen – Evaluatie .....</i>	1012

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

178	06.06.1996	C. Decaluwé	<i>De Mandel (Izegem) – Silbvervuiling .....</i>	1076
191	12.06.1996	J. Malcorps	<i>Vloethemveld Zedelgem – Beheer .....</i>	1076
195	13.06.1996	J. Maes	<i>Waterbeheersing IJzerbekken – Baggerwerken .....</i>	1013
197	17.06.1996	M. Verlinden	<i>Herbiciden – Tram- en treinbeddingen .....</i>	1014
202	20.06.1996	J. Geysels	<i>Geplande verbindingsweg Turnhout-Geel – Milieu .....</i>	1078
207	01.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ruilverkavelingen – Kanalisering en verdroging .....</i>	1014
210	02.07.1996	G. Cardoen	<i>Bos- en natuurgebieden Vlaams-Brabant – Overheidsaankopen .....</i>	1015
215	02.07.1996	P. Huybrechts	<i>Baggerspecie – Stormmogelijkheden .....</i>	1016
219	04.07.1996	L. Maximus	<i>DAC-projecten – Deeltijds werk .....</i>	1017
220	04.07.1996	W. Kuijpers	<i>Integraal waterbeheer – Beleid .....</i>	1018
221	04.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB-opleiding – Brusselse Vlamingen .....</i>	1078
222	04.07.1996	M. Verlinden	<i>Risicowerklozen – Subsidies opleiding en tewerkstelling .....</i>	1079
223	08.07.1996	J. Gabriels	<i>Aminal-werken in Weerde – Milieu .....</i>	1018
224	10.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Begeleidingsplan werklozen – Positieve sanctie .....</i>	1019
225	10.07.1996	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Schietstanden – Regelgeving .....</i>	1020
226	10.07.1996	J. Malcorps	<i>Geluidshinder danslokalen – Regelgeving en controlemogelijkheden ...</i>	1021
228	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties .....</i>	1023
237	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Elektrische auto's – Milieu-implicaties .....</i>	1024
238	01.08.1996	J. Gabriels	<i>Selectieve huisvuilophaling – Beleid .....</i>	1025
240	02.08.1996	F. Vermeiren	<i>Bebossing landbouwgronden – Opzet .....</i>	1026

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

○ 66	19.06.1996	F. Vermeiren	<i>Serviceflats Invest – Kritiek Rekenhof .....</i>	1080
77	31.07.1996	F. Creyelman	<i>Dopingproblematiek – Brussel .....</i>	1026

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

83	17.01.1996	J.-M. Bogaert	<i>Dorpskom Aartrijke – Vrachtwagens .....</i>	1027
252	12.06.1996	L. Cannaearts	<i>N10 Berlaar-Heist-op-den-Berg – Fietspad .....</i>	1027
275	02.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing .....</i>	1028
278	08.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sluis Hingene – Ploegensysteem .....</i>	1028
279	08.07.1996	L. Sannen	<i>Noord-zuidverbinding Hechtel-Eksel – Eindfase .....</i>	1028

280	08.07.1996	J. Gabriëls	<i>Aminal-werken in Weerde – Vergunningen</i>	1029
281	10.07.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Wegenwerken voor verkeersveiligheid – Vlaams-Brabant</i>	1029
282	10.07.1996	D. Van Mechelen	<i>Schilderwerken E19 – Verkeershinder</i>	1029
283	12.07.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Verkeerstellingen – Vlaams-Brabant</i>	1030
284	12.07.1996	C. Decaluwé	<i>N36 Roeselare-E17 – Afwerking</i>	1031
285	12.07.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Openbare verlichting gewestwegen – Beleid</i>	1031
286	15.07.1996	B. Vandendriessche	<i>Kaaimuur Brugsevaart Gent – Herstellingen</i>	1033
287	15.07.1996	C. Decaluwé	<i>Ring Roeselare – Afwerking</i>	1033
288	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties</i>	1033
289	31.07.1996	P. Lachaert	<i>N437 Hansbeke (Nevele) – Geplande werken</i>	1034
290	31.07.1996	J. De Roo	<i>Bouwovertredingen – Opbrengst meerwaardesanctie</i>	1034
291	31.07.1996	M. Olivier	<i>Actieprogramma bedrijfsvervoerplannen – Evaluatie</i>	1035
292	31.07.1996	M. Olivier	<i>Juridische maatregelen inzake mobiliteit – Stand van zaken</i>	1036
293	31.07.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Vierbaansweg Turnhout-Kasterlee – Doortrekking</i>	1037
294	01.08.1996	J. Demeulenaere	<i>Ring Kortrijk – Onteigeningen</i>	1037
295	01.08.1996	J. Malcorps	<i>Illegale campings – West-Vlaanderen</i>	1037
296	01.08.1996	J. Malcorps	<i>E40 Middelkerke-Nieuwpoort – Omleiding</i>	1038
298	01.08.1996	L. Sannen	<i>Bosgebied Peer – Bouwvergunning loopcircuit</i>	1039
299	02.08.1996	L. Maximus	<i>Bruggen A12 Willebroek – Staat</i>	1040
300	02.08.1996	L. Sannen	<i>Recreatief vliegverkeer – Bevoegdheden</i>	1041
301	02.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Planschade – Halle-Vilvoorde</i>	1041
302	02.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Mobiliteitsconvenanten – Mechelen-Turnhout</i>	1041
303	02.08.1996	L. Sannen	<i>NV Smeets en Zonen (Peer) – Uitvoering arrest hof van beroep</i>	1042
305	06.08.1996	F. Vermeiren	<i>Vlaamse Stichting Verkeerskunde – Beleid</i>	1042
310	09.08.1996	R. Van Den Heuvel	<i>Woonuitbreidingsgebieden – Verkaveling</i>	1043
312	09.08.1996	P. Huybrechts	<i>Gewestwegen – Vuilnis</i>	1044
313	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestwegen – Vuilnis</i>	1045
314	09.08.1996	C. Verougstraete	<i>Luchthaven Oostende – Secundaire radar</i>	1045
315	09.08.1996	M. Olivier	<i>De Lijn – Invoering radiosysteem</i>	1046

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

97	28.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Open-ruimtepolitiek Vlaams-Brabant – Industrieterreinen</i>	1046
98	28.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Open-ruimtepolitiek Vlaams-Brabant – Landbouwareaal</i>	1047
99	28.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Open-ruimtepolitiek Vlaams-Brabant – Brusselse economische functies</i>	1047
108	01.08.1996	L. Cannaerts	<i>KMO's – Vrijstelling onroerende voorheffing</i>	1049
109	02.08.1996	L. Cannaerts	<i>VIZO – Dienst Administratieve Vereenvoudiging</i>	1049
110	02.08.1996	D. Lootens-Stael	<i>BRTN-spot Olympische Spelen – Engelse slogan</i>	1049

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

37	29.01.1996	M. Olivier	<i>Sociale woningen – Leegstand</i>	1050
63	14.03.1996	C. Decaluwé	<i>Sociale woningen – Aansluitingskosten</i>	1050

○	95	08.05.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gelijke-kansenbeleid migranten – Departementale implementatie</i>	1081
	114	11.06.1996	M. Van Der Poorten	<i>Gemeentepersoneel – Terugbetaling inhoudingen vakantiegeld</i>	1079
○	115	06.06.1996	W. Beysen	<i>Onderzoeken, studies en campagnes – Overzicht</i>	1081
○	116	06.06.1996	H. Suykerbuyk	<i>Baarle-Hertog – Baarle-Nassau</i>	1081
	123	21.06.1996	M. Verlinden	<i>Sociale woningen – Leegstand</i>	1051
	126	28.06.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Huisvestingsbeleid Vlaams-Brabant – Inventaris bouwpercelen</i>	1051
	131	02.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i>	1052
	133	10.07.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Politiekorpsen – Vrouwen</i>	1052
	135	31.07.1996	H. Suykerbuyk	<i>Europees Charter Lokale Autonomie – Ratificatie</i>	1052
	137	06.08.1996	H. Suykerbuyk	<i>Brood- en drankautomaten – Reglementeringsbevoegdheid</i>	1053
	140	09.08.1996	M. Logist	<i>Heffing leegstand – Afbraakpanden voor bedrijfsbufferzone</i>	1053

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

	213	20.06.1996	V. Dua	<i>Klooster Limburgstraat Gent – Bescherming</i>	1054
	217	24.06.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – Personeel</i>	1055
	218	24.06.1996	B. Vandendriessche	<i>20 jaar OCMW-wet – Evaluatie</i>	1055
	222	01.07.1996	S. Becq	<i>Training scheidingsbemiddeling – Evaluatie</i>	1057
	235	04.07.1996	P. Huybrechts	<i>KVS Brussel – Samenwerking met islamitische gemeenschappen</i>	1059
	237	08.07.1996	H. Marsoul	<i>Beschermde gebouwen – Onderhoudsplicht</i>	1059
	238	08.07.1996	M. Verlinden	<i>Probleemjongeren – Begeleidingsproject VZW Kamers Met Aandacht</i>	1059
	239	10.07.1996	S. Becq	<i>Gezins- en bejaardenhulp OCMW's – Middelengebruik</i>	1061
	240	10.07.1996	S. Becq	<i>Gezins- en bejaardenhulp privé-diensten – Middelengebruik</i>	1061
	241	12.07.1996	M. Vandenbussche	<i>Bijzondere jeugdzorg – Dringende kortdurende opvang</i>	1061
	242	12.07.1996	M. Vandenbussche	<i>Bijzondere jeugdzorg – Fusie-experiment sociale diensten</i>	1062
	243	12.07.1996	M. Vandenbussche	<i>Bijzondere jeugdzorg – Aanwerving bijkomende consulenten</i>	1062
	244	12.07.1996	C. Verwimp-Sillis	<i>Koepels ouderverenigingen VCOV en EVO – Subsidies</i>	1063
	245	12.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams-Brabantbeleid – Nederlands in supermarkten</i>	1064
	246	15.07.1996	F. Sarens	<i>Bloso-centrum Hazewinkel – Investerings roeisport</i>	1064
	247	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publikaties</i>	1065
	248	15.07.1996	J. Goos	<i>OCMW-instellingen – Bevoegdheid individuele OCMW-raadsleden</i>	1066
	250	31.07.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nieuwe spelling – Informatieve taak sociaal-cultureel werk</i>	1066
	252	31.07.1996	P. Huybrechts	<i>Denataliteit – Maatregelen</i>	1067
	253	31.07.1996	F. Creyelman	<i>Dopingproblematiek – Brussel</i>	1067
	254	31.07.1996	F. Creyelman	<i>Verdrag van Maastricht – Sportparagraaf</i>	1068
	255	01.08.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bibliotheken – Internet</i>	1068
	256	01.08.1996	N. Maes	<i>Culturele centra – Subsidiereglement</i>	1069
	258	02.08.1996	D. Lootens-Stael	<i>BRTN-spot Olympische Spelen – Engelse slogan</i>	1069
	259	06.08.1996	F. Vermeiren	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Personeel</i>	1070
	260	06.08.1996	F. Dewinter	<i>Van algebra tot pyjama-Arabieren in de Vlaamse cultuur – Subsidies</i>	1070
	261	06.08.1996	F. Dewinter	<i>Promotiefilm multiculturele maatschappij – Subsidies</i>	1070
	262	06.08.1996	N. Maes	<i>Geplande Europese steun voor culturele activiteiten – Maatregelen</i>	1071

264	09.08.1996	P. Vanvelthoven	<i>Culturele ambassadeurs – I Fiamminghi</i>	1071
266	09.08.1996	M. Doomst	<i>Stichting Kerkelijk Patrimonium – Stand van zaken</i>	1072
268	26.08.1996	R. Van Cleuvenbergen	<i>Unesco-conventie cultureel erfgoed – Stand van zaken</i>	1072

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

36	10.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Studie toepassing taalwetgeving Brussel – MIVB</i>	1073
37	10.07.1996	S. Becq	<i>Vrouwenemancipatie – Vlaamse administratie</i>	1073
38	02.08.1996	W. Vandenbossche	<i>Brochure “Brussel, de hoofdstad van Vaanderen” – Verantwoording</i> . . .	1073
39	06.08.1996	N. Maes	<i>Europese richtlijnen ouderschapsverlof – Voorbereiding uitvoering</i>	1073
41	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Driemaandelijks taalrapport Brussel – Evaluatie en verspreiding</i>	1074